زبور

باب 1

1سڀاڳو آهي اهو ماڻهو، جيڪو نہ بي دين جي صلاح تي هلي ٿو، نہ گنهگارن جي واٽ ۾ بيهي ٿو رهي، نڪي ٺٺولي ڪندڙن جي جاءِ تي ويهي ٿو.
2پر هن جي خوشي خداوند جي شريعت ۾ آهي .۽ هن جي قانون ۾ هو ڏينهن رات غور ڪري ٿو.
3۽ هو انهيءَ وڻ وانگر هوندو، جيڪو پاڻيءَ جي دريائن جي ڪناري تي پوکيل هوندو، جيڪو پنهنجي موسم ۾ ميوو ڏئي .هن جو پنو به سڪي نه سگهندو .۽ جيڪو ڪندو سو ڪامياب ٿيندو.
4بي دين ماڻهو ائين نہ آهن، پر اهي انهيءَ پوڙءَ جهڙا آهن، جنهن کي واءُ هلائي ٿو ڇڏي.
5تنهنڪري بي دين عدالت ۾ بيهي رهندا، نڪي گنهگار نيڪن جي جماعت ۾.
6ڇالاءِ جو خداوند سڌريل جي واٽ ڄاڻي ٿو، پر بي دين جي واٽ ناس ٿيندي.

باب 2

1غير قومون ڇو غصي ۾ اچن ٿيون ۽ ماڻهو اجايو گمان ڇو ٿا ڪن؟
2زمين جا بادشاه پاڻ کي قائم ڪن ٿا ۽ حڪمران گڏجي صلاح ڪن ٿا، خداوند جي خلاف ۽ سندس مسيح جي خلاف، چوندا آهن تہ
3اچو تہ انهن جي بندن کي ٽوڙي ڇڏيون ۽ انهن جون رسيون اسان کان پري ڪري ڇڏين.
4اهو جيڪو آسمان ۾ ويٺو آهي کلندو :خداوند انهن کي ٺٺوليون ڪندو.
5پوءِ هو انهن سان پنهنجي غضب ۾ ڳالهائيندو، ۽ انهن کي پنهنجي سخت ناراضگي ۾ ويڙهائيندو.
6اڃا تائين مون پنهنجي بادشاهہ کي پنهنجي پاڪ جبل صيون تي مقرر ڪيو آهي.
7مان فرمان جو اعلان ڪندس :خداوند مون کي چيو آهي، تون منهنجو پٽ آهين .اڄ مون توکي جنم ڏنو آهي.
8مون کان پڇو، ۽ مان توهان کي توهان جي وراثت لاء قومون ڏيندس، ۽ توهان جي ملڪيت لاء زمين جا سڀ کان وڌيڪ حصا.
9تون انهن کي لوه جي لٺ سان ڀڃي .تون انهن کي ڪمهاريءَ جي برتن وانگر ٽڪرا ٽڪرا ڪري ڇڏيندين.
10تنهنڪري هاڻي سمجهدار ٿيو، اي بادشاهہ :هدايت حاصل ڪريو، اي زمين جا ججو.
11خوف سان خداوند جي عبادت ڪريو، ۽ ڏڪڻ سان خوش ٿيو.
12پٽ کي چمو، متان هو ناراض ٿئي ۽ اوهين رستي تان هليو وڃو، جڏهن سندس غضب ٿورڙو ٿئي .سڀاڳا آهن اهي جيڪي مٿس ڀروسو ڪن ٿا.

باب 3

) 1دائود جو هڪ زبور، جڏهن هو پنهنجي پٽ ابي سلوم کان ڀڄي ويو (.اي منهنجا مالڪ، اهي مون کي تڪليف ڪيئن وڌائي رهيا آهن ! ڪيترائي اهي آهن جيڪي منهنجي خلاف اٿندا آهن.
2گهڻا ئي آهن جيڪي منهنجي روح جي باري ۾ چوندا آهن تہ خدا ۾ هن جي ڪا مدد نہ آهي .سيله.
3پر تون، اي خداوند، مون لاء هڪڙو ڍال آهين .منهنجو شان، ۽ منهنجو سر مٿي ڪڻڻ وارو.
4مون پنهنجي آواز سان خداوند کي سڏيو، ۽ هن مون کي پنهنجي پاڪ ٽڪريء مان ٻڌو .سيله.
5مون کي ليٽايو ۽ سمهيو .مان جاڳيس؛ ڇاڪاڻ تہ رب مون کي سنڀاليو.
6آءٌ انهن ڏهن هزارن ماڻهن کان نہ ڊڄندس، جن منهنجي خلاف گهيرو ڪيو آهي.
7اُٿ، اي خداوند !مون کي بچايو، اي منهنجا خدا، ڇو تہ تو منهنجي سڀني دشمنن کي ڳل جي هڏي تي ماريو آهي .تو بدڪارن جا ڏند ٽوڙي ڇڏيا.
8نجات رب جي آهي :توهان جي برڪت توهان جي ماڻهن تي آهي .سيله.

باب 4

) 1نيگينٿ تي وڏي موسيقار ڏانهن، دائود جو زبور (.مون کي ٻڌو جڏهن آئون سڏيان ٿو، اي منهنجي صداقت جي خدا، تو مون کي وڌايو آهي جڏهن مون کي تڪليف هئي .مون تي رحم ڪر، ۽ منهنجي دعا ٻڌي.
2اي ابن ڏاڏو، ڪڏهن تائين منهنجي شان کي شرمسار ڪندا؟ تون ڪڏهن ڪڏهن بغض سان پيار ڪندين، ۽ اجاريءَ جي ڳولا ڪندين؟ سيله.
3پر ڄاڻو تہ خداوند انهيءَ کي ڌار ڪيو آهي جيڪو پنهنجي لاءِ ديندار آهي :خداوند ٻڌندو جڏهن مان ڪيس سڏيندس.
4خوف ۾ بيهي رهہ، ۽ گناهہ نہ ڪريو :پنهنجي دل سان پنهنجي بستري تي، ۽ خاموش رهہ .سيله.
5سچائيءَ جون قربانيون ڏيو ۽ خداوند تي ڀروسو رکو.
6گهڻا ئي آهن جيڪي چون ٿا تہ ڪير اسان کي چڱائي ڏيکاريندو؟ اي منهنجا مالڪ، تون اسان تي پنهنجي منهن جو نور بلند ڪر.
7تو منهنجي دل ۾ ان وقت کان وڌيڪ خوشي ڏني آهي، جڏهن انهن جي اَنَ ۽ شراب جي واڌ ويجهہ ٿيندي آهي.

8آءٌ ٻئي مون کي سلامتيءَ سان ليٽائي ڇڏيندس، ۽ سمهندس، ڇالاءِ   جو تون رڳو مون کي سلامتيءَ سان رهائي ٿو.

باب 5

) 1نيهلوٿ تي وڏي موسيقار ڏانهن، دائود جو زبور (.منهنجي ڳالهين کي ٻڌاء، اي خداوند، منهنجي ڌيان تي غور ڪر.
2منهنجي رڙ جو آواز ٻڌ، منهنجي بادشاهہ، ۽ منهنجا خدا، ڇالاءِ   جو آءٌ تو کي دعا گهرندس.
3منهنجو آواز تون صبح جو ٻڌندين، اي خداوند !صبح جو مان پنهنجي دعا توهان ڏانهن سڌو ڪندس، ۽ ڏسندس.
4ڇالاءِ   جو تون اهو خدا نہ آهين جيڪو بڇڙائيءَ ۾ خوش ٿئي، نڪي تو وٽ بڇڙائي رهندي.
5بيوقوف تنهنجي نظر ۾ بيهي نہ رهندا :تون سڀني بدڪارن کان نفرت ڪرين ٿو.
6تون انهن کي ناس ڪر جيڪي ليزنگ ڳالهائيندا آهن :خداوند خوني ۽ فريب ماڻهوءَ کان نفرت ڪندو.
7پر مون لاءِ، آءٌ تنهنجي گهر ۾ تنهنجي ٻاجھ جي ڪثرت سان ايندس، ۽ تنهنجي خوف ۾ تنهنجي مقدس هيڪل ڏانهن عبادت ڪندس.
8اي پالڻهار، منهنجي دشمنن جي ڪري پنهنجي صداقت ۾ منهنجي اڳواڻي ڪر .منهنجي منهن جي اڳيان پنهنجو رستو سڌو ڪر.
9ڇالاءِ   جو انهن جي وات ۾ وفاداري نہ آهي .انهن جو اندريون حصو تمام خراب آهي .سندن ڳلا هڪ کليل قبر آهي .اهي پنهنجي زبان سان خوشامد ڪن ٿا.
10اي خدا تون انهن کي ناس ڪر .انهن کي پنهنجي صلاحن سان ڳرڻ ڏيو؛ انهن کي انهن جي ڏوهن جي ڪثرت ۾ ڪڍي ڇڏيو؛ ڇاڪاڻ ته اهي توهان جي خلاف بغاوت ڪئي آهي.
11پر انهن سڀني کي خوش ٿيڻ ڏيو جيڪي تو تي ڀروسو ڪن ٿا :اهي هميشه خوشيءَ لاءِ واڪا ڪن، ڇاڪاڻ   تہ تون انهن جو دفاع ڪرين ٿو :اهي بہ جيڪي تنهنجي نالي سان پيار ڪن ٿا، تنهن ۾ خوش ٿين.
12ڇالاءِ   جو اي خداوند، تون نيڪن کي برڪت ڏيندو .ڇا تون احسان سان کيس ڍڪيندين جيئن ڍال سان.

باب 6

) 1منتظم موسيقار نيگينٿ تي شيمينٿ تي، دائود جو زبور (.اي خداوند، مون کي پنهنجي غضب ۾ نه ملامت ڪر، نه مون کي پنهنجي سخت ناراضگي ۾ سزا ڏي.
2مون تي رحم ڪر، اي خداوند !ڇالاءِ   جو مان ڪمزور آهيان :اي خداوند، مون کي شفا ڏي .ڇاڪاڻ ته منهنجون هڏا خراب آهن.
3منهنجو روح پڻ سخت پريشان آهي، پر تون، اي خداوند، ڪڏهن تائين؟
4موٽي، اي خداوند، منهنجي روح کي بچايو :اي مون کي پنهنجي رحم جي خاطر بچايو.
5ڇالاءِ   جو موت ۾ تنهنجو ڪوبہ يادگار ڪونهي، قبر ۾ تنهنجو شڪر ڪير ڪندو؟
6آءٌ پنهنجي رڙ ڪري ٿڪجي پيو آهيان .سڄي رات مون کي ترڻ لاءِ بسترو ٺاهيندي آهي .مان پنهنجي سوفي کي پنهنجي ڳوڙهن سان پاڻي پريندو آهيان.
7منهنجي اک غم جي ڪري سڙي وئي آهي .منهنجي سڀني دشمنن جي ڪري اهو پراڻو ٿي ويو آهي.
8مون کان پري ٿيو، اي سڀيئي ڏوهاري .ڇالاءِ   جو خداوند منهنجي روئڻ جو آواز ٻڌو آهي.
9خداوند منهنجي دعا ٻڌي .رب منهنجي دعا قبول ڪندو.
10منهنجا مڙني دشمنن کي شرمسار ٿيڻ ڏيو ۽ پريشان ٿيڻ ڏيو :اهي موٽي اچن ۽ اوچتو شرمسار ٿين.

باب 7

) 1دائود جو شيگائيون، جيڪو هن رب کي ڳايو، ڪش بنيامين جي لفظن جي باري ۾ (.اي خداوند منهنجا خدا، مون کي توتي ڀروسو آهي، مون کي انهن سڀني کان بچايو جيڪي مون کي ايذايو ۽ مون کي نجات ڏي.
2ائين نہ ٿئي تہ هو منهنجي روح کي شينهن وانگر ڦاسائي، ان کي ٽڪرا ٽڪرا ڪري ڇڏي، جڏهن تہ ڪوبہ بچائڻ وارو ڪونهي.
3اي خداوند منهنجو خدا، جيڪڏهن مون اهو ڪيو آهي .جيڪڏهن منهنجي هٿن ۾ بي انصافي آهي.
4جيڪڏهن مون ان کي برائي جو بدلو ڏنو آهي جيڪو مون سان صلح ۾ هو) .ها، مون هن کي ڇڏايو آهي ته بي سبب منهنجو دشمن آهي(:
5دشمن منهنجي روح کي ستائي، ۽ ان کي وٺي .ها، هن کي منهنجي زندگي کي زمين تي لتاڙيو، ۽ منهنجي عزت کي مٽي ۾ وجهي .سيله.
6اٿو، اي پالڻهار، پنهنجي غضب ۾، منهنجي دشمنن جي غضب جي ڪري پاڻ کي اٿاري، ۽ مون کي انهيء فيصلي لاء جاڳائي، جنهن جو تو حڪم ڏنو آهي.
7تنهنڪري ماڻهن جي جماعت توهان کي گهيرو ڪندي :انهن جي خاطر تنهنڪري تون مٿاهين ڏانهن موٽي.
8خداوند ماڻهن جو انصاف ڪندو :مون کي انصاف ڪر، اي خداوند، منهنجي انصاف جي مطابق، ۽ منهنجي سالميت موجب جيڪو مون ۾ آهي.
9اڙي بڇڙائيءَ جي ڇڄاڻي ٿئي، پر انصاف کي قائم ڪريو :ڇالاءِ   جو نيڪ خدا دلين کي آزمائي ٿو.
10منهنجو بچاءُ خدا جو آهي، جيڪو سچار کي دل ۾ بچائي ٿو.
11خدا نيڪن جو انصاف ڪري ٿو، ۽ خدا هر روز بڇڙن تي ڪاوڙجي ٿو.
12جيڪڏهن هو نه ڦرندو، اهو پنهنجي تلوار کي چڪيندو .هن پنهنجي ڪمان کي جهليو، ۽ ان کي تيار ڪيو.
13هن هن لاءِ موت جا اوزار پڻ تيار ڪيا آهن .هن پنهنجي تيرن کي ظلم ڪندڙن جي خلاف ترتيب ڏئي ٿو.

14ڏس، هو بدڪاريءَ سان پيڙهي ٿو، ۽ فساد پيدا ڪري ٿو، ۽ ڪوڙ کي ظاهر ڪري ٿو.
15هن هڪڙو کڙو ٺاهيو ۽ کوٽيائين ۽ انهيءَ کڏ ۾ ڪري پيو، جيڪا هن ٺاهي هئي.
16هن جي بدڪاري سندس ئي مٿي تي ايندي، ۽ سندس تشدد وارو معاملو پنهنجي پيٽ تي نازل ٿيندو.
17مان خداوند جي واکاڻ ڪندس سندس صداقت جي مطابق :۽ سڀ کان مٿاهين خداوند جي نالي جي ساراهه ڪندس.

باب 8

) 1گٽيٿ تي وڏي موسيقار ڏانهن، دائود جو زبور (.اي خداوند اسان جا پالڻهار، تنهنجو نالو سڄي دنيا ۾ ڪيترو شاندار آهي !جنهن تنهنجي شان کي آسمانن کان مٿي ڪيو آهي.
2تو پنهنجي دشمنن جي ڪري ننڍڙن ننڍڙن ٻارن ۽ ٻچن جي وات مان طاقت پيدا ڪئي آهي، انهيءَ لاءِ ته تون اجا تائين دشمن ۽ بدلو وٺندڙ رهين.
3جڏهن آءٌ تنهنجي آسمانن تي، تنهنجي آڱرين جي ڪم، چنڊ ۽ تارن تي غور ڪندس، جن کي توهان مقرر ڪيو آهي.
4انسان ڇا آهي، جو تون ان جو خيال رکين؟ ۽ ابن آدم، ته تون هن کي ڏسندين؟
5ڇالاءِ جو تو هن کي ملائڪن کان ٿورڙو هيٺ ڪري ڇڏيو آهي ۽ کيس جلال ۽ عزت جو تاج پهرايو آهي.
6تو هن کي پنهنجي هٿن جي ڪمن تي غالب ڪيو .توهان سڀ شيون هن جي پيرن هيٺان رکيا آهن:
7سڀ رڍون ۽ ڍڳا، هائو، ۽ ٻڪرين جا جانور.
8هوا جا پکي ۽ سمنڊ جون مڇيون ۽ جيڪي ڪجھ سمنڊن جي رستن تان لنگهي ٿو.
9اي خداوند اسان جا پالڻهار، تنهنجو نالو سڄي دنيا ۾ ڪيترو شاندار آهي!

باب 9

) 1مطلب بن جي مکيه موسيقار ڏانهن، دائود جو هڪ زبور (.مان تنهنجي ساراهه ڪندس، اي خداوند، منهنجي سڄي دل سان .مان توهان جي سڀني شاندار ڪمن کي ظاهر ڪندس.
2آءٌ تو ۾ خوش ۽ خوش ٿيندس :آءٌ تنهنجي نالي جي ساراهه ڪندس، اي عظيم!
3جڏهن منهنجا دشمن ڦري ويندا، اهي ڳر ٿيندا ۽ تنهنجي حضور ۾ فنا ٿيندا.
4ڇالاءِ جو تو منهنجي حق ۽ منهنجو مقصد سنڀاليو آهي .تون تخت تي ويٺو آهين صحيح فيصلو ڪندي.
5تو قومن کي ملامت ڪيو آهي، تو بڇڙن کي ناس ڪري ڇڏيو آهي، تو انهن جو نالو هميشه لاءِ مٽائي ڇڏيو آهي.
6اي دشمن، تباهيون دائمي پڄاڻي تي اچي ويون آهن :۽ تو شهرن کي تباهه ڪيو آهي .انهن جي يادگار انهن سان گڏ تباهه ٿي وئي آهي.
7پر خداوند هميشه لاء هميشه رهندو :هن پنهنجي تخت کي عدالت لاء تيار ڪيو آهي.
8۽ هو انصاف سان دنيا جو انصاف ڪندو، هو ماڻهن کي انصاف سان انصاف ڪندو.
9خداوند پڻ مظلومن جي پناهه گاهه ٿيندو، مصيبت جي وقت ۾ پناهه.
10۽ جيڪي تنهنجو نالو ڄاڻن ٿا سي تو تي ڀروسو ڪندا، ڇالاءِ جو تو اي خداوند، انهن کي ڇڏي ڏنو آهي جيڪي تو کي ڳولين ٿا.
11خدا جي ساراهه ڪريو، جيڪو صيون ۾ رهندو آهي، ماڻهن ۾ سندس ڪم بيان ڪريو.
12جڏهن هو رت لاءِ پڇا ڳاڇا ڪندو آهي، تڏهن انهن کي ياد ڪندو آهي :هو عاجز جي روئڻ کي نه وساريندو آهي.
13مون تي رحم ڪر، اي خداوند !منهنجي مصيبت تي غور ڪر، جيڪي مون کان نفرت ڪن ٿا، جيڪي مون کي برداشت ڪن ٿا، تون مون کي موت جي دروازن مان ڪڍي ٿو.
14ته مان توهان جي ساراهه بيان ڪريان ٿو صيون جي ڌيءَ جي دروازن ۾ :مان توهان جي ڇوٽڪاري ۾ خوش ٿيندس.
15غير قومون انهيءَ کڏيءَ ۾ ٻڏي ويون آهن، جيڪو انهن ٺاهيو هو، جنهن ڄار ۾ هنن لڪايو هو، تنهن ۾ پنهنجا ئي پير ڦٽجي ويا آهن.
16خداوند ڄاڻي ٿو ان فيصلي سان جيڪو هو انجام ڏئي ٿو :بدڪار پنهنجي هٿن جي ڪم ۾ ڦاسي پيو آهي .هگگيون .سيله.
17بڇڙا دوزخ ۾ بدلجي ويندا، ۽ سڀ قومون جيڪي خدا کي وساريديون آهن.
18ڇالاءِ جو محتاجن کي هميشه وساري نه سگهندو :غريبن جي اميد سدائين ناس ٿيندي.
19اُٿ، اي خداوند !انسان کي غالب ٿيڻ نه ڏيو :قوم کي توهان جي نظر ۾ فيصلو ڪيو وڃي.
20اي خداوند، انهن کي ڊپ ۾ رکو، ته جيئن قومون پاڻ کي ماڻهن کان سواء ڄاڻن .سيله.

باب 10

1اي خداوند تون پري ڇو بيهين؟ تون پاڻ کي مصيبت جي وقت ۾ ڇو لڪائيندو آهين؟
2بڇڙا پنهنجي غرور ۾ غريبن کي ايذائن ٿا :انهن کي انهن اوزارن ۾ ورتو وڃي جن جو انهن تصور ڪيو آهي.
3ڇالاءِ جو بڇڙو پنهنجي دل جي خواهش تي فخر ڪري ٿو ۽ لالچين کي برڪت ٿو ڏئي، جن کي خداوند کان نفرت آهي.
4بڇڙو، پنهنجي منهن جي فخر سان، خدا جي ڳولا نه ڪندو :خدا سندس سڀني خيالن ۾ نه آهي.
5هن جا رستا هميشه ڏکوئيندڙ آهن .تنهنجا فيصلا هن جي نظر کان تمام گهڻو مٿانهون آهن :جيئن هن جي سڀني دشمنن لاء، هو انهن تي ڇڪيندو آهي.
6هن پنهنجي دل ۾ چيو آهي ته ”آءٌ لڏي نه ويندس، ڇالاءِ جو آءٌ ڪڏهن به مصيبت ۾ نه ويندس.
7هن جو وات لعنت، ٺڳي ۽ فريب سان ڀريل آهي، سندس زبان هيٺان شرارت ۽ بي وقوفي آهي.

8هو ڳوٺن جي ڳجهن جاين تي ويهي رهي ٿو، ڳجهن جاين ۾ بيگناهن کي قتل ڪري ٿو، سندس نظر غريبن تي آهي.
9هو ڳجهيءَ طرح انتظار ۾ ويٺو آهي جيئن شينهن پنهنجي منديءَ ۾، هو انتظار ۾ ويٺو آهي غريبن کي پڪڙڻ لاءِ، هو غريب کي پڪڙي ٿو، جڏهن کيس پنهنجي ڄار ۾ ڦاسائي ٿو.
10هو ڪنڌ لوڏي ٿو ۽ پاڻ کي عاجز ڪري ٿو، انهيءَ لاءِ ته غريب سندس زور آورن جي ڪري ڪري.
11هن پنهنجي دل ۾ چيو آهي ته، خدا وساري ڇڏيو آهي :هن پنهنجو منهن لڪائي ڇڏيو آهي .هو ڪڏهن به نه ڏسندو.
12اٿو، اي خداوند !اي خدا، پنهنجو هٿ مٿي ڪر :عاجز کي نه وساريو.
13ڇالاءِ جو بڇڙا خدا جي نافرماني ڪن ٿا؟ هن پنهنجي دل ۾ چيو ته، توهان کي ان جي ضرورت نه هوندي.
14تو ڏٺو آهي .ڇالاءِ جو تون بدڪاري ۽ ڪاوڙ ڏسين ٿو، تنهن جو بدلو پنهنجي هٿ سان ڏيڻ لاءِ :غريب پاڻ کي تنهنجي حوالي ڪري ٿو .تون بي اولاد جو مددگار آهين.
15تون بڇڙي ۽ بڇڙي ماڻهوءَ جي هٿ کي ٽوڙي ڇڏ :سندس بڇڙائيءَ کي ڳولي رهو جيستائين توکي ڪوبه نه ملي.
16خداوند هميشه لاءِ بادشاهه آهي :قومون سندس ملڪ مان ختم ٿي ويا آهن.
17يَا رَبُّ، تو ٻڌو آهي عاجز جي خواهش :تون انهن جي دل کي تيار ڪندين، تون پنهنجي ڪنن کي ٻڌندين.
18يتيم ۽ مظلوم جو انصاف ڪرڻ لاءِ، انهيءَ لاءِ ته زمين جو ماڻهو وڌيڪ ظلم نه ڪري.

باب 11

) 1سردار موسيقار ڏانهن، دائود جو هڪ زبور (.مون کي خداوند ۾ منهنجو ڀروسو آهي :توهان منهنجي روح کي ڪيئن چئو، پکيءَ وانگر پنهنجي جبل ڏانهن ڀڄي وڃو؟
2ڇالاءِ جو ڏسو، بدڪار پنهنجي ڪمان کي جهليندا آهن، اهي تارن تي پنهنجا تير تيار ڪندا آهن، انهيءَ لاءِ ته هو سڌيءَ طرح دل ۾ سڌيءَ طرح هلندا آهن.
3جيڪڏهن بنياد ئي ڊاهيا وڃن ته نيڪ ماڻهو ڇا ڪري سگهندا؟
4رب پنهنجي مقدس مندر ۾ آهي، رب جو تخت آسمان ۾ آهي :هن جون اکيون ڏسن ٿيون، هن جون اکيون آزمائي رهيا آهن، انسانن جا ٻار.
5خداوند سچار کي آزمائي ٿو، پر بڇڙو ۽ جيڪو تشدد کي پسند ڪري ٿو، سندس روح نفرت ڪري ٿو.
6بدڪارن تي هو ڦڙا، باهه ۽ گندڪ، ۽ هڪڙو خوفناڪ طوفان مينهن ڪندو :اهو انهن جي پيالي جو حصو هوندو.
7ڇالاءِ جو سچار خداوند سچائيءَ سان پيار ڪري ٿو .سندس چهرو سڌريل نظر اچي ٿو.

باب 12

.1ڇاڪاڻ ته خدا پرست انسان ختم ٿي ويندو آهي .ڇو ته وفادار انسانن جي اولاد مان ناڪام ٿي ويا آهن.
2اهي هر ڪنهن پنهنجي پاڙيسريءَ سان بيهودي ڳالهائين ٿا :هو خوشيءَ جي چپن سان ۽ ٻيئي دل سان ڳالهائين ٿا.
3خداوند مڙني خوشامد ڪندڙ چپن کي وڍي ڇڏيندو، ۽ زبان جيڪا فخر جون ڳالهيون ڪري ٿي.
4جن چيو آهي ته اسين پنهنجي زبان سان غالب ٿينداسون .اسان جا چپ اسان جا پنهنجا آهن :اسان جو رب ڪير آهي؟
5غريبن جي ظلمن لاءِ، محتاجن جي رڙ لاءِ، هاڻي آءٌ اٿندس، خداوند فرمائي ٿو .مان هن کي ان کان حفاظت ۾ رکندس جيڪو هن تي ڏک هڻي ٿو.
6خداوند جا لفظ خالص لفظ آهن :جيئن چانديءَ کي زمين جي ڀٽي ۾ آزمايو ويو آهي، ست دفعا پاڪ ڪيو ويو آهي.
7تون انهن کي سنڀاليندين، اي خداوند، تون انهن کي هن نسل کان هميشه لاءِ بچائيندين.
8بڇڙا هر طرف گهمندا آهن، جڏهن بڇڙا ماڻهو وڏا ٿيندا آهن.

باب 13

) 1وڏي موسيقار ڏانهن، دائود جو زبور (.اي خداوند، تون مون کي ڪيستائين وساريندين؟ هميشه لاءِ؟ تون ڪيترو وقت مون کان پنهنجو منهن لڪائيندين؟
2آءٌ ڪڏهن تائين پنهنجي دل ۾ مشهور رهندس، روزانو پنهنجي دل ۾ غم آهي؟ ڪيستائين منهنجو دشمن مون تي غالب رهندو؟
3اي خداوند منهنجا خدا، مون کي غور ۽ ٻڌو، منهنجي اکين کي روشن ڪر، متان مون کي موت جي ننڊ ۾ ننڊ اچي.
4متان منهنجو دشمن چوي ته آءٌ مٿس غالب آيس .۽ جيڪي مون کي تڪليف ڏين ٿا سي خوش ٿين ٿا جڏهن مان هليو وڃان.
5پر مون کي تنهنجي رحم تي ڀروسو آهي .منهنجي دل تنهنجي نجات ۾ خوش ٿيندي.
6آءٌ رب کي ڳائيندس، ڇالاءِ جو هن مون سان احسان ڪيو آهي.

باب 14

) 1وڏي وڏي موسيقار ڏانهن، دائود جو زبور (.بيوقوف دل ۾ چيو آهي ته ”خدا ڪونهي .اهي بدڪار آهن، انهن گهڻا ڪم ڪيا آهن، ڪو ڀلو ڪونهي.
2خداوند آسمان مان هيٺ ماڻهن جي ٻارن ڏانهن نهاريو، اهو ڏسڻ لاءِ ته ڪو ماڻهو سمجهي ٿو ۽ خدا کي ڳولين ٿو.

3اهي سڀئي هليا ويا آهن، اهي سڀئي گڏ ٿي ويا آهن ناپاڪ ٿي ويا آهن :ڪوبہ ڪونهي جيڪو سٺو ڪري ٿو، ڪوبہ هڪڙو نه آهي.
4ڇا سڀئي ڏوهارين کي ڪا خبر نہ آهي؟ جيڪي منهنجي قوم کي ماني کائيندا آهن، ۽ خداوند کي نہ سڏيندا آهن.
5اهي ڏاڍا خوف ۾ هئا، ڇالاءِ جو خدا سچارن جي نسل ۾ آهي.
6اوهان غريبن جي صلاح کي شرمايو آهي، ڇالاءِ جو خداوند سندس پناهه آهي.
7يَا أَيُّهَا إِسْرَائِيلَ يَجْعَلَ مِنْ صِيْونَ !جڏهن خداوند پنهنجي قوم جي قيد کي واپس آڻيندو، يعقوب خوش ٿيندو، ۽ بني اسرائيل خوش ٿيندو.

باب 15

) 1داؤد جو زبور (.اي خداوند، ڪير تنهنجي خيمي ۾ رهندو؟ تنهنجي پاڪ ٽڪريءَ ۾ ڪير رهندو؟
2اهو جيڪو سچائيءَ سان هلندو، سچائيءَ جا ڪم ڪري ۽ پنهنجي دل ۾ سچ ڳالهائي.
3اهو جيڪو پنهنجي زبان سان غيبت نہ ٿو ڪري، نڪي پنهنجي پاڙيسريءَ سان بڇڙائي ٿو ڪري، ۽ نڪي پنهنجي پاڙيسريءَ جي تذليل ڪري ٿو.
4جنهن جي نظر ۾ هڪڙو بڇڙو ماڻهو حقير آهي .پر اهو انهن جي عزت ڪري ٿو جيڪي خداوند کان ڊڄن ٿا .اهو جيڪو قسم کڻندو آهي پنهنجي نقصان جو، ۽ تبديل نه ڪندو آهي.
5اهو جيڪو پنهنجو پئسو وياج ۾ نہ ٿو ڏئي ۽ نڪي بي گناهه تي اجر ٿو وٺي .اهو جيڪو اهي ڪم ڪري ٿو، اهو ڪڏهن به نه هليو ويندو.

باب 16

) 1داؤد جو ميچ (اي خدا، مون کي بچايو، ڇالاءِ جو مون تو تي ڀروسو ڪيو آهي.
2اي منهنجا جان، تو چيو آهي خداوند کي، تون منهنجو پالڻهار آهين، منهنجي نيڪي تو کي نه وڌائيندي.
3پر انهن بزرگن ڏانهن، جيڪي زمين تي آهن ۽ انهن نيڪن لاءِ، جن ۾ منهنجي ساراهہ آهي.
4انهن جا ڏک گهڻا ٿيندا جيڪي ڪنهن ٻئي ديوتا جي پٺيان ڊوڙندا آهن :مان انهن جي رت جو نذرانو پيش نه ڪندس، ۽ نڪي انهن جا نالا پنهنجي چپن تي کڻندس.
5خداوند منهنجو وراثت ۽ منهنجو پيالو جو حصو آهي :تون منهنجي گهڙي کي سنڀاليندين.
6لڪيرون مون ڏانهن وڻندڙ جڳهن ۾ ڪري رهيا آهن .ها، مون وٽ هڪ سٺو ورثو آهي.
7مان خداوند کي برڪت ڏيندس، جنهن مون کي صلاح ڏني آهي :منهنجون راڄ مون کي رات جي موسم ۾ پڻ سيکاريندو آهي.
8مون خداوند کي هميشہ پنهنجي اڳيان رکيو آهي، ڇالاءِ جو هو منهنجي ساڄي هٿ تي آهي، تنهنڪري آءٌ هليو نہ ويندس.
9تنهنڪري منهنجي دل خوش آهي، ۽ منهنجو شان خوش ٿيو :منهنجو جسم پڻ اميد ۾ آرام ڪندو.
10ڇالاءِ جو تون منهنجي روح کي دوزخ ۾ نہ ڇڏيندين .نه ته تون پنهنجي پاڪ ذات کي فساد ڏسڻ ۾ ايندي.
11تون مون کي زندگي جو رستو ڏيکاريندين :توهان جي حضور ۾ خوشي جي ڀرپور آهي .توهان جي ساڄي هٿ ۾ هميشه لاءِ خوشيون آهن.

باب 17

) 1داؤد جي دعا (.صحيح ٻڌ، اي خداوند، منهنجي فرياد تي ڌيان ڏي، منهنجي دعا کي ٻڌاء، جيڪا ڪوڙي چپن مان نڪرندي آهي.
2منهنجو جملو تنهنجي حضور مان نڪري، توهان جون اکيون انهن شين کي ڏسڻ ڏيو جيڪي برابر آهن.
3تو منهنجي دل کي ثابت ڪيو آهي .تون رات ۾ مون وٽ آيو آهين .تو مون کي آزمايو آهي، ۽ ڪجھ به نه ملندو .مون کي ارادو ڪيو ويو آهي ته منهنجي وات کي حد کان وڌيڪ نه ٿيندو.
4ماڻهن جي ڪمن بابت، تنهنجي چپن جي ڪلام سان مون کي تباهہ ڪندڙ جي رستن کان بچايو آهي.
5پنهنجن رستن تي منهنجو هلندو رهہ، متان منهنجا قدم لڪي نہ وڃن.
6مون تو کي سڏيو آهي، ڇالاءِ جو تون مون کي ٻڌندين، اي خدا، پنهنجو ڪن مون ڏانهن جهڪاءِ ۽ منهنجي ڳالهہ ٻڌ.
7اي تون پنهنجي ساڄي هٿ سان انهن کي بچائيندين، جيڪي تو تي ڀروسو ڪن ٿا، انهن کان جيڪي انهن جي خلاف اٿن ٿا.
8مون کي اک جي ڇانو وانگر رکو، مون کي پنهنجي پرن جي ڇانو هيٺ لڪائي،
9انهن بڇڙن کان، جيڪي مون تي ظلم ڪن ٿا، منهنجن موتمار دشمنن کان، جيڪي مون کي گهيرو ڪن ٿا.
10اهي پنهنجن ٿانون ۾ جڙيل آهن، اهي پنهنجي وات سان فخر سان ڳالهائيندا آهن.
11هنن هاڻي اسان کي اسان جي قدمن ۾ گهيرو ڪيو آهي :هنن پنهنجون اکيون زمين ڏانهن جهڪي ڇڏيون آهن.
12جهڙو اُن شينهن وانگر، جيڪو پنهنجي شڪار جي لالچ ۾ آهي، ۽ جهڙيءَ طرح جوان شينهن ڳجهن جاين ۾ لڪي رهيو آهي.
13اٿو، اي خداوند، هن کي مايوس ڪر، هن کي اڇلائي، منهنجي روح کي بڇڙن کان بچائي، جيڪا تنهنجي تلوار آهي.
14اي خداوند، دنيا جي ماڻهن مان جيڪي تنهنجي هٿ ۾ آهن، جن جو هن زندگيءَ ۾ حصو آهي، ۽ جن جو پيٽ تون پنهنجي لڪل خزاني سان ڀرين ٿو، اهي ٻارن سان ڀريل آهن، ۽ باقي مال انهن کي ڇڏي ڏيو .ڇوڪرا.
15جيئن مون لاءِ، مان تنهنجي منهن کي انصاف ۾ ڏسندس :مان مطمئن ٿي ويندس، جڏهن آءٌ جاڳندس، تنهنجي مشابهت سان.

باب 18

1) سپني موسيقار ڏانهن، هڪڙو زبور دائود جو، جيڪو خداوند جي ٻانهي آهي، جنهن هن گيت جا لفظ خداوند کي انهيءَ ڏينهن ٻڌايا، جنهن ڏينهن خداوند کيس سندس سڀني دشمنن جي هٿن ۽ شائول جي هٿ کان بچايو : ۽ هن چيو، (مان توسان پيار ڪندس، اي پالڻهار، منهنجي طاقت.
2خداوند منهنجو پٿر آهي، ۽ منهنجو قلعو، ۽ منهنجو ڇوٽڪارو ڏيندڙ آهي .منهنجو خدا، منهنجي طاقت، جنهن تي آئون ڀروسو ڪندس . منهنجو بڪلر، ۽ منهنجي نجات جو سينگ، ۽ منهنجو بلند ٽاور.
3مان خداوند کي سڏيندس، جيڪو ساراهه جي لائق آهي، تنهنڪري مون کي پنهنجي دشمنن کان بچايو ويندو.
4موت جي غمن مون کي گهيرو ڪيو، ۽ بيڪار ماڻهن جي ٻوڏ مون کي ڊڄي ويو.
5دوزخ جي غمن مون کي گهيرو ڪيو، موت جي ڦندن مون کي روڪيو.
6مون پنهنجي مصيبت ۾ خداوند کي سڏيو، ۽ پنهنجي خدا کي سڏيو :هن منهنجو آواز پنهنجي هيڪل مان ٻڌو، ۽ منهنجي رڙ سندس اڳيان آئي، حتي سندس ڪنن ۾.
7پوءِ زمين ڏڪندي ۽ ڏڪڻ لڳي .جبلن جا بنياد به لڏي ويا ۽ لڏي ويا، ڇاڪاڻ ته هو ڪاوڙيل هو.
8هن جي نڙيءَ مان دونهون نڪرندو هو ۽ سندس وات مان باهه نڪرندي هئي ۽ ان مان ڪوئلي جا سڪا سڙيل هئا.
9هن آسمان کي بہ جهڪايو ۽ هيٺ لهي آيو، ۽ اونده سندس پيرن هيٺان هو.
10۽ هو هڪڙي ڪروب تي چڙهيو، ۽ پرواز ڪيو :هائو، هو واء جي پرن تي اڏامي.
11هن اونداهين کي پنهنجو ڳجهو هنڌ بڻايو .سندس چوڌاري اونداهي پاڻي ۽ آسمان جا ڳاڙها ڪڪر هئا.
12انهيءَ روشنيءَ تي، جيڪا هن جي اڳيان هئي، سندس گهاٽا ڪڪر، ڪڪر ۽ باهه جا ڪوئلي لنگهي ويا.
13خداوند پڻ آسمان ۾ گجگوڙ ڪيو، ۽ اعلي ترين آواز ڏنو .اوله جا پٿر ۽ باهه جا ڪوئلا.
14هائو، هن پنهنجا تير موڪليا، ۽ انهن کي پکڙجي ويا .۽ هن روشنيون ڪيون، ۽ انهن کي پريشان ڪيو.
15پوءِ پاڻيءَ جا وهڪرا ڏٺا ويا، ۽ دنيا جا بنياد دريافت ڪيا ويا تنهنجي ملامت تي، اي خداوند، تنهنجي نڙيءَ جي سانس جي ڌماڪي تي.
16هن مٿي کان موڪليو، هن مون کي ورتو، هن مون کي ڪيترن ئي پاڻيءَ مان ڪڍيو.
17هن مون کي منهنجي مضبوط دشمن کان بچايو، ۽ انهن کان جيڪي مون کان نفرت ڪندا هئا، ڇالاءِ جو اهي مون لاءِ ڏاڍا مضبوط هئا.
18انهن مون کي پنهنجي آفت جي ڏينهن ۾ روڪيو، پر خداوند منهنجو رهڻ هو.
19هن مون کي هڪڙي وڏي جاءِ تي پڻ آندو .هن مون کي بچايو، ڇاڪاڻ ته هو مون ۾ خوش ٿيو.
20خداوند مون کي پنهنجي صداقت جي مطابق انعام ڏنو .منهنجي هٿن جي صفائي جي مطابق هن مون کي بدلو ڏنو آهي.
21ڇالاءِ جو مون خداوند جي واٽن تي عمل ڪيو آهي، ۽ پنهنجي خدا کان بڇڙائيءَ سان نہ هليو آهيان.
22ڇالاءِ جو هن جا سڀ فيصلا منهنجي اڳيان هئا، ۽ مون سندس شريعت کي پاڻ کان پري نہ ڪيو.
23آءٌ بہ هن جي اڳيان سڌو رهيس، ۽ مون پاڻ کي پنهنجي بڇڙائيءَ کان بچائي ورتو.
24تنهنڪري خداوند مون کي منهنجي انصاف جي مطابق بدلو ڏنو آهي، منهنجي هٿن جي صافيءَ موجب سندس نظر ۾.
25ٻاجهاري سان تون پاڻ کي ٻاجهارو ڏيکاريندين .هڪ سڌريل ماڻهوءَ سان تون پاڻ کي سڌريل ڏيکاريندين.
26پاڪ سان گڏ تون پاڻ کي خالص ڏيکاريندين .۽ بدڪاريءَ سان تون پاڻ کي بيوقوف ڏيکاريندين.
27ڇالاءِ جو تون ڏکايل ماڻهن کي بچائيندين .پر مٿاهين نظر هيٺ آڻيندو.
28ڇالاءِ جو تون منهنجي شمع روشن ڪندين :خداوند منهنجو خدا منهنجي اونداهين کي روشن ڪندو.
29ڇالاءِ جو تنهنجي وسيلي مان هڪ لشڪر مان ڊوڙيو آهيان .۽ منهنجي خدا جو قسم مون هڪ ڀت مٿان ٽپو ڏنو آهي.
30جيئن ته خدا لاء، هن جو رستو مڪمل آهي :خداوند جو ڪلام آزمايو ويو آهي :هو انهن سڀني لاء بڪلر آهي جيڪي هن تي ڀروسو ڪن ٿا.
31ڇالاءِ جو خدا کان سواءِ ٻيو ڪير آهي؟ يا اسان جي خدا کان سواءِ پٿر ڪير آهي؟
32اهو خدا آهي جيڪو مون کي طاقت سان ڍڪي ٿو، ۽ منهنجي رستي کي پورو ڪري ٿو.
33هو منهنجن پيرن کي ڪنڌيءَ جي پيرن وانگر بڻائي ٿو، ۽ مون کي مٿاهين جاين تي بيهاري ٿو.
34هو منهنجي هٿن کي جنگ ڪرڻ سيکاري ٿو، انهيءَ لاءِ تہ منهنجي هٿن مان فولاد جو ڪمان ٽوڙيو وڃي.
35تو مون کي پنهنجي ڇوٽڪاري جي ڍال پڻ ڏني آهي، ۽ تنهنجي ساڄي هٿ مون کي جهليو آهي، ۽ تنهنجي نرمي مون کي وڏو ڪيو آهي.
36تو منهنجي هيٺان منهنجا قدم ڊگها ڪيا آهن، جو منهنجا پير لڙڪن نه.
37مون پنهنجن دشمنن جو تعاقب ڪيو آهي، ۽ انهن کي پڪڙيو آهي، ۽ نہ ئي وري موٽيو آهيان جيستائين اهي ختم ٿي ويا.
38مون انهن کي زخمي ڪيو آهي جو اهي اٿي نہ سگهندا آهن، اهي منهنجي پيرن هيٺان ڪريا آهن.
39ڇالاءِ جو تو مون کي لڙائيءَ لاءِ طاقت سان ڳنڍيو آهي، تو انهن کي هيٺ ڪري ڇڏيو آهي جيڪي منهنجي خلاف اٿيا.
40تو مون کي منهنجي دشمنن جي ڳچيءِ ۾ پڻ ڏني آهي .تہ مان انهن کي تباهه ڪري سگهان ٿو جيڪي مون کان نفرت ڪن ٿا.
41انهن رڙ ڪئي، پر انهن کي بچائڻ وارو ڪوبہ نہ هو، جيتوڻيڪ خداوند ڏانهن، پر هن کين ڪوبہ جواب نہ ڏنو.
42پوءِ مون انهن کي واءَ جي اڳيان مٽيءَ وانگر گهٽايو :مون انهن کي گهٽين ۾ مٽي وانگر اڇلايو.
43تو مون کي ماڻهن جي جهيڙن کان بچايو آهي .۽ تو مون کي قوم جو سربراهه ڪيو آهي :هڪڙو ماڻهو جن کي مان نہ ٿو سڃاڻان، اهي منهنجي خدمت ڪندا.

44جيئن ئي اهي منهنجي باري ۾ ٻڌندا، اهي منهنجي فرمانبرداري ڪندا :اجنبي پاڻ کي منهنجي حوالي ڪندا.
45اجنبي پچي ويندا، ۽ خوفزده ٿي ويندا پنهنجي ويجهن جڳهن کان.
46رب جيئرو آهي؛ ۽ برڪت وارو منهنجو پٿر؛ ۽ منهنجي نجات جو خدا بلند ڪيو وڃي.
47اهو خدا آهي جيڪو مون کان بدلو وٺي ٿو، ۽ ماڻهن کي منهنجي هيٺان ڪري ٿو.
48اهو مون کي منهنجي دشمنن کان بچائي ٿو :هائو، تون مون کي انهن کان مٿي ڪري ٿو جيڪي منهنجي خلاف اٿين ٿا :تو هان مون کي ظالم ماڻهوءَ کان بچايو آهي.
49تنهنڪري آءٌ تنهنجي شڪرگذاري ڪندس، اي خداوند، قومن جي وچ ۾، ۽ تنهنجي نالي جي ساراهه ڳائنا.
50وڏي ڇوٽڪاري هن پنهنجي بادشاهه کي ڏني .۽ پنهنجي مسح ٿيل، دائود ۽ سندس نسل تي هميشه لاءِ رحم ڪري ٿو.

باب 19

) 1سردار موسيقار ڏانهن، دائود جو زبور (.آسمان خدا جي جلال جو اعلان ڪري ٿو .۽ آسمان سندس هٿ جو ڪم ڏيکاري ٿو.
2ڏينهن ڏينهن ڳالهائي ٿو، ۽ رات کي رات ڄاڻائي ٿو.
3اهڙي ڳالهه يا ٻولي ڪونهي، جتي سندن آواز ٻڌڻ ۾ نه اچي.
4انهن جو سلسلو سڄيءَ زمين ۾ پکڙجي ويو آهي، ۽ انهن جون ڳالهيون دنيا جي پڇاڙيءَ تائين پکڙجي ويون آهن .انهن ۾ هن سج لاءِ خيمو قائم ڪيو آهي،
5جيڪو گهوٽ پنهنجي ڪمري مان نڪرندڙ گهوٽ وانگر آهي ۽ ڊوڙڻ لاءِ زورآور ماڻهوءَ وانگر خوش ٿئي ٿو.
6هن جو نڪرڻ آسمان جي پڇاڙيءَ کان آهي، ۽ سندس گردش ان جي پڇاڙيءَ تائين آهي، ۽ اُن جي گرميءَ کان ڪابه شيءِ لڪل نه آهي.
7خداوند جو قانون ڪامل آهي، روح کي بدلائي ٿو :خداوند جي شاهدي يقيني آهي، عقلمند کي سادي بڻائي ٿي.
8خداوند جا قانون صحيح آهن، دل کي خوش ڪن ٿا :خداوند جو حڪم صاف آهي، اکين کي روشن ڪري ٿو.
9خداوند جو خوف صاف آهي، هميشه لاءِ هميشه رهندڙ آهي :خداوند جا فيصلا سچا ۽ سچا آهن.
10اُهي سون کان وڌيڪ گهرجن، هائي تمام سٺي سون کان :ماکيءَ ۽ ماکيءَ جي ڇت کان به وڌيڪ مٺا.
11ان کان علاوه انهن جي ذريعي تنهنجو نوڪر ڊيڄاريو ويو آهي، ۽ انهن تي عمل ڪرڻ ۾ وڏو اجر آهي.
12سندس غلطين کي ڪير سمجهي سگهي ٿو؟ تون مون کي خفيه عيب کان پاڪ ڪر.
13پنهنجي ٻانهن کي به گستاخيءَ جي گناهن کان پاسو ڪر .انهن کي مون تي راڄ نه ڪرڻ گهرجي :پوءِ آءٌ سڌو ٿي ويندس ۽ وڏي ڏوهه کان بيزار ٿي ويندس.
14منهنجي وات جا لفظ، ۽ منهنجي دل جو ڌيان، تنهنجي نظر ۾ مقبول ٿئي، اي خداوند، منهنجي طاقت ۽ منهنجي نجات ڏيندڙ.

باب 20

) 1سردار موسيقار ڏانهن، دائود جو زبور (.رب توهان کي مصيبت جي ڏينهن ۾ ٻڌي .يعقوب جي خدا جو نالو توهان جي حفاظت ڪريو؛
2تو کي مقدس جاءِ کان مدد موڪليو، ۽ صيون مان توکي مضبوط ڪري.
3پنهنجون سڀ قربانيون ياد ڪر، ۽ پنهنجي ساڙيل قرباني قبول ڪر .سيله.
4تو کي پنهنجي دل جي مرضيءَ موجب عطا ڪر، ۽ پنهنجي سموري صلاح کي پورو ڪر.
5اسان تنهنجي ڇوٽڪاري ۾ خوش ٿينداسون، ۽ پنهنجي خدا جي نالي تي پنهنجا جهنڊا قائم ڪنداسين :خداوند توهان جون سڀ دعائون پوريون ڪري.
6هاڻي مون کي خبر آهي ته خداوند پنهنجي مسح ڪيل کي بچائيندو آهي .هو پنهنجي ساڄي هٿ جي بچاءُ واري طاقت سان پنهنجي پاڪ آسمان مان ٻڌندو.
7ڪي رٿن تي ۽ ڪي گهوڙن تي ڀروسو ڪن ٿا، پر اسين خداوند پنهنجي خدا جو نالو ياد ڪنداسين.
8اهي هيٺ لهي ويا ۽ ڪريا ويا، پر اسين جيئرا ٿي ويا آهيون ۽ سڌو بيهي رهيا آهيون.
9اي پالڻهار بچايو :بادشاهه اسان کي ٻڌو جڏهن اسين سڏيندا آهيون.

باب 21

) 1سردار موسيقار ڏانهن، دائود جو زبور (.بادشاهه تنهنجي طاقت ۾ خوش ٿيندو، اي خداوند !۽ تنهنجي ڇوٽڪاري ۾ هو ڪيترو نه خوش ٿيندو!
2تو هن کي سندس دل جي تمنا ڏني آهي، ۽ هن جي چپن جي طلب کي نه روڪيو آهي .سيله.
3ڇالاءِ جو تون کيس نيڪيءَ جي نعمتن سان روڪين ٿو :تون خالص سون جو تاج هن جي مٿي تي رکين ٿو.
4هن تو کان زندگي گهري، ۽ تو کيس ڏني، هميشه هميشه لاءِ ڏينهن جي ڊگهائي.
5تنهنجي ڇوٽڪاري ۾ سندس شان وڏو آهي :تو مٿس عزت ۽ عظمت رکي آهي.
6ڇالاءِ جو تو هن کي هميشه لاءِ سڀ کان وڌيڪ برڪت وارو بڻايو آهي، تو کيس پنهنجي منهن سان بيحد خوش ڪيو آهي.
7ڇالاءِ جو بادشاهه خداوند تي ڀروسو رکي ٿو، ۽ خدا جي ٻاجهه جي ڪري، هو لڏي نه ويندو.
8تنهنجو هٿ توهان جي سڀني دشمنن کي ڳوليندو :توهان جو ساڄو هٿ انهن کي ڳوليندو جيڪي توهان کان نفرت ڪن ٿا.

9تون انهن کي پنهنجي غضب جي وقت ۾ ٻرندڙ تنور بڻائي ڇڏيندو :خداوند انهن کي پنهنجي غضب ۾ نگلندو، ۽ باھ انهن کي کائي ويندي.
10انهن جي ميوي کي زمين مان ناس ڪندين، ۽ انهن جي ٻج کي ماڻهن جي اولاد مان.
11ڇالاءِ جو هنن توهان جي خلاف بڇڙائيءَ جو ارادو ڪيو هو، انهن هڪ شرارتي اوزار جو تصور ڪيو هو، جنهن کي اهي انجام ڏيئي نہ سگهندا.
12تنهنڪري تون انهن کي پٺتي ڦيرائي ڇڏيندو، جڏهن تون پنهنجا تير پنهنجي تارن تي انهن جي منهن تي تيار ڪندين.
13تون بلند ڪر، اي خداوند، پنهنجي طاقت ۾، تنهنڪري اسين ڳائينداسين ۽ تنهنجي طاقت جي ساراھ ڪنداسين.

باب 22

) 1جليبٽ شاهر جي مکيه موسيقار ڏانهن، دائود جو هڪ زبور (.اي منهنجا خدا، منهنجا خدا، تو مون کي ڇو ڇڏيو؟ تون منهنجي مدد ڪرڻ کان، ۽ منهنجي گوڙ جي لفظن کان ايترو پري ڇو آهين؟
2اي منهنجا خدا، آءٌ ڏينهن جو روئندو آهيان، پر تون نہ ٻڌين .۽ رات جي موسم ۾، ۽ مان خاموش نہ آهيان.
3پر تون پاڪ آهين، اي بني اسرائيل جي ساراھ ڪرڻ وارا.
4اسان جي ابن ڏاڏن تو تي ڀروسو ڪيو :انهن ڀروسو ڪيو، ۽ تو انهن کي بچايو.
5انهن تو کي روئي ڏنو، ۽ ڇڏايا ويا، انهن تو تي ڀروسو ڪيو، ۽ لڄي نہ ٿيا.
6پر آءٌ هڪڙو ڪيڙو آهيان، ۽ ماڻهو ڪونهي .ماڻهن جي ملامت، ۽ ماڻهن کان نفرت.
7جيڪي مون کي ڏسندا آهن سي سڀ مون کي ٺٺولي ڪرڻ لاءِ کلندا آهن :اهي لڙڪ ڪڍي ڇڏيندا آهن، اهي ڪنڌ ڌوڻي چوندا آهن،
8هن کي خداوند تي ڀروسو هو تہ هو کيس بچائيندو :کيس ڇڏائڻ ڏيو، اهو ڏسي هن ۾ خوش ٿيو.
9پر تون ئي اهو آهين جنهن مون کي پيٽ مان ڪڍيو آهي، تو مون کي اميد ڏني هئي جڏهن آءٌ پنهنجي ماءُ جي سيني تي هوس.
10مون کي توتي پيٽ مان اڇلايو ويو آهي، تون منهنجي ماءُ جي پيٽ مان منهنجو خدا آهين.
11مون کان پري نہ ٿيو .ڇاڪاڻ تہ مصيبت ويجهو آهي؛ ڇو تہ مدد ڪرڻ وارو ڪو بہ ناهي.
12گهڻن ٻڪرين مون کي گهيرو ڪيو آهي، بشن جي مضبوط ٻڪرين مون کي گهيرو ڪيو آهي.
13انهن پنهنجن وات سان مون کي ڀاڪر پاتو، جيئن ڪوڏر ۽ گجندڙ شينهن.
14آءٌ پاڻيءَ وانگر وهندو آهيان، ۽ منهنجا سڀ هڏا گڏيل آهن، منهنجي دل موم وانگر آهي .اهو منهنجي آنڊن جي وچ ۾ ڳريل آهي.
15منهنجو زور سُڪي ويو آهي ديڳي وانگر .۽ منهنجي زبان منهنجن جبلن سان چنبڙيل آهي .۽ تو مون کي موت جي مٽي ۾ آڻي ڇڏيو آهي.
16ڇالاءِ جو ڪتن مون کي گهيرو ڪيو آهي، بدڪارن جي ميڙ مون کي ويڙهيو آهي، اهي منهنجي هٿن ۽ پيرن کي چنبڙيندا آهن.
17مان پنهنجن هڏن کي ٻڌايان ٿو :اهي مون ڏانهن نهاري رهيا آهن.
18هنن منهنجا ڪپڙا پاڻ ۾ ورهايا، ۽ منهنجي پوشاڪ تي پُراو وڌو.
19پر تون مون کان پري نہ ڪر، اي پالڻهار، اي منهنجي طاقت، منهنجي مدد ڪرڻ لاء جلدي ڪر.
20منهنجي جان کي تلوار کان ڇوٽڪارو ڏي، ڪتي جي طاقت کان منهنجو پيارو.
21مون کي شينهن جي وات کان بچاءِ، ڇالاءِ جو تو مون کي ڪنن جي سڱن مان ٻڌو آهي.
22مان توهان جو نالو پنهنجن ڀائرن کي بيان ڪندس :جماعت جي وچ ۾ مان توهان جي ساراھ ڪندس.
23اوهين جيڪي خداوند کان ڊڄو، سندس ساراهہ ڪريو .اي يعقوب جا سڀ نسل، سندس واکاڻ ڪريو .۽ ان کان ڊڄو، اي بني اسرائيل جا سڀ ٻج.
24ڇالاءِ جو هن ڏکايلن جي ڏک کي نہ گهٽايو آهي ۽ نڪي نفرت ڪئي آهي .نہ ئي هن کان پنهنجو منهن لڪائي ڇڏيو آهي .پر جڏهن هن کيس سڏ ڪيو، تڏهن هن ٻڌو.
25منهنجو ساراهہ توهان جي وڏي جماعت ۾ هوندو :مان انهن جي اڳيان پنهنجو واعدو پورو ڪندس جيڪي هن کان ڊڄن ٿا.
26حليم کائيندا ۽ مطمئن ٿيندا :اهي خداوند جي ساراھ ڪندا جيڪي کيس ڳوليندا آهن :توهان جي دل هميشہ جيئرو رهندي.
27دنيا جي سيني ڇيڙيءَ وارا ياد ڪندا ۽ رب ڏانهن موٽندا، ۽ سڀني قومن جا قبيلا توهان جي اڳيان عبادت ڪندا.
28ڇالاءِ جو بادشاهت خداوند جي آهي ۽ هو قومن ۾ گورنر آهي.
29سڀيئي جيڪي زمين تي ٿڌا آهن سي کائيندا ۽ پوڄيندا، اهي جيڪي مٽيءَ ۾ هيٺ لهي ويندا آهن سي سندس اڳيان سجدو ڪندا آهن، ۽ ڪوبہ پنهنجي جان کي جيئرو نٿو رکي سگهي.
30هڪڙو ٻج هن جي خدمت ڪندو .اهو هڪڙو نسل لاء خداوند ڏانهن حساب ڪيو ويندو.
31اهي ايندا، ۽ پنهنجي سچائي کي بيان ڪندا هڪڙي قوم کي جيڪو پيدا ٿيندو، اهو اهو ڪيو آهي.

باب 23

(A Psalm of David.) 1رب منهنجو ريڍار آهي .مان نہ چاهيندس.
2اهو مون کي سائي چراگاهن ۾ ليٽائي ٿو :هو مون کي ٻرندڙ پاڻيءَ جي پرسان وٺي ٿو.
3اهو منهنجي روح کي بحال ڪري ٿو، هو مون کي پنهنجي نالي جي خاطر سچائيءَ جي رستن تي هلي ٿو.
4هائو، جيتوڻيڪ مان موت جي ڇانو جي وادي مان هلندس، مان ڪنهن بڇڙيءَ کان نہ ڊڄندس، ڇالاءِ جو تون مون سان گڏ آهين . تنهنجي لٺ ۽ تنهنجي لٺ اهي مون کي تسلي ڏين ٿا.

5تون منهنجي دشمنن جي موجودگيءَ ۾ منهنجي اڳيان هڪ دسترخوان تيار ڪر، تون منهنجي مٿي تي تيل لڳائين .منهنجو پيالو ختم ٿي ويو.
6يقيناً نيڪي ۽ رحم منهنجي زندگي جا سڀ ڏينهن منهنجي پٺيان لڳندا :۽ مان هميشه لاءِ رب جي گهر ۾ رهندو.

باب 24

) 1دائود جو زبور (.زمين رب جي آهي، ۽ ان جي پرپوري؛ دنيا، ۽ اهي جيڪي ان ۾ رهن ٿا.
2ڇالاءِ جو هن ان جو بنياد سمنڊن تي رکيو آهي ۽ ان کي ٻوڏن تي قائم ڪيو آهي.
3ڪير چڙهيندو رب جي ٽڪريءَ ۾؟ يا ڪير پنهنجي مقدس جاء تي بيٺو؟
4اهو آهي جنهن جا هٿ صاف ۽ صاف دل آهن .جنهن پنهنجي روح کي باطل ڏانهن نه وڌايو آهي ۽ نه ئي فريب سان قسم کنيو آهي.
5هن کي خداوند کان برڪت ملندي، ۽ پنهنجي ڇوٽڪاري واري خدا کان سچائي.
6اهو انهن جو نسل آهي جيڪي هن کي ڳوليندا آهن، جيڪي تنهنجي منهن کي ڳوليندا آهن، اي يعقوب .سيله.
7پنهنجا مٿو مٿي ڪريو، اي دروازا؛ ۽ اوهين بلند ٿي وڃو، اوهين هميشه جا دروازا؛ ۽ جلال جو بادشاهه اندر ايندو.
8هي جلال وارو بادشاهه ڪير آهي؟ رب طاقتور ۽ طاقتور، رب جنگ ۾ طاقتور.
9پنهنجا ڪنڌ مٿي ڪريو، اي دروازا؛ انهن کي به مٿي کڻو، اي دائمي دروازا؛ ۽ جلال جو بادشاهه اندر ايندو.
10هي جلال وارو بادشاهه ڪير آهي؟ لشڪر جو رب، هو جلال جو بادشاهه آهي .سيله.

باب 25

) 1دائود جو هڪ زبور (.اي خداوند، مان تو ڏانهن پنهنجي روح کي بلند ڪريان ٿو.
2اي منهنجا خدا، مون کي تو تي ڀروسو آهي :مون کي شرمسار نه ٿيڻ ڏيو، منهنجي دشمنن کي مون تي فتح نه ڏيو.
3هائو، ڪنهن کي به شرمسار نه ٿيڻ گهرجي جيڪو توهان جو انتظار ڪري ٿو :انهن کي شرمسار ٿيڻ گهرجي جيڪي بي سبب حد کان لنگهندا آهن.
4مون کي پنهنجو رستو ڏيکاريو، اي خداوند !مون کي پنهنجا رستا سيکار.
5مون کي پنهنجي سچائي تي هلايو ۽ مون کي سيکار، ڇو ته تون منهنجي ڇوٽڪاري جو خدا آهين .آئون سڄو ڏينهن تنهنجو انتظار ڪندس.
6ياد ڪر، اي خداوند، تنهنجي رحم ۽ شفقت کي، ڇاڪاڻ ته اهي هميشه پراڻي آهن.
7منهنجي جوانيءَ جا گناهه ياد نه ڪر، نڪي منهنجا ڏوهه، پنهنجي ٻاجه جي مطابق، تون مون کي پنهنجي نيڪيءَ خاطر ياد ڪر، اي خداوند.
8خداوند سٺو ۽ سڌو آهي، تنهنڪري هو گنهگارن کي واٽ ۾ سيکاريندو.
9حليم کي انصاف ۾ هدايت ڪندو، ۽ حليم کي پنهنجي واٽ سيکاريندو.
10خداوند جا سڀ رستا رحمت ۽ سچا آهن انهن لاءِ جيڪي سندس واعدي ۽ شاهدين کي برقرار رکندا آهن.
11تنهنجي نالي جي خاطر، اي خداوند، منهنجي گناهه کي معاف ڪر .ڇاڪاڻ ته اهو عظيم آهي.
12اهو ڪهڙو ماڻهو آهي جيڪو خداوند کان ڊڄي؟ هن کي سيکاريندو ان طريقي سان جيڪو هو چونڊيندو.
13سندس روح آرام سان رهندو .۽ سندس ٻج زمين جو وارث ٿيندو.
14خداوند جو راز انهن سان آهي جيڪي کانئس ڊڄن ٿا .۽ اهو انهن کي پنهنجو انجام ڏيکاريندو.
15منهنجون اکيون هميشہ خداوند ڏانهن آهن .ڇالاءِ جو هو جال مان منهنجا پير ڪيندو.
16تون مون ڏانهن موٽ، ۽ مون تي رحم ڪر .ڇالاءِ جو آءٌ ويران ۽ ڏکايل آهيان.
17منهنجي دل جون مشڪلاتون وڌي ويون آهن :اي تون مون کي منهنجي پريشانين مان ڪڍي.
18منهنجو ڏک ۽ درد ڏسو .۽ منهنجا سڀ گناهه معاف ڪر.
19منهنجي دشمنن تي غور ڪريو .ڇاڪاڻ ته اهي گهڻا آهن؛ ۽ اهي مون کي سخت نفرت سان نفرت ڪن ٿا.
20اي منهنجي جان کي سنڀال، ۽ مون کي ڇوٽڪارو ڏي، مون کي شرمسار نه ڪر .ڇاڪاڻ ته مون تو تي ڀروسو ڪيو.
21سالميت ۽ سچائي مون کي بچائي .ڇو ته مان تنهنجو انتظار ڪريان ٿو.
22اي خدا، بني اسرائيل کي سندس مڙني مصيبتن مان ڇوٽڪارو ڏي.

باب 26

) 1دائود جو زبور (.مون کي انصاف ڪر، اي خداوند !ڇالاءِ جو مون پنهنجي صداقت تي هليو آهي :مون پڻ خداوند تي ڀروسو ڪيو آهي .تنهن ڪري مان سلائي نه ڪندس.
2اي خداوند، مون کي جانچيو ۽ مون کي ثابت ڪر .منهنجي رڳن ۽ منهنجي دل جي ڪوشش ڪريو.
3ڇالاءِ جو تنهنجي شفقت منهنجي اکين اڳيان آهي، ۽ آءٌ تنهنجي سچائيءَ تي هليو آهيان.
4آءٌ اجايو ماڻهن سان نہ ويهيو آهيان ۽ نڪي ڍچڙ وارن سان گڏ ويندس.
5مون بدڪارن جي جماعت کان نفرت ڪئي آهي .۽ بدڪارن سان گڏ نه ويهندو.
6آءٌ پنهنجن هٿن کي معصوميت ۾ ڌوئيندس، تنهنڪري آءٌ تنهنجي قربان گاهه کي گهيرو ڪندس، اي خداوند.

7انهيءَ لاءِ ته آءٌ شڪرگذاريءَ جي آواز سان پڌرو ڪريان ۽ تنهنجا سڀ عجيب ڪم ٻڌايان.
8اي خداوند، مون کي تنهنجي گهر جي رهائش سان پيار ڪيو آهي، ۽ اهو جڳهه جتي تنهنجي عزت رهي ٿي.
9منهنجو روح گنهگارن سان گڏ نه ڪر، نڪي منهنجي جان خوني ماڻهن سان گڏ.
10جن جي هٿن ۾ فساد آهي ۽ سندن ساڄو هٿ رشوت سان ڀريل آهي.
11پر جيئن مون لاء، آء پنهنجي سالميت ۾ هلندس :مون کي ڇڏايو، ۽ مون تي رحم ڪر.
12منهنجو پير هڪڙي جاءِ تي بيٺو آهي :جماعتن ۾ مان خداوند کي برڪت ڪندس.

باب 27

) 1دائود جو زبور (.رب منهنجو نور ۽ منهنجو نجات آهي .مان ڪنهن کان ڊڄندس؟ رب منهنجي زندگي جي طاقت آهي .مان ڪنهن کان
ڊڄندس؟
2جڏهن بڇڙا، جيتوڻيڪ منهنجا دشمن ۽ منهنجا دشمن، منهنجو گوشت کائڻ لاءِ مون تي آيا، تڏهن اُهي ٺڪاءُ ڪري ڪري پيا.
3جيتوڻيڪ ڪو لشڪر منهنجي خلاف خيمو ڪري، منهنجي دل نه ڊڄندي، جيتوڻيڪ منهنجي خلاف جنگ هلندي، مون کي ان تي يقين
رهندو.
4مون هڪڙي شيءِ خداوند کان گهري آهي، جيڪا مان ڳوليندس .انهيءَ لاءِ ته آءٌ پنهنجي زندگيءَ جا سڀ ڏينهن خداوند جي گهر ۾
رهان، خداوند جي خوبصورتي کي ڏسڻ ۽ سندس هيڪل ۾ پڇڻ لاءِ.
5ڇالاءِ جو مصيبت جي وقت هو مون کي پنهنجي خيمي ۾ لڪائيندو، پنهنجي خيمي جي ڳجهي ۾ مون کي لڪائيندو .هو مون کي پٿر
تي قائم ڪندو.
6۽ هاڻي منهنجو مٿو مٿي ڪيو ويندو منهنجي دشمنن جي مٿان منهنجي چوڌاري، تنهنڪري آءٌ هن جي خيمي ۾ خوشي جون قربانيون
پيش ڪندس .مان ڳائيندس، ها، مان ڳائيندس رب جي ساراهه.
7اي خداوند، ٻڌو، جڏهن آء پنهنجي آواز سان رڙ ڪريان :مون تي رحم ڪر ۽ مون کي جواب ڏي.
8جڏهن تو چيو هو، ”منهنجو منهن ڳوليو .منهنجي دل تو کي چيو، تنهنجو منهن، رب، مان ڳوليندس.
9پنهنجو منهن مون کان پري نه لڪائي .پنهنجي ٻانهن کي ڪاوڙ ۾ نه رک، تون منهنجو مددگار آهين .مون کي نه ڇڏي، نه مون کي
ڇڏي، اي منهنجي نجات جي خدا.
10جڏهن منهنجو پيءُ ۽ منهنجي ماءُ مون کي ڇڏي ڏين، تڏهن خداوند مون کي مٿي کڻندو.
11اي پالڻهار، مون کي پنهنجي واٽ سيکار، ۽ منهنجي دشمنن جي ڪري، مون کي صاف رستي تي هلايو.
12مون کي منهنجي دشمنن جي مرضيءَ جي حوالي نه ڪر، ڇالاءِ جو ڪوڙو شاهد منهنجي خلاف اٿاريو ويو آهي، ۽ اهڙيءَ طرح
بي رحميءَ سان ڦاسي پيا.
13آءٌ هوش ۾ پئجي ويس، جيستائين مون کي ايمان نه اچي ها ته جيئرن جي ملڪ ۾ خداوند جي نيڪي ڏسڻ ۾ اچي.
14رب جو انتظار ڪر :سٺي جرئت ڪر، ۽ اهو تنهنجي دل کي مضبوط ڪندو :انتظار ڪر، مان چوان ٿو، خداوند تي.

باب 28

) 1دائود جو هڪ زبور (.مان تو ڏانهن روئيندس، اي رب منهنجو پٿر .مون لاءِ خاموش نه رهه، متان جيڪڏهن تون مون لاءِ خاموش
رهندين، ته آءٌ انهن جهڙو ٿي ويندس جيڪي کڏ ۾ هيٺ لهي وڃن ٿا.
2منهنجي دعائن جو آواز ٻڌ، جڏهن آءٌ تو کي روئان، جڏهن آءٌ پنهنجا هٿ تنهنجي پاڪ ڪلام ڏانهن اٿاريان.
3مون کي بدڪارن ۽ بدڪارن کان پري نه ڪر، جيڪي پنهنجن پاڙيسرين سان صلح جي ڳالهه ڪن ٿا، پر انهن جي دلين ۾ فساد آهي.
4انهن کي انهن جي ڪمن جي مطابق ڏيو، ۽ انهن جي ڪوششن جي بڇڙائيء جي مطابق :انهن کي ڏيو انهن جي هٿن جي ڪم کان پوء .
کين سندن صحرا ڏي.
5ڇالاءِ جو اهي نه خداوند جي ڪمن جو خيال رکندا آهن ۽ نڪي سندس هٿن جي عمل کي، سو هو انهن کي ناس ڪندو ۽ انهن کي
تعمير نه ڪندو.
6برڪت وارو آهي خداوند، ڇالاءِ جو هن منهنجي دعائن جو آواز ٻڌو آهي.
7خداوند منهنجو طاقت ۽ منهنجي ڍال آهي .منهنجي دل هن تي ڀروسو ڪيو، ۽ مون کي مدد ملي آهي، تنهنڪري منهنجي دل ڏاڍي خوش
ٿي .۽ مان پنهنجي گيت سان سندس ساراهه ڪندس.
8خداوند انهن جي طاقت آهي، ۽ اهو پنهنجي مسيح جي بچاء جي طاقت آهي.
9پنهنجي قوم کي بچايو، ۽ پنهنجي ميراث کي برڪت ڏي، انهن کي پڻ کارايو، ۽ انهن کي هميشه لاء مٿي کڻو.

باب 29

) 1دائود جو زبور (.رب کي ڏيو، اي طاقتور، رب کي جلال ۽ طاقت ڏيو.
2خداوند کي شان ڏيو سندس نالي جي ڪري؛ پاڪائي جي خوبصورتي ۾ رب جي عبادت ڪريو.
3خداوند جو آواز پاڻيءَ تي آهي :جلال جو خدا گجگوڙ ڪري ٿو :خداوند گهڻن پاڻين تي آهي.
4خداوند جو آواز طاقتور آهي .رب جو آواز عظمت سان ڀريل آهي.
5خداوند جو آواز ديوارن کي ٽوڙي ٿو .ها، رب لبنان جي ديوارن کي ٽوڙي ٿو.

6هو انهن کي گابي وانگر وڇائيندو آهي .لبنان ۽ سرين هڪ نوجوان unicornوانگر.
7خداوند جو آواز باھ جي شعلن کي ورهائي ٿو.
8خداوند جو آواز ريگستان کي ڇڪي ٿو .خداوند قاديش جي بيابان کي ڇڪي ٿو.
9خداوند جو آواز ٻڪرين کي ڳنڍي ٿو، ۽ ٻيلن کي ڳولي ٿو، ۽ سندس مندر ۾ هرڪو پنهنجي شان جي باري ۾ ڳالهائيندو آهي.
10خداوند سيلاب تي ويٺو آهي .ها، رب هميشه لاء بادشاهه آهي.
11خداوند پنهنجي قوم کي طاقت ڏيندو .رب پنهنجي قوم کي امن سان برڪت ڏيندو.

باب 30

) 1هڪ زبور ۽ گيت دائود جي گهر جي وقف تي (.مان تو کي ساراهيندس، اي خداوند !ڇالاءِ جو تو مون کي مٿي کنيو آهي، ۽ منهنجي دشمنن کي مون تي خوش ڪرڻ نه ڏنو آهي.
2اي خداوند منهنجو خدا، مون تو کي سڏيو، ۽ تو مون کي شفا ڏني.
3اي پالڻهار، تو منهنجي روح کي قبر مان ڪڍيو آهي، تو مون کي جيئرو رکيو آهي، انهيءَ لاءِ ته آءٌ کڏ ۾ نه وڃان.
4اي خداوند جا خدا جا گيت ڳايو، ۽ سندس پاڪائي جي ياد ۾ شڪرگذار ٿيو.
5ڇالاءِ جو هن جو غضب هڪ گهڙي ئي رهندو آهي .هن جي حق ۾ زندگي آهي :روئڻ هڪ رات تائين رهي سگهي ٿو، پر خوشي صبح جو اچي ٿي.
6۽ منهنجي خوشحاليءَ ۾ مون چيو ته، آءٌ ڪڏهن به هلندس نه.
7اي خداوند، تو پنهنجي فضل سان منهنجي جبل کي مضبوط ڪيو آهي :تو پنهنجو منهن لڪايو، ۽ مان پريشان ٿي ويس.
8مون تو کي سڏيو، اي خداوند !۽ مون رب کي عرض ڪيو.
9منهنجي رت مان ڪهڙو فائدو، جڏهن آءٌ کڏ ۾ هيٺ ويندس؟ ڇا مٽي تنهنجي ساراهه ڪندي؟ ڇا اهو توهان جي سچائي جو اعلان ڪندو؟
10ٻڌ، اي خداوند، ۽ مون تي رحم ڪر :اي خداوند، تون منهنجو مددگار ٿيو.
11تو منهنجي ماتم کي ناچ ۾ بدلائي ڇڏيو آهي، تو منهنجو ٽٽ لاهي ڇڏيو آهي، ۽ مون کي خوشي سان ڍڪيو آهي.
12انهيءَ لاءِ ته منهنجو جلوو تنهنجي ساراهه ڪري ۽ خاموش نه رهان .اي خداوند منهنجا خدا، مان توهان کي هميشه لاء شڪرگذار ڪندس.

باب 31

) 1سردار موسيقار ڏانهن، دائود جو زبور (.اي خداوند، مون کي توتي ڀروسو آهي .مون کي ڪڏهن به شرمسار نه ٿيڻ ڏي :مون کي پنهنجي نيڪيءَ ۾ ڏي.
2پنهنجو ڪن مون ڏانهن جهڪي، مون کي جلدي نجات ڏي :تون منهنجو مضبوط پٿر بڻجي، مون کي بچائڻ لاء هڪ دفاعي گهر لاء.
3ڇالاءِ جو تون منهنجو پٿر ۽ منهنجو قلعو آهين .تنهنڪري تنهنجي نالي جي خاطر مون کي هدايت ڪر، ۽ مون کي هدايت ڪر.
4مون کي انهيءَ ڄار مان ٻاهر ڪڍ، جيڪو هنن منهنجي لاءِ راز ۾ رکيو آهي، ڇالاءِ جو تون منهنجي طاقت آهين.
5آءٌ پنهنجو روح تنهنجي هٿ ۾ ڏيان ٿو، تو مون کي ڇوٽڪارو ڏنو آهي، اي خداوند سچائي جي خدا.
6مون انهن کان نفرت ڪئي آهي جيڪي ڪوڙ سمجهن ٿا، پر مون کي خداوند تي ڀروسو آهي.
7آءٌ تنهنجي ٻاجھ ۾ خوش ۽ خوش ٿيندس، ڇالاءِ جو تو منهنجي مصيبت تي غور ڪيو آهي .تو منهنجي روح کي مشڪلاتن ۾ سڃاتو آهي.
8۽ مون کي دشمن جي هٿ ۾ بند نه ڪيو آهي :تو منهنجا پير هڪڙي وڏي ڪمري ۾ رکيا آهن.
9اي خداوند مون تي رحم ڪر، ڇالاءِ جو آءٌ مصيبت ۾ آهيان :منهنجي اک غم سان سڙي وئي آهي، هائو، منهنجي جان ۽ منهنجو پيٽ.
10ڇالاءِ جو منهنجي زندگي غم ۾ گذري ويئي، ۽ منهنجا سال رڙيون ڪري رهيا آهن، منهنجي ظلم جي ڪري منهنجي طاقت ختم ٿي ويئي، ۽ منهنجا هڏا سڙي ويا.
11منهنجي سڀني دشمنن ۾، پر خاص طور تي منهنجي پاڙيسرين جي وچ ۾ مون کي بدنام ڪيو ويو، ۽ منهنجي واقفيت لاء هڪ خوف هو :اهي مون کان ڀڄي ويا جن مون کي ڏٺو.
12مون کي دماغ مان مئل ماڻهوءَ وانگر وساريو ويو آهي :مان ٽٽل برتن وانگر آهيان.
13ڇالاءِ جو مون ڪيترن ئي ماڻهن جا طعنا ٻڌا آهن :هر طرف خوف ڇانيل هو، جڏهن اهي گڏجي منهنجي خلاف سازشون ڪري رهيا هئا، تڏهن منهنجي جان وٺڻ لاءِ سازشون ڪيائون.
14پر مون تو تي ڀروسو ڪيو، اي خداوند :مون چيو، تون منهنجو خدا آهين.
15منهنجو وقت تنهنجي هٿ ۾ آهي :مون کي منهنجي دشمنن جي هٿن کان بچائي، ۽ انهن کان جيڪي مون کي ستائيندا آهن.
16پنهنجو منهن پنهنجي ٻانهي تي چمڪيو :پنهنجي ٻاجھ جي خاطر مون کي بچايو.
17مون کي شرمسار نه ڪر، اي خداوند !ڇالاءِ جو مون تو کي سڏيو آهي :شرارتن کي شرمسار ٿيڻ ڏيو، ۽ انهن کي قبر ۾ خاموش رهڻ ڏيو.
18ڪوڙين چپن کي خاموش ڪيو وڃي .جيڪي ڏکوئيندڙ ڳالهيون فخر ۽ حقارت سان سچن جي خلاف ڳالهائيندا آهن.
19واهه، تنهنجي نيڪي ڪهڙي وڏي آهي، جيڪا تو انهن لاءِ رکي آهي جيڪي توکان ڊڄن ٿا .جيڪو تو انهن لاءِ ڪيو آهي جيڪي ماڻهن جي پٽن جي اڳيان تو تي ڀروسو ڪن ٿا!

20تون انهن کي پنهنجي موجودگيءَ جي ڳجهيءَ ۾ ماڻهن جي غرور کان لڪائي ڇڏين :تون انهن کي ڳجهي طرح هڪڙي پاڙي ۾ رکين،
زبانن جي تڪرار کان.
21برڪت وارو رب آهي، ڇالاءِ جو هن مون کي هڪڙي مضبوط شهر ۾ پنهنجي شاندار مهرباني ڏيکاري آهي.
22ڇالاءِ جو مون پنهنجي تڪڙ ۾ چيو آهي ته آءٌ تنهنجي اکين جي سامهون ڪٽجي ويو آهيان، پر تنهن هوندي به تو منهنجي دعائن جو
آواز ٻڌو جڏهن مون تو کي رڙ ڪئي.
23اي خداوند سان پيار ڪريو، اوهي سڀ سندس عبادت ڪريو، ڇالاءِ جو خداوند وفادارن کي بچائيندو آهي ۽ مغرور ڪندڙ کي گهڻو
اجر ڏيندو آهي.
24سٺي همت رکو، ۽ اهو اوهان جي دل کي مضبوط ڪندو، جيڪي اوهين خداوند ۾ اميد رکون ٿا.

باب 32

(A Psalm of David, Maschil.) 1برڪت وارو آهي اهو جنهن جا گناهه معاف ڪيا ويا، جنهن جا گناهه ڍڪيل آهن.
2سڀاڳو آهي اهو ماڻهو، جنهن کي رب نه ٿو گناهه، ۽ جنهن جي روح ۾ ڪا ٺڳي نه آهي.
3جڏهن آءٌ ماٺ ڪري ويس، تڏهن سڄو ڏينهن روئڻ ڪري منهنجا هڏا پوڙها ٿي ويا.
4ڇالاءِ جو ڏينهن رات تنهنجو هٿ مون تي ڳرو هو، منهنجي نمي اونهاري جي خشڪيءَ ۾ بدلجي ويئي .سيله.
5مون تو وٽ پنهنجا گناهه اقرار ڪيا آهن، ۽ منهنجو ڏوهه لڪايو اٿم .مون چيو، مان رب جي اڳو پنهنجن گناهن جو اقرار ڪندس .۽ تو
منهنجي گناهن کي معاف ڪري ڇڏيو .سيله.
6ڇالاءِ جو هر ڪو ديندار تنهنجي لاءِ انهيءَ وقت ۾ دعا گهرندو جڏهن تون لهندين، بيشڪ اهي وڏي پاڻيءَ جي ٻوڏ ۾ هن جي ويجهو
نه ايندا.
7تون منهنجي لڪڻ جي جاءِ آهين .تون مون کي مصيبت کان بچائيندين .تون مون کي ڇوٽڪاري جي گيتن سان گهيرو ڪندين .سيله.
8مان توهان کي سيکاريندس ۽ توهان کي سيکاريندس انهيءَ رستي ۾ جنهن تي تو کي وڃڻو آهي :مان توهان کي پنهنجي اکين سان هدايت
ڪندس.
9اوهين انهيءَ گهوڙي يا خچر جهڙو نه ٿيو، جنهن کي سمجهه نه آهي، جنهن جي وات کي ٿلهي ۽ لٺ سان پڪڙيو وڃي، متان اهي اوهان
جي ويجهو اچن.
10بڇڙن کي تمام گهڻا ڏک هوندا، پر جيڪو خداوند تي ڀروسو ڪندو، رحم کيس گهيرو ڪندو.
11اي صالحو، خداوند ۾ خوش ٿيو ۽ خوش ٿيو، ۽ خوشيءَ سان واڪا ڪريو، اي سڀئي سچا دل وارا.

باب 33

1خداوند ۾ خوش ٿيو، اي صالحو، ڇالاءِ جو ساراهه سٺريل آهي.
2رب جي ساراهه ڪريو بربط سان :هن کي گيت ڳايو ۽ ڏهن تارن جي هڪ اوزار سان.
3هن لاءِ هڪڙو نئون گيت ڳايو .وڏي آواز سان مهارت سان راند ڪريو.
4ڇالاءِ جو خداوند جو ڪلام صحيح آهي .۽ سندس سڀ ڪم سچ ۾ ڪيا ويا آهن.
5هن کي انصاف ۽ انصاف پسند آهي :زمين خداوند جي نيڪي سان ڀريل آهي.
6خداوند جي ڪلام سان آسمان ٺهيا ويا .۽ انهن جو سڀ لشڪر سندس وات جي سانس سان.
7هو سمنڊ جي پاڻيءَ کي گڏ ڪري هڪڙي ڍير وانگر گڏ ڪري ٿو، هو گودامن ۾ گهرائي گڏ ڪري ٿو.
8اچو ته سڄي زمين خداوند کان ڊڄن :دنيا جا سڀئي باشندا هن جي خوف ۾ بيهي رهن.
9ڇالاءِ جو هن ڳالهايو ۽ اهو ٿيو .هن حڪم ڏنو، ۽ اهو تڪڙو بيٺو.
10رب العالمين جي صلاح کي بيڪار ڪري ٿو :هو ماڻهن جي ڊوائيسز کي بي اثر بڻائي ٿو.
11خداوند جي صلاح هميشه لاءِ قائم رهي، سندس دل جا خيال سڀني نسلن تائين.
12سڀاڳا آهي اها قوم جنهن جو خدا خداوند آهي .۽ اهي ماڻهو جن کي هن پنهنجي وراثت لاءِ چونڊيو آهي.
13خداوند آسمان مان ڏسندو آهي .هو سڀني ماڻهن جي پٽن کي ڏسي ٿو.
14پنهنجي رهائش جي جاءِ کان هو زمين جي سڀني رهاڪن تي نظر ٿو رکي.
15هو انهن جي دلين کي هڪ جهڙو بڻائي ٿو .هو انهن جي سڀني ڪمن تي غور ڪري ٿو.
16لشڪر جي ڪثرت سان ڪوبه بادشاهه بچي نه سگهيو آهي، هڪڙو زبردست ماڻهوءَ کي گهڻي طاقت سان ڇوٽڪارو نٿو ملي.
17گهوڙو حفاظت لاءِ بيڪار شيءِ آهي :نه ته هو پنهنجي وڏي طاقت سان ڪنهن کي بچائيندو.
18ڏس، خداوند جي نظر انهن تي آهي جيڪي کانئس ڊڄن ٿا، انهن تي جيڪي سندس رحم جي اميد رکن ٿا.
19انهن جي روح کي موت کان بچائڻ لاءِ، ۽ انهن کي ڏڪار ۾ جيئرو رکڻ لاءِ.
20اسان جو روح خداوند جو انتظار ڪري ٿو :اهو اسان جو مددگار ۽ اسان جي ڍال آهي.
21ڇالاءِ جو اسان جي دل هن ۾ خوش ٿيندي، ڇالاءِ جو اسان سندس پاڪ نالي تي ڀروسو ڪيو آهي.
22اي خداوند، تنهنجي رحمت اسان تي هجي، جيئن اسان کي تو ۾ اميد آهي.

باب 34

) 1داؤد جو هڪ زبور، جڏهن هن ابي ملڪ جي اڳيان پنهنجو رويو بدلايو؛ جنهن کيس پڇائي ڇڏيو ۽ هو هليو ويو (.مان هر وقت رب کي ساراهيان ٿو :سندس ساراهه هميشه منهنجي وات ۾ هوندي.
2منهنجو روح هن کي خداوند ۾ فخر ڪندو :عاجز اهو ٻڌندا ۽ خوش ٿيندا.
3اي مون سان گڏ خداوند جي واکاڻ ڪر، ۽ اچو ته گڏجي سندس نالو بلند ڪريون.
4مون خداوند کي ڳولهيو، ۽ هن مون کي ٻڌو، ۽ مون کي منهنجي سڀني خوفن کان بچايو.
5اهي هن ڏانهن نهاريا، ۽ روشن ٿي ويا، ۽ انهن جا منهن شرمسار نه ٿيا.
6هن غريب ماڻهوءَ رڙ ڪئي، ۽ خداوند هن کي ٻڌو، ۽ هن کي سندس سڀني مصيبتن کان بچايو.
7خداوند جو ملائڪ انهن جي چوڌاري خيمو ڪري ٿو جيڪي کانئس ڊڄن ٿا، ۽ انهن کي بچائي ٿو.
8اي چکو ۽ ڏسو ته خداوند چڱو آهي :برڪت وارو آهي اهو ماڻهو جيڪو مٿس ڀروسو ڪري.
9اي خداوند کان ڊڄو، اي سندس بزرگو، ڇالاءِ جو انهن کي ڪابه ضرورت نه آهي جيڪي کانئس ڊڄن.
10جوان شينهن کي گهٽتائي آهي، ۽ بکيو آهي، پر جيڪي خداوند کي ڳوليندا آهن سي ڪا چڱي شيءِ نه گهرندا.
11اچو، اي ٻار، مون کي ٻڌو :مان توهان کي سيکاريندس خداوند جو خوف.
12اهو ڪهڙو ماڻهو آهي جيڪو زندگيءَ جو خواهش رکي ۽ گهڻا ڏينهن پيار ڪري، انهيءَ لاءِ ته نيڪي ڏسي؟
13پنهنجي زبان کي بڇڙائيءَ کان ۽ پنهنجن چپن کي ڪوڙ ڳالهائڻ کان.
14بڇڙائيءَ کان پاسو ڪريو ۽ چڱا ڪم ڪريو .امن جي ڳولا ڪريو، ۽ ان جي پيروي ڪريو.
15خداوند جون اکيون نيڪن تي آهن، ۽ سندس ڪن انهن جي فرياد ڏانهن کليل آهن.
16خداوند جو منهن انهن جي خلاف آهي جيڪي بڇڙا ڪم ڪن ٿا، انهيءَ لاءِ ته انهن جي ياد کي زمين تان ڪٽجي.
17سڏريل رڙ، ۽ خداوند ٻڌندو آهي، ۽ انهن کي انهن جي سڀني مصيبتن مان بچائيندو آهي.
18خداوند انهن جي ويجهو آهي جيڪي ٽٽل دل وارا آهن .۽ اهڙيءَ طرح بچائيندو آهي جيئن ڪافر روح جو هجي.
19ڪيترين ئي مصيبتون آهن صادقن جون، پر خداوند کيس انهن سڀني کان بچائي ٿو.
20هو پنهنجين سڀني هڏن کي سنڀاليندو آهي، انهن مان هڪڙي به نه ڀڃي.
21بڇڙائي بڇڙن کي ماريندو، ۽ جيڪي نيڪن کان نفرت ڪندا آهن سي ويران ٿي ويندا.
22خداوند پنهنجي ٻانهن جي روح کي ڇوٽڪارو ڏئي ٿو، ۽ انهن مان ڪوبه جيڪو مٿس ڀروسو رکي ٿو ويران نه ٿيندو.

باب 35

) 1داؤد جو هڪ زبور (.اي منهنجا مالڪ، انهن سان منهنجو دليل ڪر، جيڪي مون سان وڙهندا آهن، انهن سان وڙهندا آهن جيڪي مون سان وڙهندا آهن.
2ڍال ۽ بڪلر کي پڪڙيو، ۽ منهنجي مدد لاء اٿي بيهه.
3ڀڃ ٻاهر ڪڍو، ۽ انهن جي خلاف رستو روڪيو جيڪي مون کي ايذائيندا آهن :منهنجي روح کي چئو، آءَ تنهنجو ڇوٽڪارو آهيان.
4انهن کي شرمسار ٿيڻ ڏيو ۽ شرمسار ٿيڻ ڏيو جيڪي منهنجي روح کي ڳولي رهيا آهن :انهن کي واپس موٽايو وڃي ۽ مونجهارو ۾ آڻيو جيڪي منهنجي ڏک جو ارادو ڪن ٿا.
5انهن کي واءَ جي اڳيان ڀاڄي وانگر هلڻ ڏيو، ۽ خداوند جو ملائڪ انهن جو تعاقب ڪري.
6انهن جو رستو اونداهيو ۽ ڦاٿل هجي :۽ خداوند جو ملائڪ انهن کي ايذائي.
7ڇالاءِ جو انهن منهنجي لاءِ پنهنجو ڄار انهيءَ کڏ ۾ لڪايو آهي، جيڪو بنا سبب هنن منهنجي جان لاءِ کوٽي ڇڏيو آهي.
8مٿس بي خبريءَ ۾ تباهي اچي .۽ هن جو ڄار جيڪو هن لڪايو آهي پاڻ کي پڪڙڻ ڏيو :هن کي تباهه ڪرڻ ڏيو.
9۽ منهنجو روح خداوند ۾ خوش ٿيندو :اهو پنهنجي نجات ۾ خوش ٿيندو.
10منهنجا سڀ هڏا چوندا، اي خداوند، تنهنجي جهڙو ڪير آهي، جيڪو غريبن کي انهيءَ کان ڇوٽڪارو ڏئي، جيڪو سندس لاءِ ڏاڍو آهي، هائو، غريب ۽ محتاج کي انهيءَ کان، جيڪو کيس خراب ڪري ٿو؟
11ڪوڙا شاهد اٿيا .انهن منهنجي ذميواري تي اهي شيون رکيا جن جي مون کي خبر نه هئي.
12هنن مون کي چڱائي جي بدلي بڇڙو بدلو ڏنو ۽ منهنجي روح کي خراب ڪيو.
13پر مون لاءِ، جڏهن اهي بيمار هئا، تڏهن منهنجو لباس ٽٽل هو :مون پنهنجي روح کي روزو رکڻ سان گهٽ ڪيو .۽ منهنجي دعا منهنجي پنهنجي سيني ۾ واپس آئي.
14مون پاڻ سان ائين ڪيو ڄڻ ته هو منهنجو دوست يا ڀاءُ هجي :مون پنهنجي ماءُ لاءِ ماتم ڪرڻ واري وانگر جهڪيو.
15پر منهنجي مصيبت ۾ اهي خوش ٿيا، ۽ پاڻ کي گڏ ڪيو :هائو، بيڪار پاڻ کي گڏ ڪري منهنجي خلاف گڏ ٿيا، ۽ مون کي خبر نه هئي .انهن مون کي ڦاڙي ڇڏيو، ۽ نه روڪيو:
16رياڪاريءَ سان ٺٺوليون ڪندا آهن عيدن تي، مون تي ڏند ڪرٽيندا هئا.
17اي خداوند، تون ڪيستائين ڏسندين؟ منهنجي جان کي انهن جي تباهيءَ کان بچاءِ، منهنجا پيارا شينهن کان.
18مان توهان کي وڏي جماعت ۾ شڪرگذار ڪندس :مان توهان جي ساراهه ڪندس گهڻن ماڻهن ۾.
19جيڪي منهنجا دشمن آهن سي مون تي ناحق خوش نه ٿين، نڪي انهن کي اکين سان مکڻ ڏيو جيڪي مون کان بي سبب نفرت ڪن ٿا.
20ڇالاءِ جو اهي صلح جي ڳالهه نه ٿا ڪن، پر انهن جي خلاف ٺڳيءَ جا ٺاهه ٺاهيندا آهن جيڪي ملڪ ۾ خاموش آهن.
21هائو، انهن پنهنجا وات منهنجي خلاف کولي ڇڏيا، ۽ چيائون، هاء، هاء، اسان جي اکين ڏٺو آهي.

22اهو تو ڏٺو آهي، اي خداوند :خاموش نه رهه :اي خداوند، مون کان پري نه ڪر.
23پنهنجو پاڻ کي اٿاريو، ۽ منهنجي فيصلي لاءِ جاڳاءِ، ايستائين جو منهنجي سبب تائين، منهنجو خدا ۽ منهنجو پالڻهار.
24مون کي انصاف ڪر، اي خداوند منهنجو خدا، پنهنجي انصاف جي مطابق .۽ انهن کي مون تي خوش ٿيڻ نه ڏيو.
25اهي پنهنجن دلين ۾ ائين نه چون ته ”ها، ائين ئي ٿئي ها :اهي ائين نه چون ته اسان هن کي نگليو آهي.
26انهن کي شرمسار ٿيڻ ڏيو ۽ مونجهارو ۾ آڻيو جيڪي منهنجي ڏک تي خوش ٿين ٿا :انهن کي شرم ۽ بي عزتي سان ڍڪڻ گهرجي جيڪي پاڻ کي منهنجي خلاف وڏائي ڪن ٿا.
27اهي خوشيءَ لاءِ واڪا ڪن ۽ خوش ٿين، جيڪي منهنجي سچائيءَ جي حق ۾ آهن :هائو، اهي هميشه چوندا رهن، خداوند جي عظمت ٿئي، جنهن کي پنهنجي ٻانهي جي خوشحاليءَ ۾ خوشي آهي.
28۽ منهنجي زبان سچي ڏينهن تنهنجي سچائيءَ ۽ تنهنجي ساراهه ٻڌائيندي.

باب 36

) 1سردار موسيقار ڏانهن، رب جي ٻانهي دائود جو زبور (.بڇڙن جي سرڪشي منهنجي دل ۾ چوي ٿي، ته سندس اکين اڳيان خدا جو خوف نه آهي.
2چالاءِ جو هو پنهنجو پاڻ کي پنهنجين نظرن ۾ خوش ڪري ٿو، جيستائين سندس بڇڙائيءَ کي نفرت جوڳو ثابت نه ٿئي.
3هن جي وات جا لفظ بڇڙائي ۽ ٺڳي آهن :هو عقلمند ۽ چڱا ڪم ڪرڻ ڇڏي ڏنو آهي.
4هو پنهنجي بستري تي فساد ٺاهيندو آهي .هو پاڻ کي اهڙي طريقي سان ترتيب ڏئي ٿو جيڪو سٺو ناهي .هو برائي کان نفرت نٿو ڪري.
5تنهنجي رحمت، اي خداوند، آسمان ۾ آهي .۽ تنهنجي وفاداري ڪڪرن تائين پهچندي آهي.
6تنهنجي صداقت وڏن جبلن وانگر آهي .تنهنجا فيصلا تمام وڏا آهن :اي خداوند، تون انسان ۽ جانور کي بچائيندو آهين.
7اي خدا، تنهنجي مهرباني ڪيڏي نه بهترين آهي !تنهنڪري ماڻهن جا ٻار تنهنجي پرن جي ڇانو هيٺ ڀروسو ڪن ٿا.
8اهي تنهنجي گهر جي ٿلهي مان تمام گهڻو مطمئن ٿيندا .۽ تون انهن کي پنهنجي خوشين جي درياءَ مان پيئندين.
9چالاءِ جو تو وٽ زندگيءَ جو چشمو آهي :تنهنجي روشنيءَ ۾ اسين روشني ڏسنداسين.
10اي پنهنجي پيار انهن تي جاري رکو جيڪي تو کي سڃاڻن ٿا .۽ تنهنجي سچائي دل ۾ سڌريل لاء.
11مون تي فخر جو پير نه اچي، ۽ بڇڙن جو هٿ مون کي هٽائي نه.
12بڇڙائيءَ جا ڪم ڪندڙ گريا آهن :اهي هيٺ اڇلايا ويا آهن، ۽ اٿري نه سگهندا.

باب 37

) 1دائود جو زبور (.بدڪارن جي ڪري پاڻ کي پريشان نه ڪر، ۽ نه ئي تون بدڪارن جي خلاف حسد ڪر.
2چالاءِ جو اهي جلد ئي گهاس وانگر ڪٽيا ويندا ۽ سائي ٻوٽي وانگر سڪي ويندا.
3خداوند تي ڀروسو ڪر ۽ چڱا ڪم ڪر .پوءِ تون زمين ۾ رهندين، ۽ ضرور توکي کارايو ويندو.
4پاڻ کي به خداوند ۾ خوش ڪر .۽ هو توکي تنهنجي دل جون خواهشون ڏيندو.
5پنهنجو رستو خداوند ڏانهن وجهو .هن تي ڀڙ اعتماد؛ ۽ اهو ان کي انجام ڏيندو.
6۽ هو تنهنجي صداقت کي روشنيءَ وانگر، ۽ تنهنجو فيصلو رات جي ڏينهن وانگر آڻيندو.
7خداوند ۾ آرام ڪر، ۽ صبر سان سندس انتظار ڪريو :پاڻ کي پريشان نه ڪريو ان جي ڪري، جيڪو پنهنجي واٽ ۾ ڪامياب ٿئي ٿو، ڇاڪاڻ ته اهو ماڻهو جيڪو بڇڙا ڪم آڻيندو آهي.
8ڪاوڙ کان پاسو ڪر، ۽ غضب کي ڇڏي ڏيو :بڇڙي ڪم ڪرڻ لاء پاڻ کي پريشان نه ڪريو.
9چالاءِ جو بدڪارن کي ڪٽيو ويندو، پر جيڪي خداوند جو انتظار ڪندا آهن، اهي زمين جا وارث ٿيندا.
10اڃا ٿورڙي دير لاء، ۽ بڇڙو نه ٿيندو :هائو، تون چڱيءَ طرح هن جي جاء تي غور ڪر، ۽ اهو نه ٿيندو.
11پر حليم زمين جا وارث ٿيندا .۽ پاڻ کي امن جي گهڻائي ۾ خوش ٿيندا.
12بڇڙا سچار جي خلاف سازشون ڪري ٿو، ۽ مٿس ڏند ڪراس ڪري ٿو.
13خداوند مٿس کلندو، چالاءِ جو هو ڏسي ٿو ته سندس ڏينهن اچي رهيو آهي.
14بدڪارن تلوار ڪڍي، پنهنجي ڪمان کي جهليو آهي، غريبن ۽ مسڪينن کي هيٺ اڇلائڻ لاءِ، ۽ اهڙيءَ طرح مارڻ لاءِ جيڪي سچي ڳالهائڻ وارا آهن.
15انهن جي تلوار انهن جي دل ۾ گهڙي ويندي، ۽ انهن جا ڪمان ڀڃي ويندا.
16هڪڙو ٿورڙو جيڪو سچار ماڻهوءَ وٽ آهي، سو گهڻن بڇڙن جي دولت کان بهتر آهي.
17چالاءِ جو بدڪارن جا هٿ ڀڃي ويندا، پر خداوند سچار کي سنڀاليندو آهي.
18خداوند سڌريل ڏينهن کي ڄاڻي ٿو، ۽ انهن جي ميراث هميشه لاء آهي.
19اهي بڇڙي وقت ۾ شرمسار نه ٿيندا، ۽ ڏڪار جي ڏينهن ۾ هو سڪندا.
20پر بڇڙا ناس ٿي ويندا، ۽ خداوند جا دشمن گهيڙن جي ڇرٻي وانگر هوندا :اهي کائي ويندا .دونهون ۾ اهي ختم ٿي ويندا.
21بڇڙو قرض وٺي ٿو، ۽ وري نه ٿو ڏئي، پر سچار رحم ڪري ٿو، ۽ ڏئي ٿو.
22چالاءِ جو جيڪي مٿس برڪت وارا آهن سي زمين جا وارث ٿيندا .۽ جيڪي مٿس لعنت ڪن ٿا تن کي ڪٽيو ويندو.
23نيڪ ماڻهوءَ جا قدم خداوند جي حڪم سان هلندا آهن، ۽ هو پنهنجي واٽ ۾ خوش ٿيندو آهي.
24جيتوڻيڪ هو ڪري پيو، هو بلڪل هيٺ نه ڪبو، چالاءِ جو خداوند کيس پنهنجي هٿ سان سنڀاليندو آهي.

25آءٌ جوان هوس، ۽ هاڻي پوڙهو آهيان .اجان تائين مون صادق کي ڇڏيل نه ڏٺو آهي، ۽ نڪي سندس ٻج ماني گهرندي.
26هو هميشہ مهربان آهي، ۽ قرضدار آهي .۽ سندس ٻج برڪت وارو آهي.
27بڇڙائيءَ کان پاسو ڪريو ۽ چڱا ڪم ڪريو .۽ سدائين رهڻ.
28ڇالاءِ جو خداوند انصاف سان پيار ڪري ٿو، ۽ پنهنجي بزرگن کي نہ وساريندو آهي .اهي هميشه لاء محفوظ آهن :پر بڇڙن جو ٻج
ڪٽيو ويندو.
29سڌريل زمين جا وارث ٿيندا، ۽ ان ۾ سدائين رهندا.
30سچار جو وات حڪمت جي ڳالهہ ڪري ٿو، ۽ سندس زبان انصاف جي ڳالهائي ٿي.
31سندس خدا جو قانون سندس دل ۾ آهي .هن جو ڪو به قدم نه سلهندو.
32بڇڙو سچار کي ڏسندو آهي، ۽ کيس مارڻ جي ڪوشش ڪندو آهي.
33خداوند هن کي پنهنجي هٿ ۾ نہ ڇڏيندو ۽ نڪي کيس سزا ڏيندو جڏهن کيس انصاف ڪيو ويندو.
34رب جو انتظار ڪر، ۽ سندس واٽ تي هلندو، ۽ اهو اوهان کي زمين جو وارث بڻائيندو :جڏهن بڇڙا ڪٽيا ويندا، تو هان ان کي ڏسندا.
35مون ڏٺو آهي بدڪار وڏي طاقت ۾، ۽ پاڻ کي هڪڙي سائي وڻ وانگر پکڙيل آهي.
36پر هو مري ويو، ۽، ڏس، هو ڪونهي، مون کيس ڳولي ورتو، پر هو لهي نہ سگهيو.
37ڪامل ماڻهوءَ کي نشانو بڻايو ۽ سڌريل ماڻهوءَ کي ڏسو، ڇالاءِ جو انهيءَ ماڻهوءَ جي پڇاڙي امن آهي.
38پر ڏوهاري گڏجي ناس ڪيا ويندا :بڇڙن جي پڇاڙي ڪٽي ويندي.
39پر نيڪن جي ڇوٽڪاري خداوند جي آهي :اهو انهن جي طاقت آهي مصيبت جي وقت ۾.
40۽ خداوند انهن جي مدد ڪندو، ۽ کين بچائيندو :اهو انهن کي بڇڙن کان بچائيندو، ۽ کين بچائيندو، ڇاڪاڻ تہ اهي مٿس ڀروسو ڪن
ٿا.

باب 38

) 1دائود جو زبور، ياد ڪرڻ لاءِ (.اي خداوند، مون کي پنهنجي غضب ۾ نه ملامت ڪر، نڪي مون کي پنهنجي سخت ناراضگي ۾ سزا
ڏي.
2ڇالاءِ جو تنهنجا تير مون ۾ چست رهيا آهن، ۽ تنهنجو هٿ مون کي دٻائي ٿو.
3تنهنجي ڪاوڙ جي ڪري منهنجي جسم ۾ ڪوبہ سهولت نہ آهي .منهنجي گناهن جي ڪري منهنجي هڏن ۾ ڪو به آرام نه آهي.
4ڇالاءِ جو منهنجون گناهہ منهنجي مٿي تان هليا ويا آهن، جيئن اهي مون لاءِ ڳري بار آهن.
5منهنجي بي وقوفيءَ جي ڪري منهنجا زخم بدبودار ۽ خراب آهن.
6مان پريشان آهيان؛ مان تمام گهڻو سجدو آهيان؛ مان سڄو ڏينهن ماتم ڪندو وڃان ٿو.
7ڇالاءِ جو منهنجون چنگهون گهبرائيندڙ بيماريءَ سان ڀرجي ويون آهن، ۽ منهنجي بدن ۾ ڪا بهترتا نہ آهي.
8آءٌ ڪمزور آهيان ۽ ڏاڍو ٽٽل آهيان :مون پنهنجي دل جي بيقراريءَ جي ڪري گوڙ ڪيو آهي.
9اي منهنجا مالڪ، منهنجي سموري خواهش تنهنجي اڳيان آهي .۽ منهنجو روئڻ تو کان ڳجهو نه آهي.
10منهنجو دل گهبرائي ٿو، منهنجي طاقت مون کي ختم ڪري ڇڏي، جيئن منهنجي اکين جي روشنيءَ لاءِ، اهو پڻ مون کان ويو آهي.
11منهنجا پيارا ۽ منهنجا دوست منهنجي زخم کان پري بيٺا آهن .۽ منهنجا مائٽ پري بيٺا آهن.
12جيڪي منهنجي جان جي طلب ڪن ٿا، سي منهنجي لاءِ ڦڙا ٿاهين ٿا، ۽ جيڪي منهنجو ڏک ڳولين ٿا، سي بڇڙي ڳالهيون ٿا ڪن، ۽
سڄو ڏينهن ٺڳيءَ جو تصور ڪن ٿا.
13پر مون، ٻوڙي وانگر، نه ٻڌو .۽ مان هڪ گونگو ماڻهو هوس جيڪو پنهنجو وات نه کوليندو هو.
14اهڙيءَ طرح آءٌ انهيءَ ماڻهوءَ وانگر هوس جيڪو نہ ٻڌندو آهي ۽ جنهن جي وات ۾ ڪابہ ملامتي ڪانه آهي.
15ڇالاءِ جو اي خداوند، مون کي تو ۾ اميد آهي :تون ٻڌندين، اي خداوند منهنجو خدا.
16ڇالاءِ جو مون چيو تہ ”ٻڌو، متان اهي مون تي خوش ٿين، جڏهن منهنجو پير لڙي، تڏهن اهي مون تي وڏائي ڪن.
17ڇالاءِ جو آءٌ هلڻ لاءِ تيار آهيان، ۽ منهنجو ڏک سدائين منهنجي اڳيان آهي.
18ڇالاءِ جو آءٌ پنهنجي بڇڙائيءَ جو اعلان ڪندس .مون کي پنهنجي گناهن تي معافي ملندي.
19پر منهنجا دشمن جاندار آهن، ۽ مضبوط آهن، ۽ جيڪي مون کان ناحق نفرت ڪن ٿا سي گهڻا آهن.
20اُهي جيڪي چڱائيءَ جي بدلي بڇڙائي ڪن ٿا، سي منهنجا مخالف آهن .ڇاڪاڻ ته مان ان شيءِ جي پيروي ڪريان ٿو جيڪا سٺي
آهي.
21مون کي نه ڇڏ، اي خداوند :اي منهنجا خدا، مون کان پري نه ڪر.
22اي خداوند منهنجو ڇوٽڪارو، منهنجي مدد ڪرڻ لاءِ جلدي ڪر.

باب 39

) 1سردار موسيقار، حتي Jeduthunڏانهن، هڪڙو زبور دائود جو (.مون چيو ته، "آء پنهنجي طريقن تي ڌيان ڏيندس، پنهنجي زبان سان
گناهه نه ڪريان :آء پنهنجي وات کي لگام سان رکندو آهي، جيستائين بڇڙا آهن .مان
2آءٌ خاموشيءَ سان گونگو ٿي ويس، مون خاموشي اختيار ڪئي، ڀليءَ کان به .۽ منهنجو ڏک سڙي ويو.
3منهنجي دل منهنجي اندر ۾ گرم هئي، جڏهن آءٌ ٻرندڙ باهہ جو آواز پيو ٻڌان، تڏهن مون پنهنجي زبان سان ڳالهايو،

4اي منهنجا مالڪ، مون کي ڄاڻ ڏي ته منهنجي پڇاڙي، ۽ منهنجي ڏينهن جو اندازو، اهو ڇا آهي .ته مان ڄاڻان ته مان ڪيترو ڪمزور
آهيان.
5ڏس، تو منهنجا ڏينهن هڪ هٿ جي چوٽي وانگر ڪيا آهن .۽ منهنجي عمر تنهنجي اڳيان ڪجهه به نه آهي :بيشڪ هر ماڻهو پنهنجي
بهترين حالت ۾ مڪمل طور تي باطل آهي .سيله.
6يقيناً هر ماڻهوءَ بيڪار ڏيکاءَ ۾ هلندو آهي، بيشڪ اهي بيڪار پريشان آهن :هو دولت گڏ ڪري ٿو، ۽ نہ ٿو ڄاڻي تہ انهن کي ڪير گڏ
ڪندو.
7۽ هاڻي اي خداوند، مون کي ڪهڙو انتظار آهي؟ منهنجي اميد تو ۾ آهي.
8مون کي منهنجي سڀني گناهن کان بچائي، مون کي بيوقوفن جي ملامت نه ڪر.
9آءٌ گونگا هوس، مون پنهنجو وات نہ کوليو .ڇاڪاڻ ته تو هان ڪيو آهي.
10پنهنجو ڌڪ مون کان پري ڪر :آءٌ تنهنجي هٿ جي ڌڪ سان سڙي ويو آهيان.
11جڏهن تون ملامت سان ماڻهوءَ کي بڇڙائيءَ لاءِ سڌاريندين، تڏهن سندس خوبصورتيءَ کي ڪڪيءَ وانگر ڪائي ڇڏيندو آهين :يقيناً هر
ماڻهوءَ باطل آهي .سيله.
12اي منهنجا مالڪ، منهنجي دعا ٻڌ، ۽ منهنجي فرياد کي ٻڌاءِ .منهنجي ڳوڙهن تي پنهنجي خاموشي نه رک، ڇالاءِ جو مان توهان سان
گڏ اجنبي ۽ پرديسي آهيان، جيئن منهنجا سڀ ابا ڏاڏا هئا.
13اي مون کي ڇڏ، ته مان طاقت حاصل ڪريان، ان کان اڳ جو مان هتان هليو وڃان، ۽ وڌيڪ نه هوندس.

باب 40

) 1سردار موسيقار، دائود جو زبور (.مون صبر سان خداوند جو انتظار ڪيو .۽ هن مون ڏانهن مائل ڪيو، ۽ منهنجي روئڻ ٻڌي.
2هن مون کي بہ هڪڙي خوفناڪ کڏ مان، مٽيءَ جي مٽيءَ مان ڪڍي، منهنجا پير پٿر تي رکي، ۽ منهنجي هلڻ کي قائم ڪيائين.
3۽ اهو هڪڙو نئون گيت منهنجي وات ۾ وجهي ڇڏيو آهي، حتي اسان جي خدا جي ساراهه :ڪيترائي ان کي ڏسندا، ۽ ڊڄندا، ۽ خداوند
تي ڀروسو ڪندا.
4سڀاڳو آهي اهو ماڻهو، جيڪو خداوند کي پنهنجو ڀروسو رکي ٿو ۽ مغرور جي عزت نٿو ڪري، ۽ نڪي ڪوڙ ڏانهن منهن موڙي ٿو.
5اي خداوند منهنجا خدا، ڪيترائي آهن تنهنجا عجيب ڪم جيڪي تو ڪيا آهن، ۽ تنهنجا خيال آهن جيڪي اسان لاءِ آهن :اهي تو کي
حساب ۾ نه ٿا ڪري سگهجن، جيڪڏهن آءٌ انهن کي بيان ڪريان ۽ انهن جي باري ۾ ٻڌايان، اهي انهن کان وڌيڪ آهن .شمار ڪري
سگهجي ٿو.
6قرباني ۽ نذراني تو کي نه چاهيو .تو منهنجا ڪن کوليا آهن :ساڙڻ واري قرباني ۽ گناهه جي قرباني جي تو کي ضرورت ناهي.
7تڏهن مون چيو تہ ”آءٌ آيو آهيان :ڪتاب جي جلد ۾ منهنجي باري ۾ لکيل آهي،
8مون کي تنهنجي مرضي پوري ڪرڻ ۾ خوشي ٿي، اي منهنجا خدا، ها، تنهنجو قانون منهنجي دل ۾ آهي.
9مون وڏي جماعت ۾ سچائي جي تبليغ ڪئي آهي :ڏس، مون پنهنجي چپن کي نه روڪيو آهي، اي خداوند، تون ڄاڻين ٿو.
10مون تنهنجي صداقت کي پنهنجي دل ۾ لڪايو آهي .مون توهان جي وفاداري ۽ توهان جي نجات جو اعلان ڪيو آهي :مون توهان جي
شفقت ۽ توهان جي سچائي کي وڏي جماعت کان لڪائي نه ڇڏيو آهي.
11اي خداوند، تون مون کان پنهنجي ٻاجهاري ٻاجهه کي نه روڪي، تنهنجي شفقت ۽ سچائي مون کي هميشه بچائي.
12ڇالاءِ جو بيشمار بڇڙائيءَ مون کي گهيرو ڪيو آهي :منهنجون بڇڙايون مون کي پڪڙي ڇڏيون آهن، ايتري قدر جو آءٌ منهن ڏانهن
نهاري نٿو سگهان .اهي منهنجي مٿي جي وارن کان وڌيڪ آهن، تنهنڪري منهنجي دل مون کي ناڪام بڻائي ٿي.
13اي خداوند، مون کي بچائڻ لاءِ راضي ٿيو :اي خداوند، منهنجي مدد ڪرڻ لاءِ جلدي ڪر.
14اُهي شرمسار ٿين ۽ گڏ ٿين، جيڪي منهنجي روح کي ناس ڪرڻ گهرن ٿا .انهن کي پٺتي هلايو وڃي ۽ شرمسار ڪيو وڃي جيڪي
مون کي برائي چاهين ٿا.
15انهن کي پنهنجي شرم جي بدلي لاءِ ويران ٿيڻ ڏيو جيڪي مون کي چون ٿا، آهه، آهه.
16جيڪي توهان کي ڳوليندا آهن سي سڀ خوش ٿين ۽ توهان ۾ خوش ٿين :جيڪي توهان جي ڇوٽڪاري سان پيار ڪن ٿا، مسلسل
چوندا آهن، خداوند جي واکاڻ ٿئي.
17پر آءٌ غريب ۽ محتاج آهيان .تڏهن به رب مون تي سوچي ٿو :تون منهنجو مددگار ۽ منهنجو نجات ڏيندڙ آهين .دير نه ڪر، اي منهنجا
خدا.

باب 41

) 1سردار موسيقار، دائود جو زبور (.برڪت وارو آهي اهو جيڪو غريبن تي غور ڪري ٿو :خداوند کيس مصيبت جي وقت ۾ بچائيندو.
2خداوند کيس بچائيندو، ۽ کيس جيئرو رکندو .۽ هو زمين تي برڪت وارو هوندو :۽ تون هن کي پنهنجي دشمنن جي مرضي جي حوالي
نه ڪندين.
3خداوند هن کي مضبوط ڪندو بستري تي، تون هن جو سمورو بسترو هن جي بيماريءَ ۾ ڪري ڇڏيندين.
4مون چيو اي پالڻهار، مون تي رحم ڪر، منهنجي روح کي شفا ڏي .ڇاڪاڻ ته مون تنهنجي خلاف گناهه ڪيو آهي.
5منهنجا دشمن منهنجي باري ۾ بڇڙا ڳالهائي رهيا آهن، اهو ڪڏهن مرندو ۽ سندس نالو ڪڏهن ختم ٿيندو؟
6۽ جيڪڏهن هو مون کي ڏسڻ ۾ اچي ٿو، اهو ڪوڙ ڳالهائي ٿو :هن جي دل پاڻ ۾ گناهه گڏ ڪري ٿي .جڏهن هو ٻرڏيهه ويندو آهي ته اهو
ٻڌائيندو آهي.

7جيڪي مون کان نفرت ڪن ٿا، سي سڀ گڏجي منهنجي خلاف وسوسا ڪن ٿا، اهي منهنجي خلاف سازشون ٿا ڪن.
8هڪ بڇڙي بيماري، چون ٿا، هن کي چُپ ٿي چُڪي آهي، ۽ هاڻي جڏهن هو ڪوڙ ٿو چوي ته هو وري جيئرو نه ٿيندو.
9هائو، منهنجو پنهنجو سڄاڻل دوست، جنهن تي مون ڀروسو ڪيو هو، جنهن منهنجي ماني کائي، منهنجي خلاف پنهنجي اُلٽي مڙي ڪئي آهي.
10پر تون، اي خداوند، مون تي رحم ڪر ۽ مون کي جيئرو ڪر، مان انهن کي بدلو ڏيان.
11انهيءَ سان مون کي خبر آهي ته تون مون تي احسان ڪرين ٿو، ڇالاءِ جو منهنجو دشمن مون تي فتح نہ ٿو ڪري.
12۽ منهنجي لاءِ، تون مون کي پنهنجي سالميت ۾ سنڀاليندو آهين، ۽ مون کي پنهنجي سامهون هميشه لاءِ حاضر ڪندو آهين.
13سُبْحَانَكَ رَبِّ إِسْرَائِيلَ إِلَى الأَرْضِ إِلَى الأَبِدِ .آمين ثم آمين.

باب 42

) 1سردار موسيقار، مشيل، قور جي پٽن لاءِ (.جيئن هار پاڻيءَ جي نهرن جي پٺيان پينٽيندي آهي، تيئن اي خدا، منهنجي روح کي تنهنجي پٺيان پينٽ ڪيو.
2منهنجو روح اڄ آهي خدا جي لاءِ، جيئري خدا لاءِ :آءٌ ڪڏهن اچي خدا جي آڏو حاضر ٿيندس؟
3منهنجا ڳوڙها ڏينهن رات منهنجو گوشت رهيا آهن، ۽ اهي مون کي مسلسل چوندا رهيا آهن ته تنهنجو خدا ڪٿي آهي؟
4جڏهن مون کي اهي ڳالهيون ياد آهن، مون کي پنهنجي روح کي مون ۾ وجهي ٿو :ڇالاءِ جو آءٌ ماڻهن سان گڏ هليو ويو هو، آءٌ انهن سان گڏ خدا جي گهر ڏانهن ويو، خوشيءَ ۽ ساراهه جي آواز سان، هڪڙي ميڙ سان گڏ جيڪو مقدس ڏينهن کي ملندو آهي.
5اي منهنجا جان، تون ڇو هيٺ لهي ويو آهين؟ ۽ تون مون ۾ ڇو پريشان آهين؟ توهان کي خدا ۾ اميد آهي :ڇو ته مان اڃا تائين هن جي مدد لاءِ سندس تعريف ڪندس.
6اي منهنجا خدا، منهنجو روح مون ۾ اڇلايو ويو آهي، تنهنڪري آءٌ اوهان کي ياد ڪندس اردن جي ملڪ مان، ۽ حرمونين جي، جبل ميزار کان.
7تنهنجي پاڻيءَ جي گوڙ تي اونده ڏانهن سڏي ٿو، تنهنجون سڀ لهرون ۽ تنهنجا ڦڙا مون مٿان هليا ويا آهن.
8تڏهن بہ خداوند پنهنجي مهرباني کي ڏينهن جو حڪم ڏيندو، ۽ رات جو سندس گيت مون سان گڏ هوندو، ۽ منهنجي دعا منهنجي زندگي جي خدا ڏانهن.
9آءٌ خدا کي چوندس تہ منهنجي پٿر، تو مون کي ڇو وساري ڇڏيو؟ دشمن جي ظلم تي ماتم ڇو ڪيان؟
10جهڙي تلوار منهنجي هڏن ۾ آهي، تيئن منهنجا دشمن مون کي ملامت ڪن ٿا .جڏهن اهي روزانو مون کي چون ٿا، توهان جو خدا ڪٿي آهي؟
11اي منهنجا جان، تون ڇو هيٺ لهي ويو آهين؟ ۽ تون منهنجي اندر ۾ ڇو پريشان آهين؟ تون خدا ۾ اميد ڪر :ڇو ته مان اڃا تائين ان جي ساراهه ڪندس، جيڪو منهنجي منهن جي صحت آهي، ۽ منهنجو خدا.

باب 43

1اي خدا، مون کي انصاف ڪر، ۽ هڪڙو بي ايمان قوم جي خلاف منهنجي دليل کي حل ڪر :اي مون کي فريب ۽ ظالم ماڻهوءَ کان بچاءِ.
2ڇالاءِ جو تون منهنجي طاقت جو خدا آهين، تون مون کي ڇو ٿو ڇڏين؟ دشمن جي ظلم تي ماتم ڇو ڪيان؟
3اي پنهنجي روشني ۽ پنهنجي سچائي کي ٻاهر موڪليو :اهي منهنجي اڳواڻي ڪن .انهن کي مون کي پنهنجي مقدس ٽڪريءَ ڏانهن، ۽ تنهنجي خيمن ڏانهن وٺي اچو.
4پوءِ آءٌ خدا جي قربان گاهه ڏانهن ويندس، خدا ڏانهن منهنجي بيحد خوشي، هائو، آءٌ بربط تي تنهنجي ساراهه ڪندس، اي خدا منهنجي خدا.
5اي منهنجا جان، تون ڇو هيٺ لهي ويو آهين؟ ۽ تون منهنجي اندر ۾ ڇو پريشان آهين؟ خدا ۾ اميد رکو :ڇو ته مان اڃا تائين ان جي ساراهه ڪندس، جيڪو منهنجي منهن جي صحت آهي، ۽ منهنجو خدا.

باب 44

) 1مشڪل جي اولاد لاءِ وڏي موسيقار ڏانهن (.اسان پنهنجن ڪنن سان ٻڌو آهي، اي خدا، اسان جي ابن ڏاڏن اسان کي ٻڌايو آهي ته، تو انهن جي ڏينهن ۾، پراڻي زماني ۾ ڪهڙو ڪم ڪيو هو.
2تو ڪيئن پنهنجي هٿن سان قوم کي ٻاهر ڪڍيو ۽ پوکيو .تو ڪيئن ماڻهن کي تڪليف ڏني، ۽ انهن کي ڪڍي ڇڏيو.
3ڇالاءِ جو هنن زمين کي پنهنجي تلوار جي زور تي قبضي ۾ نہ ورتو، نڪي سندن هٿ کين بچايو، پر تنهنجو ساڄو هٿ، تنهنجو هٿ ۽ تنهنجي منهن جي روشني، ڇالاءِ جو تو مٿن احسان ڪيو هو.
4تون منهنجو بادشاهه آهين، اي خدا :يعقوب لاءِ نجات جو حڪم ڪر.
5تنهنجي وسيلي اسين پنهنجن دشمنن کي هيٺ ڪيهاريندا سين، تنهنجي نالي جي وسيلي انهن کي هيٺ لهينداسين جيڪي اسان جي خلاف اٿي ڪڙا ٿيندا.
6ڇالاءِ جو آءٌ پنهنجي ڪمان تي ڀروسو نہ ڪندس، نڪي منهنجي تلوار مون کي بچائيندي.
7پر تو اسان کي اسان جي دشمنن کان بچايو آهي ۽ انهن کي شرمسار ڪيو آهي جيڪي اسان کان نفرت ڪندا هئا.

8اسين سڄو ڏينهن خدا تي فخر ڪريون ٿا ۽ تنهنجي نالي جي ساراهه ڪريون ٿا .سيله.
9پر تو اسان کي بيزار ڪري ڇڏيو آهي .۽ اسان جي لشڪر سان گڏ نه وڃو.
10تون اسان کي دشمن کان ڦري ٿو، ۽ جيڪي اسان کان نفرت ڪن ٿا، سي پاڻ لاءِ ڦري ٿا وڃن.
11تو اسان کي رڍن وانگر گوشت لاءِ مقرر ڪيو آهي .۽ اسان کي قومن جي وچ ۾ ورهائي ڇڏيو آهي.
12تون پنهنجي قوم کي وڪڻي ڇڏين ٿو، ۽ پنهنجي دولت کي انهن جي قيمت سان نه وڌائين.
13تون اسان کي اسان جي پاڙيسرين لاءِ ملامت جو سبب بڻائين ٿو، جيڪي اسان جي آس پاس آهن تن لاءِ طعن ۽ ٺٺوليون.
14تون اسان کي غير قومن جي وچ ۾ هڪڙو لفظ بڻائي ٿو، ماڻهن جي وچ ۾ سر ڇڪڻ وارو.
15منهنجو مونجهارو هميشه منهنجي اڳيان آهي، ۽ منهنجي منهن جي شرم مون کي ڍڪي ڇڏيو آهي،
16انهيءَ لاءِ آواز جيڪو ملامت ڪري ٿو ۽ ڪفر ٿو ڏئي .دشمن ۽ انتقام جي سبب.
17هي سڀ ڪجهه اسان تي پهتو آهي .اڃان تائين اسان توکي نه وساريو آهي ۽ نه ئي اسان تنهنجي عهد ۾ ڪوڙ ڳالهايو آهي.
18اسان جي دل نه ڦري آهي، نڪي اسان جا قدم تنهنجي واٽ کان جهليا آهن.
19جيتوڻيڪ تو اسان کي نانگن جي جاءِ تي ٽوڙي ڇڏيو ۽ موت جي پاڇي سان ڍڪي ڇڏيو آهي.
20جيڪڏهن اسين پنهنجي خدا جو نالو وساري ويٺا آهيون، يا ڪنهن اجنبي ديويءَ ڏانهن هٿ ڊگهو ڪريون.
21ڇا خدا انهيءَ جي ڳولا نہ ڪندو؟ ڇالاءِ جو هو دل جا راز ڄاڻي ٿو.
22هائو، تنهنجي خاطر اسين سڄو ڏينهن ماريا پيا وڃون .اسان کي ذبح ڪرڻ لاء رڍن وانگر شمار ڪيو وڃي ٿو.
23جاڳ، ڇو ننڊ ۾ آهين اي خداوند؟ اٿو، اسان کي هميشه لاءِ نه ڇڏيو.
24تو پنهنجو منهن ڇو لڪايو ۽ اسان جي مصيبت ۽ ظلم کي وساريو؟
25ڇالاءِ جو اسان جو روح مٽيءَ ڏانهن جهڪيو آهي، اسان جو پيٽ زمين سان جڙيل آهي.
26اسان جي مدد لاء اٿو، ۽ پنهنجي ٻاجه جي خاطر اسان کي ڇوٽڪارو ڏي.

باب 45

1شوشننم تي وڏي موسيقار ڏانهن، قور جي پٽن لاء، مشهل، محبت جو گيت (.منهنجي دل هڪڙي سٺي ڳالھ کي اشارو ڪري رهيو آهي :مان انهن شين جي ڳالھ ڪريان ٿو جيڪي مون بادشاهه کي ڇهڻ لاء ڪيون آهن :منهنجي زبان قلم آهي .هڪ تيار ليکڪ.
2تون ماڻهن جي ٻارن کان وڌيڪ صاف آهين، فضل تنهنجي چپن ۾ هاريو ويو آهي، تنهنڪري خدا توهان کي هميشہ لاء برڪت ڏني آهي.
3پنهنجي تلوار پنهنجي ران تي رکو، اي زبردست، پنهنجي جلال ۽ پنهنجي عظمت سان.
4۽ تنهنجي شان ۾ سچائي ۽ نرمي ۽ انصاف جي ڪري خوشحالي سان سوار ٿي .۽ تنهنجو ساڄو هٿ توکي خوفناڪ شيون سيکاريندو.
5تنهنجا تير بادشاهه جي دشمنن جي دل ۾ تيز آهن .جنهن سان ماڻهو تنهنجي هيٺان اچي وڃن.
6تنهنجو تخت، اي خدا، هميشہ هميشہ لاء آهي، تنهنجي بادشاهت جو عصا صحيح عصا آهي.
7تون انصاف سان پيار ڪرين ٿو ۽ بڇڙائي کان نفرت ڪرين ٿو، تنهنڪري خدا، تنهنجي خدا، توهان کي پنهنجي ساٿين جي مٿان خوشيءَ جي تيل سان مسح ڪيو آهي.
8تنهنجي سڀني ڪپڙن مان هٿ جي محلات مان مهر، الو ۽ ڪاسيا جي بوءِ اچي ٿي، جنهن ڪري انهن تو کي خوش ڪيو آهي.
9بادشاهن جون ڌيئرون توهان جي معزز عورتن مان هيون :توهان جي ساڄي هٿ تي اوفير جي سون ۾ راڻي بيٺي هئي.
10اي ڌيءَ، ٻڌ ۽ غور ڪر، ۽ ڪنڌ جهڪائي، پنهنجن ماڻهن کي ۽ پنهنجي پيءُ جي گهر کي به وساري ڇڏ.
11تنهنڪري بادشاهه کي تنهنجي خوبصورتيءَ جي ڏاڍي تمنا ٿيندي، ڇالاءِ جو اهو تنهنجو پالڻهار آهي .۽ تون سندس عبادت ڪر.
12۽ صور جي ڌيءَ اتي تحفا سان گڏ هوندي .ايستائين جو ماڻهن جي وچ ۾ امير به توهان جي مهرباني.
13بادشاهه جي ڌيءَ اندر ۾ تمام جلالي آهي :سندس لباس سون جو ٺهيل آهي.
14هوءَ بادشاهه وٽ سُئيءَ جي ڪم جي پوشاڪ ۾ ڪٽي ويندي :ڪنواريون سندس سنگتيون جيڪي هن جي پٺيان هلنديون.
15اهي خوشيءَ ۽ خوشيءَ سان گڏ ڪيا ويندا :اهي بادشاهه جي محلات ۾ داخل ٿيندا.
16توهان جي ابن ڏاڏن جي بدران توهان جا ٻار ٿيندا، جن کي تون سڄي دنيا ۾ امير بڻائيندين.
17مان تنهنجو نالو سڀني نسلن ۾ ياد ڪندس، تنهنڪري ماڻهو هميشہ هميشہ تنهنجي تعريف ڪندا.

باب 46

1سردار موسيقار لاءِ قورح جي پٽن لاءِ، (.A song on Alamaoth خدا اسان جي پناهه ۽ طاقت آهي، مصيبت ۾ تمام گهڻو مددگار آهي.
2تنهنڪري اسان کي ڊپ ڪونهي، جيتوڻيڪ زمين کي هٽايو وڃي، ۽ جبل سمنڊ جي وچ ۾ هليو وڃي.
3جيتوڻيڪ اُن جو پاڻي گجگوڙ ڪري ۽ پريشان ٿئي، جيتوڻيڪ جبل اُن جي ٻرڻ سان ڏوڏي وڃن .سيله.
4اتي هڪڙو درياءُ آهي، جنهن جا وهڪرا خدا جي شهر کي خوش ڪندا، مٿاهينءَ خيمن جي مقدس جاءِ.
5خدا هن جي وچ ۾ آهي .هن کي منتقل نه ڪيو ويندو :خدا هن جي مدد ڪندو، ۽ اهو حق جلدي.
6قومون ڪاوڙجي ويون، سلطنتون لڏي ويون :هن پنهنجو آواز ڪيو، زمين ڳري وئي.
7لشڪر جو خداوند اسان سان گڏ آهي .يعقوب جو خدا اسان جي پناهه آهي .سيله.

8اچو، خداوند جا ڪم ڏسو، هن زمين ۾ ڪهڙيءَ طرح تباهي پيدا ڪئي آهي.
9اهو جنگين کي زمين جي آخر تائين بند ڪري ٿو .هو ڪمان کي ڀڃي ٿو، ۽ ڀاڃهه کي هيٺان ڪٽائي ٿو .هو رٿ کي باهه ۾ ساڙي ٿو.
10خاموش رهو، ۽ ڄاڻو ته آءٌ خدا آهيان :مون کي غير قومن جي وچ ۾ سرفراز ڪيو ويندو، مون کي زمين تي سرفراز ڪيو ويندو.
11لشڪر جو خداوند اسان سان گڏ آهي .يعقوب جو خدا اسان جي پناهه آهي .سيله.

باب 47

) 1سردار موسيقار ڏانهن، قور جي پٽن لاءِ زبور (.اي سڀ ماڻهو، پنهنجا هٿ تاڙيون وڄايو .فتح جي آواز سان خدا کي آواز ڏيو.
2ڇالاءِ جو سڀ کان مٿاهين خداوند خوفناڪ آهي .هو سڄي زمين تي وڏو بادشاهه آهي.
3هو ماڻهن کي اسان جي هيٺان ۽ قومن کي اسان جي پيرن هيٺان ڪري ڇڏيندو.
4هو اسان لاءِ اسان جي ميراث کي چونڊيندو، يعني يعقوب جي شان، جنهن سان هن کي پيار هو .سيله.
5خدا وڏي واڪي سان مٿي ويو، خداوند توتاري جي آواز سان.
6خدا جي ساراهه ڪريو، ساراهه ڳايو :اسان جي بادشاهه جي ساراهه ڪريو، ساراهه ڳايو.
7ڇالاءِ جو خدا سڄي زمين جو بادشاهہ آهي، اوهين سمجهہ سان ساراهہ ڪريو.
8خدا غير قومن تي حڪومت ڪري ٿو :خدا پنهنجي تقدس جي تخت تي ويٺو آهي.
9ماڻهن جا سردار گڏ ٿيا آهن، حتي ابراهيم جي خدا جا ماڻهو، ڇالاءِ جو زمين جون ڍالون خدا جون آهن، اهو تمام گهڻو بلند آهي.

باب 48

) 1قورح جي پٽن لاءِ هڪڙو گيت ۽ زبور (.خداوند عظيم آهي، ۽ اسان جي خدا جي شهر ۾، سندس پاڪائي جي جبل ۾ تمام گهڻو ساراه جوڳو آهي.
2حالت لاءِ خوبصورت، سڄي زمين جي خوشي، جبل صيون، اتر جي پاسي، وڏي بادشاهه جو شهر آهي.
3خدا هن جي محلات ۾ پناه لاءِ سڃاتو وڃي ٿو.
4ڇالاءِ جو، بادشاهہ گڏ ٿي گڏ ٿيا، اهي گڏ ٿي گذريا.
5انهن اهو ڏٺو، سو حيران ٿي ويا .اهي پريشان هئا، ۽ جلدي ڀڄي ويا.
6اُتي خوف انهن کي پڪڙي ورتو، ۽ درد ڄڻ ڪنهن عورت جي پيٽ ۾ آهي.
7تو ترشيش جي ٻيڙين کي اوڀر واري واء سان ٽوڙي ڇڏيو.
8جيئن اسان ٻڌو آهي، تيئن اسان رب العالمين جي شهر ۾، پنهنجي خدا جي شهر ۾ ڏٺو آهي :خدا ان کي هميشه قائم رکندو .سيله.
9اي خدا، اسان تنهنجي هيڪل جي وچ ۾ تنهنجي شفقت جو خيال ڪيو آهي.
10تنهنجي نالي جي مطابق، اي خدا، تنهنجي تعريف زمين جي پڇاڙيء تائين آهي :تنهنجو ساڄو هٿ سچائي سان پريل آهي.
11جبل صيون خوش ٿئي، يهوداه جون ڌيئرون خوش ٿين، تنهنجي فيصلي جي ڪري.
12صيون جي چوڌاري گهمڻ، ۽ ان جي چوڌاري گهمڻ، ان جي برج کي ٻڌايو.
13هن جي ڍڳن کي چڱيءَ طرح نشانو بڻايو، سندس محلات تي غور ڪريو .ته جيئن پوءِ ايندڙ نسل کي ٻڌائي سگهو.
14ڇالاءِ جو اهو خدا اسان جو خدا هميشہ هميشہ لاءِ آهي، هو موت تائين اسان جو هدايت ڪندو.

باب 49

) 1سردار موسيقار ڏانهن، قور جي پٽن لاء هڪڙو زبور (.هي ٻڌو، سڀ ماڻهو .ٻڌو، اي دنيا جا سڀ رهواسي:
.2ٻئي، هيٺيون ۽ اعلي، امير ۽ غريب، گڏ.
3منهنجو وات حڪمت جي ڳالهه ڪندو .۽ منهنجي دل جو ڌيان سمجهڻ وارو هوندو.
4مان پنهنجي ڪنن ڏانهن هڪڙو مثال ڏيندس :مان پنهنجي اونداهي ڳالهه کي بربط تي کوليندس.
5مون کي بڇڙائيءَ جي ڏينهن ۾ ڇو ڊڄڻ گهرجي، جڏهن منهنجي هٿن جي بدڪاري مون کي گهيرو ڪندي؟
6اهي جيڪي پنهنجي دولت تي ڀروسو ڪن ٿا ۽ پنهنجي دولت جي گهڻائي تي فخر ڪن ٿا.
7انهن مان ڪوبہ ڪنهن بہ طرح پنهنجي ڀاءُ کي ڇوٽڪارو ڏئي نہ ٿو سگهي ۽ نڪي خدا کي سندس بدلي ۾ ڏئي سگهي ٿو.
) 8ڇاڪاڻ ته انهن جي روح جو ڇوٽڪارو قيمتي آهي، ۽ اهو هميشہ لاءِ ختم ٿي ويندو(:
9انهيءَ لاءِ تہ هو هميشہ جيئرو رهي، ۽ فساد نہ ڏسندو.
10ڇالاءِ جو هو ڏسندو آهي تہ سياڻا ماڻهو مرندا آهن، ساڳيءَ طرح بي وقوف ۽ وحشي مري ويندا آهن ۽ پنهنجو مال ٻين لاءِ ڇڏي ڏيندا آهن.
11سندن اندروني خيال آهي، ته سندن گهر هميشه قائم رهندا، ۽ سندن رهائش جون جايون نسلن تائين .اهي پنهنجي زمين کي پنهنجن نالن سان سڏين ٿا.
12تڏهن بہ ماڻهو عزت ۾ رهي نہ ٿو رهي، هو انهن جانورن وانگر آهي جيڪي ناس ٿي وڃن ٿا.
13هيءَ انهن جي بي وقوفي آهي، پر سندن پوئلڳ سندن ڳالهين کي مڃيندا آهن .سيله.
14اهي رڍن وانگر قبر ۾ رکيل آهن .موت کين کارائيندو .۽ سڌريل صبح جو مٿن غالب ٿيندا .۽ انهن جي خوبصورتي قبر ۾ انهن جي رهائش مان ختم ٿي ويندي.

15پر خدا منهنجي روح کي قبر جي طاقت کان ڇوٽڪارو ڏيندو، ڇالاءِ جو هو مون کي قبول ڪندو .سيله.
16تڏهن نه ڊڄو جڏهن ڪو دولتمند ٿئي، جڏهن سندس گهر جو شان وڌي وڃي.
17ڇالاءِ جو جڏهن هو مري ويندو ته هو ڪجهه به نه کڻندو، سندس شان سندس پٺيان نازل نه ٿيندي.
18جيتوڻيڪ هو جيئرو رهيو، هن پنهنجي جان کي برڪت ڏني :۽ ماڻهو تنهنجي ساراهه ڪندا، جڏهن تون پنهنجي لاءِ چڱائي ڪندين.
19هو پنهنجي ابن ڏاڏن جي نسل ڏانهن ويندو .اهي ڪڏهن به روشني نه ڏسندا.
20اهو ماڻهو جيڪو عزت ۾ آهي ۽ نه ٿو سمجهي، اهو انهن جانورن وانگر آهي جيڪي ناس ٿي وڃن ٿا.

باب 50

) 1آساف جو زبور (.زبردست خدا، جيتوڻيڪ رب، ڳالهايو آهي، ۽ زمين کي سڏيو آهي سج جي اڀرڻ کان ان جي لهڻ تائين.
2صيون مان، حسن جو ڪمال، خدا چمڪيو آهي.
3اسان جو خدا ايندو، ۽ خاموش نه رهندو :هڪڙو باهه هن جي اڳيان کائي ويندي، ۽ اهو هن جي چوڌاري تمام گهڻو طوفان ٿيندو.
4هو مٿي کان آسمانن ۽ زمين ڏانهن سڏيندو، انهيءَ لاءِ ته هو پنهنجي قوم جو انصاف ڪري.
5منهنجن بزرگن کي مون وٽ گڏ ڪريو .جن مون سان قربانيءَ جو واعدو ڪيو آهي.
6۽ آسمان سندس سچائي جو اعلان ڪندو، ڇالاءِ جو خدا پاڻ ڪي جج آهي .سيله.
7اي منهنجي قوم، ٻڌو ۽ آءٌ ڳالهائيندس .اي بني اسرائيل، ۽ مان توهان جي خلاف گواهي ڏيندس :مان خدا آهيان، تنهنجو خدا پڻ.
8آءٌ تو کي تنهنجي قربانين يا تنهنجي ساڙڻ وارين قربانين لاءِ ملامت نه ڪندس، ڇالاءِ جو هميشه منهنجي اڳيان رهيو آهيو.
9آءٌ تنهنجي گهر مان ڪو ٻڪرو ٻاهر نه ڪيندس، نڪي تنهنجي واڙن مان ٻڪريون ڪيندس.
10ڇالاءِ جو جنگل جو هر جانور منهنجو آهي، ۽ هزار ٽڪرن تي ڍور.
11آءٌ جبلن جي پکين کي ڄاڻان ٿو ۽ ميدان جا جهنگلي جانور منهنجا آهن.
12جيڪڏهن آءٌ بکيو هجان ها ته تو کي نه ٻڌايان ها، ڇالاءِ جو دنيا منهنجي آهي ۽ ان جي ڀرپوري.
13آءٌ ٻڪرين جو گوشت کائيندس يا ٻڪرين جو رت پيئندس؟
14خدا جي شڪرگذاري پيش ڪريو؛ ۽ پنهنجي واعدن کي تمام اعليٰ ڏانهن ڏيو:
15۽ مصيبت جي ڏينهن ۾ مون کي سڏيو :مان توکي بچائيندس، ۽ تون مون کي ساراهيندين.
16پر انهيءَ بدڪار کي خدا چوندو آهي ته ”تون منهنجا قانون بيان ڪرڻ لاءِ ڇا ڪرين، يا منهنجي واعدي کي پنهنجي وات ۾ وٺين؟
17تو کي تعليم کان نفرت آهي، ۽ منهنجي ڳالهين کي پنهنجي پٺيان اڇلائي ڇڏيو.
18جڏهن تو چور کي ڏٺو، تڏهن ان سان راضي ٿي ويو ۽ زنا ڪندڙن سان شريڪ ٿيو.
19تون پنهنجو وات بڇڙائيءَ ڏانهن ڏئين ٿو، ۽ تنهنجي زبان ٺڳيءَ جي ڪري ٿي.
20تون ويٺو آهين ۽ پنهنجي ڀاءُ جي خلاف ڳالهائيندين .تون پنهنجي ئي ماءُ جي پٽ کي بدنام ڪرين ٿو.
21اهي شيون تو ڪيون آهن، ۽ مون خاموش رهيو .تون سمجهين ٿو ته مان مڪمل طور تي پاڻ جهڙو آهيان، پر مان توکي ملامت ڪندس، ۽ انهن کي توهان جي اکين اڳيان ترتيب ڏيندس.
22هاڻي اوهين هن ڳالهه تي غور ڪريو، اي خدا کي وساريو، متان آءٌ اوهان کي ٽڪرا ٽڪرا ڪري ڇڏيان، ۽ ڪوبه بچائيندڙ نه رهي.
23جيڪو پنهنجي ساراهه پيش ڪري ٿو، اهو منهنجي ساراهه ڪري ٿو، ۽ جيڪو پنهنجي گفتگو کي ترتيب ڏئي ٿو، تنهن کي مان خدا جي ڇوٽڪاري ڏيکاريندس.

باب 51

) 1سردار موسيقار، دائود جو زبور، جڏهن ناٿن نبي وٽس آيو، جڏهن هو بٿ شيبا ۾ ويو هو (.اي خدا، مون تي رحم ڪر، پنهنجي پياري مهرباني جي مطابق، پنهنجي ٻاجهاري ٻاجهه جي ڪثرت جي مطابق .منهنجي ڏوهن کي ختم ڪريو.
2مون کي منهنجي بڇڙائيءَ کان چڱيءَ طرح ڌوءِ، ۽ مون کي منهنجي گناهن کان پاڪ ڪر.
3ڇالاءِ جو آءٌ پنهنجن ڏوهن جو اعتراف ڪريان ٿو ۽ منهنجو گناهه هميشه منهنجي اڳيان آهي.
4مون رڳو تنهنجي خلاف گناهه ڪيو آهي، ۽ تنهنجي نظر ۾ اهو بڇڙو ڪم ڪيو اٿم، انهيءَ لاءِ ته تون ڳالهائيندي سچار ثابت ٿئين، ۽ جڏهن تون انصاف ڪرين، تڏهن صاف ثابت ٿئين.
5ڏس، آءٌ بڇڙائيءَ ۾ ٺهيل آهيان .۽ گناهه ۾ منهنجي ماءُ مون کي جنم ڏنو.
6ڏس، تون اندرين حصن ۾ سچائي گهرين ٿو، ۽ ڳجهي حصي ۾ تون مون کي ڏاهپ کان واقف ڪندين.
7مون کي هسپاس سان صاف ڪريو، ۽ مان صاف ٿيندس :مون کي ڌوءِ، ۽ آءٌ برف کان وڌيڪ اڇو ٿيندس.
8مون کي خوشي ۽ سڪون ٻڌائڻ لاءِ .ته اهي هڏا جن کي تو ٽوڙيو آهي خوش ٿين.
9پنهنجو منهن منهنجن گناهن کان لڪاءِ، ۽ منهنجا سڀ گناهه ميٽائي ڇڏ.
10اي خدا، مون ۾ صاف دل پيدا ڪر .۽ منهنجي اندر ۾ صحيح روح کي تازو ڪريو.
11مون کي پنهنجي حضور کان پري نه ڪر .۽ مون کان پنهنجو پاڪ روح نه وٺو.
12مون کي پنهنجي ڇوٽڪاري جي خوشي بحال ڪر .۽ مون کي پنهنجي آزاد روح سان سنڀاليو.
13پوءِ آءٌ ڏوهارين کي تنهنجا طريقا سيکاريان .۽ گنهگار توهان ڏانهن تبديل ٿي ويندا.
14اي خدا، تون منهنجي ڇوٽڪاري جو خدا، مون کي خون جي ڏوهيءَ کان ڇڏاءِ، ۽ منهنجي زبان تنهنجي سچائيءَ جا وڏا گيت ڳائيندي.
15اي منهنجا مالڪ، تون منهنجي چپن کي کوليو .۽ منهنجو وات تنهنجي ساراهه ڪندو.

16چالاءِ جو تون قرباني نہ ٿو گھرين .ٻي صورت ۾ آئون ڏيان ها :توهان کي ساڙڻ واري قرباني ۾ خوشي نه آهي.
17خدا جون قربانيون ٽٽل روح آهن :ٽٽل ۽ پشيمان دل، اي خدا، تون حقير نہ ٿيندين.
18صيون سان پنهنجي خوشيءَ ۾ چڱائي ڪر، تون يروشلم جون ديوارون ٺاهين.
19پوءِ تون سچائيءَ جي قربانين سان راضي ٿيندين، ساڙڻ واري قربانيءَ سان ۽ ساري ساڙيل قرباني، پوءِ اهي تنهنجي قربان گاهہ
تي ٻڪريون چاڙهيندا.

باب 52

) 1جڏهن وڏي موسيقار، مشهل، داؤد جو زبور، جڏهن دوئگ ادومي آيو ۽ شائول کي ٻڌايو، ۽ ڪيس چيو ته داؤد احيمالڪ جي گهر آيو
آهي (.اي زبردست ماڻهو، تون پاڻ کي فساد ۾ ڇو ٿو فخر ڪرين؟ خدا جي چڱائي مسلسل رهي ٿي.
2تنهنجي زبان شرارتون ٺاهي ٿي .هڪ تيز استرا وانگر، ٺڳيءَ سان ڪم ڪرڻ.
3تون برائي کي چڱائي کان وڌيڪ پياري، ۽ سچ ڳالهائڻ بجاءِ ڪوڙ ڳالهائڻ .سيله.
4تو کي تمام پياريندڙ ڳالهيون، اي فريب واري زبان.
5اهڙيءَ طرح خدا تو کي هميشہ لاءِ ناس ڪندو، هو تو کي وٺي ويندو ۽ تو کي تنهنجي رهائش جي جاءِ مان ڪڍندو ۽ توکي جيئرن جي
ملڪ مان پاڙ پٽي ڇڏيندو .سيله.
6سڌريل پڻ ڏسندا ۽ ڊڄندا، ۽ مٿس کلندا.
7ڏس، هي اهو ماڻهو آهي جنهن خدا کي پنهنجي طاقت نہ بڻايو .پر پنهنجي دولت جي گهڻائي تي ڀروسو ڪيو، ۽ پنهنجي بڇڙائيءَ ۾ پاڻ
کي مضبوط ڪيو.
8پر آءٌ خدا جي گهر جي سائي زيتون جي وڻ وانگر آهيان :مون کي خدا جي رحمت تي هميشہ هميشہ ڀروسو آهي.
9آءٌ سدائين تنهنجي ساراهہ ڪندس، چالاءِ جو تو اهو ڪيو آهي، ۽ مان تنهنجي نالي تي انتظار ڪندس .چالاءِ جو اهو تنهنجي بزرگن
جي اڳيان چڱو آهي.

باب 53

) 1محلث تي مکيه موسيقار، ماسچل، دائود جو هڪ زبور (.بيوقوف دل ۾ چيو ته، خدا نه آهي .اهي خراب آهن، ۽ گهڻا گناهہ ڪيا آهن :
ڪوبہ ڪونهي جيڪو سٺو ڪري.
2خدا آسمان مان هيٺ ماڻهن جي اولاد ڏانهن نهاريو، انهيءَ لاءِ تہ ڪو سمجهيندڙ آهي يا خدا کي ڳولين.
3انهن مان هر هڪ موٽي ويو آهي، اهي مڪمل طور تي ناپاڪ ٿي ويا آهن .ڪو بہ نہ آهي جيڪو سٺو ڪري، نه، هڪ بہ نہ.
4ڇا ڏوهارين کي ڪا خبر نہ آهي؟ جيڪي منهنجي قوم کي کائين ٿا جيئن ماني کائيندا آهن :انهن خدا کي نه سڏيو آهي.
5اهي اتي ڏاڍا خوف ۾ هئا، جتي ڪو ڊپ ڪونهي، چالاءِ جو خدا انهيءَ جون هڏا ٽڙي پکڙي ڇڏيا آهن جيڪي تو جي خلاف خيما ٿا
ڪن، تو انهن کي شرمسار ڪري ڇڏيو آهي، چالاءِ جو خدا انهن کي حقير ڪيو آهي.
6يَا أَيُّهَا إِسْرَائِيلَ يَجْعَلَ مِنَ الصَّيُونَ !جڏهن خدا پنهنجي قوم جي قيد کي واپس آڻيندو، يعقوب خوش ٿيندو، ۽ اسرائيل خوش ٿيندو.

باب 54

) 1نيگنوت جي مکيه موسيقار ڏانهن، ماسچل، دائود جو هڪ زبور، جڏهن زيفيمس آيا ۽ شائول کي چيو ته، ڇا دائود پاڻ کي اسان سان
لڪائي نه ٿو؟ (اي خدا، پنهنجي نالي سان مون کي بچايو ۽ پنهنجي طاقت سان مون کي فيصلو ڪر. .
2منهنجي دعا ٻڌ، اي خدا، منهنجي وات جي لفظن تي ڌيان ڏي.
3چالاءِ جو اجنبي منهنجي خلاف اٿي کڙا ٿيا آهن، ۽ ظالم منهنجي جان جي ڳولا ۾ آهن، انهن خدا کي انهن جي اڳيان پيش نہ ڪيو آهي .
سيله.
4ڏس، خدا منهنجو مددگار آهي :خداوند انهن سان گڏ آهي جيڪي منهنجي جان کي سنڀاليندا آهن.
5هو منهنجي دشمنن کي برائي جو بدلو ڏيندو :انهن کي پنهنجي سچائي ۾ ڪٽي ڇڏيو.
6مان تو لاءِ آزاديءَ سان قربان ڪندس :آءٌ تنهنجي نالي جي ساراهہ ڪندس، اي خداوند .ڇاڪاڻ تہ اهو سٺو آهي.
7چالاءِ جو هن مون کي سڀني مصيبتن مان ڪڍي ڇڏيو آهي، ۽ منهنجي اکين ڏٺو آهي سندس خواهش منهنجي دشمنن تي.

باب 55

) 1تاريخ موسيقار نيگينٿ، ماسچل، اي زبور آف ڊيوڊ (.اي خدا، منهنجي دعا کي ٻڌاءِ .۽ منهنجي دعا کان پاڻ کي نه لڪايو.
2مون وٽ حاضر ٿيو، ۽ مون کي ٻڌو :مان پنهنجي شڪايت تي ماتم ڪريان ٿو، ۽ شور مچايو.
3دشمن جي آواز جي ڪري، بڇڙن جي ظلم جي ڪري، ڇاڪاڻ تہ اهي مون تي ڏوهاري اڇلائي، ۽ غضب ۾ مون کان نفرت ڪن ٿا.
4منهنجو دل مون ۾ ڏاڍو ڏکويل آهي، ۽ موت جا خوف مون تي ڇانيل آهن.
5مون تي خوف ۽ ڏمر اچي ويو آهي، ۽ وحشت مون تي غالب ٿي ويو آهي.
6وَقَالَ :يَا أَجَلَ مَنْ يَرْضَ كَبُوْتٍ !ڇاڪاڻ تہ پوءِ مان پڇي وڃان ها ۽ آرام ۾ هجان ها.
7پوءِ ڇا آءٌ پري ڀڄندس ۽ بيابان ۾ رهندس .سيله.

8آءٌ تيزيءَ سان پڇڻ جي لاءِ هواءَ جي طوفان ۽ طوفان کان بچي ويندس.
9اي پالڻهار، برباد ڪر ۽ انهن جي زبانن کي ورهايو، ڇالاءِ جو مون شهر ۾ تشدد ۽ جهيڙو ڏٺو آهي.
10ڏينهن رات اهي ان جي ڀتين تي گهمندا آهن :فساد ۽ ڏک پڻ ان جي وچ ۾ آهي.
11بڇڙائي ان جي وچ ۾ آهي :فريب ۽ فريب هن جي گهٽين مان نه نڪرندو.
12ڇالاءِ جو اهو ڪو دشمن نہ هو جنهن مون کي ملامت ڪيو هو .پوءِ مان ان کي برداشت ڪري سگهيس ها :نه ئي اهو هو جنهن
مون کان نفرت ڪئي هئي جنهن منهنجي خلاف پاڻ کي وڏو ڪيو .پوءِ مان پاڻ کي هن کان لڪائي ڇڏيان ها:
13پر تون، منهنجي برابر جو ماڻهو، منهنجو هدايت ۽ منهنجي واقفيت هئين.
14اسان گڏجي مٺي صلاح ڪئي ۽ گڏ ٿي خدا جي گهر ڏانهن هلياسين.
15موت مٿن پڪڙيو، ۽ انهن کي جلدي جهنم ۾ هيٺ وڃڻ ڏيو، ڇاڪاڻ تہ بڇڙائي انهن جي رهائش ۾ آهي ۽ انهن جي وچ ۾.
16جيئن مون لاء، مان خدا کي سڏيندس .۽ خداوند مون کي بچائيندو.
17شام، صبح، ۽ منجهند جو، مان دعا ڪندس ۽ وڏي آواز سان رڙ ڪندس، ۽ هو منهنجو آواز ٻڌندو.
18هن منهنجي روح کي اطمينان سان انهيءَ جنگ مان بچايو، جيڪا منهنجي خلاف هئي، ڇالاءِ جو مون سان گڏ گهڻا هئا.
19خدا ٻڌندو ۽ انهن کي تڪليف ڏيندو، جيئنته اهو جيڪو پراڻي زماني ۾ رهندو .سيله .ڇاڪاڻ ته انهن ۾ ڪابه تبديلي ناهي،
تنهنڪري اهي خدا کان نه ڊڄندا آهن.
20هن پنهنجا هٿ ڊگها ڪيا آهن انهن جي خلاف جيڪي ساڻس صلح ڪن ٿا :هن پنهنجي واعدي کي ٽوڙيو آهي.
21سندس وات جا لفظ مکڻ کان وڌيڪ نرم هئا، پر هن جي دل ۾ جنگ هئي :هن جا لفظ تيل کان وڌيڪ نرم هئا، پر اهي تلوارون هيون.
22پنهنجو بار خداوند تي وجهو، ۽ اهو توهان کي سنڀاليندو :هو سڌريل ماڻهن کي ڪڏهن به هلڻ نه ڏيندو.
23پر تون، اي خدا، انهن کي تباهيءَ جي کڏيءَ ۾ هيٺ آڻيندين :خونخوار ۽ فريب ماڻهو پنهنجي اڌ ڏينهن تائين جيئرو نه رهندا .پر مان تو
تي ڀروسو ڪندس.

باب 56

) 1جڏهن فلستين کيس گاٿ ۾ پڪڙيو ته يوناٿلمرڪوکم جي مکيه موسيقار کي، دائود جي مکيه موسيقار ڏانهن (.اي خدا، مون تي رحم
ڪر، ڇاڪاڻ ته انسان مون کي نگلندو .هو روز وڙهندي مون تي ظلم ڪري ٿو.
2منهنجا دشمن روزانو مون کي نگلندا آهن، ڇالاءِ جو اهي گهڻا آهن جيڪي مون سان وڙهندا آهن، اي عظيم!
3جنهن وقت آءٌ ڊڄندس، تنهن تي توتي ڀروسو ڪندس.
4آءٌ خدا ۾ سندس ڪلام جي ساراهه ڪندس، مون خدا تي ڀروسو ڪيو آهي .مان نه ڊڄندس ته گوشت مون کي ڇا ڪري سگهي ٿو.
5هر روز اهي منهنجي ڳالهين کي ڇڪيندا آهن :انهن جا سڀ خيال منهنجي خلاف برائي لاء آهن.
6اهي پاڻ کي گڏ ڪن ٿا، اهي پاڻ کي لڪائيندا آهن، اهي منهنجي قدمن کي نشانو بڻائيندا آهن، جڏهن اهي منهنجي روح جو انتظار ڪندا
آهن.
7ڇا اهي بڇڙائيءَ کان بچي سگهندا؟ تنهنجي ڪاوڙ ۾ ماڻهن کي اڇلائي، اي خدا.
8تون منهنجا ڀوڳها ٻڌاءِ، تون منهنجا ڳوڙها پنهنجي بوتل ۾ وجهي، ڇا اهي تنهنجي ڪتاب ۾ نه آهن؟
9جڏهن آءٌ تو ڏانهن رڙ ڪندس، تڏهن منهنجا دشمن ڦرندا :اهو مان ڄاڻان ٿو .ڇاڪاڻ ته خدا منهنجي لاءِ آهي.
10مان خدا ۾ سندس ڪلام جي ساراهه ڪندس :خداوند ۾ مان سندس ڪلام جي ساراهه ڪندس.
11مون خدا تي ڀروسو ڪيو آهي :مان نه ڊڄندس جيڪو ماڻهو مون سان ڪري سگهي ٿو.
12تنهنجو واعدو مون تي آهي، اي خدا، آءٌ تنهنجي ساراهه ڪندس.
13ڇالاءِ جو تو منهنجي جان کي موت کان بچائي ورتو آهي، ڇا تون منهنجي پيرن کي ڪرڻ کان نہ بچائيندين، تہ جيئن آءٌ خدا جي
اڳيان جيئرن جي روشنيءَ ۾ هلندس؟

باب 57

) 1سردار موسيقار، Altaschith، Michtam of David، جڏهن هو غار ۾ شائول کان ڀڄي ويو (.مون تي رحم ڪر، اي خدا، مون تي
رحم ڪر، ڇاڪاڻ ته منهنجو روح تو تي ڀروسو رکي ٿو :ها، تنهنجي ڇانو ۾ .مان پنهنجي پناهه ٺاهيندس، جيستائين اهي آفتون ختم نه
ٿين.
2آءٌ خدا جي مٿاهين ڏانهن روئندس .خدا جي لاءِ جيڪو منهنجي لاءِ سڀ ڪجهه ڪري ٿو.
3هو آسمان مان موڪليندو ۽ مون کي انهيءَ جي ملامت کان بچائيندو جيڪو مون کي نگلندو .سيله .خدا پنهنجي رحمت ۽ سچائي کي
موڪليندو.
4منهنجو روح شينهن جي وچ ۾ آهي، ۽ آءٌ انهن جي وچ ۾ ليٽو آهيان، جن کي ساڙيو ويو آهي، يعني ماڻهن جا پٽ، جن جا ڏند ڀورا ۽ تير
آهن، ۽ سندن زبان تيز تلوار آهي.
5تون مٿاهين ڪر، اي خدا، آسمانن کان مٿي .تنهنجو شان سڄي زمين کان مٿي هجي.
6انهن منهنجي قدمن لاءِ ڄار تيار ڪيو آهي .منهنجو روح جهڪي ويو آهي :انهن منهنجي اڳيان هڪ کڙو کوٽي ڇڏيو آهي، جنهن جي
وچ ۾ اهي پاڻ ڪري رهيا آهن .سيله.
7منهنجي دل ٺهيل آهي، اي خدا، منهنجي دل ٺهيل آهي :آءٌ ڳائيندس ۽ ساراهه ڪندس.
8جاڳ، منهنجا جلال؛ جاڳ، زبور ۽ هارپ :مان پاڻ جلد جاڳندس.

9مان تنهنجي ساراهہ ڪندس، اي پالڻهار، ماڻهن جي وچ ۾ :مان توهان کي قومن جي وچ ۾ ڳائيندس.
10ڇالاءِ جو تنهنجي ٻاجهہ آسمان ڏانهن وڏي آهي، ۽ تنهنجي سچائي ڪڪرن ڏانهن.
11اي خدا، تون آسمانن کان مٿاهين ٿي، تنهنجو شان سڄي زمين کان مٿي هجي.

باب 58

) 1سردار موسيقار، الٽاسچٿ، دائود جو ميڪتم (.اي جماعت، ڇا واقعي سچائي ڳالهايو ٿا؟ ڇا اوهين سڌريل فيصلو ڪريو ٿا، اي ماڻهن جا پٽ؟
2هائو، دل ۾ اوهين بڇڙا ڪم ڪريو ٿا .توهان پنهنجي هٿن جي تشدد کي زمين ۾ وزن ڪيو.
3بڇڙا پيٽ کان ئي ڌار ٿي ويندا آهن، اهي ڄمڻ سان ئي گمراهہ ٿي ويندا آهن، ڪوڙ ڳالهائيندا آهن.
4انهن جو زهر نانگ جي زهر جهڙو آهي، اهي انهيءَ ٻوڙيءَ وانگر آهن، جيڪو سندس ڪن بند ڪري ٿو.
5جيڪو دلدارن جو آواز نہ ٻڌندو، دلڪش ڪڏهن بہ عقلمنديءَ سان نہ.
6اي خدا انهن جا ڏند ٽوڙيو، انهن جي وات ۾، اي خداوند جوان شينهن جا وڏا ڏند پچي.
7انهن کي پاڻيءَ وانگر ڳرڻ ڏيو، جيڪي مسلسل وهندا آهن، جڏهن هو پنهنجن تيرن کي هلائڻ لاءِ پنهنجي ڪمان کي جهلي، انهن کي ٽڪرا ٽڪرا ٿيڻ ڏيو.
8جهڙيءَ طرح پگهلڻ وارو گهنگرو، انهن مان هر هڪ کي لنگهيو وڃي، جهڙيءَ طرح عورت جي اڻڄاتل ڄاول، انهيءَ لاءِ تہ اهي سج کي نہ ڏسن.
9ان کان اڳ جو توهان جي ٿانون ڪانڊين کي محسوس ڪن، هو انهن کي واءُ جهڙو ڪٽي هليو ويندو، ٻئي جيئرو ۽ پنهنجي غضب ۾.
10سچار خوش ٿيندو جڏهن هو انتقام ڏسندو :هو پنهنجن پيرن کي بڇڙن جي رت ۾ ڌوئيندو.
11تنهنڪري هڪڙو ماڻهو چوندو تہ سچار لاءِ هڪڙو اجر آهي، بيشڪ اهو هڪڙو خدا آهي جيڪو زمين تي فيصلو ڪري ٿو.

باب 59

) 1سردار موسيقار، Altaschith، Michtam of David؛ جڏهن شائول موڪليو ويو، ۽ انهن کيس مارڻ لاءِ گهر ڏٺو (.اي منهنجا خدا، مون کي منهنجي دشمنن کان بچاءِ، مون کي انهن کان بچايو جيڪي منهنجي خلاف اٿي.
2مون کي ڏوهارين کان ڇوٽڪارو ڏي، ۽ خوني ماڻهن کان مون کي بچاءِ.
3ڇالاءِ جو اُهي منهنجي روح جي انتظار ۾ بيٺا آهن :طاقتور منهنجي خلاف گڏ ٿيا آهن .نہ منهنجي ڏوهن جي لاءِ ۽ نہ ئي منهنجي گناهن لاءِ ، اي خداوند.
4اهي ڊوڙندا آهن ۽ پاڻ کي بغير منهنجي غلطي جي تيار ڪندا آهن :منهنجي مدد ڪرڻ لاءِ جاڳيو، ۽ ڏسو.
5تنهنڪري تون، اي خداوند لشڪر جو خدا، بني اسرائيل جو خدا، سڀني قومن کي ڏسڻ لاءِ بيدار ٿيو :ڪنهن بڇڙي ڏوهاري تي رحم نہ ڪر .سيله.
6اهي شام جو موٽي اچن ٿا، اهي ڪتي وانگر گوڙ ڪن ٿا ۽ شهر جي چوڌاري ڦرندا آهن.
7ڏس، اهي پنهنجن وات مان نڪرندا آهن، تلوارون پنهنجن چپن ۾ آهن، ڇالاءِ جو اهي چون ٿا، ڪير ٻڌندو؟
8پر تون، اي خداوند، انهن تي کلندي .تو وٽ سڀ قومون ٺٺوليون ٿينديون.
9هن جي طاقت جي ڪري آءٌ تنهنجو انتظار ڪندس، ڇالاءِ جو خدا منهنجو بچاءُ آهي.
10منهنجي رحمت جو خدا مون کي روڪيندو :خدا مون کي منهنجي دشمنن تي منهنجي خواهش ڏسڻ ڏي.
11انهن کي نہ ماريو، متان منهنجا ماڻهو وساري ڇڏين، انهن کي پنهنجي طاقت سان ٽڪرائجي .۽ انهن کي هيٺ آڻيو، اي خداوند اسان جي ڍال.
12ڇالاءِ جو انهن جي وات جو گناهہ ۽ انهن جي چپن جي ڳالهہ انهن کي پنهنجي فخر ۾ وٺي وڃي ٿي، ۽ لعنت ۽ ڪوڙ جي ڪري جيڪي اهي ڳالهائين ٿا.
13انهن کي غضب ۾ کائي، انهن کي کائي، جيئن اهي نہ ٿين، ۽ انهن کي خبر ڏيو تہ خدا يعقوب ۾ زمين جي پڇاڙيءَ تائين حڪومت ڪري ٿو .سيله.
14۽ شام جو انهن کي موٽڻ ڏيو .۽ انهن کي ڪتي وانگر شور ڪرڻ ڏيو، ۽ شهر جي چوڌاري گهمڻ ڏيو.
15انهن کي هلڻ ڏيو ۽ گوشت لاءِ هيٺ لهي وڃو، ۽ جيڪڏهن اهي راضي نہ ٿين تہ ڪاوڙ ڪن.
16پر آءٌ تنهنجي قدرت جا گيت ڳائيندس .ها، مان صبح جو تنهنجي رحمت جو بلند آواز ڳائيندس :ڇو تہ تون منهنجي مصيبت جي ڏينهن ۾ منهنجو دفاع ۽ پناهہ آهين.
17اي منهنجي طاقت، مان توهان کي ڳائيندس، ڇاڪاڻ تہ خدا منهنجو بچاءُ آهي، ۽ منهنجي رحم جو خدا آهي.

باب 60

) 1داؤد جي شوشنيدوت جي مڪيہ موسيقار کي، سيکارڻ لاءِ؛ جڏهن هن ارمنهرائيم ۽ ارامزوبہ سان جنگ ڪئي، جڏهن يوآب موٽي آيو ۽ ادوم کي لوڻ جي وادي ۾ ٻارهن هزارن کي ماريو (.اي خدا، تو اسان کي ڪڍي ڇڏيو آهي .تو اسان کي ڇڙوڇڙ ڪري ڇڏيو آهي، تون ناراض ٿي وئي آهين .تون وري اسان ڏانهن موٽ.
2تو زمين کي ڌوڏي ڇڏيو آهي .توهان ان کي ٽوڙي ڇڏيو آهي :ان جي ڀڃڪڙي کي شفا ڏيو؛ ان لاءِ ڇڪي ٿو.

3تو پنهنجي قوم کي سخت شيون ڏيکاريو آهي، تو اسان کي عجب جي شراب پيئاريو آهي.
4تو انهن کي جهنڊو ڏنو آهي جيڪي توکان ڊڄن ٿا، انهيءَ لاءِ ته اهو سچائيءَ جي ڪري ظاهر ٿئي .سيله.
5انهيءَ لاءِ ته تنهنجي محبوب کي ڇڏائجي .پنهنجي ساڄي هٿ سان بچايو، ۽ مون کي ٻڌ.
6خدا پنهنجي پاڪائيءَ ۾ ڳالهايو آهي .مان خوش ڪندس، مان شڪم کي ورهائيندس، ۽ سکوٿ جي ماٿري کي ختم ڪندس.
7گلاد منهنجو آهي ۽ منسي منهنجو آهي .افرايم پڻ منهنجي سر جي طاقت آهي .يهوداه منهنجو قانون ساز آهي.
8مواب منهنجو غسل آهي .ادوم تي مان پنهنجو جوتا اڇلائي ڇڏيندس :فلستيا، تون منهنجي ڪري فتح ڪر.
9مون کي مضبوط شهر ۾ ڪير آڻيندو؟ مون کي ادوم ۾ ڪير وٺي ويندو؟
10ڇا تون نه آهين، اي خدا، جنهن اسان کي ڇڏي ڏنو آهي؟ ۽ تون، اي خدا، جيڪو اسان جي لشڪر سان گڏ نه نڪتو؟
11اسان کي مصيبت مان مدد ڏي، ڇاڪاڻ ته انسان جي مدد بيڪار آهي.
12خدا جي وسيلي اسين بهادريءَ سان ڪم ڪنداسين، ڇالاءِ جو اهو ئي آهي جيڪو اسان جي دشمنن کي لتاڙائيندو.

باب 61

) 1تاريخ موسيقار نگينا تي، دائود جو زبور (.اي خدا، منهنجي فرياد ٻڌ .منهنجي دعا ۾ شرڪت.
2زمين جي پڇاڙيءَ کان مان توکي روئان، جڏهن منهنجي دل پرجي ويئي :مون کي انهيءَ پٿر ڏانهن وٺي ڏي، جيڪو مون کان مٿاهين آهي.
3ڇالاءِ جو تون منهنجي لاءِ پناهه آهين، ۽ دشمن کان هڪڙو مضبوط ٽاور آهين.
4آءٌ تنهنجي خيمي ۾ هميشه رهندس، تنهنجي پرن جي پردي تي پروسو ڪندس .سيله.
5ڇالاءِ جو تو، اي خدا، منهنجو واعدو ٻڌو آهي، تو مون کي انهن جو ورثو ڏنو آهي جيڪي تنهنجي نالي کان ڊڄن ٿا.
6تون بادشاهه جي عمر ڊگهي ڪندين :۽ سندس سال ڪيترن ئي نسلن وانگر.
7هو خدا جي اڳيان هميشه رهندو :اي رحم ۽ سچائي تيار ڪر، جيڪا ڪيس بچائي سگهي.
8تنهنڪري آءٌ هميشه تائين تنهنجي نالي جي ساراهه ڪندو رهندس، انهيءَ لاءِ ته آءٌ روزانو پنهنجون واعدو پورو ڪندس.

باب 62

) 1سردار موسيقار، Jeduthunڏانهن، دائود جو هڪ زبور (.سچ پچ منهنجو روح خدا تي منتظر آهي، هن کان منهنجي نجات اچي ٿي.
2اهو رڳو منهنجو پٿر ۽ منهنجو ڇوٽڪارو آهي .هو منهنجو دفاع آهي .مون کي تمام گهڻو منتقل نه ڪيو ويندو.
3ڪڏهن اوهين ڪنهن ماڻهوءَ جي خلاف فساد جو تصور ڪندا؟ توهان سڀني کي قتل ڪيو ويندو :توهان هڪ سجدي پٽ وانگر، ۽ هڪ ٽٽڻ واري باڙ وانگر.
4اهي رڳو صلاح ڪن ٿا ته ڪيس سندس عظمت کان هيٺ لاٿو وڃي، اهي ڪوڙ ۾ خوش ٿين ٿا، اهي پنهنجي وات سان دعا ڪن ٿا، پر اهي اندر ۾ لعنت ڪن ٿا .سيله.
5منهنجي جان، تون رڳو خدا جو انتظار ڪر .ڇاڪاڻ ته منهنجي اميد هن کان آهي.
6اهو صرف منهنجو پٿر ۽ منهنجو ڇوٽڪارو آهي :اهو ئي منهنجو بچاءُ آهي .مون کي منتقل نه ڪيو ويندو.
7خدا ۾ منهنجو ڇوٽڪارو ۽ منهنجو شان آهي :منهنجي طاقت جو پٿر، ۽ منهنجي پناهه، خدا ۾ آهي.
8مٿس هر وقت پروسو رکو .اي ماڻهو، پنهنجي دل کي هن جي اڳيان وڌايو :خدا اسان لاء پناهه آهي .سيله.
9بيشڪ پست درجي جا ماڻهو باطل آهن ۽ اعليٰ درجي جا ماڻهو ڪوڙا آهن :ترازو ۾ رکڻ لاءِ، اهي باطل کان بلڪل هلڪا آهن.
10ظلم تي پروسو نه ڪر، ۽ ڦرلٽ ۾ اجايو نه ٿيو :جيڪڏهن دولت وڌندي، پنهنجي دل انهن تي نه لڳايو.
11خدا هڪڙو ڀيرو ڳالهايو آهي؛ ٻه ڀيرا مون اهو ٻڌو آهي؛ اها طاقت خدا جي آهي.
12پڻ تو وٽ، اي پالڻهار، رحم آهي، ڇالاء جو تون هر ماڻهوء کي سندس ڪم جي مطابق ڏئي ٿو.

باب 63

) 1دائود جو زبور، جڏهن هو يهوداه جي بيابان ۾ هو (.اي خدا تون منهنجو خدا آهين .صبح جو مان توکي ڳوليندس :منهنجو روح تنهنجي لاءِ اڃ آهي، منهنجو گوشت تنهنجي لاءِ سڪي ۽ اُڃايل زمين ۾، جتي پاڻي ناهي.
2تنهنجي قدرت ۽ جلوي کي ڏسڻ لاءِ، جيئن مون تو کي مقدس جاءِ ۾ ڏٺو آهي.
3ڇالاءِ جو تنهنجي شفقت زندگيءَ کان بهتر آهي، تنهنڪري منهنجا چپ تنهنجي ساراهه ڪندا.
4اهڙيءَ طرح آءٌ تو کي برڪت ڏيندس جيستائين آءٌ جيئرو رهندس :آءٌ تنهنجي نالي تي پنهنجا هٿ مٿي ڪٽندس.
5منهنجو روح ائين سڪندو جيئن گود ۽ ٿلهي سان .۽ منهنجو وات خوشيءَ جي چپن سان تنهنجي تعريف ڪندو:
6جڏهن مان پنهنجي بستري تي توکي ياد ڪريان ۽ رات جي اونداهين ۾ تو کي ياد ڪريان.
7ڇالاءِ جو تون منهنجو مددگار آهين، تنهنڪري آءٌ تنهنجي پرن جي ڇانوَ ۾ خوش رهندس.
8منهنجو جان تنهنجي پٺيان سخت آهي، تنهنجو ساڄو هٿ مون کي سنڀالي ٿو.
9پر اهي جيڪي منهنجي روح کي ڳولي رهيا آهن، ان کي برباد ڪرڻ لاءِ، زمين جي هيٺين حصن ۾ ويندا.
10اهي تلوار سان ڪرندا، اهي لومڙين جو حصو هوندا.
11پر بادشاهه خدا ۾ خوش ٿيندو .هر ڪو جيڪو هن جو قسم کڻندو سو فخر ڪندو، پر ڪوڙ ڳالهائڻ وارن جو وات بند ڪيو ويندو.

باب 64

) 1سردار موسيقار ڏانهن، دائود جو هڪ زبور (.اي خدا، منهنجي دعا ۾ منهنجو آواز ٻڌ :دشمن جي خوف کان منهنجي جان بچائي.
2مون کي بڇڙن جي ڳجهي صلاح کان لڪايو .ظلم جي ڪارڪنن جي بغاوت کان:
3جيڪي پنهنجي زبان کي تلوار وانگر چاڙهيندا آهن، ۽ پنهنجا ڪمان جهڪي پنهنجا تير هلائيندا آهن، ايستائين جو تلخ لفظ آهن.
4انهيءَ لاءِ ته اهي ڳجهيءَ طرح ڪامل تي گوليون هڻن، اوچتو ئي مٿس گوليون هڻن، ۽ نه ڊڄ.
5اهي پاڻ کي هڪڙي بڇڙي معاملي ۾ حوصلا افزائي ڪن ٿا :اهي رازداري سان ڦڙا وجهڻ وارا آهن .چون ٿا، ڪير کين ڏسندو؟
6اهي بڇڙائيءَ جي ڳولا ڪن ٿا .اهي هڪ محنتي ڳولا کي پورو ڪن ٿا :ٻنهي مان هر هڪ جي اندروني سوچ، ۽ دل، گهرا آهي.
7پر خدا انهن تي تير هلائيندو .اوچتو اهي زخمي ٿي ويندا.
8تنهنڪري اهي پنهنجي زبان کي پاڻ تي ڪري سگهندا، جيڪي انهن کي ڏسندا سي ڀڄي ويندا.
9۽ سڀ ماڻهو ڊڄندا، ۽ خدا جي ڪم کي بيان ڪندا .ڇاڪاڻ ته اهي عقلمنديءَ سان هن جي ڪم تي غور ڪندا.
10سڌريل خداوند ۾ خوش ٿيندا، ۽ مٿس ڀروسو ڪندا .۽ دل ۾ سڀ سڌريل عزت ڪندا.

باب 65

) 1سردار موسيقار، دائود جو هڪ زبور ۽ گيت (.ساراهه تنهنجي انتظار ۾ آهي، اي خدا، سيون ۾، ۽ توهان لاءِ نذر پوري ڪئي ويندي.
2اي دعا ٻڌندڙ، تو وٽ سڀئي گوشت ايندا.
3بڇڙايون مون تي غالب آهن، جيئن اسان جي ڏوهن لاءِ، تون انهن کي صاف ڪر.
4برڪت وارو آهي اهو ماڻهو جنهن کي تو چونڊيو آهي، ۽ تو وٽ پهچائڻ جو سبب آهي، انهيءَ لاءِ ته هو تنهنجي درٻار ۾ رهي، تنهنجي گهر جي چڱائيءَ سان، تنهنجي پاڪ هيڪل مان، اسين راضي هونداسين.
5اي اسان جي ڇوٽڪاري جي خدا، تون سچائيءَ سان خوفناڪ شين سان اسان کي جواب ڏيندين .جيڪو زمين جي سڀني پڇاڙين جو اعتماد آهي، ۽ انهن مان جيڪي سمنڊ تي پري آهن:
6جيڪو پنهنجي طاقت سان جبلن کي تيز ڪري ٿو .طاقت سان جڙيل آهي:
7جيڪو سمنڊ جي گوڙ، انهن جي موجن جي شور ۽ ماڻهن جي گوڙ کي خاموش ڪري ٿو.
8اهي پڻ جيڪي پرديس ۾ رهندا آهن تنهنجي نشانين کان ڊڄندا آهن :تون صبح ۽ شام جو ٻاهر نڪرڻ کي خوش ڪري ٿو.
9تون زمين جو دورو ڪرين ٿو ۽ ان کي پاڻي ڏئين ٿو :تون ان کي خدا جي نديءَ سان تمام گهڻو مالا مال ڪرين ٿو، جيڪو پاڻيءَ سان ڀريل آهي :تون انهن لاءِ اناج تيار ڪرين ٿو، جڏهن توهان ان لاءِ مهيا ڪيو آهي.
10تون ان جي چولين کي تمام گهڻو پاڻي ڏئين ٿو، تون ان جي پاڙن کي آباد ڪرين ٿو، تون ان کي مينهن سان نرم ڪرين ٿو، تون ان جي چشمي کي برڪت ڏي.
11تون پنهنجي نيڪيءَ سان سال کي تاج ڪر .۽ تنهنجا رستا ٿڪائي ڇڏيندا آهن.
12اهي ريگستان جي چراگاهن تي ڇڏين ٿا، ۽ ننڍيون ٽڪريون هر طرف خوش آهن.
13چراگاهون رڍن سان ڍڪيل آهن .واديون به اناج سان ڍڪيل آهن؛ اهي خوشيءَ لاءِ رڙيون ڪندا آهن، اهي پڻ ڳائيندا آهن.

باب 66

) 1سردار موسيقار ڏانهن، هڪڙو گيت يا زبور (.خدا جي واکاڻ ڪريو، اي سڀئي ملڪ،
2هن جي نالي جي عزت جا گيت ڳايو، سندس ساراهه ڪريو.
3خدا کي چئو ته، تون پنهنجي ڪمن ۾ ڪهڙو خوفناڪ آهين !توهان جي طاقت جي عظمت جي ذريعي توهان جا دشمن پاڻ کي توهان جي حوالي ڪندا.
4سڄي زمين تنهنجي پوڄا ڪندي، ۽ توهان کي ڳائيندي .اهي تنهنجي نالي تي ڳائيندا .سيله.
5اچو ۽ خدا جا ڪم ڏسو :هو ماڻهن جي ٻارن لاءِ خوفناڪ آهي.
6هن سمنڊ کي سڪي زمين ۾ بدلائي ڇڏيو، اهي پيادل ٻوڏ مان گذري ويا، اتي اسان مٿس خوش ٿيا.
7هو پنهنجي طاقت سان هميشه لاءِ حڪومت ڪري ٿو .هن جون اکيون قومن کي ڏسن ٿيون :باغي پاڻ کي بلند نه ڪن .سيله.
8اي ماڻهو، اسان جي خدا جي واکاڻ ڪريو ۽ سندس ساراهه جو آواز ٻڌو.
9جيڪو اسان جي روح کي زندگي ۾ رکي ٿو، ۽ اسان جي پيرن کي هلڻ نه ڏيندو آهي.
10ڇالاءِ جو تو، اي خدا، اسان کي ثابت ڪيو آهي، تو اسان کي آزمايو آهي، جيئن چانديءَ کي آزمايو ويو آهي.
11تو اسان کي ڄار ۾ ڦاسايو .تو اسان جي ڪلهن تي مصيبت رکي.
12تو ماڻهن کي اسان جي مٿي تي سوار ڪيو آهي .اسان باهه ۽ پاڻيءَ جي ذريعي گذرياسين، پر تو اسان کي هڪڙي دولتمند جاءِ ڏانهن ڪڍيو.
13آءٌ تنهنجي گهر ۾ ساڙيل قربانين سان ويندس، تنهنجي واعدن کي پورو ڪندس،
14جيڪي منهنجن چپن ڳالهايا آهن، ۽ منهنجو وات ڳالهايو آهي، جڏهن مون کي مصيبت هئي.
15مان تو لاءِ ٿلهي ٻارن جي ساڙيل قرباني پيش ڪندس، ٿڌن جي خوشبوءِ سان .مان ٻڪرين سان ڍڳ ٻڪريون پيش ڪندس .سيله.
16اچو ۽ ٻڌو، سڀئي خدا کان ڊڄو، ۽ مان بيان ڪندس ته هن منهنجي روح لاءِ ڇا ڪيو آهي.
17مون کيس پنهنجي وات سان سڏيو، ۽ هو منهنجي زبان سان ساراهيو ويو.

18جيڪڏهن آءٌ پنهنجي دل ۾ بڇڙائي سمجهان، ته خداوند منهنجي نہ ٻڌندو.
19پر سچ پچ خدا منهنجي ٻڌو آهي .هن منهنجي دعا جي آواز ۾ شرڪت ڪئي آهي.
20سبڪت آهي خدا، جنهن نہ منهنجي دعا رد ڪئي آهي ۽ نڪي سندس ٻاجھ مون کان.

باب 67

.1۽ هن جو منهن اسان تي چمڪيو؛ سيله.
2انهيءَ لاءِ تہ توهان جو رستو زمين تي معلوم ٿئي، توهان جي صحت کي سڀني قومن ۾ محفوظ ڪيو وڃي.
3اي خدا، ماڻهو تنهنجي ساراهہ ڪن .اچو ته سڀئي ماڻهو تنهنجي ساراهه ڪن.
4اي قومون خوش ٿين ۽ خوشيءَ جا گيت ڳائين، ڇالاءِ جو تون ئي ماڻهن جو انصاف ڪندين ۽ قومن تي زمين تي حڪومت ڪندين . سيله.
5اي خدا، ماڻهو تنهنجي ساراهہ ڪن .اچو ته سڀئي ماڻهو تنهنجي ساراهه ڪن.
6پوءِ زمين پنهنجي واڌ ويجھ ڪندي .۽ خدا، اسان جو پنهنجو خدا، اسان کي برڪت ڏيندو.
7خدا اسان کي برڪت ڏيندو .۽ زمين جي سڀني پاسن کان ڊڄندا.

باب 68

) 1سردار موسيقار ڏانهن، هڪڙو زبور يا دائود جو گيت (.خدا کي اٿڻ ڏيو، سندس دشمنن کي ڇڙوڇڙ ٿيڻ ڏيو :جيڪي کانئس نفرت ڪن ٿا سي به هن جي اڳيان ڀڄي وڃن.
2جھڙيءَ طرح دونهون پري هليو ويندو آهي، تيئن انهن کي هلايو، جيئن باھ جي اڳيان موم ڳري ويندو آهي، تيئن بدڪار خدا جي حضور ۾ ناس ٿين.
3پر سچار خوش ٿين .انهن کي خدا جي اڳيان خوش ٿيڻ گهرجي :هائو، انهن کي تمام گهڻو خوش ٿيڻ گهرجي.
4خدا جي لاءِ گيت ڳايو، سندس نالي جي ساراهہ ڪريو، سندس تعريف ڪريو جيڪو آسمان تي سوار آهي سندس نالي JAH، ۽ سندس اڳيان خوش ٿيو.
5يتيم جو پيءُ ۽ رن زال جو قاضي، خدا پنهنجي مقدس جاءِ تي آهي.
6خدا اڪيلو خاندانن ۾ رکي ٿو، اهو انهن کي ٻاهر ڪڍي ٿو جيڪي زنجيرن ۾ جڪڙيل آهن، پر باغي سڪي زمين ۾ رهندا آهن.
7اي خدا، جڏهن تون پنهنجي قوم جي اڳيان نڪري ويو، جڏهن تون ريگستان مان گذريو .سيل:
8زمين لڏي وئي، آسمان پڻ خدا جي حضور ۾ ڪريا، جيتوڻيڪ سينا پاڻ خدا، اسرائيل جي خدا جي حضور ۾ لهي ويو.
9تو، اي خدا، هڪڙو وڏو مينهن موڪليو، جنهن سان تو پنهنجي ميراث جي تصديق ڪئي، جڏهن اهو ٿڪل هو.
10تنهنجي جماعت اُن ۾ رهي آهي :تو، اي خدا، غريبن لاءِ پنهنجي نيڪيءَ مان تيار ڪيو آهي.
11خداوند لفظ ڏنو :وڏي تعداد ۾ انهن جي جماعت هئي جن ان کي شايع ڪيو.
12لشڪر جا بادشاهه جلدي ڀڄي ويا، ۽ جيڪا گهر ۾ رهي هئي، سا لٽ جو مال ورهائي ڇڏيو.
13جيتوڻيڪ اوهين ٿانوَن جي وچ ۾ ليٽيل هوندؤ، تڏهن بہ اوهين ڪبوتر جي پرن وانگر هوندؤ، جيڪي چانديءَ سان ڍڪيل آهن، ۽ سندس پنن کي زرد سون سان ڍڪيل آهي.
14جڏهن قادرِمطلق بادشاهہ کي اُن ۾ پکڙايو، تڏهن اُها سالمون ۾ برف جهڙي اڇي هئي.
15خدا جي ٽڪري بشن جي ٽڪري وانگر آهي .بشن جي جبل وانگر هڪ بلند ٽڪري.
16اي مٿاهون جبل، ڇو ٽا ٽپو ڏيو؟ هيءَ ٽڪري آهي جنهن ۾ خدا رهڻ گهرندو آهي .ها، رب هميشه لاء ان ۾ رهندو.
17خدا جا رٿ ويهہ هزار آهن، جيتوڻيڪ هزارين ملائڪ آهن :خداوند انهن جي وچ ۾ آهي، جيئن سينا ۾، مقدس جاء تي.
18تون مٿاهين تي چڙهيو آهين، توهان قيدين کي قيد ڪيو آهي :توهان ماڻهن لاء تحفا حاصل ڪيو آهي .ها، باغين لاء پڻ، ته خداوند خدا انهن جي وچ ۾ رهي.
19سڀاڳو هجي اهو خداوند، جيڪو روزانو اسان کي نفعو پري ٿو، يعني اسان جي ڇوٽڪاري جو خدا .سيله.
20اهو آهي جيڪو اسان جو خدا آهي اهو ڇوٽڪارو ڏيندڙ خدا آهي .۽ خدا جو تعلق موت کان وڃي مسئلن جو آهي.
21پر خدا پنهنجن دشمنن جي مٿي کي زخم ڪندو، ۽ اهڙي ماڻهوءَ جي وارن واري کوپڙي کي زخم ڪندو، جيڪو اڃا تائين سندس ڏوهن ۾ رهي ٿو.
22خداوند فرمايو تہ ”آءٌ بشن مان وري آڻيندس، آءٌ پنهنجي قوم کي وري سمنڊ جي اونهائي مان آڻيندس.
23انهيءَ لاءِ تہ تنهنجو پير تنهنجي دشمنن جي رت ۾ ٻڏي وڃي ۽ تنهنجي ڪتن جي زبان بہ ساڳي.
24انهن تنهنجو وڃڻ ڏٺو آهي، اي خدا .ايستائين جو منهنجي خدا، منهنجي بادشاهه، جي حرمت ۾.
25ڳائڻ وارا اڳتي هليا ويا، وڄائڻ وارا پٺيان پيا .انهن ۾ ڇوڪريون به هيون جيڪي ٽمبرن سان کيڏنديون هيون.
26خدا جي واکاڻ ڪريو جماعتن ۾، جيتوڻيڪ خداوند، بني اسرائيل جي چشمي کان.
27هڪڙو ننڍڙو بنيامين پنهنجي حڪمران سان گڏ آهي، يهوداه جا امير ۽ سندن ڪائونسل، زبولون جا امير ۽ نفتالي جا امير.
28تنهنجي خدا تنهنجي طاقت جو حڪم ڏنو آهي :مضبوط ڪر، اي خدا، جيڪو تو اسان لاءِ ڪيو آهي.
29يروشلم ۾ تنهنجي هيڪل جي ڪري بادشاهہ تو وٽ تحفا آڻيندا.
30وراڻين جي ٽوليءَ کي، ٻڪرين جي ميڙ کي، ماڻهن جي ڳاڏن سان، ايستائين جو هر ڪو پاڻ کي چانديءَ جا ٽڪرا ڏئي پاڻ کي جهليو : تون انهن ماڻهن کي ڇڙوڇڙ ڪر، جيڪي جنگ ۾ خوش آهن.

31شهزادا مصر مان نڪرندا .ايٿوپيا جلد ئي خدا ڏانهن هٿ وڌائيندو.
32اي زمين جا بادشاهؤ، خدا لاءِ گيت ڳايو .اي رب جي ساراهه ڳايو؛ سيل:
33انهيءَ لاءِ جيڪو آسمانن جي آسمانن تي چڙهي ٿو، جيڪي پراڻي زماني جا هئا .ڏس، اهو پنهنجو آواز موڪلي ٿو، ۽ اهو هڪڙو زبردست آواز آهي.
34اوهين خدا ڏانهن طاقت بيان ڪريو :سندس عظمت بني اسرائيل تي آهي، ۽ سندس طاقت ڪڪرن ۾ آهي.
35اي خدا، تون پنهنجي مقدس جڳهن کان خوفناڪ آهين :اسرائيل جو خدا اهو آهي جيڪو پنهنجي قوم کي طاقت ۽ طاقت ڏئي ٿو .سُبحان الله.

باب 69

) 1شوشنم تي وڏي موسيقار ڏانهن، دائود جو زبور (.اي خدا، مون کي بچاء .ڇاڪاڻ ته پاڻي منهنجي روح ۾ اچي ويو آهي.
2آءٌ اونهي دلدل ۾ ٻڏي ويو آهيان، جتي بيهي ڪونهي :آءٌ اونهين پاڻيءَ ۾ اچي ويو آهيان، جتي ٻوڏون مون کي وهڻ ٿيون.
3مان روئڻ ڪري ٿڪجي پيو آهيان، منهنجو ڳلو سڪي ويو آهي، منهنجي خدا جي انتظار ۾ منهنجيون اکيون اجهي ويون آهن.
4اُهي جيڪي مون کان بي سبب نفرت ڪن ٿا، اُهي منهنجي مٿي جي وارن کان وڌيڪ آهن :اهي جيڪي مون کي ناس ڪندا، ناحق منهنجا دشمن هوندا، سي طاقتور آهن :پوءِ مون اهو بحال ڪيو، جيڪو مون ڪسي نه ورتو.
5اي خدا تون ڄاڻين ٿو منهنجي بيوقوفيءَ کي .۽ منهنجا گناهه توکان لڪل نه آهن.
6يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ، الَّذِينَ يَطْعُرُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ، لَا يُحِبُّ الْمُنْسِينَ إِلَى إِسْرَائِيلَ.
7ڇالاءِ جو تنهنجي خاطر مون کي بدنام ڪيو آهي .شرم منهنجي منهن کي ڍڪي ڇڏيو آهي.
8آءٌ پنهنجي ڀائرن لاءِ اجنبي ۽ پنهنجي ماءُ جي ٻارن لاءِ اجنبي ٿي ويو آهيان.
9ڇالاءِ جو تنهنجي گهر جي جوش مون کي کائي ڇڏيو آهي .۽ جن توکي ملامت ڪيو تن جون ملامتون مون تي پيون ٿيون.
10جڏهن آءٌ روئي رهيس ۽ پنهنجي روح کي روزو رکڻ سان تاڪيد ڪيم، تڏهن منهنجي ملامت هئي.
11مون ٽٽل ڪپڙو به پنهنجو لباس بڻايو .۽ مان انهن لاءِ هڪ محاورو بڻجي ويو آهيان.
12جيڪي دروازي تي ويٺا آهن سي منهنجي خلاف ڳالهائين ٿا .۽ مان شرابي جو گيت هو.
13پر منهنجي لاءِ، منهنجي دعا تو وٽ آهي، اي پالڻهار، قبول ٿيل وقت ۾ :اي خدا، پنهنجي ٻاجه جي ڪثرت ۾، مون کي ٻڌ، پنهنجي نجات جي سچائي ۾.
14مون کي دلدل مان ڪڍي ڇڏ، ۽ مون کي ٻڏڻ نه ڏيو :مون کي انهن کان بچايو وڃي جيڪي مون کان نفرت ڪن ٿا، ۽ گندي پاڻيء مان.
15مون کي پاڻيءَ جو ٻج ڇنڊڻ نه ڏي، نڪي گهرا مون کي نگلڻ ڏي، ۽ ڪڏهن مون تي پنهنجو وات بند نہ ڪري.
16مون کي ٻڌ، اي خداوند !ڇو ته توهان جي پياري مهرباني سٺي آهي :مون ڏانهن موٽو پنهنجي مهرباني جي ڪثرت جي مطابق.
17۽ پنهنجو منهن پنهنجي خادم کان نه لڪايو .ڇاڪاڻ ته مان مصيبت ۾ آهيان :مون کي جلدي ٻڌ.
18منهنجي روح ڏانهن ويجهو، ۽ ان کي ڇڏايو :مون کي منهنجي دشمنن جي ڪري ڇوٽڪارو ڏي.
19تو منهنجي بي عزتي، منهنجي شرم ۽ بي عزتي کي ڄاتي ورتو آهي :منهنجا مخالف سڀ تنهنجي اڳيان آهن.
20ملامت منهنجي دل کي ٽوڙي ڇڏيو آهي .۽ مان ڳرو ٿي ويو آهيان :۽ مون کي رحم ڪرڻ لاء ڪجهه ڳوليا، پر ڪو به نه هو .۽ آرام ڪرڻ وارن لاء، پر مون کي ڪو به نه مليو.
21هنن مون کي پنهنجي مانيءَ لاءِ به پيٽ ڏنو .۽ منهنجي اڃ ۾ هنن مون کي پيئڻ لاءِ سرڪو ڏنو.
22انهن جي ميز کي انهن جي اڳيان ڦاسي ڏيو، ۽ جيڪو انهن جي ڀلائي لاء هجي ها، اهو هڪڙو ڦڙو بڻجي وڃي.
23انهن جون اکيون اونداهيون ٿين، جو اهي نہ ڏسن .۽ انهن جي لڱن کي مسلسل ڏکڻ لاء.
24مٿن پنهنجو غضب نازل ڪر ۽ تنهنجو غضب مٿن پڪڙجي.
25انهن جي آبادي ويران ٿي وڃي .۽ ڪنهن کي به پنهنجي خيمن ۾ رهڻ نه ڏيو.
26ڇالاءِ جو اهي انهيءَ کي ايذائن ٿا جنهن کي تو ماريو آهي .۽ اهي انهن جي غم سان ڳالهائيندا آهن جن کي توهان زخمي ڪيو آهي.
27انهن جي بڇڙائيء ۾ بدڪاري شامل ڪريو :۽ انهن کي پنهنجي صداقت ۾ اچڻ نه ڏيو.
28انهن کي جيئرن جي ڪتاب مان ميٽايو وڃي، ۽ نيڪن سان لکيل نه آهي.
29پر مان غريب ۽ غمگين آهيان :اي خدا، تنهنجي ڇوٽڪاري مون کي مٿاهين تي قائم ڪري.
30آءٌ گيت ڳائي خدا جي نالي جي واکاڻ ڪندس ۽ شڪرگذاريءَ سان سندس واکاڻ ڪندس.
31اهو بہ خداوند کي راضي ٿيندو انهيءَ ٻڪريءَ يا ٻڪريءَ کان جنهن کي سڱ ۽ کُر هجي.
32عاجز اهو ڏسندا، ۽ خوش ٿيندا، ۽ توهان جي دل جيئرو رهندي جيڪو خدا کي ڳوليندو.
33ڇالاءِ جو خداوند غريبن جي ٻڌي ٿو ۽ پنهنجي قيدين کي بي حرمتي نہ ٿو ڪري.
34آسمان ۽ زمين سندس ساراهه ڪن، سمنڊ ۽ هر شيءِ جيڪا منجهس هلائي ٿي.
35ڇالاءِ جو خدا صيئون کي بچائيندو ۽ يهوداه جا شهر ٺاهيندو، تہ جيئن اهي اتي رهن ۽ ان تي قبضو ڪن.
36سندس ٻانهن جو ٻج پڻ ان جو وارث ٿيندو، ۽ جيڪي سندس نالي سان پيار ڪندا آهن سي اتي رهندا.

باب 70

) 1صاحب موسيقار، دائود جو زبور، ياد ڪرڻ لاءِ (.اي خدا، مون کي بچائڻ لاءِ جلدي ڪر .اي رب، منهنجي مدد ڪرڻ لاء جلدي ڪر.

2انهن کي شرمسار ٿيڻ گهرجي جيڪي منهنجي روح کي ڳولي رهيا آهن :انهن کي پوئتي موٽڻ ڏيو، ۽ مونجهارو ۾ وڌو، جيڪي منهنجي ڏک کي چاهيندا آهن.
3انهن کي پنهنجي شرم جي بدلي لاءِ موٽايو وڃي جيڪي چون ٿا، آه، آه.
4جيڪي تو کي ڳوليندا آهن سي سڀ تو ۾ خوش ٿين ۽ خوش ٿين، ۽ جيڪي تنهنجي ڇوٽڪاري سان پيار ڪن ٿا، سي مسلسل چوندا رهن، ”خدا جي واکاڻ ٿئي.
5پر مان غريب ۽ محتاج آهيان، اي خدا، مون ڏانهن جلدي ڪر، تون منهنجو مددگار ۽ منهنجو ڇوٽڪارو ڏيندڙ آهين .اي منهنجا مالڪ، دير نه ڪر.

باب 71

1اي خداوند، مان تو تي ڀروسو رکان ٿو :مون کي ڪڏهن به مونجهارو ۾ نه وجهي.
2مون کي پنهنجي نيڪيءَ ۾ ڇوٽڪارو ڏي، ۽ مون کي ڇوٽڪارو ڏي، پنهنجو ڪن مون ڏانهن جهڪاءِ ۽ مون کي بچاءِ.
3تون منهنجو مضبوط رهڻ وارو آهين، جتي مان هميشه رهان، تو مون کي بچائڻ جو حڪم ڏنو آهي .ڇو ته تون منهنجو پٿر ۽ منهنجو قلعو آهين.
4اي منهنجا خدا، مون کي بڇڙن جي هٿ مان، ظالم ۽ ظالم ماڻهوءَ جي هٿ مان ڇڏاءِ.
5ڇالاءِ   جو تون منهنجي اميد آهين، اي خداوند خدا، تون منهنجي جوانيءَ کان ئي منهنجو ڀروسو آهين.
6تو جي طرفان مون کي پيٽ مان پڪڙيو ويو آهي، تون اهو آهين جنهن مون کي پنهنجي ماء جي پيٽ مان ڪڍيو آهي، منهنجي ساراهه هميشه توهان جي ٿيندي.
7مان گهڻن لاءِ عجب جهڙو آهيان .پر تون منهنجي مضبوط پناهه آهين.
8منهنجو وات سڄو ڏينهن تنهنجي ساراهه ۽ تنهنجي عزت سان ڀرجي.
9مون کي پوڙهيءَ جي زماني ۾ لاڏاڻو نه ڪر .مون کي نه ڇڏي ڏيو جڏهن منهنجي طاقت ختم ٿي وڃي.
10ڇالاءِ   جو منهنجا دشمن منهنجي خلاف ڳالهائين ٿا .۽ جيڪي منهنجي روح جو انتظار ڪن ٿا سي گڏجي صلاح ڪن ٿا،
11چئو ته، خدا هن کي ڇڏي ڏنو آهي :ايذايو ۽ هن کي پڪڙيو .ڇالاءِ   جو هن کي بچائڻ لاءِ ڪوبه ڪونهي.
12اي خدا، مون کان پري نه ڪر :اي منهنجا خدا، منهنجي مدد لاء جلدي ڪر.
13انهن کي شرمسار ۽ برباد ڪيو وڃي جيڪي منهنجي روح جا مخالف آهن .انهن کي ملامت ۽ بي عزتي سان ڍڪيو وڃي جيڪي منهنجي ڏک جي طلب ڪن ٿا.
14پر آءٌ هميشه اميد رکندو رهندس ۽ اڃا به وڌيڪ تنهنجي تعريف ڪندس.
15منهنجو وات سڄو ڏينهن تنهنجي صداقت ۽ تنهنجي ڇوٽڪاري کي بيان ڪندو .ڇاڪاڻ ته مون کي ان جو تعداد نه ڄاڻندا آهن.
16مان خداوند خدا جي طاقت ۾ ويندس :مان صرف تنهنجي صداقت جو ذڪر ڪندس.
17اي خدا، تو مون کي منهنجي جوانيءَ کان سيکاريو آهي، ۽ مون هن وقت تائين تنهنجي عجيب ڪمن کي بيان ڪيو آهي.
18هاڻي به جڏهن آءٌ پوڙهو ٿي ويس ۽ مٿي ڳاڙهو ٿي ويس، تڏهن اي خدا، مون کي نه وساري .جيستائين مان هن نسل کي تنهنجي طاقت ۽ هر ايندڙ ايندڙ کي تنهنجي طاقت ڏيکاريان.
19تنهنجي صداقت پڻ، اي خدا، تمام مٿاهين آهي، جنهن وڏا ڪم ڪيا آهن :اي خدا، جيڪو توهان جهڙو آهي!
20تو، جنهن مون کي وڏيون ۽ ڏکوئيندڙ مصيبتون ڏيکاريو آهي، مون کي وري جيئرو ڪندين، ۽ مون کي زمين جي کوٽائي مان وري آڻيندو.
21تون منهنجي عظمت کي وڌائيندين، ۽ مون کي هر طرف کان تسلي ڏيندو.
22آءٌ تنهنجي سچائيءَ سان، اي منهنجا خدا، آءٌ تنهنجي ساراهه پڻ ڪندس، اي منهنجا خدا، آءٌ تنهنجي لاءِ بربط وڄائيندس، اي بني اسرائيل جي پاڪ ذات.
23منهنجا چپ ڏاڍا خوش ٿيندا جڏهن مان تو لاءِ گيت ڳايان .۽ منهنجو روح، جنهن کي تو ڇڏايو آهي.
24منهنجي زبان به سڄي ڏينهن تنهنجي سچائيءَ جون ڳالهيون ڪندي، ڇالاءِ   جو اهي شرمسار آهن، ڇالاءِ   جو اهي شرمسار ٿي ويا آهن، جيڪي منهنجو ڏک ڳوليندا آهن.

باب 72

) 1سليمان لاءِ زبور (.بادشاهه کي پنهنجو فيصلو ڏي، اي خدا، ۽ تنهنجي صداقت بادشاهه جي پٽ کي ڏي.
2هو تنهنجي قوم جو انصاف ڪندو، ۽ تنهنجي غريبن جو انصاف سان.
3جبل ماڻهن لاءِ امن آڻيندا، ۽ ننڍيون ٽڪريون، سچائيءَ سان.
4هو ماڻهن جي غريبن جو انصاف ڪندو، هو محتاجن جي ٻارن کي بچائيندو، ۽ ظالم کي ٽڪرا ٽڪرا ڪري ڇڏيندو.
5اهي اوهان کان ڊڄندا جيستائين سج ۽ چنڊ رهندا، سڀني نسلن تائين.
6هو هيٺ لهندو، جيئن مينهن جي ڪٽيل گھاس تي، جهڙي برسات جيڪا زمين کي پاڻي ڏئي.
7هن جي ڏينهن ۾ سچار وڌندا .۽ امن جي گهڻائي ايتري قدر جيستائين چنڊ قائم رهندو.
8هن کي سمنڊ کان وٺي سمنڊ تائين ۽ درياءَ کان وٺي زمين جي پڇاڙيءَ تائين بادشاهت حاصل هوندي.
9جيڪي بيابان ۾ رهندا سي هن جي اڳيان سجدو ڪندا .۽ سندس دشمن مٽي چاڙهيندا.
10ترشيش ۽ ٻيٽن جا بادشاهه تحفا آڻيندا :شيبا ۽ سيبا جا بادشاهه تحفا پيش ڪندا.

11هائو، سڀ بادشاهي هن جي اڳيان ڪري ويندا :سڀ قومون سندس خدمت ڪنديون.
12ڇالاءِ جو هو ضرورتمندن کي بچائيندو جڏهن هو رڙ ڪندو .غريب به، ۽ جنهن جو ڪو به مددگار نه آهي.
13هو غريبن ۽ محتاجن کي بچائيندو، ۽ محتاجن جي جان بچائيندو.
14هو انهن جي روح کي فريب ۽ تشدد کان بچائيندو، ۽ انهن جو رت سندس نظر ۾ قيمتي هوندو.
15۽ هو جيئرو رهندو، ۽ کيس شيبا جي سون مان ڏنو ويندو :دعا پڻ سندس لاء مسلسل ڪئي ويندي .۽ روزانو سندس ساراهه ڪئي ويندي.
16زمين ۾ جبلن جي چوٽيءَ تي مٺس اناج هوندو .ان جو ميوو لبنان وانگر لرزندو :۽ شهر جا اهي زمين جي گھاس وانگر اپرندا.
17هن جو نالو هميشه لاءِ قائم رهندو :سندس نالو سج تائين جاري رهندو، ۽ ماڻهو مٺس برڪت وارا هوندا :سڀ قومون کيس برڪت وارو سڏينديون.
18سبڪت آهي خداوند خدا، بني اسرائيل جو خدا، جيڪو رڳو عجيب ڪم ڪري ٿو.
19۽ سندس شاندار نالو هميشه لاء برڪت وارو آهي، ۽ سڄي زمين سندس جلال سان پرجي وڃي .آمين ثم آمين.
20دائود پٽ جيسي جي دعا ختم ٿي وئي.

باب 73

) 1آساف جو زبور (.سچ پچ خدا بني اسرائيلن لاءِ چڱو آهي، جيتوڻيڪ انهن لاءِ جيڪي صاف دل وارا آهن.
2پر مون لاءِ، منهنجا پير لڳ ڀڳ ختم ٿي ويا هئا .منهنجا قدم تمام ويجهو لڪي ويا هئا.
3ڇالاءِ جو مون کي بي وقوفن تي حسد اچي ويو، جڏهن مون بڇڙن جي خوشحاليءَ کي ڏٺو.
4ڇالاءِ جو انهن جي موت ۾ ڪي به بندا نه آهن، پر انهن جي طاقت مضبوط آهي.
5اهي ٻين ماڻهن وانگر مصيبت ۾ نه آهن .نڪي اهي ٻين ماڻهن وانگر طاعون آهن.
6تنهنڪري فخر انهن کي هڪڙي زنجير وانگر گهيرو ڪري ٿو .تشدد انهن کي لباس وانگر ڍڪي ٿو.
7انهن جون اکيون ٿڌ سان ٻيهي رهيون آهن، انهن جي دل جي خواهش کان وڌيڪ آهي.
8اهي بدڪار آهن، ۽ ظلم جي باري ۾ بڇڙا ڳالهائي رهيا آهن :اهي بلند آواز سان ڳالهائيندا آهن.
9اهي پنهنجا وات آسمان ڏانهن ڪن ٿا، ۽ سندن زبان زمين ۾ گھمي ٿو.
10تنهنڪري هن جا ماڻهو هتان موٽيا آهن، ۽ هڪڙو پيالو پاڻي انهن ڏانهن وجهي ٿو.
11اهي چون ٿا ته ”خدا ڪيئن ٿو ڄاڻي؟ ۽ ڇا علم اعليٰ ۾ آهي؟
12ڏس، اهي ئي بي دين آهن، جيڪي دنيا ۾ ترقي ڪن ٿا .اهي دولت ۾ وڌندا آهن.
13بيشڪ مون پنهنجي دل کي اجايو صاف ڪيو آهي ۽ بي گناهيءَ سان پنهنجا هٿ ڌوتا آهيان.
14ڇالاءِ جو سڄو ڏينهن مون کي عذاب ۾ مبتلا ڪيو ويو آهي ۽ هر صبح جو مون کي سزا ڏني ويندي آهي.
15جيڪڏهن آءٌ چوان ته آءٌ ائين چوندس .ڏس، مون کي تنهنجي اولاد جي نسل جي خلاف ناراض ڪرڻ گهرجي.
16جڏهن مون سوچيو ته اها ڳالهه مون لاءِ ڏاڍي ڏکوئيندڙ هئي.
17جيستائين آءٌ خدا جي مقدس جاءِ ۾ ويس .پوءِ سمجهيائين ان جي پڇاڙي.
18يقيناً تو اُنهن کي ڦِرڻ واري جاءِ تي قائم ڪيو آهي، تو انهن کي تباهيءَ ۾ اڇلائي ڇڏيو آهي.
19اهي ڪهڙيءَ طرح ويران ٿي ويا، جهڙو هڪ پل ۾ !اهي مڪمل طور تي خوفناڪ آهن.
20هڪڙو خواب وانگر جڏهن ڪو جاڳندو آهي .تنهنڪري اي پالڻهار، جڏهن تون جاڳندين، تڏهن تون انهن جي تصوير کي ناپسند ڪندين.
21اهڙيءَ طرح منهنجي دل غمگين ٿي ويئي، ۽ مون کي پنهنجن لڙڪن ۾ ڏکيو ويو.
22پوءِ آءٌ بيوقوف ۽ جاهل هوس :آءٌ توکان اڳ هڪڙو جانور هوس.
23تنهن هوندي به آءٌ هميشه توسان گڏ آهيان :تو مون کي منهنجي ساڄي هٿ کان پڪڙيو آهي.
24تون مون کي پنهنجي مشوري سان هدايت ڪندين، ۽ پوءِ مون کي جلال ۾ قبول ڪندين.
25آسمان ۾ مون کان سواءِ ٻيو ڪير آهي؟ ۽ زمين تي مون کان سواءِ ٻيو ڪو به نه آهي.
26منهنجو جسم ۽ منهنجو دل خراب ٿي ويو، پر خدا منهنجي دل جي طاقت آهي ۽ منهنجو حصو هميشه لاءِ آهي.
27ڇالاءِ جو جيڪي تو کان پري آهن سي ناس ٿي ويندا، تو انهن سڀني کي ناس ڪري ڇڏيو آهي جيڪي توکان بدڪاري ڪن ٿا.
28پر اهو سٺو آهي ته منهنجي لاءِ خدا جي ويجهو هجان :مون پنهنجي پالڻهار خدا تي ڀروسو ڪيو آهي، انهيءَ لاءِ ته آءٌ تنهنجا سڀ ڪم بيان ڪريان.

باب 74

(1)اي خدا، تو اسان کي هميشه لاءِ ڇو ڇڏيو؟ تنهنجو غضب تنهنجي چراگاهن جي رڍن تي ڇو پڪڙجي ٿو؟
2پنهنجي جماعت کي ياد ڪر، جيڪا تو پراڻي کان خريد ڪئي آهي .تنهنجي وراثت جي چنڊڇاڻ، جنهن کي تو ڇڏايو آهي؛ هي جبل صيون، جتي تون رهيو آهين.
3پنهنجن پيرن کي هميشه جي ويرانين ڏانهن وڌو .ايستائين جو سڀ ڪجھ دشمن بڇڙائي سان حرمت ۾ ڪيو آهي.
4تنهنجا دشمن تنهنجي جماعتن جي وچ ۾ گوڙ ڪن ٿا .انهن نشانين لاءِ پنهنجا نشان قائم ڪيا.
5هڪڙي ماڻهوءَ جي نالي سان مشهور هيو جيئن هن گھڻن وڻن تي ڪهاڙا هلايا.

6پر هاڻي اهي ڪهاڙين ۽ هٿيارن سان ان جي تراشيل ڪم کي هڪدم ٽوڙي ڇڏيندا آهن.
7انهن تنهنجي مقدس جاءِ ۾ باهه وجهي، تنهنجي نالي جي رهائش جي جاءِ کي زمين تي اڇلائي ناپاڪ ڪري ڇڏيو آهي.
8انهن پنهنجن دلين ۾ چيو ته ”اچو ته انهن کي گڏجي ناس ڪريون، هن ملڪ ۾ خدا جي سڀني عبادت خانن کي ساڙي ڇڏيو آهي.
9اسان کي پنهنجون نشانيون نظر نٿيون اچن :هاڻي ڪوبه نبي ڪونهي، نڪي اسان مان ڪو آهي جيڪو ڄاڻي ٿو ته ڪيترو عرصو.
10اي خدا، ڪڏهن تائين مخالفن کي ملامت ڪندو؟ ڇا دشمن هميشه لاءِ تنهنجي نالي جي ڪفر ڪندو؟
11تون پنهنجو هٿ، ساڄو هٿ ڇو ٿو جهلين؟ ان کي پنهنجي سيني مان ڪڍو.
12ڇالاءِ جو خدا منهنجو پراڻي زماني جو بادشاهه آهي، جيڪو زمين جي وچ ۾ ڇوٽڪاري جو ڪم ڪري رهيو آهي.
13تو پنهنجي طاقت سان سمنڊ کي ورهايو :تو پاڻي ۾ ڊريگنن جا مٿا ڀڃي ڇڏيا.
14تو ليوياٿن جا مٿا ٽڪرا ٽڪرا ڪري ڇڏيا ۽ کيس ريگستان ۾ رهندڙ ماڻهن لاءِ گوشت ڏنو.
15تو چشمي ۽ سيلاب کي ٽوڙي ڇڏيو، تو طاقتور دريائن کي سڪي ڇڏيو.
16ڏينهن تنهنجو آهي، رات به تنهنجي آهي، تو روشني ۽ سج تيار ڪيو آهي.
17تو زمين جون سڀ حدون مقرر ڪيون آهن :تو اونهاري ۽ سياري ٺاهيو آهي.
18ياد رکو، دشمنن ملامت ڪئي آهي، اي خداوند، ۽ بيوقوف ماڻهن تنهنجي نالي تي ڪفر بڪيو آهي.
19اي پنهنجي ڪبوتر جي روح کي بدڪارن جي ميڙ ڏانهن نه ڏيو :پنهنجي غريب جي جماعت کي هميشه لاءِ نه وساريو.
20عهد جو احترام ڪريو، ڇالاءِ جو زمين جون اونداهيون جايون ظلم جي گهرن سان ڀريل آهن.
21اي مظلومن کي شرمسار ٿيڻ نه ڏيو :غريب ۽ محتاج تنهنجي نالي جي ساراهه ڪن.
22اُٿ، اي خدا، پنهنجو پاڻ جو دليل ڪر، ياد ڪر ته بيوقوف ماڻهو تو کي روز ملامت ڪري ٿو.
23پنهنجن دشمنن جي آواز کي نه وساريو، جيڪي اوهان جي خلاف اٿي بيٺا آهن تن جو گوڙ وڌندو رهيو.

باب 75

) 1سردار موسيقار، Altaschith، A Psalm or song of Asaph.) اي خدا، ڇا اسان تنهنجو شڪر ڪريون ٿا، اسين تنهنجو شڪر
ڪريون ٿا، ڇو ته توهان جو نالو تنهنجي عجيب ڪمن جي ويجهو آهي.
2جڏهن آءٌ جماعت کي قبول ڪندس، آءٌ سڌيءَ طرح انصاف ڪندس.
3زمين ۽ ان جا سڀئي رهاڪو ڦاٽل آهن :مان ان جا ٿنڀا کڻان ٿو .سيله.
4مون بيوقوفن کي چيو ته بي وقوفيءَ سان ڪم نه ڪريو ۽ بدڪارن کي چيو ته سڱ مٿي نه ڪريو.
5پنهنجا سڱ مٿاهين تي نه اٿاريو :ڳچيءَ سان نه ڳالهايو.
6ڇالاءِ جو پروموشن نڪي اوڀر کان، نڪي اولهه ۽ نڪي ڏکڻ کان.
7پر خدا جج آهي، هو هڪڙي کي هيٺ ڪري ٿو ۽ ٻئي کي قائم ڪري ٿو.
8ڇالاءِ جو خداوند جي هٿ ۾ پيالو آهي ۽ شراب ڳاڙهو آهي .اهو مرڪب سان ڀريل آهي؛ ۽ اهو ان مان ٻاهر ڪيندو آهي :پر ان جا
ٻوٽا، زمين جا سڀ بڇڙا انهن کي ٻاهر ڪيندا ۽ پيئندا.
9پر آءٌ هميشه لاءِ اعلان ڪندس .مان يعقوب جي خدا جي ساراهه ڪندس.
10آءٌ بڇڙن جا سڀ سڱ وڍي ڇڏيندس .پر صالحن جا سڱ بلند ڪيا ويندا.

باب 76

) 1نيگينٿ تي وڏي موسيقار لاءِ، زبور يا آساف جو گيت (.يهوداه ۾ خدا ڄاتو وڃي ٿو :اسرائيل ۾ سندس نالو وڏو آهي.
2سليم ۾ پڻ سندس خيمو آهي ۽ صيون ۾ سندس رهائش جي جاءِ آهي.
3اتي هن ڪمان جا تير، ڍال، تلوار ۽ لڙائي کي ٽوڙي ڇڏيو .سيله.
4تون شڪار جي جبلن کان وڌيڪ شاندار آهين.
5دل وارا خراب ٿي ويا آهن، اهي ننڊ ۾ پئجي ويا آهن، ۽ انهن مان ڪوبه ماڻهو انهن کي هٿ نه مليو آهي.
6اي يعقوب جي خدا، تنهنجي ڌوهاري، رٿ ۽ گهوڙي ٻئي ننڊ ۾ پئجي ويا آهن.
7تون، جيتوڻيڪ تون، ڊڄڻ لائق آهين، ۽ جڏهن تون ناراض ٿئين، تڏهن ڪير تنهنجي اڳيان بيهي رهي سگهي ٿو؟
8تو آسمان مان فيصلو ٻڌو؛ زمين ڊڄي وئي، ۽ خاموش هئي،
9جڏهن خدا قيامت لاءِ اٿيو، انهيءَ لاءِ ته زمين جي سڀني حليم ماڻهن کي بچائي .سيله.
10يقيناً انسان جو غضب تنهنجي ساراهه ڪندو :باقي غضب تون روڪيندين.
11واعدو ڪريو، ۽ خداوند پنهنجي خدا کي ادا ڪريو :جيڪي سندس چوڌاري آهن سي سڀ تحفا آڻين ان لاءِ جنهن کي ڊڄڻ گهرجي.
12هو سردارن جي روح کي ڪٽي ڇڏيندو :هو زمين جي بادشاهن لاءِ خوفناڪ آهي.

باب 77

) 1وڏي موسيقار ڏانهن، جدوتون ڏانهن، آساف جو زبور (.مون پنهنجي آواز سان خدا کي سڏيو، جيتوڻيڪ پنهنجي آواز سان خدا کي .۽
هن مون کي ٻڌو.

2منهنجي مصيبت جي ڏينهن ۾ مون رب کي ڳولي ورتو :منهنجو زخم رات ۾ پڇي ويو، ۽ نه روڪيو :منهنجي روح کي آرام ڪرڻ کان انڪار ڪيو.
3مون خدا کي ياد ڪيو، ۽ پريشان ٿيس :مون شڪايت ڪئي، ۽ منهنجو روح غالب ٿي ويو .سيله.
4تون منهنجين اکين کي جاڳي رهيو آهين :مان ايترو پريشان آهيان جو مان ڳالهائي نٿو سگهان.
5مون پراڻن ڏينهن تي غور ڪيو آهي، پراڻي زماني جا سال.
6مان رات جو پنهنجو گيت ياد ڪرڻ لاءِ سڏيان ٿو :مان پنهنجي دل سان ڳالهايان ٿو، ۽ منهنجي روح ڏاڍي محنت ڪئي.
7ڇا خداوند هميشه لاءِ ڇڏي ڏيندو؟ ۽ ڇا هو وڌيڪ احسان نه ڪندو؟
8ڇا سندس رحمت هميشہ لاءِ ختم ٿي وئي آهي؟ ڇا سندس واعدو هميشه لاءِ ناڪام ٿيندو؟
9ڇا خدا بخشڻهار مهربان آهي؟ ڇا هن غضب ۾ پنهنجي نرم رحم کي بند ڪري ڇڏيو آهي؟ سيله.
10وَقَالَ :هَذَا مَنْ عَمَلَتَهُ، پر آءٌ خدا تعاليٰ جي ساڄي هٿ جا سال ياد ڪندس.
11مان خداوند جي ڪم کي ياد ڪندس :ضرور ياد ڪندس تنهنجي پراڻي عجائبات.
12آءٌ تنهنجي سڀني ڪمن تي پڻ غور ڪندس ۽ تنهنجي ڪمن بابت ڳالهائيندس.
13تنهنجو رستو، اي خدا، مقدس ۾ آهي، اسان جي خدا جهڙو وڏو خدا ڪير آهي؟
14تون اهو خدا آهين جيڪو عجب ٿو ڪري، تو ماڻهن ۾ پنهنجي طاقت جو اعلان ڪيو آهي.
15تو پنهنجي هٿ سان پنهنجي قوم، يعقوب ۽ يوسف جي پٽن کي ڇڏايو آهي .سيله.
16پاڻيءَ توکي ڏٺو، اي خدا، پاڻيءَ توکي ڏٺو .اهي ڊڄي ويا :کوٺائي پڻ پريشان ٿي ويا.
17ڪڪرن پاڻي پريو، آسمان هڪڙو آواز موڪليو :تنهنجا تير پڻ ٻاهر نڪري ويا.
18تنهنجي گجگوڙ جو آواز آسمان ۾ پيو :روشنين دنيا کي روشن ڪيو :زمين لرزجي ۽ لرزجي وئي.
19تنهنجو رستو سمنڊ ۾ آهي، ۽ تنهنجو رستو وڏن پاڻيءَ ۾ آهي، ۽ تنهنجا نقشِ قدم نہ سڃاتا آهن.
20تو پنهنجي قوم کي موسيٰ ۽ هارون جي هٿ سان رڍ وانگر هلايو.

باب 78

) 1مشڪل آساف (.اي منهنجي قوم، منهنجي شريعت کي ٻڌاءِ، منهنجي وات جي ڳالهين ڏانهن ڪن کي جهليو.
2مان هڪڙو مثال ۾ پنهنجو وات کوليندس :مان پراڻيون ڳالهيون بيان ڪندس:
3جيڪو اسان ٻڌو ۽ ڄاتو آهي ۽ اسان جي ابن ڏاڏن ٻڌايو آهي.
4اسين انهن کي سندن اولاد کان لڪائي نه سگهنداسين، ايندڙ نسلن کي ڏيکاريندا‌سين ته خداوند جي ساراهه، سندس طاقت، ۽ سندس شاندار ڪم جيڪي هن ڪيا آهن.
5ڇالاءِ جو هن يعقوب ۾ شاهدي قائم ڪئي ۽ بني اسرائيل ۾ هڪڙو قانون مقرر ڪيو، جنهن جو هن اسان جي ابن ڏاڏن کي حڪم ڏنو تہ اهي پنهنجن ٻارن کي ٻڌائن.
6انهيءَ لاءِ تہ ايندڙ نسل انهن کي سڃاڻي، يعني اهي ٻار جيڪي پيدا ٿيڻ گهرجن .ڪير اٿڻ گهرجي ۽ انهن کي پنهنجن ٻارن کي بيان ڪرڻ گهرجي:
7انهيءَ لاءِ تہ اهي خدا تي اميد رکن ۽ خدا جي ڪمن کي نہ وسارين، پر سندس حڪمن تي عمل ڪن.
8۽ نه ٿي سگهي سندن ابن ڏاڏن وانگر، هڪڙو ضد ۽ باغي نسل .هڪڙو نسل جنهن پنهنجي دل کي درست نه ڪيو، ۽ جن جو روح خدا سان ثابت قدم نه هو.
9افرائيم جا ٻار، هٿياربند ۽ ڪمان کڻي، جنگ جي ڏينهن موٽي ويا.
10انهن خدا جي واعدي جي پاسداري نہ ڪئي ۽ سندس شريعت تي هلڻ کان انڪار ڪيو.
11۽ پنهنجن ڪمن ۽ معجزن کي وساري ڇڏيو، جيڪي هن انهن کي ڏيکاريا هئا.
12هن انهن جي ابن ڏاڏن جي نظر ۾، مصر جي ملڪ ۾، ضعن جي ميدان ۾ عجيب ڪم ڪيا.
13هن سمنڊ کي ورهايو ۽ انهن مان لنگهيو .۽ پاڻيءَ کي ڍير وانگر بيٺو ڪيائين.
14ڏينهن جي وقت بہ انهن کي ڪڪر ۽ سڄي رات باهہ جي روشنيءَ سان هليو ويو.
15هن رڻ پٽ ۾ پٿرن کي ڇيڀاڙي ڇڏيو، ۽ انهن کي پاڻي ڏنو، جيئن وڏي اونهائي مان.
16هن جبل مان نهرون بہ ڪڍيون ۽ پاڻيءَ کي دريائن وانگر وهڻ لڳو.
17۽ انهن اڃا بہ وڌيڪ گناهہ ڪيو هن جي خلاف ريگستان ۾ خدا جي خدا کي ناراض ڪري.
18۽ انهن پنهنجي دل ۾ خدا کي آزمايو ۽ پنهنجي خواهشن لاءِ گوشت گهريائين.
19هائو، اهي خدا جي خلاف ڳالهايو .چيائون تہ ”ڇا خدا ريگستان ۾ ميز رکي سگهي ٿو؟
20ڏس، هن پٿر کي ڌڪ هنيو، جو پاڻي ٻاهر نڪري ويو، ۽ نهرون پرجي ويا .ڇا هو ماني بہ ڏئي سگهي ٿو؟ ڇا هو پنهنجي ماڻهن لاءِ گوشت مهيا ڪري سگهي ٿو؟
21تنهنڪري خداوند اهو ٻڌو، ۽ ڪاوڙجي ويو، تنهنڪري يعقوب جي خلاف باهہ ٻاري وئي، ۽ غضب پڻ بني اسرائيل تي نازل ٿيو.
22ڇالاءِ جو انهن نہ خدا تي ايمان آندو ۽ نڪي سندس ڇوٽڪاري تي ڀروسو ڪيو.
23جيتوڻيڪ هن ڪڪرن کي مٿي کان حڪم ڏنو هو ۽ آسمان جا دروازا کوليا هئا،
24۽ کائڻ لاءِ مٿن مَنَ وسايائين ۽ کين آسماني اناج مان ڏنو.
25انسان ملائڪن جي ماني کائي ٿو :هن انهن کي کاڌو موڪليو.
26هن آسمان ۾ اڀرندي واءَ وڄائي، ۽ پنهنجي طاقت سان ڏکڻ واءُ آندو.

27هن مٿن مٽيءَ وانگر مينهن وسايو ۽ سمنڊ جي ريل وانگر پنن وارا پکي مينهن.
28۽ هن ان کي ڇڏي ڏنو انهن جي ڪئمپ جي وچ ۾، انهن جي رهائش جي چوڌاري.
29تنهنڪري اهي کائي ويا، ۽ چڱي طرح پاڇي ويا، ڇالاء جو هن انهن کي پنهنجي مرضي ڏني.
30اهي پنهنجن خواهشن کان جدا نه ٿيا .پر جڏهن سندن گوشت اڃا سندن وات ۾ هو،
31مٿن خدا جو غضب نازل ٿيو، ۽ انهن مان سڀ کان بهترين ماڻهن کي ماري وڌو ۽ بني اسرائيل جي چونڊيل ماڻهن کي ماري وڌو.
32انهيءَ ڪري هنن اڃا تائين گناهه ڪيو ۽ سندس عجيب ڪمن تي ايمان نه آندو.
33تنهنڪري هن انهن جا ڏينهن اجايا ۽ سندن سال مصيبت ۾ گذاريا.
34جڏهن هن انهن کي ماري وڌو، تڏهن اهي کيس ڳولي رهيا هئا، ۽ اهي موٽي آيا ۽ صبح جو خدا کان پڇڻ لڳا.
35۽ انهن کي ياد آيو ته خدا انهن جو پٿر آهي ۽ اعليٰ خدا انهن جو ڇوٽڪارو ڏيندڙ آهي.
36تنهن هوندي به هن کي پنهنجي وات سان چماٽون ڪيائون، ۽ پنهنجن زبانن ساڻس ڪوڙ ڳالهايو.
37ڇالاءِ جو انهن جي دل ساڻس سچي نه هئي ۽ نڪي سندس عهد تي قائم رهيا.
38پر هن، رحمدليءَ سان ڀرپور هو، انهن جي بدڪاري کي معاف ڪيو، ۽ انهن کي برباد نه ڪيو :هائو، ڪيترائي ڀيرا پنهنجي ڪاوڙ
کي ڦيرايو، ۽ پنهنجي سڄي غضب کي بهتر نه ڪيو.
39ڇالاءِ جو هن کي ياد آهي ته اهي رڳو گوشت آهن .هڪ واءُ جيڪو گذري ٿو، ۽ وري نه ٿو اچي.
40انهن کيس رڻ پٽ ۾ ڪيترا ئي ڀيرا ڪاوڙايو ۽ کيس بيابان ۾ غمگين ڪيو!
41هائو، اهي ڦري ويا ۽ خدا کي آزمايو، ۽ بني اسرائيل جي پاڪ ذات کي محدود ڪيو.
42انهن کي نه سندس هٿ ياد آيو، نڪي اهو ڏينهن ياد آيو جڏهن هن کين دشمن کان ڇوٽڪارو ڏنو.
43ڪهڙيءَ طرح هن مصر ۾ پنهنجا معجزا ڏيکاريا ۽ سندس عجائبات ضعن جي ميدان ۾.
44۽ سندن دريائن کي رت ۾ تبديل ڪري ڇڏيو .۽ انهن جي ٻوڏ، جيڪي اهي پي نه سگهيا.
45هن انهن جي وچ ۾ مختلف قسم جون مکيون موڪليون، جيڪي کين کائي ويون .۽ ڏيڏر، جن کين تباهه ڪيو.
46هن انهن جو واڌارو ڪڪڙ کي ڏنو ۽ سندن محنت ماڪڙ کي.
47هن سندن انگورن جي وڻن کي ڳڙن سان ناس ڪري ڇڏيو، ۽ سندن ٻرندڙ وڻن کي ٿڌ سان.
48هن سندن ڍور ڍڳا ڳڙن جي حوالي ڪري ڇڏيا ۽ سندن رڍن کي گجگوڙ جي زور تي.
49هن انهن تي پنهنجي غضب، غضب، ڪاوڙ ۽ مصيبت جي سختيءَ کي انهن جي وچ ۾ برائي ملائڪن کي موڪليو.
50هن پنهنجي ڪاوڙ جو رستو اختيار ڪيو .هن انهن جي روح کي موت کان نه بچايو، پر انهن جي زندگي کي موذي مرض جي حوالي
ڪيو.
51۽ مصر جي سڀني پهرين پٽن کي ماريو .حام جي خيمن ۾ سندن طاقت جو سردار:
52پر پنهنجن ماڻهن کي رڍن وانگر هليو ويو ۽ ريگستان ۾ رڍن وانگر هدايت ڪيائين.
53۽ اهو انهن کي محفوظ طور تي وٺي ويو، جيئن اهي ڊڄي نه سگهندا، پر سمنڊ سندن دشمنن تي غالب ٿي ويو.
54۽ هو انهن کي پنهنجي مقدس جاءِ جي حد تائين، انهيءَ جبل ڏانهن وٺي آيو، جيڪو هن جي ساڄي هٿ خريد ڪيو هو.
55هن انهن قومن کي به انهن جي اڳيان ڪڍي ڇڏيو، ۽ انهن کي ورثي ۾ ورهايو، ۽ بني اسرائيل جي قبيلن کي پنهنجن خيمن ۾ رهڻ جو
موقعو ڏنو.
56پر انهن سڀني کان مٿاهين خدا کي آزمايو ۽ ناراض ڪيو، ۽ سندس شاهدين تي عمل نه ڪيو.
57پر ڦري ويا ۽ پنهنجن ابن ڏاڏن وانگر بي وفائي ڪئي، اهي هڪڙي فريب واري ڪمان وانگر ڦري ويا.
58ڇالاءِ جو هنن کيس پنهنجن مٿاهين جاين سان غصي ۾ آڻي ڇڏيو ۽ پنهنجن بتين سان کيس حسد ڪرڻ لڳو.
59جڏهن خدا اهو ٻڌو، تڏهن غضب ٿيو ۽ بني اسرائيل کان سخت نفرت ڪيائين.
60تنهنڪري هن شيلو جي خيمي کي ڇڏي ڏنو، اهو خيمو جيڪو هن ماڻهن جي وچ ۾ رکيو.
61۽ پنهنجي طاقت کي قيد ۾، ۽ پنهنجي شان کي دشمن جي هٿ ۾.
62هن پنهنجي قوم کي پڻ تلوار جي حوالي ڪيو .۽ سندس وراثت سان ناراض ٿيو.
63باهه سندن جوانن کي ساڙي ڇڏيو .۽ سندن ڪنواريون شاديون نه ڪيون ويون.
64سندن پادرين تلوار سان ڪري پيا .۽ انهن جي بيواهين کو به ماتم نه ڪيو.
65تڏهن خداوند ننڊ مان جاڳيو ۽ هڪڙو زبردست ماڻهوءَ وانگر جيڪو شراب جي ڪري واڪا ڪري ٿو.
66۽ هن پنهنجي دشمنن کي رڪاوٽ حصن ۾ ماريو :هن انهن کي دائمي بدنام ڪيو.
67ان کان علاوه هن يوسف جي خيمه کان انڪار ڪيو، ۽ افرايم جي قبيلي کي نه چونڊيو.
68پر يهوداه جي قبيلي کي چونڊيو، صيئون جبل، جنهن سان هن کي پيار هو.
69۽ هن پنهنجو مقبرو بلند محلات وانگر ٺاهيو، جيئن هن زمين کي هميشه لاءِ قائم ڪيو آهي.
70هن پنهنجي نوڪر دائود کي به چونڊيو ۽ کيس رڍن جي ڍڳي مان وٺي ويو.
71وڏين رڍن جي پيروي ڪرڻ کان پوءِ هو کيس يعقوب پنهنجي قوم کي کارائڻ لاءِ وٺي آيو ۽ بني اسرائيل کي سندس ميراث.
72تنهنڪري هن انهن کي پنهنجي دل جي سالميت موجب کارايو .۽ انهن کي پنهنجي هٿن جي مهارت سان هدايت ڪئي.

باب 79

(A Psalm of Asaph.) 1اي خدا، قومون تنهنجي ميراث ۾ اچي ويون آهن .تنهنجي مقدس مندر کي ناپاڪ ڪيو اٿن .انهن يروشلم کي
ڍير تي رکي ڇڏيو آهي.

2تنهنجي ٻانهن جا لاش آسمان جي پکين کي، تنهنجي بزرگن جو گوشت زمين جي جانورن کي ڏنائون.
3انهن جو رت يروشلم جي چوڌاري پاڻيءَ وانگر وهايو آهي ۽ انهن کي دفن ڪرڻ لاء ڪو به نه هو.
4اسين پنهنجن پاڙيسرين لاءِ ملامت ۽ طعن ۽ طعن جو سبب بڻجون ٿا، جيڪي اسان جي آس پاس آهن.
5ڪيستائين، اي خداوند؟ ڇا تون سدائين ناراض رهندين؟ ڇا تنهنجي حسد باهه وانگر سڙي ويندي؟
6پنهنجو غضب انهن قومن تي نازل ڪر، جن توکي نه سڃاتو آهي، ۽ انهن بادشاهن تي جن تنهنجو نالو نه ورتو آهي.
7ڇالاءِ جو انهن يعقوب کي کائي ڇڏيو آهي ۽ سندس رهائش جي جاءِ برباد ڪري ڇڏي آهي.
8اي اسان جي خلاف اڳين بڇڙن کي ياد نه ڪر، تو هان جي رحم جي رحم اسان کي جلدي روڪيو، ڇو ته اسان کي تمام گهٽ ڪيو ويو آهي.
9اسان جي مدد ڪر، اي اسان جي ڇوٽڪاري جي خدا، تنهنجي نالي جي جلال لاءِ، ۽ اسان کي ڇوٽڪارو ڏي، ۽ پنهنجي نالي جي خاطر اسان جا گناهه صاف ڪر.
10پوءِ غير قومون ڇون ته انهن جو خدا ڪٿي آهي؟ تنهنجي ٻانهن جي خون جو بدلو وٺڻ سان، اهو اسان جي نظر ۾ غير قومن جي وچ ۾ معلوم ٿئي ٿو.
11قيديءَ جو سُر تنهنجي اڳيان اچي .پنهنجي طاقت جي عظمت جي مطابق، تون انهن کي بچائيندو جيڪي مرڻ لاء مقرر ڪيا ويا آهن.
12۽ اسان جي پاڙيسرين کي ست ڀيرا انهن جي ڳچيءِ ۾ ڏيو، جنهن سان انهن تو کي ملامت ڪيو آهي، اي خداوند.
13تنهنڪري اسين تنهنجي قوم ۽ تنهنجي چراگاهن جون رڍون هميشه لاءِ توهان جا شڪرگذار رهنداسين :اسين توهان جي ساراهه سڀني نسلن تائين بيان ڪنداسين.

باب 80

Shoshannimeduth) 1تي وڏي موسيقار، آساف جو زبور (.ٻڌ، اي بني اسرائيل جا ريڍار، تون جوزف کي رڍ وانگر اڳواڻي ڪرين ٿو .تون جيڪو ڪروبيم جي وچ ۾ رهندو آهين، چمڪيو.
2افرائيم، بنيامين ۽ منسي جي اڳيان، پنهنجي طاقت کي وڌايو ۽ اچو ۽ اسان کي بچايو.
3اي خدا، اسان کي ڦيهر ڏي، ۽ پنهنجو منهن روشن ڪر .۽ اسان کي بچايو ويندو.
4اي خداوند لشڪر جا خدا، تون ڪيتري دير تائين پنهنجي قوم جي دعا تي ناراض ٿيندين؟
5تون انهن کي ڳوڙهن جي ماني کارائي ٿو .۽ کين ڳوڙها ڏنائين ته وڏي پيماني تي پيئڻ لاءِ.
6تون اسان کي اسان جي پاڙيسرين لاء تڪرار بڻائي ٿو، ۽ اسان جا دشمن پاڻ ۾ کلندا آهن.
7اي لشڪر جا خدا، اسان کي وري ڦيرايو، ۽ پنهنجو منهن روشن ڪر .۽ اسان کي بچايو ويندو.
8تو مصر مان هڪڙو انگور ڪڍيو آهي، تو غير قومن کي ٻاهر ڪڍي ڇڏيو ۽ پوکي ڇڏيو.
9تو اُن جي اڳيان ڪمرو تيار ڪيو، ۽ اُن کي پاڙون پٽي ڇڏيون، ۽ اُن زمين کي ڀريو پيو.
10ان جي ڇاڇي سان ٽڪريون ڍڪيل هيون ۽ انهن جون پاڙون سهڻي ديوارن جهڙيون هيون.
11هن پنهنجا پن سمنڊ ڏانهن موڪليا، ۽ پنهنجيون شاخون درياءَ ڏانهن.
12پوءِ تو هن جي پاڙن کي ڇو ٽوڙي ڇڏيو آهي، انهيءَ لاءِ ته جيڪي واٽ تان لنگهندا آهن سي سڀ هن کي ڦٻائي ڇڏيندا؟
13لٺيءَ مان نڪرندڙ ٻير اُن کي برباد ڪري ٿو، ۽ اُن کي ٻنيءَ جو وحشي جانور کائي ٿو.
14موٽي اچو، اي لشڪر جا خدا، اسان تو کي عرض ڪريون ٿا :آسمان مان هيٺ لهي، ۽ ڏس، ۽ هن انگور جو دورو ڪريو.
15۽ انگورن جو باغ جيڪو تنهنجي ساڄي هٿ پوکيو آهي، ۽ انهيءَ شاخ کي جنهن کي تو پنهنجي لاءِ مضبوط ڪيو آهي.
16اهو باهه سان ساڙيو ويو آهي، اهو ڪٽيو ويو آهي :اهي تنهنجي منهن جي ملامت تي ناس ٿي ويندا آهن.
17تنهنجو هٿ تنهنجي ساڄي هٿ واري ماڻهوءَ تي هجي، انهيءَ ماڻهوءَ جي پٽ تي، جنهن کي تو پنهنجي لاءِ مضبوط ڪيو آهي.
18تنهنڪري اسين توکان پوئتي نه هٽنداسين :اسان کي جيئرو ڪر، ۽ اسين تنهنجي نالي سان سڏينداسين.
19اسان کي وري ڦيرايو، اي خداوند لشڪر جا خدا، پنهنجو منهن روشن ڪر .۽ اسان کي بچايو ويندو.

باب 81

) 1گٽيٿ تي وڏي موسيقار، آساف جو زبور (.وڏي آواز سان ڳايو خدا جي لاءِ اسان جي طاقت :يعقوب جي خدا لاءِ خوشيءَ سان گوڙ ڪريو.
2هڪڙو زبور وٺو، ۽ هتان هتان آٽيو ڀرندڙ، خوشنما بربط سان گڏ.
3نئين چنڊ جي وقت تي، اسان جي خاص عيد جي ڏينهن تي توتارو وڄايو.
4ڇالاءِ جو اهو بني اسرائيل لاءِ هڪڙو آئين ۽ يعقوب جي خدا جو شريعت هو.
5اها ڳالهه هن يوسف جي شاهدي لاءِ مقرر ڪئي، جڏهن هو مصر جي ملڪ مان نڪري رهيو هو، جتي مون هڪڙي ٻولي ٻڌي جيڪا مون کي سمجهه ۾ نه آئي.
6مون هن جي ڪلهي کي بار تان هٽائي ڇڏيو :هن جا هٿ برتن مان ڪڍيا ويا.
7تو مصيبت ۾ سڏيو، ۽ مون توکي بچايو .مون تو کي گجگوڙ جي ڳجهي جاءِ ۾ جواب ڏنو :مون تو کي ميريبه جي پاڻيءَ تي ثابت ڪيو . سيله.
8ٻڌ، اي منهنجي قوم، ۽ آءٌ تو کي شاهدي ڏيندس :اي بني اسرائيل، جيڪڏهن تون منهنجي ڳالهه ٻڌين.
9اوهان ۾ ڪوبه عجيب ديوتا نه هوندو .نڪي تون ڪنهن عجيب خدا جي پوڄا ڪر.

10مان خداوند تنهنجو خدا آهيان، جيڪو توکي مصر جي ملڪ مان ڪڍي آيو آهيان، پنهنجو وات ڪليل ڪر، ۽ مان ان کي ڀريندس.
11پر منهنجي قوم منهنجي ڳالهه نه ٻڌي .۽ اسرائيل مون مان ڪو به نه ڪيو.
12تنهنڪري مون انهن کي پنهنجن دلين جي خواهشن جي حوالي ڪري ڇڏيو، ۽ اهي پنهنجين صلاحن تي هلندا رهيا.
13ڪاش منهنجي قوم منهنجي ڳالهه ٻڌي ها، ۽ بني اسرائيل منهنجي واٽن تي هلي ها!
14مون کي جلد ئي انهن جي دشمنن کي مات ڏيڻ گهرجي، ۽ پنهنجو هٿ انهن جي مخالفن جي خلاف ڦيرايو.
15رب جي نفرت ڪندڙن کي پاڻ کي سندس حوالي ڪرڻ گهرجي، پر انهن جو وقت هميشه لاءِ هميشه رهڻ گهرجي.
16هن کي انهن کي بهترين ڪڻڪ سان کارائڻ گهرجي ها، ۽ پٿر مان ماکيءَ سان مان توکي راضي ڪريان ها.

باب 82

) 1آساف جو زبور (.خدا طاقتورن جي جماعت ۾ بيٺو آهي .هو ديوتا جي وچ ۾ فيصلو ڪري ٿو.
2ڪيستائين اوهين بي انصافيءَ سان انصاف ڪندا، ۽ بڇڙن ماڻهن کي قبول ڪندا؟ سيله.
3غريب ۽ بي اولاد جو دفاع ڪريو :مصيبتن ۽ محتاجن سان انصاف ڪريو.
4غريبن ۽ مسڪينن کي بچايو :انهن کي بڇڙن جي هٿن مان ڇڏايو.
5اهي نه ڄاڻندا، نڪي اهي سمجهندا .اهي اونداهين ۾ هلندا آهن :زمين جا سڀ بنياد بي بنياد آهن.
6مون چيو آهي، اوهين ديوتا آهيو .۽ توهان سڀ اعليٰ جا اولاد آهيو.
7پر اوهين ماڻهن وانگر مرندؤ، ۽ هڪڙي سردارن وانگر ڪرندؤ.
8اُٿ، اي خدا، زمين جو انصاف ڪر، ڇالاءِ جو تون سڀني قومن جو وارث ٿيندين.

باب 83

) 1آساف جو گيت يا زبور (.اي خدا، تون خاموش نه ڪر، تون خاموش نه ڪر، ۽ اي خدا، خاموش نه ڪر.
2ڇالاءِ جو ڏس، تنهنجا دشمن گوڙ مچائي رهيا آهن، ۽ جيڪي توکان نفرت ڪن ٿا تن مٿي کنيو آهي.
3انهن تنهنجي قوم جي خلاف ٺڳيءَ واري صلاح ڪئي آهي ۽ تنهنجي لڪل ماڻهن جي خلاف صلاح ڪئي آهي.
4انهن چيو آهي ته اچو ته انهن کي هڪ قوم ٿيڻ کان ڌار ڪريون .ته جيئن بني اسرائيل جو نالو وڌيڪ ياد نه رهي.
5ڇالاءِ جو هنن هڪڙي رضامنديءَ سان صلاح ڪئي آهي :اهي توهان جي خلاف اتحادي آهن.
6ادوم جا خيما، ۽ اسماعيلين؛ موآب، ۽ هاجرين؛
7گبل، عمون، عماليق؛ صور جي رهاڪن سان گڏ فلستين؛
8اسور پڻ انهن سان گڏ آهي :انهن لوط جي اولاد کي هليپ ڪيو آهي .سيله.
9انهن سان ائين ڪريو جيئن مدينين سان .جيئن سسرا ڏانهن، جيبن کي، ڪسن جي نديءَ تي:
10جيڪي اينڊور ۾ تباهه ٿيا :اهي زمين لاءِ گوبر بڻجي ويا.
11انهن جي اميرن کي اورب جهڙو ۽ زيب جهڙو بڻايو، هائو، انهن جي سڀني شهزادن کي زبح ۽ ظالمن وانگر.
12جن چيو ته ”اچو ته خدا جي گهرن کي پنهنجي قبضي ۾ ڪريون.
13اي منهنجا خدا، انهن کي هڪ ڦيٿي وانگر ڪر .جيئن واءَ جي اڳيان ٺلهو.
14جهڙيءَ طرح باهه ڪاٺ کي ساڙي ٿي، ۽ جهڙيءَ طرح شعلا جبلن کي ساڙي ٿو.
15تنهنڪري انهن کي پنهنجي طوفان سان ايذايو، ۽ انهن کي پنهنجي طوفان سان ڊڄي.
16انهن جا منهن شرم سان ڀريو .ته اهي تنهنجو نالو ڳولين، اي خداوند.
17انهن کي هميشه لاءِ پريشان ۽ پريشان ٿيڻ ڏيو .ها، انهن کي شرمسار ڪيو وڃي، ۽ تباهه ڪيو وڃي:
18انهيءَ لاءِ ته ماڻهن کي خبر پوي ته تون، جنهن جو نالو ئي خداوند آهي، سڄيءَ زمين تي سڀ کان مٿاهين آهين.

باب 84

) 1گٽيٿ جي وڏي موسيقار لاءِ، قور جي پٽن لاءِ زبور (.اي لشڪر جا پالڻهار، تنهنجا خيما ڪيڏا پيارا آهن!
2منهنجو روح ڊگهو آهي، هائو، خداوند جي دربار لاءِ بيهوش آهي :منهنجي دل ۽ منهنجو جسم جيئري خدا لاءِ سڏي ٿو.
3هائو، ڏاڏيءَ کي هڪڙو گهر مليو آهي، ۽ ٻڪريءَ کي پنهنجي لاءِ هڪڙو آکيرو مليو آهي، جتي هو پنهنجي ٻچن کي، تنهنجون قربان گاهون، اي لشڪر جا پالڻهار، منهنجو بادشاهه ۽ منهنجا خدا.
4سڀاڳا آهن اهي جيڪي تنهنجي گهر ۾ رهندا آهن، اهي اڃا تائين تنهنجي ساراهه ڪندا .سيله.
5سڀاڳو آهي اهو ماڻهو جنهن جي طاقت تو ۾ آهي .جن جي دل ۾ انهن جا رستا آهن.
6جيڪي باڪا جي واديءَ مان لنگهندا آهن، سي ان کي کوهه بڻائيندا آهن .مينهن پڻ تلاءَ کي ڀريندو آهي.
7اهي طاقت کان وڌيڪ طاقت ڏانهن ويندا آهن، انهن مان هر هڪ صيون ۾ خدا جي اڳيان حاضر ٿيندو.
8اي خداوند لشڪر جا خدا، منهنجي دعا ٻڌي :اي يعقوب جا خدا، ٻڌ .سيله.
9ڏس، اي خدا اسان جي ڍال، ۽ پنهنجي مسيح جي منهن ڏانهن نهار.
10ڇالاءِ جو تنهنجي درٻار ۾ هڪڙو ڏينهن هزارين کان بهتر آهي .مون کي برائي جي خيمن ۾ رهڻ جي بجاءِ، پنهنجي خدا جي گهر ۾ هڪ دربان بڻيو.

11چالاءِ جو خداوند خدا هڪڙو سج ۽ ڍال آهي :خداوند فضل ۽ شان ڏيندو :اهو انهن کان ڪا سٺي شيءِ نه روڪيندو جيڪي سڌيءَ
طرح هلندا آهن.
12اي لشڪر جا پالڻهار، برڪت وارو آهي اهو ماڻهو جيڪو تو تي ڀروسو ڪري ٿو.

باب 85

) 1سردار موسيقار ڏانهن، قور جي پٽن لاء هڪڙو زبور (.اي خداوند، توهان پنهنجي ملڪ تي احسان ڪيو آهي :تو يعقوب جي گرفتاري
کي واپس آندو آهي.
2تو پنهنجي قوم جا گناهه معاف ڪيا آهن، تو انهن جا سڀ گناهه ڍڪي ڇڏيا آهن .سيله.
3تو پنهنجو سڄو غضب لاهي ڇڏيو آهي، تو پاڻ کي پنهنجي غضب جي سختيءَ کان ڦيرايو آهي.
4اي اسان جي ڇوٽڪاري جي خدا، اسان کي موڙ، ۽ اسان تي پنهنجو غضب بند ڪر.
5ڇا تون اسان تي هميشه لاءِ ناراض ٿيندين؟ ڇا تون پنهنجو غضب سڀني نسلن تائين پهچائيندين؟
6ڇا تون اسان کي وري جيئرو نه ڪندين، ته تنهنجي قوم تو ۾ خوش ٿين؟
7اسان کي پنهنجي ٻاجھ ڏيکاري، اي خداوند، ۽ اسان کي پنهنجي ڇوٽڪاري ڏي.
8مان ٻڌندس جيڪو خدا خدا چوندو، ڇالاءِ جو هو پنهنجي قوم ۽ پنهنجن بزرگن سان سلامتي ڳالهائيندو، پر انهن کي وري
بي وقوفيءَ ڏانهن نه موٽڻ گهرجي.
9يقيناً سندس ڇوٽڪارو انهن جي ويجهو آهي جيڪي کانئس ڊڄن ٿا .اهو شان اسان جي ملڪ ۾ رهي سگهي ٿو.
10رحمت ۽ سچائي گڏجي ملن ٿا .صداقت ۽ امن هڪ ٻئي کي چمي ڇڏيو آهي.
11سچ پچ زمين مان نڪرندو .۽ سچائي آسمان کان هيٺ ڏسندي.
12هائو، خداوند اهو ڏيندو جيڪو سٺو آهي .۽ اسان جي زمين سندس واڌارو پيدا ڪندي.
13انصاف هن جي اڳيان هلندو .۽ اسان کي سندس قدمن جي واٽ ۾ قائم ڪندو.

باب 86

) 1دائود جي دعا (.پنهنجو ڪن جهڪو ڪر، اي خداوند، مون کي ٻڌ، ڇو ته مان غريب ۽ محتاج آهيان.
2منهنجي روح کي بچايو؛ ڇالاءِ جو آءٌ پاڪ آهيان :اي منهنجا خدا، تنهنجي ٻانهي کي بچاءِ جيڪو تو تي ڀروسو رکي ٿو.
3مون تي رحم ڪر، اي پالڻهار، ڇالاء جو مان توهان کي روزانو سڏيان ٿو.
4پنهنجي ٻانهي جي روح کي خوش ڪر، ڇالاءِ جو اي پالڻهار، آءٌ پنهنجي جان کي مٿي کڻان ٿو.
5ڇالاءِ جو تون چڱو آهين، ۽ معاف ڪرڻ لاءِ تيار آهين .۽ انهن سڀني تي رحم ۾ تمام گهڻو آهي جيڪي توهان کي سڏين ٿا.
6اي پالڻهار، منهنجي دعا ڏانهن ڌيان ڏي .۽ منهنجي دعائن جي آواز تي حاضر ٿيو.
7منهنجي مصيبت جي ڏينهن ۾ آءٌ تو کي سڏيندس، ڇالاءِ جو تون مون کي جواب ڏيندين.
8ديوتائن ۾ تو جهڙو ڪو به نه آهي، اي پالڻهار .نه ته توهان جي ڪمن وانگر ڪي به ڪم آهن.
9سڀيئي قومون جن کي تو بڻايو آهي، ايندا ۽ تنهنجي اڳيان عبادت ڪندا، اي خداوند .۽ تنهنجي نالي جي واکاڻ ڪندو.
10ڇالاءِ جو تون عظيم آهين ۽ عجيب ڪم ڪرين ٿو، تون ئي خدا آهين.
11مون کي پنهنجو رستو سيکار، اي خداوند !مان توهان جي سچائي تي هلندس :منهنجي دل کي پنهنجي نالي کان ڊڄڻ لاء متحد ڪر.
12آءٌ تنهنجي ساراهه ڪندس، اي خداوند منهنجو خدا، پنهنجي پوري دل سان، ۽ آءٌ تنهنجي نالي کي هميشه تائين ساراهيندس.
13ڇالاءِ جو تنهنجي مون لاءِ وڏي ٻاجھ آهي، ۽ تو منهنجي روح کي هيٺئين دوزخ کان بچايو آهي.
14اي خدا، مغرور منهنجي خلاف اٿيا آهن، ۽ ظالم ماڻهن جون گڏجاڻيون منهنجي روح کي ڳولي رهيا آهن .۽ توهان کي انهن جي اڳيان
نه رکيو آهي.
15پر اي خداوند، تون ته رحمدل، مهربان، صبر ڪندڙ، رحمدل ۽ سچائيءَ سان ڀرپور خدا آهين.
16اي منهن موڙ، ۽ مون تي رحم ڪر .پنهنجي ٻانهن کي پنهنجي طاقت ڏي، ۽ پنهنجي ٻانهي جي پٽ کي بچايو.
17مون کي چڱائي جي نشاني ڏيکار .ته جيڪي مون کان نفرت ڪن ٿا سي ان کي ڏسن، ۽ شرمسار ٿين، ڇاڪاڻ ته تو، رب، مون کي
پڪڙيو، ۽ مون کي تسلي ڏني.

باب 87

) 1قورح جي پٽن لاءِ هڪ زبور يا گيت (.هن جو بنياد مقدس جبلن ۾ آهي.
2خداوند صيون جي دروازن کي يعقوب جي سڀني گهرن کان وڌيڪ پيار ڪري ٿو.
3اي خدا جي شهر، تنهنجي باري ۾ شاندار ڳالهيون آهن .سيله.
4مان انهن کي راحب ۽ بابل جو ذڪر ڪندس جيڪي مون کي سڃاڻندا آهن :ڏسو فلستيا ۽ صور، ايٿوپيا سان .هي ماڻهو اتي پيدا ٿيو.
5۽ صيون جي باري ۾ چيو ويندو، "هي ۽ اهو ماڻهو هن ۾ پيدا ٿيو، ۽ سڀ کان وڏو پاڻ هن کي قائم ڪندو.
6رب ڳڻندو، جڏهن هو ماڻهن کي لکندو، اهو ماڻهو اتي ڄائو هو .سيله.
7ڳائڻ وارا ۽ وڄندڙن سان گڏ هوندا :منهنجا سڀ چشما توهان ۾ آهن.

باب 88

) 1هڪ گيت يا زبور قورح جي پٽن لاءِ، مکيه موسيقار مهلت لينٿ تي، هيمان عزراهيءَ جي ماسچل ڏانهن (.اي منهنجا رب، منهنجي ڇوٽڪاري جي خدا، مون ڏينهن رات توکان دعا ڪئي آهي:
2منهنجي دعا تنهنجي اڳيان اچي، منهنجي فرياد ڏانهن پنهنجو ڪن جهڪو ڪر.
3ڇالاءِ جو منهنجو روح مصيبتن سان ڀريل آهي ۽ منهنجي زندگي قبر جي ويجهو آهي.
4آءٌ انهن سان ڳڻيو ويندو آهيان جيڪي کڏ ۾ هيٺ لهي ويندا آهن، آءٌ هڪڙو ماڻهو آهيان جنهن ۾ طاقت نہ آهي.
5مئلن جي وچ ۾ آزاد، قبر ۾ پيل مقتولن وانگر، جن کي تو کي وڌيڪ ياد ڪونهي، ۽ اهي تنهنجي هٿ کان ڪٽيل آهن.
6تو مون کي اونده ۾، اونده ۾، اونده ۾ رکيو.
7تنهنجو غضب مون تي سخت آهي، ۽ تو مون کي پنهنجين مڙني موجن سان ايذايو آهي .سيله.
8تو منهنجي واقفيت کي مون کان پري ڪري ڇڏيو آهي .تو مون کي انهن لاءِ نفرت جو نشانو بڻائي ڇڏيو آهي :مان بند آهيان، ۽ مان ٻاهر نه ٿو اچي سگهان.
9منهنجون اکيون ڏک جي ڪري ماتم ڪنديون آهن :اي خداوند، مون توهان کي روزانو سڏيو آهي، مون پنهنجو هٿ تو ڏانهن وڌايو آهي.
10ڇا تون مئلن کي عجب ڏيکاريندين؟ ڇا مئل جيئرا ٿيندا ۽ تنهنجي ساراهه ڪندا؟ سيله.
11ڇا تنهنجي شفقت قبر ۾ بيان ڪئي ويندي؟ يا تباهي ۾ تنهنجي وفاداري؟
12ڇا تنهنجا عجائب اونداهين ۾ معلوم ٿيندا؟ ۽ توهان جي انصاف کي وساريندڙ ملڪ ۾؟
13پر مون تو کي سڏيو، اي خداوند !۽ صبح جو منهنجي دعا توکي روڪيندي.
14يَا رَبُّ، الَّذِينَ يَجْعَلُ مِنَ الْمَنْتِ؟ تو مون کان پنهنجو منهن ڇو لڪايو؟
15آءٌ پنهنجي جوانيءَ کان ئي ڏکويل آهيان ۽ مرڻ لاءِ تيار آهيان، جڏهن تہ آءٌ تنهنجي خوفناڪيءَ کي برداشت ڪري رهيو آهيان، تڏهن مان پريشان ٿي ويس.
16تنهنجو سخت غضب مون تي آهي .تنهنجي خوف مون کي ڪٽي ڇڏيو آهي.
17اهي روز پاڻيءَ وانگر منهنجي چوڌاري ڦرندا هئا .انهن مون کي گڏ ڪيو.
18عاشق ۽ دوست تو مون کان پري ڪري ڇڏيو آهي ۽ منهنجي واقفيت کي اونداهين ۾.

باب 89

) 1مشڪل ايٿان عزراه (.مان هميشه لاءِ رب جي رحمت جا گيت ڳايان ٿو :مان پنهنجي وات سان سڀني نسلن تائين تنهنجي وفاداري کي ظاهر ڪندس.
2ڇالاءِ جو مون چيو آهي تہ ”رحمت هميشہ لاءِ قائم رهندي :تنهنجي وفاداريءَ کي آسمان ۾ قائم ڪندين.
3مون پنهنجي چونڊيل سان واعدو ڪيو آهي، مون پنهنجي ٻانهي دائود سان قسم کنيو آهي،
4آءٌ تنهنجي نسل کي هميشہ لاءِ قائم ڪندس، ۽ تنهنجو تخت سڀني نسلن تائين قائم ڪندس .سيله.
5۽ آسمان تنهنجي عجائبات جي ساراهہ ڪندو، اي خداوند :تنهنجي وفاداري پڻ بزرگن جي جماعت ۾.
6ڇالاءِ جو آسمان ۾ ڪنهن کي خداوند سان ڀيٽي سگهجي ٿي؟ طاقتور جي پٽن مان ڪير ڪير ٿي سگهي ٿو جيڪو خداوند سان مشابهت رکي ٿو؟
7خدا کي خدا جي بزرگن جي ميڙ ۾ تمام گهڻو ڊڄڻو آهي ۽ انهن سڀني جي تعظيم ڪئي وڃي جيڪي ساڻس گڏ آهن.
8اي خداوند لشڪر جا خدا، تو جهڙو مضبوط خداوند ڪير آهي؟ يا تنهنجي ڀرپاسي جي وفاداريءَ لاءِ؟
9تون سمنڊ جي ترڇ تي حڪمراني ڪرين ٿو، جڏهن اُن جون لهرون اڀرن ٿيون، تڏهن تون انهن کي خاموش ڪرين ٿو.
10تو راحب کي ٽڪرا ٽڪرا ڪري ڇڏيو آهي، جيڪو قتل ڪيو ويو آهي .تو پنهنجي مضبوط هٿ سان پنهنجن دشمنن کي ڇڙوڇڙ ڪري ڇڏيو آهي.
11آسمان تنهنجا آهن، زمين بہ تنهنجي آهي، جهڙيءَ طرح دنيا ۽ ان جي پوريءَ طرح، تو انهن جو بنياد رکيو آهي.
12اتر ۽ ڏکڻ تو انهن کي پيدا ڪيو آهي :تبور ۽ هرمون تنهنجي نالي تي خوش ٿيندا.
13تو وٽ هڪڙو طاقتور هٿ آهي :تنهنجو هٿ مضبوط آهي ۽ تنهنجو ساڄو هٿ مٿاهين آهي.
14انصاف ۽ فيصلو تنهنجي تخت جي رهائش آهي :رحم ۽ سچائي تنهنجي منهن جي اڳيان هلندي.
15سڀاڳا آهن اهي ماڻهو جيڪي خوشيءَ جي آواز کي ڄاڻن ٿا :اهي هلندا، اي خداوند، تنهنجي منهن جي روشني ۾.
16تنهنجي نالي تي اهي سڀ ڏينهن خوش ٿيندا، ۽ تنهنجي نيڪيءَ ۾ مٿاهين ٿيندا.
17ڇالاءِ جو تون انهن جي طاقت جو شان آهين، ۽ تنهنجي فضل سان اسان جو سينگ بلند ٿيندو.
18ڇالاءِ جو خداوند اسان جو بچاءُ آهي .۽ اسرائيل جو پاڪ اسان جو بادشاهه آهي.
19تڏهن تو رويا ۾ پنهنجي پاڪ ذات سان ڳالهايو ۽ چيو تہ ”مون هڪڙي طاقتور جي مدد ڪئي آهي .مون ماڻهن مان هڪڙو چونڊيو آهي جيڪو مون کي وڌايو آهي.
20مون کي پنهنجو نوڪر دائود مليو آهي .مون هن کي پنهنجي پاڪ تيل سان مسح ڪيو آهي:
21جنهن سان منهنجو هٿ قائم ٿيندو :منهنجو هٿ پڻ کيس مضبوط ڪندو.
22دشمن مٿس زور نہ آڻيندو .نڪي بڇڙائيءَ جو پٽ کيس تڪليف ڏئي.
23۽ آءٌ هن جي دشمنن کي هن جي سامهون مات ڏيئي ڇڏيندس، ۽ انهن کي ڦاسائي ڇڏيندس جيڪي هن کان نفرت ڪن.
24پر منهنجي وفاداري ۽ منهنجي ٻاجھ هن سان گڏ هوندي :۽ منهنجي نالي تي سندس سگ بلند ڪيو ويندو.

25آءٌ هن جو هٿ سمنڊ ۾ ۽ سندس ساڄو هٿ دريائن ۾ رکندس.
26هو مون ڏانهن رڙ ڪندو، تون منهنجو پيءُ، منهنجو خدا ۽ منهنجي ڇوٽڪاري جو پٿر آهين.
27آءٌ هن کي پنهنجو پهريون پٽ بڻائيندس، جيڪو زمين جي بادشاهن کان بهتر آهي.
28آءٌ هن لاءِ هميشه لاءِ پنهنجي ٻاجهه کي برقرار رکندس، ۽ منهنجو انجام هن سان قائم رهندو.
29آءٌ هن جي ٻج کي هميشه لاءِ قائم ڪندس، ۽ سندس تخت آسمان جي ڏينهن وانگر قائم ڪندس.
30جيڪڏهن هن جا ٻار منهنجي شريعت کي ڇڏي منهنجي حڪمن تي نه هلن.
31جيڪڏهن اهي منهنجا حڪم ڀڃن ۽ منهنجا حڪم نه مڃين.
32پوءِ آءٌ انهن جي ڏوهاري کي لٺ سان ۽ سندن بڇڙائيءَ کي لٺ سان ڏسندس.
33تنهن هوندي به آءٌ پنهنجي مهرباني هن کان بلڪل نه کسيندس ۽ نڪي پنهنجي وفاداريءَ کي ٽٽڻ ڏيندس.
34آءٌ پنهنجو انجام نه ڀڃندس، نڪي انهيءَ شيءِ کي ڦيرائيندس جيڪا منهنجي وات مان نڪتي.
35هڪ دفعي مون پنهنجي پاڪائيءَ جو قسم کنيو آهي ته آءٌ دائود سان ڪوڙ نه چوندس.
36هن جو ٻج هميشه تائين قائم رهندو، ۽ سندس تخت منهنجي اڳيان سج وانگر آهي.
37اهو هميشه لاءِ قائم رهندو چنڊ وانگر ۽ آسمان ۾ وفادار شاهد جي حيثيت ۾ .سيله.
38پر تو ڇڏي ڏنو آهي ۽ نفرت ڪئي آهي، تون پنهنجي مسح ٿيل تي ڪاوڙيل آهين.
39تو پنهنجي ٻانهي جي واعدي کي باطل ڪري ڇڏيو آهي :تو هن جي تاج کي زمين تي اڇلائي ناپاڪ ڪيو آهي.
40تو هن جا سڀ جهاز ٽوڙي ڇڏيا .توهان هن جي مضبوط ڀڪن کي برباد ڪري ڇڏيو آهي.
41سڀيئي جيڪي رستي تان لنگهندا آهن، اهو هن کي ڦري ٿو :هو پنهنجي پاڙيسرين لاء ملامت آهي.
42تو هن جي مخالفن جي ساڄي هٿ کي قائم ڪيو آهي .تو هن جي سڀني دشمنن کي خوش ڪيو آهي.
43تو هن جي تلوار جي دهار پڻ ڦيرائي ڇڏي آهي، ۽ کيس جنگ ۾ بيهڻ لاءِ تيار نه ڪيو آهي.
44تو سندس شان کي ختم ڪري ڇڏيو ۽ سندس تخت کي زمين تي اڇلائي ڇڏيو.
45تو هن جي جوانيءَ جا ڏينهن گهٽ ڪري ڇڏيا آهن، تو کيس شرمساريءَ سان ڍڪي ڇڏيو آهي .سيله.
46ڪيستائين، اي خداوند؟ ڇا تون پاڻ کي هميشه لاءِ لڪائيندو؟ ڇا تنهنجو غضب باهه وانگر سڙي ويندو؟
47ياد ڪر منهنجو وقت ڪيترو ننڍو آهي، تو سڀني ماڻهن کي اجايو ڇو ڪيو؟
48اهو ڪهڙو ماڻهو آهي جيڪو جيئرو آهي ۽ موت کي نه ڏسندو؟ ڇا اهو پنهنجي روح کي قبر جي هٿ کان بچائيندو؟ سيله.
49اي خداوند، ڪٿي آهن تنهنجون اڳيون مهربانيون، جيڪي تو دائود کي پنهنجي سچائي جو قسم کنيو هو؟
50ياد رکو اي پالڻهار، تنهنجي ٻانهن جي ملامت .مان ڪيئن ٿو برداشت ڪريان پنهنجي سيني ۾ سڀني طاقتور ماڻهن جي بدنامي؛
51جنهن سان تنهنجي دشمنن ملامت ڪئي، اي خداوند !جنهن سان انهن تنهنجي مسح ٿيل ماڻهن جي قدمن کي بدنام ڪيو آهي.
52خدا جي واکاڻ هميشه تائين هجي .آمين ثم آمين.

باب 90

) 1خدا جي انسان موسي جي دعا (.اي خداوند، تون اسان جي رهڻ جي جاء آهين سڀني نسلن ۾.
2ان کان اڳ جو جبلن جي پيدا ٿيڻ کان اڳ، يا تون زمين ۽ دنيا کي ٺاهيو آهين، جيتوڻيڪ ازل کان ابد تائين، تون ئي خدا آهين.
3تون ماڻهوءَ کي تباهيءَ ڏانهن ڦيرائيندين .۽ چوي ٿو، موٽي اچو، اي ماڻهن جا اولاد.
4ڇالاءِ جو هزار سال تنهنجي نظر ۾ ربُو ڪالهه وانگر آهن، جڏهن اهو گذري ويو آهي، ۽ رات جي هڪڙي واچ وانگر.
5تون انهن کي ائين کڻي ويو جيئن ٻوڏ سان .اهي ننڊ وانگر آهن :صبح جو اهي گهاس وانگر آهن جيڪي اپري ٿو.
6صبح جو اُهو اپري ٿو ۽ اُپري ٿو .شام جو اهو ڪٽيو ويندو آهي ۽ سڪي ويندو آهي.
7ڇالاءِ جو اسين تنهنجي غضب جي ڪري وڪوڙيل آهيون ۽ تنهنجي غضب جي ڪري پريشان آهيون.
8تو اسان جون بڇڙايون، اسان جا ڳجها گُناه پنهنجي منهن جي روشنيءَ ۾ پڌرا ڪيا آهن.
9ڇالاءِ جو اسان جا سڀ ڏينهن تنهنجي غضب ۾ گذري ويا آهن، اسين پنهنجا سال انهيءَ قصي وانگر گذاريون ٿا، جيڪا ٻڌايل آهي.
10اسان جي سالن جا ڏينهن ٽيهه سال ۽ ڏهه آهن .۽ جيڪڏهن طاقت جي لحاظ کان اهي چاليهه سال آهن، پر انهن جي طاقت محنت ۽ ڏک آهي .ڇاڪاڻ ته اهو جلد ئي ڪٽيو ويندو، ۽ اسين ڀڄي ويندا آهيون.
11ڪير ڄاڻي ٿو تنهنجي ڪاوڙ جي طاقت؟ جيتوڻيڪ تنهنجي خوف جي مطابق، تنهنجو غضب آهي.
12تنهنڪري اسان کي سيکاري ته پنهنجا ڏينهن ڳڻيون، ته جيئن پنهنجين دلين کي ڏاهپ سان لڳايون.
13موٽي، اي خداوند، ڪيستائين؟ ۽ ان کي توبه ڪرڻ ڏيو توهان جي ٻانهن جي باري ۾.
14اي پنهنجي ٻاجهه سان اسان کي جلد راضي ڪر .انهيءَ لاءِ ته اسين سڀ ڏينهن خوش ۽ خوش رهون.
15جن ڏينهن ۾ تو اسان کي تڪليف ڏني آهي ۽ جن سالن ۾ اسان بڇڙايون ڏٺيون آهن تن موجب اسان کي خوش ڪر.
16تنهنجو ڪم تنهنجي ٻانهن تي ظاهر ٿئي، ۽ تنهنجو شان سندن ٻارن ڏانهن.
17۽ اسان جي خداوند اسان جي خدا جو حسن اسان تي هجي، ۽ تون اسان جي هٿن جو ڪم اسان تي قائم ڪر .ها، اسان جي هٿن جو ڪم توهان ان کي قائم ڪيو.

باب 91

1اهو جيڪو خدا جي ڳجهي جاءِ ۾ رهندو سو غالب جي ڇانو هيٺ رهندو.

2آءٌ خداوند جي باري ۾ چوندس، هو منهنجي پناهه گاهه ۽ منهنجو قلعو آهي :منهنجو خدا؛ مان هن تي ڀروسو ڪندس.
3يقيناً هو تو کي پکيءَ جي ڦندي کان ۽ موذي مرض کان بچائيندو.
4اهو توکي پنهنجي پنن سان ڍڪيندو، ۽ سندس پرن هيٺان تون ڀروسو ڪندين :سندس سچائي توهان جي ڍال ۽ بڪلر هوندي.
5تون رات جو خوفناڪ نه ڊڄ .۽ نڪي تير لاءِ جيڪو ڏينهن جو اڏامندو آهي.
6نڪي انهيءَ وبا لاءِ، جيڪا اونداهيءَ ۾ هلندي آهي .۽ نڪي تباهي لاءِ جيڪا منجهند جو ضايع ٿي وڃي ٿي.
7هزار تنهنجي پاسي ڪرندا، ۽ ڏهه هزار تنهنجي ساڄي پاسي .پر اهو تنهنجي ويجهو نه ايندو.
8تون رڳو پنهنجين اکين سان ڏسندين ۽ بڇڙن جو اجر ڏسندين.
9ڇالاءِ جو تو خداوند کي بنايو آهي، جيڪو منهنجي پناهه گاهه آهي، حتي سڀ کان مٿاهين، تنهنجي جاءِ.
10تنهن تي ڪابه مصيبت نه ايندي، نڪي ڪا آفت تنهنجي رهائش جي ويجهو ايندي.
11ڇالاءِ جو هو پنهنجن ملائڪن کي اوهان جي حوالي ڪندو، جيڪي اوهان جي سڀني طريقن سان اوهان جي حفاظت ڪن.
12اهي تو کي پنهنجن هٿن ۾ کڻندا، متان تنهنجو پير پٿر تي ڪري.
13تون شينهن ۽ ٻڪريءَ کي لتاڙيندين، جوان شينهن ۽ اژدها کي پيرن هيٺان لتاڙيندين.
14ڇاڪاڻ ته هن پنهنجو پيار مون تي رکيو آهي، تنهنڪري آءٌ کيس بچائيندس :آءٌ کيس مٿاهينءَ تي ويهارندس، ڇاڪاڻ ته هن منهنجو نالو ڄاتو آهي.
15هو مون کي سڏيندو، ۽ مان کيس جواب ڏيندس :مان مصيبت ۾ ساڻس گڏ هوندس .مان کيس بچائيندس، ۽ کيس عزت ڏيندس.
16وڏي ڄمار سان آءٌ کيس راضي ڪندس ۽ کيس پنهنجو ڇوٽڪارو ڏياريندس.

باب 92

) 1سبت جي ڏينهن لاءِ هڪڙو زبور يا گيت (.اهو هڪڙو سٺو ڪم آهي جيڪو خداوند جو شڪر ادا ڪرڻ، ۽ تنهنجي نالي جي ساراهه ڪرڻ، اي عظيم ترين:
2صبح جو تنهنجي شفقت ۽ هر رات تنهنجي وفاداري ظاهر ڪرڻ لاء،
3ڏهن تارن جي هڪ ساز تي، ۽ زبور تي؛ بربط تي وڏي آواز سان.
4ڇالاءِ جو تو، اي خداوند، مون کي پنهنجي ڪم جي ذريعي خوش ڪيو آهي :مان توهان جي هٿن جي ڪم ۾ فتح ڪندس.
5اي خداوند، تنهنجا ڪم ڪيڏا وڏا آهن !۽ توهان جا خيال تمام گهڻا آهن.
6وحشي ماڻهوءَ کي خبر نه آهي .نه ئي ڪو بيوقوف اهو سمجهي ٿو.
7جڏهن بڇڙا گهاس وانگر اپرندا آهن، ۽ جڏهن سڀ بدڪاري جا ڪم ڪندڙ ڦٽي پوندا آهن .اهو آهي ته اهي هميشه لاءِ ناس ٿي ويندا:
8پر تون، اي خداوند، هميشه لاء تمام اعلي آهين.
9ڇالاءِ جو، ڏس، تنهنجا دشمن، اي خداوند، چو، ڏس، تنهنجا دشمن ناس ٿيندا .بي انصافي جا سڀ ڪم ڪندڙ ٽڙي پکڙي ويندا.
10پر تون منهنجو سڱ هڪڙو سڱن جي سڱ وانگر بلند ڪندو :مون کي تازو تيل سان مسح ڪيو ويندو.
11منهنجون اکيون منهنجي دشمنن تي منهنجي خواهش کي ڏسنديون، ۽ منهنجا ڪن انهن بڇڙن جي منهنجي خواهش ٻڌندا جيڪي منهنجي خلاف اٿي کڙا ٿيندا.
12سڌريل کجيءَ جي وڻ وانگر وڌندا :هو لبنان ۾ ديودار وانگر وڌندا.
13جيڪي خداوند جي گهر ۾ پوکيا ويا آهن سي اسان جي خدا جي درٻار ۾ پوکيندا.
14اهي اڃا تائين پوڙهائپ ۾ ميوو آڻيندا .اهي ٿلها ۽ ٿلها هوندا.
15ظاهر ڪرڻ لاءِ ته خداوند سڌو آهي :اهو منهنجو پٿر آهي، ۽ هن ۾ ڪا به بي انصافي نه آهي.

باب 93

1خداوند راڄ ڪري ٿو، اهو عظمت سان ڍڪيل آهي .رب طاقت سان ڍڪيل آهي، جنهن سان هن پنهنجو پاڻ کي ڳنڍيو آهي :دنيا پڻ قائم آهي، جيڪا منتقل نه ٿي سگهي.
2تنهنجو تخت قديم آهي، تون ازل کان آهين.
3سيلاب مٿي ڪيو، اي خداوند، سيلاب پنهنجو آواز بلند ڪيو .سيلاب پنهنجون موجون بلند ڪري ٿو.
4مٿاهين تي خداوند گهڻن پاڻيءَ جي شور کان وڌيڪ طاقتور آهي، هائو، سمنڊ جي طاقتور لهرن کان.
5تنهنجون شاهديون ڏاڍيون پڪيون آهن :پاڪ آهي تنهنجو گهر، اي خداوند، هميشه لاءِ.

باب 94

1اي خداوند خدا، جنهن جو انتقام آهي .اي خدا، جنهن کي انتقام جو واسطو آهي، پنهنجو پاڻ کي ظاهر ڪر.
2پنهنجو پاڻ کي مٿي ڪر، تون زمين جي جج :مغرور کي انعام ڏيو.
3اي خداوند، ڪهڙي وقت تائين بڇڙو ٿيندو، ڪهڙي وقت تائين بڇڙن جي فتح ٿيندي؟
4ڪيستائين اهي سخت ڳالهيون ڪندا ۽ چوندا؟ ۽ بدڪاري جا سڀ ڪم ڪندڙ پاڻ تي فخر ڪن ٿا؟
5اهي تنهنجي قوم کي ٽڪرا ٽڪرا ڪري، اي خداوند، ۽ تنهنجي ورثي کي تڪليف ڏين ٿا.
6اهي رن زال ۽ اجنبي کي قتل ڪن ٿا ۽ يتيم کي قتل ڪن ٿا.

7تنهن هوندي بہ چوندا آهن تہ ”خداوند نہ ڏسندو، نڪي يعقوب جو خدا ان کي ڏسندو.
8سمجهو، اوهي ماڻهن ۾ وحشي آهيو، ۽ اي بيوقوف، اوهين ڪڏهن سياڻندا؟
9جنهن ڪن کي پوکيو، سو نہ ٻڌندو ڇا؟ اهو جنهن اک ٺاهيو آهي، ڇا اهو نہ ڏسندو؟
10اهو جيڪو غير قومن کي سزا ڏئي ٿو، اهو سڌاريندو ڇا؟ اهو جيڪو ماڻهوءَ کي علم سيکاري ٿو، اهو نہ ڄاڻندو ڇا؟
11خداوند ڄاڻي ٿو ماڻهوءَ جي سوچن کي، تہ اهي بيڪار آهن.
12سڀاڳو آهي اهو ماڻهو جنهن کي تون تعظيم ڪرين ٿو، اي خداوند، ۽ کيس پنهنجي شريعت جي تعليم ڏئين ٿو.
13انهيءَ لاءِ تہ تون کيس مصيبتن جي ڏينهن کان آرام ڏئين، جيستائين بڇڙن لاءِ کڏو نہ کڄي وڃي.
14ڇالاءِ جو خداوند پنهنجي قوم کي ڇڏي نہ ڏيندو، نڪي پنهنجي ميراث کي ڇڏي ڏيندو.
15پر فيصلو سچائي ڏانهن موٽندو، ۽ دل ۾ سڀ سڌريل ان جي پيروي ڪندا.
16مون لاءِ ظالمن جي خلاف ڪير اٿي کڙو ٿيندو؟ يا ڪير بڇڙائيءَ جي ڪم ڪندڙن جي خلاف مون لاءِ اٿي بيهندو؟
17جيستائين خداوند منهنجو مددگار نہ هجي ها، تيستائين منهنجو روح تقريباً ماٺ ۾ رهي ها.
18جڏهن مون چيو تہ ”منهنجو پير ڦٿي پيو آهي .تنهنجي رحمت، اي رب، مون کي پڪڙيو.
19منهنجي اندر ۾ منهنجي سوچن جي ڪثرت ۾ تنهنجي راحت منهنجي روح کي خوش ڪري ٿي.
20ڇا بڇڙائيءَ جي تخت کي توسان رفاقت حاصل آهي، جيڪا شريعت سان فساد پيدا ڪري ٿي؟
21اهي پاڻ کي گڏ ڪري نيڪن جي روح جي خلاف، ۽ بي گناهہ خون جي مذمت ڪن ٿا.
22پر خداوند منهنجو بچاءُ آهي .۽ منهنجو خدا منهنجي پناهه جو پٿر آهي.
23۽ هو مٿن سندن ئي بڇڙائي آڻيندو، ۽ انهن کي پنهنجي بڇڙائيءَ ۾ ڪٽي ڇڏيندو .ها، رب اسان جو خدا انهن کي ڪٽي ڇڏيندو.

باب 95

1اي اچو، اچو تہ رب جي لاءِ گيت ڳايون :اچو تہ اسان جي ڇوٽڪاري جي پٿر تي خوشيءَ سان گوڙ ڪريون.
2اچو تہ شڪرگذاريءَ سان سندس حضور ۾ حاضر هجون، ۽ سندس لاءِ زبور جي آواز سان خوشيءَ سان گوڙ ڪريون.
3ڇالاءِ جو خداوند هڪڙو وڏو خدا آهي ۽ هڪڙو وڏو بادشاهہ سڀني معبودن کان مٿي آهي.
4هن جي هٿ ۾ زمين جون اونهيون جڳهون آهن :جبلن جي طاقت پڻ سندس آهي.
5سمنڊ سندس آهي، ۽ اهو اهو ٺاهيو ويو :۽ سندس هٿن سڪي زمين ٺاهيو.
6اي اچو، اچو تہ سجدو ڪريون ۽ سجدو ڪريون :اچو تہ اسان جي پالڻهار جي اڳيان گوڏن ڀر ڪريون.
7ڇالاءِ جو هو اسان جو خدا آهي .۽ اسين سندس چراگاهن جا ماڻهو آهيون، ۽ سندس هٿ جون رڍون .اڄ جيڪڏهن اوهين سندس آواز ٻڌندا،
8پنهنجي دل کي سخت نہ ڪر، جهڙيءَ طرح غضبناڪيءَ ۾ ۽ جهڙي آزمائش جي ڏينهن ۾ بيابان ۾.
9جڏهن اوهان جي ابن ڏاڏن مون کي آزمايو، مون کي ثابت ڪيو ۽ منهنجو ڪم ڏٺو.
10چاليهہ سالن تائين مون کي هن نسل سان غمگين ڪيو ويو، ۽ چيو ويو آهي تہ اهو هڪڙو ماڻهو آهي جيڪي پنهنجي دل ۾ غلطي ڪن ٿا، ۽ انهن کي منهنجي طريقن جي خبر نہ آهي.
11جن کي مون پنهنجي غضب ۾ قسم کنيو آهي تہ اهي منهنجي آرام ۾ داخل نہ ٿيندا.

باب 96

1اي رب لاءِ نئون گيت ڳايو :رب کي ڳايو، سڀ زمين.
2رب کي ڳايو، سندس نالي کي برڪت ڪريو .هن جي نجات کي ڏينهن کان وٺي ڏيکاريو.
3غير قومن ۾ سندس جلال بيان ڪريو، سڀني ماڻهن ۾ سندس عجائب.
4ڇالاءِ جو خداوند عظيم آهي، ۽ تمام گهڻي ساراهہ جي لائق آهي :اهو سڀني ديوتا کان ڊڄڻ گهرجي.
5ڇالاءِ جو سڀني قومن جا ديوتا بت آهن، پر خداوند آسمان ٺاهيو آهي.
6عزت ۽ شان سندس اڳيان آهن :طاقت ۽ خوبصورتي هن جي مقبري ۾ آهي.
7اي قوم جا ماڻهو، خداوند کي ڏيو، خدا کي جلال ۽ طاقت ڏيو.
8خداوند کي سندس نالي جي ڪري جلال ڏيو :هڪڙو نذرانو آڻيو ۽ سندس درٻار ۾ اچو.
9اي رب پاڪ جي خوبصورتي ۾ عبادت ڪريو :سندس اڳيان ڊڄو، سڀ زمين.
10غير قومن جي وچ ۾ چئو تہ خداوند راڄ ڪندو :دنيا پڻ قائم ڪئي ويندي تہ ان کي منتقل نہ ڪيو ويندو :هو ماڻهن کي انصاف سان انصاف ڪندو.
11آسمان خوش ٿئي، ۽ زمين خوش ٿئي .سمنڊ کي گوڙ ڪرڻ ڏيو، ۽ ان جي ڀرپور.
12ميدان خوشيءَ سان ٿئي ۽ جيڪي اُن ۾ آهي، سو سڀئي وڻن جا وڻ خوش ٿين.
13خداوند جي اڳيان :ڇالاءِ جو اهو اچي ٿو، ڇالاءِ جو هو اچي ٿو زمين جو انصاف ڪرڻ لاءِ :هو انصاف سان دنيا جو فيصلو ڪندو، ۽ ماڻهن کي پنهنجي سچائيءَ سان.

باب 97

1خداوند راڄ ڪري ٿو؛ زمين کي خوش ڪرڻ ڏيو؛ ٻيٽن جي ڪثرت کي خوش ٿيڻ ڏيو.
2بادل ۽ اونداهيون هن جي چوڌاري آهن :انصاف ۽ انصاف سندس تخت جي رهائش آهي.
3هڪ باهه هن جي اڳيان وڃي ٿي ۽ سندس دشمنن کي چوڌاري ساڙي ڇڏي ٿي.
4هن جي روشني دنيا کي روشن ڪيو :زمين ڏٺو، ۽ ڏڪڻ لڳو.
5جبلن رب جي حضور ۾، سڄي زمين جي خداوند جي حضور ۾ موم وانگر ڳري ويا.
6آسمان سندس سچائي بيان ڪري ٿو ۽ سڀ ماڻهو سندس جلوي ڏسن ٿا.
7لڄي ٿيو اُهي سڀ، جيڪي بت جي پوڄا ڪن ٿا، جيڪي بتن تي فخر ڪن ٿا، اُن جي پوڄا ڪريو، اي سڀ ديوتا.
8صيون ٻڌو ۽ خوش ٿيو .۽ يهوداه جون ڌيئرون تنهنجي فيصلي جي ڪري خوش ٿيون، اي خداوند.
9ڇالاءِ جو تون، اي خداوند، سڄي زمين کان مٿاهين آهين :تون سڀني ديوتا کان مٿاهين آهين.
10اوهين جيڪي خداوند سان پيار ڪندا آهيو، بڇڙائيءَ کان نفرت ڪريو :هو پنهنجي بزرگن جي روح کي بچائيندو آهي .اهو انهن کي بدڪارن جي هٿ کان بچائي ٿو.
11نيڪن لاءِ روشني پوکي ويندي آهي، ۽ دل جي سڌريل لاءِ خوشي.
12اي صالحو، خداوند ۾ خوش ٿيو .۽ هن جي پاڪائي جي ياد ۾ شڪرگذار ٿيو.

باب 98

) 1هڪ زبور (.اي رب لاءِ هڪ نئون گيت ڳايو؛ ڇاڪاڻ ته هن شاندار ڪم ڪيو آهي :هن جي ساڄي هٿ، ۽ هن جي پاڪ بازو، هن کي فتح حاصل ڪئي آهي.
2خداوند پنهنجي ڇوٽڪاري کي ظاهر ڪيو آهي :هن جي سچائي کي پڌرو ڪري ڇڏيو آهي غير قومن جي نظر ۾.
3هن پنهنجي ٻاجھ ۽ سچائي کي ياد ڪيو آهي بني اسرائيل جي لاءِ :زمين جي سڀني ڇيڙن اسان جي خدا جي نجات کي ڏٺو آهي.
4رب جي لاءِ خوشيءَ سان گوڙ ڪريو، سڄي زمين :وڏو گوڙ ڪريو، خوش ٿيو، ۽ ساراهيو.
5رب کي بربط سان ڳايو؛ بربط سان، ۽ زبور جي آواز سان.
6توتارا ۽ ڪنارن جي آواز سان خداوند بادشاهه جي اڳيان خوشيءَ سان گوڙ ڪريو.
7سمنڊ گجگوڙ ڪري، ۽ ان جي ڀرپور؛ دنيا، ۽ اهي جيڪي ان ۾ رهن ٿا.
8سيلاب پنهنجا هٿ تاڙيون وڄائي :ٽڪريون گڏجي خوش ٿين
9خداوند جي اڳيان؛ ڇاڪاڻ ته هو اچي ٿو زمين جو فيصلو ڪرڻ لاءِ :هو انصاف سان دنيا جو انصاف ڪندو ۽ انصاف سان ماڻهن جو.

باب 99

1خداوند راڄ ڪري ٿو؛ ماڻهن کي ڏڪڻ ڏيو :هو ڪروبيم جي وچ ۾ ويٺو آهي .زمين کي منتقل ٿيڻ ڏيو.
2صيون ۾ خداوند عظيم آهي .۽ اهو سڀني ماڻهن کان مٿاهين آهي.
3اهي تنهنجي عظيم ۽ خوفناڪ نالي جي ساراهه ڪن .ڇاڪاڻ ته اهو مقدس آهي.
4بادشاهه جي طاقت پڻ فيصلي سان پيار ڪري ٿي .تون انصاف قائم ڪرين ٿو، تون يعقوب ۾ انصاف ۽ انصاف تي عمل ڪر.
5اوهين خداوند اسان جي خدا جي واکاڻ ڪريو ۽ سندس پيرن جي صندلي تي سجدو ڪريو .ڇاڪاڻ ته هو پاڪ آهي.
6موسى ۽ هارون سندس پادرين ۾، ۽ سموئيل انهن مان جيڪي سندس نالو سڏين ٿا .انهن خداوند کي سڏيو، ۽ هن انهن کي جواب ڏنو.
7هن انهن سان بادل جي ٿنڀن ۾ ڳالهايو :اهي سندس شاهديون ۽ حڪم جاري ڪيا جيڪي هن کين ڏنو هو.
8تو انهن کي جواب ڏنو، اي خداوند اسان جي خدا، تون هڪڙو خدا آهين جنهن انهن کي معاف ڪيو، جيتوڻيڪ تو انهن جي ايجادن جو بدلو ورتو.
9خداوند اسان جي خدا جي واکاڻ ڪريو، ۽ سندس پاڪ ٽڪريءَ تي عبادت ڪريو .ڇالاءِ جو خداوند اسان جو خدا پاڪ آهي.

باب 100

) 1هڪ زبور جي ساراهه (.رب جي لاءِ خوشيءَ سان گوڙ ڪريو، اي سڀ ڌرتي.
2خوشيءَ سان خداوند جي خدمت ڪريو :گيت ڳائڻ سان سندس حضور اڳيان اچو.
3اوهين ڄاڻو ٿا ته خداوند اهو ئي خدا آهي :اهو اهو آهي جنهن اسان کي بڻايو آهي، ۽ اسان پاڻ نه .اسين سندس قوم آهيون، ۽ سندس چراگاهن جون رڍون.
4شڪرگذاريءَ سان سندس دروازن ۾ داخل ٿيو، ۽ سندس درٻارن ۾ حمد سان :سندس شڪرگذار ٿيو، ۽ سندس نالي تي برڪت ڪر.
5ڇالاءِ جو خداوند چڱو آهي .سندس رحمت ابدي آهي؛ ۽ سندس سچائي سڀني نسلن تائين قائم رهي.

باب 101

) 1دائود جو زبور (.مان رحمت ۽ فيصلي جا گيت ڳايان ٿو :اي پالڻهار، مان توهان کي ڳائيندس.

2آءٌ پاڪ ڪي عقلمنديءَ سان پوريءَ طرح سان پيش ڪندس .اي تون مون وٽ ڪڏهن ايندين؟ مان پنهنجي گهر ۾ پوري دل سان هلندس.
3مان پنهنجين اکين اڳيان ڪا بڇڙي شيءِ قائم نہ ڪندس :مون کي انهن جي ڪم کان نفرت آهي جيڪي ڦري ويندا آهن .اهو مون سان نه جڙي سگهندو.
4مون کان بدصورت دل جدا ٿي ويندي :آءٌ ڪنهن بڇڙي ماڻهوءَ کي نہ سڃاڻيندس.
5جيڪو به پنهنجي پاڙيسريءَ جي بي عزتي ڪندو، تنهن کي مان وڍي ڇڏيندس، جنهن کي مٿاهين نظر ۽ مغرور دل آهي، تنهن کي آءٌ ڏک نه ڪندس.
6منهنجون نظرون زمين جي وفادارن تي هونديون، تہ اهي مون سان گڏ رهن، اهو جيڪو چڱيءَ طرح هلندو، سو منهنجي خدمت ڪندو.
7جيڪو ٺڳي ڪري ٿو سو منهنجي گهر ۾ نه رهندو، جيڪو ڪوڙ ڳالهائيندو، سو منهنجي نظر ۾ نه رهندو.
8مان جلد ئي ملڪ جي سڀني بڇڙن کي ناس ڪندس .ته مان رب جي شهر مان سڀني بڇڙن کي ڪٽي ڇڏيان.

باب 102

) 1مصيبت جي دعا، جڏهن هو پريشان ٿئي ٿو، ۽ رب جي اڳيان پنهنجون شڪايتون بيان ڪري ٿو (.منهنجي دعا ٻڌي، اي منهنجا مالڪ، ۽ منهنجي دعا تو وٽ اچي.
2جڏهن آءٌ مصيبت ۾ هجان، تنهن ڏينهن پنهنجو منهن مون کان نہ لڪايو .پنهنجو ڪن مون ڏانهن جهڪاءِ :جنهن ڏينهن مون کي سڏيندو، مون کي تڪڙو جواب ڏي.
3ڇالاءِ جو منهنجا ڏينهن دونهون وانگر سڙي ويا آهن، ۽ منهنجا هڏا سڙي ويا آهن.
4منهنجو دل ڌڪيو ويو آهي، ۽ گهاس وانگر سڪي ويو آهي .ته مان ماني کائڻ وساريان.
5منهنجي رڙ جي آواز جي ڪري منهنجون هڏا منهنجي چمڙيءَ سان چنبڙي ويا آهن.
6آءٌ رڻ پٽ جي ٻڪريءَ جهڙو آهيان :آءٌ بيابان جي اُلو جهڙو آهيان.
7مان ڏسان ٿو، ۽ گهر جي چوٽيءَ تي اڪيلي جهڙي وانگر آهيان.
8منهنجا دشمن سڄو ڏينهن مون کي ملامت ڪن ٿا .۽ جيڪي مون تي چريو آهن سي منهنجي خلاف قسم کڻندا آهن.
9ڇالاءِ جو مون مانيءَ وانگر ڪائي، پنهنجي پيئڻ کي روئڻ سان ملايو آهي.
10تنهنجي ڪاوڙ ۽ غضب جي ڪري، ڇالاءِ جو تو مون کي مٿي کنيو آهي ۽ مون کي هيٺ اڇلايو آهي.
11منهنجا ڏينهن هڪ پاڇي جهڙا آهن، جيڪو زوال پذير آهي .۽ مان گهاس وانگر سڪي ويو آهيان.
12پر تون، اي خداوند، هميشه رهندين .۽ تنهنجي ياد سڀني نسلن تائين.
13تون اٿندين، ۽ صيون تي رحم ڪر، ڇالاءِ جو هن جي احسان ڪرڻ جو وقت، هائو، مقرر ڪيل وقت اچي ويو آهي.
14ڇالاءِ جو تنهنجا ٻانهن هن جي پٿرن ۾ خوش ٿين ٿا، ۽ انهيءَ جي مٽيءَ کي پسند ڪن ٿا.
15تنهنڪري قومون خداوند جي نالي کان ڊڄندا، ۽ زمين جا سڀ بادشاهہ تنهنجي شان کان ڊڄندا.
16جڏهن خداوند صيون کي تعمير ڪندو، اهو پنهنجي جلال ۾ ظاهر ٿيندو.
17هو فقيرن جي دعا کي ڌيان ڏيندو، ۽ انهن جي دعا کي حقير نہ سمجهندو.
18اهو ايندڙ نسل لاءِ لکيو ويندو :۽ جيڪي ماڻهو پيدا ڪيا ويندا اهي خداوند جي واکاڻ ڪندا.
19ڇالاءِ جو هن پنهنجي مقدس جاءِ جي اونچائي کان هيٺ ڏٺو آهي .آسمان مان رب زمين کي ڏٺو.
20قيديءَ جي رڙ ٻڌڻ لاءِ؛ انهن کي ڇڏڻ لاءِ جيڪي موت لاءِ مقرر ڪيا ويا آهن.
21صيون ۾ خداوند جي نالي جو اعلان ڪرڻ، ۽ يروشلم ۾ سندس ساراهه؛
22جڏهن ماڻهو گڏ ٿين، ۽ بادشاهتون، خداوند جي عبادت ڪرڻ لاءِ.
23هن رستي ۾ منهنجي طاقت کي ڪمزور ڪيو .هن منهنجا ڏينهن ننڍا ڪيا.
24مون چيو، اي منهنجا خدا، مون کي منهنجي ڏينهن جي وچ ۾ نه وٺي، تنهنجا سال سڄي نسلن ۾ آهن.
25پراڻي زماني کان تو زمين جو بنياد رکيو آهي، ۽ آسمان تنهنجي هٿن جو ڪم آهن.
26اهي ناس ٿي ويندا، پر تون برداشت ڪندين :هائو، اهي سڀئي ڪپڙا وانگر پراڻا ٿي ويندا .هڪ لباس جي طور تي تون انهن کي تبديل ڪندين، ۽ اهي تبديل ڪيا ويندا:
27پر تون ساڳيو آهين، ۽ تنهنجي سالن جي ڪا پڇاڙي نه ٿيندي.
28تنهنجي ٻانهن جو اولاد جاري رهندو، ۽ انهن جو ٻج توهان جي اڳيان قائم ڪيو ويندو.

باب 103

) 1دائود جو زبور (.اي منهنجا جان، رب کي ساراهيو، ۽ جيڪي مون ۾ آهي، ان جي پاڪ نالي کي ساراهيو.
2اي منهنجا جان، خداوند جي واکاڻ ڪر، ۽ سندس سڀ فائدا نه وساريو.
3جيڪو توهان جي سڀني بڇڙن کي معاف ڪري ٿو .جيڪو توهان جي سڀني بيمارين کي شفا ڏيندو.
4جيڪو توهان جي زندگي کي تباهي کان بچائي ٿو .جيڪو تو کي پيار ۽ رحمدلي سان تاج ڏئي ٿو.
5جيڪو تنهنجي وات کي سٺين شين سان پورو ڪري ٿو .تنهنڪري تنهنجي جوانيءَ کي عقاب وانگر تازو ڪيو وڃي.
6خداوند سڀني مظلومن لاءِ انصاف ۽ انصاف ڪري ٿو.
7هن پنهنجا طريقا موسيٰ ڏانهن ٻڌرا ڪيا، سندس ڪم بني اسرائيلن ڏانهن.
8خداوند مهربان ۽ مهربان آهي، غضب ۾ سست ۽ ٻاجهارو آهي.

9هو هميشہ نہ ننديندو، نڪي هميشہ پنهنجي ڪاوڙ کي برقرار رکندو.
10هن اسان جي گناهن کان پوءِ اسان سان ڪو واسطو نہ ڪيو آهي .۽ نڪي اسان کي اسان جي گناهن جي مطابق بدلو ڏنو.
11ڇالاءِ جو جيئن آسمان زمين کان مٿاهين آهي، تيئن سندس ٻاجهہ انهن تي آهي جيڪي ڪانئس ڊڄن ٿا.
12جيترو اوڀر اولهہ کان پري آهي، اوترو ئي هن اسان جا گناهہ اسان کان پري ڪري ڇڏيا آهن.
13جهڙيءَ طرح هڪڙو پيءُ پنهنجي ٻارن تي رحم ڪري ٿو، تيئن خداوند انهن تي رحم ڪري ٿو جيڪي ڪانئس ڊڄن ٿا.
14ڇالاءِ جو هو اسان جي فريم کي ڄاڻي ٿو .هن کي ياد آهي تہ اسين مٽي آهيون.
15جيئن ماڻهوءَ لاءِ، سندس ڏينهن گهاس جهڙا آهن، جهڙيءَ طرح هو ميدان جي گلن وانگر ڦلجي ٿو.
16ڇالاءِ جو واءُ مٿس لنگهي ٿو ۽ هليو ويو آهي .۽ ان جي جاءِ ان کي وڌيڪ نہ ڄاڻندو.
17پر خداوند جي رحمت هميشہ کان هميشہ تائين انهن تي آهي جيڪي ڪانئس ڊڄن ٿا، ۽ سندس انصاف ٻارن جي ٻارن تي آهي.
18انهن لاءِ جيڪي سندس عهد تي عمل ڪن ۽ انهن لاءِ جيڪي سندس حڪمن تي عمل ڪن.
19خداوند پنهنجو تخت آسمان ۾ تيار ڪيو آهي .۽ سندس بادشاهي سڀني تي حڪمراني ڪري ٿي.
20خدا جي واکاڻ ڪريو، اي سندس ملائڪ، جيڪي طاقت ۾ شاندار آهن، جيڪي سندس حڪمن تي عمل ڪندا آهن، سندس ڪلام جي آواز کي ٻڌندا آهن.
21اوهين سڀيئي سندس لشڪر، خداوند جي واکاڻ ڪريو .اوهين هن جا وزير، جيڪي هن جي مرضيءَ سان ڪريو.
22رب کي ساراهيو، سندس سڀ ڪم سندس بادشاهت جي سڀني جڳهن ۾ :اي منهنجا روح، رب جي واکاڻ ڪر.

باب 104

1اي منهنجا جان، خداوند جي واکاڻ ڪر .اي منهنجا خدا، تون تمام وڏو آهين .تون عزت ۽ شان سان ڍڪيل آهين.
2جيڪو پاڻ کي روشنيءَ سان ڍڪي ٿو، جيئن ڪپڙا ڍڪي ٿو، جيڪو آسمان کي پردي وانگر ڍڪي ٿو.
3جيڪو پاڻيءَ ۾ پنهنجي ڪمرن جا شعلا رکي ٿو، جيڪو ڪڪرن کي پنهنجو رٿ بڻائي ٿو، جيڪو واءَ جي پرن تي هلندو آهي.
4جيڪو پنهنجي ملائڪن کي روح بڻائي ٿو .سندس وزيرن کي ٻرندڙ باهہ:
5جنهن زمين جا بنياد رکيا، انهيءَ لاءِ تہ اها هميشہ لڪل نہ ٿئي.
6تو ان کي اونداهہ سان ڍڪي ڇڏيو، جيئن ڪپڙي سان :پاڻي جبلن جي مٿان بيٺو.
7تنهنجي ننڍولي تي اهي ڀڄي ويا .تنهنجي گجگوڙ جي آواز تي اهي تڪڙ ۾ هليا ويا.
8اهي جبلن تان چڙهي وڃن ٿا .اهي وادين مان هيٺ لهي ويندا آهن انهيءَ جاءِ ڏانهن جنهن جو تو انهن لاءِ بنياد رکيو آهي.
9تو هڪ حد مقرر ڪئي آهي تہ اهي پار نہ ٿين .تہ اهي وري نہ ڦرندا زمين کي ڍڪڻ لاءِ.
10هو وادين ۾ چشما موڪلي ٿو، جيڪي ٽڪرين جي وچ ۾ وهنديون آهن.
11اهي ميدان جي هر جانور کي پيئندا آهن، جهنگلي گدا پنهنجي اڃ کي لڪائيندا آهن.
12انهن جي مدد سان آسمان جي پکين کي سندن رهائش ملندي، جيڪي شاخن جي وچ ۾ ڳائيندا آهن.
13هو پنهنجي ڪمرن مان جبلن کي پاڻي ڏئي ٿو :زمين تنهنجي ڪمن جي ميوي سان سيراب ٿي.
14هو ڍورن لاءِ گاهہ اُڀري ٿو، ۽ ماڻهوءَ جي خدمت لاءِ ٻوٽا، انهيءَ لاءِ تہ هو زمين مان کاڌو ڪڍي.
15۽ شراب جيڪا ماڻهوءَ جي دل کي خوش ڪري، تيل آهي جيڪو سندس منهن کي روشن ڪري، ۽ ماني جيڪا ماڻهوءَ جي دل کي مضبوط ڪري.
16خداوند جا وڻ رس سان ڀريل آهن .لبنان جا ديوار، جيڪي هن پوکيا آهن؛
17جتي پکي پنهنجا آکيرا ٺاهيندا آهن، تيئن سارس جو گهر آهي.
18وڏا جبل جهنگلي ٻڪرين لاءِ پناهہ آهن .۽ ڪنيز لاءِ پٿر.
19هن چنڊ کي موسمن لاءِ مقرر ڪيو :سج کي خبر آهي تہ سندس غروب ٿيڻ.
20تون اونداهين ڪرين ٿو، ۽ اهو رات آهي، جنهن ۾ جنگل جا سڀ جانور رڙيون ڪندا آهن.
21جوان شينهن پنهنجن شڪار جي پٺيان ٻوڙن ٿا ۽ خدا کان پنهنجو گوشت گهرن ٿا.
22سج اڀري ٿو، اهي پاڻ کي گڏ ڪن ٿا، ۽ انهن کي پنهنجن دامن ۾ لهي ٿو.
23ماڻهو شام تائين پنهنجي ڪم ۽ محنت ڏانهن نڪرندو آهي.
24اي خداوند، تنهنجا ڪم ڪيڏا گهڻا آهن !حڪمت ۾ تو هان انهن سڀني کي ٺاهيو آهي :زمين توهان جي دولت سان ڀريل آهي.
25اهڙيءَ طرح اهو وڏو ۽ وسيع سمنڊ آهي، جنهن ۾ بيشمار شيون آهن، جيڪي ننڍا توڙي وڏا جانور آهن.
26اُتي ٻيڙيون وڃن ٿيون :اُتي اهو ليويتان آهي، جنهن کي تو اُن ۾ کيڏڻ لاءِ بڻايو آهي.
27اهي سڀ تنهنجي انتظار ۾ آهن .تہ جيئن توهان انهن کي انهن جو گوشت مناسب وقت تي ڏيو.
28جيڪي تون انهن کي ڏيندو آهين اهي گڏ ڪن ٿا :تون پنهنجو هٿ کوليندين، اهي چڱن سان ڀريل آهن.
29تون پنهنجو منهن لڪائيندين، اهي پريشان آهن :تون انهن جو ساهہ ڪڍين، اهي مري وڃن، ۽ پنهنجي مٽي ڏانهن موٽي وڃن.
30تون پنهنجي روح کي ٻاهر موڪليون، اهي پيدا ڪيا ويا آهن، ۽ تون زمين جي منهن کي نئين ڪري ٿو.
31خداوند جو جلال هميشه تائين قائم رهندو :خداوند پنهنجي ڪمن ۾ خوش ٿيندو.
32هو زمين ڏانهن نهاري ٿو، ۽ اها ڏڪي ٿي، هو ٽڪرين کي ڇهي ٿو، ۽ اهي دونهون ٿا ڪن.
33آءٌ جيستائين جيئرو رهندس تيستائين خداوند جا گيت ڳائيندس :آءٌ پنهنجي خدا جي ساراهہ ڳائيندو رهندس، جيستائين مون وٽ آهي.
34منهنجو مراقبو هن لاءِ مٺو هوندو :مان خداوند ۾ خوش هوندس.
35گنهگار کي زمين مان ختم ڪيو وڃي، ۽ بدڪار وڌيڪ نہ هجن .اي منهنجا جان، تون رب جي واکاڻ ڪر .رب جي ساراهہ ڪريو.

باب 105

1اي خداوند جو شڪر ڪريو؛ هن جي نالي کي سڏيو :هن جي ڪمن کي ماڻهن جي وچ ۾ ڄاڻايو.
2هن لاءِ ڳايو، هن لاءِ زبور ڳايو :سندس سڀني عجيب ڪمن جي ڳالھ ڪريو.
3هن جي پاڪ نالي ۾ پاڪائي ڪريو :انهن جي دل خوش ٿئي جيڪي خداوند کي ڳوليندا آهن.
4رب کي ڳولهيو، ۽ سندس طاقت :هميشه سندس منهن ڳوليو.
5ياد رکو سندس عجيب ڪم جيڪي هن ڪيا آهن .سندس عجب، ۽ سندس وات جا فيصلا؛
6اي ابراهيم جو اولاد، سندس ٻانهي، يعقوب جا اولاد، سندس چونڊيل.
7اهو خداوند اسان جو خدا آهي :سندس فيصلا سڄي زمين ۾ آهن.
8هن پنهنجي عهد کي هميشہ لاءِ ياد ڪيو، اهو ڪلام جيڪو هن هزارين نسلن کي حڪم ڏنو هو.
9اهو انجام جيڪو هن ابراهيم سان ڪيو هو، ۽ سندس قسم اسحاق کي.
10۽ يعقوب لاءِ شريعت لاءِ ۽ بني اسرائيل لاءِ ابدي واعدي جي تصديق ڪئي.
11چيو تہ ”آءٌ تو کي ڪنعان جي ملڪ ڏيندس، تنهنجي ميراث جو گهڻو حصو.
12جڏهن اهي تعداد ۾ ٿورا ماڻهو هئا .ها، تمام ٿورا، ۽ ان ۾ اجنبي.
13جڏهن اهي هڪڙي قوم کان ٻيءَ قوم ڏانهن، هڪڙي بادشاهت کان ٻي قوم ڏانهن ويا.
14هن ڪنهن بہ ماڻهوءَ کي انهن تي ظلم ڪرڻ نہ ڏنو :هائو، هن بادشاهن کي انهن جي خاطر ملامت ڪيو.
15چيائون تہ ”منهنجي مسح ڪيل کي هٿ نہ لاهہ ۽ منهنجي نبين کي ڪوبہ نقصان نہ پهچايو.
16ان کان علاوه هن ملڪ ۾ ڏڪار لاءِ سڏيو :هن ماني جي سڄي لٺ کي ٽوڙي ڇڏيو.
17هن انهن جي اڳيان هڪڙو ماڻهو موڪليو، يعني يوسف، جيڪو هڪڙي نوڪر جي بدلي وڪيو ويو هو.
18جنهن جي پيرن کي زنجيرن سان زخمي ڪيو، اهو لوھ ۾ رکيل هو.
19ايستائين جو سندس ڪلام آيو :خداوند جو ڪلام کيس آزمائي ٿو.
20بادشاهہ موڪليو ۽ کيس ڇڏايو .جيتوڻيڪ عوام جي حڪمران، ۽ کيس آزاد ٿيڻ ڏيو.
21هن کيس پنهنجي گهر جو مالڪ ۽ پنهنجي سموري مال جو حاڪم بڻايو.
22پنهنجي راڄن کي پنهنجي مرضيءَ تي پابند ڪرڻ؛ ۽ هن جي سينيٽرن کي حڪمت سيکاريو.
23بني اسرائيل پڻ مصر ۾ آيا .۽ يعقوب حام جي ملڪ ۾ رهيو.
24۽ هن پنهنجي قوم کي تمام گهڻو وڌايو .۽ انهن کي سندن دشمنن کان وڌيڪ مضبوط ڪيو.
25هن انهن جي دل کي پنهنجي قوم کان نفرت ڪرڻ لاء، پنهنجي نوڪرن سان ٺڳيء سان پيش ڪرڻ لاء ڦيرايو.
26هن پنهنجي نوڪر موسيٰ کي موڪليو .۽ هارون جنهن کي هن چونڊيو هو.
27انهن پنهنجي وچ ۾ معجزا ڏيکاريا، ۽ حام جي ملڪ ۾ عجب.
28هن اونداهي کي موڪليو، ۽ ان کي اونڌو ڪيو .۽ انهن سندس ڪلام جي خلاف بغاوت نه ڪئي.
29هن انهن جي پاڻيءَ کي رت ۾ بدلائي ڇڏيو ۽ سندن مڇيون ماري ڇڏيون.
30انهن جي زمين ۾ ڏاڍا ڏيڏر پيدا ٿيا، انهن جي بادشاهن جي ڪمرن ۾.
31هو ڳالهائي رهيو هو، تڏهن مختلف قسم جون مکيون ۽ جُونيون اچي پنهنجن مڙني ساحلن ۾ اچي ويون.
32هن انهن کي مينهن لاءِ اونهار ڏني ۽ سندن زمين ۾ ٻرندڙ باهہ ڏني.
33هن سندن انگورن ۽ انجير جي وڻن کي بہ ماريو .۽ انهن جي ساحلن جي وڻن کي ٽوڙيو.
34هو ڳالهائي رهيا هئا، تڏهن ماڪڙ آيا، ٻڪريون، ۽ اهي بي شمار،
35۽ پنهنجي زمين ۾ سڀ ڀاڄيون کائي ويا، ۽ انهن جي زمين جا ميوا کائي ويا.
36هن انهن جي ملڪ ۾ سڀني پهريتن کي پڻ ماريو، جيڪي انهن جي سڄي طاقت جو سردار هو.
37هن انهن کي چاندي ۽ سون سان گڏ ڪڍيو، ۽ انهن جي قبيلن ۾ هڪڙو ڪمزور ماڻهو ڪونهي.
38مصر خوش ٿيو جڏهن اهي روانا ٿيا، ڇالاءِ جو انهن جو خوف مٿن ڇانيل هو.
39هن هڪڙي ڪڪر کي ڍڪڻ لاء پکڙيل آهي .۽ رات ۾ روشني ڏيڻ لاء باهه.
40ماڻهن پڇا ڪئي، تڏهن هو ٻڪريون کڻي آيو ۽ کين آسماني ماني‍ءَ سان ڀاڪر پاتو.
41هن پٿر کي کوليو، ۽ پاڻي نڪري ويو .اهي درياهه وانگر خشڪ هنڌن تي ڀڄي ويا.
42ڇالاءِ جو هن پنهنجو پاڪ واعدو ياد ڪيو ۽ ابراهيم پنهنجي ٻانهي کي.
43۽ هن پنهنجي قوم کي خوشي سان ڪڍيو، ۽ پنهنجي چونڊيل خوشيء سان.
44۽ انهن کي غير قومن جون زمينون ڏنيون، ۽ انهن کي ماڻهن جي محنت ورثي ۾ ملي.
45انهيءَ لاءِ تہ اهي سندس حڪمن تي عمل ڪن ۽ سندس قانونن تي عمل ڪن .رب جي ساراهه ڪريو.

باب 106

1خدا جي واکاڻ ڪريو .اي رب جو شڪر ڪر؛ ڇالاءِ جو اهو چڱو آهي، ڇاڪاڻ تہ سندس رحمت هميشہ لاءِ قائم رهندي.
2ڪير ٿو چئي سگهي ٿو خداوند جي زبردست ڪمن کي؟ ڪير سندس ساراھ بيان ڪري سگهي ٿو؟
3سڀاڳا آهن اُهي جيڪي انصاف ڪن ٿا ۽ جيڪي هر وقت سچائيءَ سان ڪم ڪن ٿا.
4مون کي ياد ڪر، اي پالڻهار، احسان سان جيڪو توهان پنهنجي قوم تي ڪٽندا آهيو :اي مون کي پنهنجي ڇوٽڪاري سان ڏس.

5انهيءَ لاءِ ته آءٌ تنهنجي چونڊيل نيڪيءَ کي ڏسان، تنهنجي قوم جي خوشيءَ ۾ خوش ٿيان، انهيءَ لاءِ ته آءٌ تنهنجي ميراث سان گڏ فخر ڪريان.
6اسان پنهنجن ابن ڏاڏن سان گڏ گناهه ڪيا آهن، اسان بڇڙا ڪم ڪيا آهن، اسان بڇڙا ڪم ڪيا آهن.
7اسان جا ابا ڏاڏا مصر ۾ تنهنجي عجائبات کي نه سمجهندا هئا .انهن تنهنجي ٻاجھ جي ڪثرت کي ياد نه ڪيو؛ پر هن کي سمنڊ ۾، جيتوڻيڪ ڳاڙهي سمنڊ ۾.
8تنهن هوندي به هن انهن کي پنهنجي نالي جي خاطر بچايو، انهيءَ لاءِ ته هو پنهنجي زبردست طاقت کي ظاهر ڪري.
9هن ڳاڙهي سمنڊ کي به ڏڪايو، ۽ اهو سڪي ويو، تنهنڪري هو انهن کي اونهين مان هليو ويو، جيئن بيابان مان.
10۽ هن انهن کي انهيءَ جي هٿ کان بچايو، جيڪو انهن کان نفرت ڪندو هو، ۽ انهن کي دشمن جي هٿ کان ڇڏايو.
11۽ پاڻي سندن دشمنن کي ڍڪي ڇڏيو، انهن مان هڪڙو به نه بچيو.
12پوءِ هنن سندس ڳالهيون مڃيون .انهن سندس ساراهه ڳايا.
13اهي جلد ئي سندس ڪم وساري ويٺا .انهن هن جي صلاح جو انتظار نه ڪيو:
14پر رڻ   پٽ ۾ تمام گهڻي خواهش ڪئي ۽ بيابان ۾ خدا کي آزمايو.
15۽ هن انهن کي سندن درخواست ڏني .پر انهن جي روح ۾ نرمي موڪليو.
16انهن کي خيمي ۾ موسيٰ ۽ خداوند جي بزرگ هارون تي حسد ڪيو.
17زمين کولي وئي ۽ داٿان کي ڳري ويو ۽ ابيرام جي جماعت کي ڍڪي ڇڏيو.
18۽ سندن جماعت ۾ باهه ٻاري وئي .شعلا شرارتن کي ساڙي ڇڏيو.
19انهن حورب ۾ هڪڙو گابي ٺاهيو ۽ پگھريل بت جي پوڄا ڪئي.
20اهڙيءَ طرح انهن پنهنجو شان و شوڪت گاهه کائڻ واري ڍڳي جي مثال ۾ بدلائي ڇڏيو.
21انهن پنهنجي ڇوٽڪاري واري خدا کي وساري ڇڏيو، جنهن مصر ۾ وڏا وڏا ڪم ڪيا هئا.
22حام جي ملڪ ۾ عجيب ڪم ۽ ڳاڙهي سمنڊ جي ڪناري تي خوفناڪ شيون.
23تنهنڪري هن چيو ته هو انهن کي ناس ڪري ڇڏي، جيستائين سندس چونڊيل موسيٰ هن جي اڳيان ڀڃ ۾ بيٺو نه هجي ها ته سندس غضب ڦري، متان هو انهن کي برباد ڪري ڇڏي.
24هائو، اهي خوشگوار زمين کي حقير سمجهندا هئا، انهن سندس ڪلام کي نه مڃيو:
25پر پنهنجن خيمن ۾ ڪُرڻ لڳا، ۽ خداوند جو آواز نه ٻڌائون.
26تنهنڪري هن انهن جي خلاف پنهنجو هٿ وڌايو، انهن کي بيابان ۾ ختم ڪرڻ لاءِ.
27انهن جي ٻج کي پڻ قومن جي وچ ۾ ختم ڪرڻ لاء، ۽ انهن کي زمينن ۾ پکيڙيو وڃي.
28اهي به پاڻ ۾ شامل ٿي بعل پور ڏانهن ويا ۽ مئلن جون قربانيون کائين.
29اهڙيءَ طرح هنن پنهنجي ايجادن سان هن کي ڪاوڙايو، ۽ انهن تي طاعون اچي بيٺي.
30پوءِ فيناس اٿي بيٺو، ۽ فيصلو ڪيو، ۽ اهڙيءَ طرح وبا رڪجي وئي.
31۽ اهو هن لاءِ ڳڻيو ويو هميشه لاءِ سڀني نسلن لاءِ سچائي.
32اهي هن کي ڪاوڙ جي پاڻيءَ تي پڻ ڪاوڙيا، ايتري قدر جو اهو انهن جي ڪري موسيٰ سان بيمار ٿيو.
33ڇالاءِ   جو انهن هن جي روح کي ايذايو، جو هو بي   خبريءَ سان پنهنجن چپن سان ڳالهائڻ لڳو.
34انهن قومن کي تباهه نه ڪيو، جن بابت خداوند کين حڪم ڏنو هو:
35پر غير قومن ۾ مليا ۽ سندن ڪم سکي ويا.
36۽ اهي پنهنجن بتن جي پوڄا ڪندا هئا، جيڪي انهن لاءِ ڦاسي هئا.
37هائو، انهن پنهنجن پٽن ۽ ڌيئرن کي شيطانن ڏانهن قربان ڪيو،
38۽ بي گناهه خون، حتي پنهنجن پٽن ۽ ڌيئرن جو رت، جن کي ڪنعان جي بتن جي اڳيان قربان ڪيو ويو، ۽ ملڪ رت سان آلوده ڪيو ويو.
39اهڙيءَ طرح اهي پنهنجن ڪمن سان ناپاڪ ٿيا ۽ پنهنجن ايجادن سان زنا ڪرڻ لڳا.
40تنهنڪري خداوند جو غضب پنهنجي قوم تي نازل ٿيو، ايتري قدر جو هن پنهنجي وراثت کان نفرت ڪئي.
41۽ هن انهن کي غير قومن جي هٿ ۾ ڏنو .۽ جيڪي انهن کان نفرت ڪندا هئا تن تي حڪومت ڪئي.
42انهن جي دشمنن به مٿن ظلم ڪيو ۽ انهن کي سندن هٿ هيٺ ڪري ڇڏيو.
43ڪيترائي ڀيرا هن انهن کي بچايو .پر انهن هن کي پنهنجي مشوري سان مشتعل ڪيو، ۽ انهن کي پنهنجي بڇڙائيءَ جي ڪري گهٽايو ويو.
44تنهن هوندي به هن انهن جي مصيبت کي سمجهيو، جڏهن هن سندن روئڻ ٻڌو.
45۽ هن انهن لاءِ پنهنجو واعدو ياد ڪيو، ۽ پنهنجي رحمت جي ڪثرت موجب توبه ڪئي.
46هن انهن کي انهن سڀني تي رحم ڪيو، جن کين قيد ڪيو هو.
47اي خداوند اسان جي خدا، اسان کي بچايو، ۽ اسان کي قومن مان گڏ ڪر، تنهنجي پاڪ نالي جي شڪرگذار ڪرڻ لاء، ۽ توهان جي ساراهه ۾ فتح حاصل ڪرڻ لاء.
48برڪت وارو رب بني اسرائيل جو خدا ازل کان ابد تائين، ۽ سڀني ماڻهن کي چوندا آهن، آمين .رب جي ساراهه ڪريو.

باب 107

1اي خداوند جو شڪر ڪريو، ڇالاءِ   جو اهو چڱو آهي، ڇالاءِ   جو سندس رحمت هميشه قائم رهندي.

2خداوند جو ڇوٽڪارو ڏيندڙ اهو ئي چون، جنهن کي هن دشمن جي هٿ کان ڇوٽڪارو ڏنو آهي.
3۽ انهن کي زمينن مان گڏ ڪيو، اوڀر کان، اولهه کان، اتر ۽ ڏکڻ کان.
4اهي اڪيلائيءَ ۾ بيابان ۾ گهمندا رهيا .هنن کي رهڻ لاءِ ڪو شهر نه مليو.
5بُکايل ۽ اُڃايل، سندن روح انهن ۾ ڦاسي پيو.
6پوءِ انهن پنهنجي مصيبت ۾ خداوند کي روئي ڏنو، ۽ هن انهن کي سندن مصيبتن مان ڇڏايو.
7۽ هو انهن کي سڌي رستي ڏانهن وٺي ويو، انهيءَ لاءِ ته هو هڪڙي آباديءَ واري شهر ڏانهن وڃن.
8ڪاش انسان رب جي واکاڻ ڪري، سندس نيڪيءَ لاءِ ۽ سندس عجب ڪمن لاءِ جيڪي ماڻهن جي ٻارن لاءِ آهن!
9ڇالاءِ جو هو آرزومند روح کي سڪون ڏئي ٿو ۽ بکايل روح کي چڱائيءَ سان ڀري ٿو.
10جيئن اونداهين ۽ موت جي ڇانو ۾ ويهي، مصيبت ۽ لوهه ۾ جڪڙيل هجي.
11ڇالاءِ جو انهن خدا جي لفظن جي خلاف بغاوت ڪئي ۽ خدا تعاليٰ جي مشوري جي مخالفت ڪئي.
12تنهنڪري هن انهن جي دل کي محنت سان لاٿو .اهي هيٺ لهي ويا، ۽ مدد ڪرڻ وارو ڪو به نه هو.
13پوءِ انهن پنهنجي مصيبت ۾ خداوند کي روئي ڏنو ۽ هن انهن کي سندن مصيبتن مان بچايو.
14هن انهن کي اونداهين ۽ موت جي ڇانو مان ڪڍي ڇڏيو، ۽ انهن جي بندن کي ٽوڙي ڇڏيو.
15ڪاش انسان رب جي واکاڻ ڪري، سندس نيڪيءَ لاءِ ۽ سندس عجب ڪمن لاءِ جيڪي ماڻهن جي ٻارن لاءِ آهن!
16ڇالاءِ جو هن پيتل جا دروازا ٽوڙي ڇڏيا آهن، ۽ لوهه جي سڙيل سڙيل سڪن کي ڪٽي ڇڏيو آهي.
17بيوقوف پنهنجن گناهن جي ڪري ۽ پنهنجن بڇڙن ڪمن جي ڪري، ڏکوئيندڙ آهن.
18انهن جو روح هر قسم جي گوشت کان نفرت ڪري ٿو .۽ اهي موت جي دروازن ڏانهن ويجها آهن.
19پوءِ اهي پنهنجي مصيبت ۾ خداوند ڏانهن روئي، ۽ اهو انهن کي سندن مصيبتن کان بچائي.
20هن پنهنجو ڪلام موڪليو، انهن کي شفا ڏني، ۽ انهن کي انهن جي تباهي کان بچايو.
21ڪاش ماڻهو رب جي واکاڻ ڪن سندس نيڪي ۽ سندس عجب ڪمن لاءِ جيڪي ماڻهن جي ٻارن لاءِ آهن!
22۽ اهي شڪرگذاري جون قربانيون قربان ڪن، ۽ سندس ڪم خوشيءَ سان بيان ڪن.
23اهي جيڪي ٻيڙين ۾ سمنڊ ڏانهن وڃن ٿا، جيڪي وڏن پاڻيءَ ۾ واپار ڪن ٿا.
24اهي خداوند جا ڪم ۽ سندس عجائب گهرن ۾ ڏسن ٿا.
25ڇالاءِ جو هو حڪم ڏئي ٿو، ۽ طوفاني واءُ کي اُٿاري ٿو، جيڪا ان جي لهرن کي مٿي ڪڍي ٿي.
26اهي آسمان ڏانهن چڙهندا آهن، اهي وري هيٺ لهي ويندا آهن :انهن جو روح مصيبت جي ڪري ڳري ويو آهي.
27اهي هلندا پيا وڃن ۽ شرابي ماڻهوءَ وانگر ڇرڪي پيا ۽ پنهنجي عقل جي پڇاڙيءَ تي آهن.
28پوءِ اهي پنهنجي مصيبت ۾ خداوند ڏانهن روئي، ۽ اهو انهن کي انهن جي مصيبتن مان ڪڍي ٿو.
29هو طوفان کي پرسڪون بڻائي ٿو، انهيءَ لاءِ ته ان جون لهرون بيهي رهيون.
30پوءِ اهي خوش ٿيا آهن ڇالاءِ جو اهي خاموش آهن .تنهنڪري اهو انهن کي سندن گهربل پناهه ڏانهن آڻيندو.
31ڪاش انسان رب جي واکاڻ ڪن ها سندس نيڪيءَ لاءِ، ۽ سندس عجب ڪمن لاءِ جيڪي ماڻهن جي ٻارن لاءِ آهن!
32انهن کي گهرجي ته ڪيس ماڻهن جي ميڙ ۾ به ساراهن ۽ بزرگن جي مجلس ۾ سندس ساراهه ڪن.
33هو دريائن کي بيابان ۾ ۽ پاڻيءَ جي چشمن کي سڪي زمين ۾ بدلائي ٿو.
34هڪڙي ميوي واري زمين بنجر ۾، انهن جي بڇڙائيءَ لاءِ جيڪي اتي رهندا آهن.
35هو بيابان کي بيٺل پاڻيءَ ۾ ۽ سڪل زمين کي پاڻيءَ جي چشمن ۾ بدلائي ٿو.
36۽ اتي هو بکايلن کي رهائي ٿو، انهيءَ لاءِ ته اهي رهڻ لاءِ شهر تيار ڪن.
37۽ ٻج پوکيو ۽ انگورن جا باغ پوکيو، جيڪي وڌ ۾ وڌ ميوو ڏين.
38هو انهن کي به برڪت ڏئي ٿو، انهيءَ لاءِ ته اهي وڌندا وڃن .۽ سندن ڍورن کي گهٽائڻ نه ڏيندو آهي.
39وري، اهي گهٽيا ويندا آهن ۽ ظلم، مصيبت ۽ ڏک جي ذريعي گهٽيا ويندا آهن.
40هو سردارن تي بي حرمتي ٿو ڪري ۽ انهن کي بيابان ۾ گهمي ٿو، جتي ڪو به رستو نه آهي.
41تڏهن هو غريبن کي مصيبت کان مٿاهين جاءِ تي رکي ٿو، ۽ کيس گهر وارن کي رڍ جهڙو بڻائي ٿو.
42صادق ان کي ڏسندو، ۽ خوش ٿيندو، ۽ سڀ بدڪاري سندس وات بند ڪري ڇڏيندي.
43جيڪو به عقلمند آهي ۽ انهن ڳالهين تي عمل ڪندو، سو به خداوند جي مهربانيءَ کي سمجهندو.

باب 108

) 1دائود جو هڪ گيت يا زبور (.اي خدا، منهنجي دل مقرر آهي .مان ڳائيندس ۽ ساراهه ڏيندس، جيتوڻيڪ منهنجي شان سان.
2جاڳيو، زبور ۽ بربط :مان پاڻ جلد جاڳندس.
3مان تنهنجي ساراهه ڪندس، اي خداوند، ماڻهن جي وچ ۾، ۽ مان توهان جي واکاڻ ڪندس قومن جي وچ ۾.
4ڇالاءِ جو تنهنجي رحمت آسمانن کان وڏي آهي، ۽ تنهنجي سچائي ڪڪرن تائين پهچي ٿي.
5اي خدا، تون آسمانن کان مٿاهين ٿي، ۽ تنهنجو شان سڄي زمين کان مٿي آهي.
6انهيءَ لاءِ ته تنهنجو پيارو ڇڏائجي :پنهنجي ساڄي هٿ سان بچاءِ ۽ مون کي جواب ڏي.
7خدا پنهنجي پاڪائيءَ ۾ ڳالهايو آهي .مان خوش ڪندس، مان شڪم کي ورهائيندس، ۽ سڪوٿ جي ماٿري کي ختم ڪندس.
8گلاد منهنجو آهي .منشي منهنجو آهي؛ افرايم پڻ منهنجي سر جي طاقت آهي .يهوداه منهنجو قانون ساز آهي.
9موآب منهنجو غسل خانو آهي .ادوم مٿان مان پنهنجو جوتا اڇلائي ڇڏيندس .مان فلستيا تي فتح ڪندس.

10ڪير مون کي مضبوط شهر ۾ آڻيندو؟ مون کي ادوم ۾ ڪير وٺي ويندو؟
11ڇا تون نه ڪندين، اي خدا، جنهن اسان کي ڇڏي ڏنو آهي؟ ۽ ڇا تون، اي خدا، اسان جي لشڪر سان گڏ نڪرندين؟
12اسان کي مصيبت مان مدد ڏي، ڇالاءِ جو ماڻهوءَ جي مدد بيڪار آهي.
13خدا جي وسيلي اسين بهادريءَ سان ڪم ڪنداسين، ڇالاءِ جو اهو ئي آهي جيڪو اسان جي دشمنن کي لتاڙائيندو.

باب 109

) 1وڏي موسيقار ڏانهن، دائود جو هڪ زبور (.اي منهنجي ساراهه جا خدا، پنهنجي شانتي نه رکو.
2ڇالاءِ جو بڇڙن جو وات ۽ ٺڳيءَ جو وات منهنجي خلاف کُليل آهي، انهن منهنجي خلاف ڪوڙي زبان سان ڳالهايو آهي.
3انهن مون کي نفرت جي لفظن سان گهيرو ڪيو .۽ بغير ڪنهن سبب جي مون سان جنگ ڪئي.
4منهنجي پيار لاءِ اهي منهنجا مخالف آهن، پر آءٌ پاڻ کي دعا لاءِ پيش ڪريان ٿو.
5۽ انهن مون کي چڱائي جو بدلو بڇڙو ڏنو آهي، ۽ منهنجي محبت لاءِ نفرت.
6تون هڪڙو بڇڙو ماڻهو مٿس مقرر ڪر، ۽ شيطان کي پنهنجي ساڄي هٿ تي بيهڻ ڏيو.
7جڏهن هن کي انصاف ڪيو وڃي، تڏهن ڪيس سزا ڏني وڃي، ۽ سندس دعا گناهه بڻجي وڃي.
8هن جا ڏينهن ٿورا ٿين .۽ ٻئي کي سندس آفيس وٺڻ ڏيو.
9انهن جا ٻار اَنڌ هجن ۽ سندس زال رن زال ٿئي.
10هن جي ٻارن کي هميشه پڇڻ گهرجي، ۽ دعا گهرن :اهي پنهنجي ماني پڻ پنهنجن ويران جڳهن مان ڳولين.
11ٻيا خوري کي پڪڙيو ته وٽس سڀ ڪجهه آهي .۽ اجنبي هن جي محنت کي خراب ڪرڻ ڏيو.
12مٿس رحم ڪرڻ وارو ڪوبه نه هجي، نڪي هن جي بي اولاد ٻارن تي ڪو احسان ڪري.
13هن جي نسل کي ختم ڪيو وڃي .۽ ايندڙ نسل ۾ انهن جو نالو ختم ڪيو وڃي.
14هن جي ابن ڏاڏن جي بدڪاري کي خداوند سان ياد ڪيو وڃي .۽ هن جي ماء جي گناهن کي ختم نه ڪيو وڃي.
15انهن کي هميشه خداوند جي اڳيان هلڻ ڏيو، انهيءَ لاءِ ته هو انهن جي يادگيريءَ کي زمين تان مٽائي.
16ڇالاءِ جو هن کي ياد رهيو ته رحم نه ڪيو، بلڪ غريبن ۽ مسڪينن کي ايذايو، انهيءَ لاءِ ته ٽٽل دلين کي ماري ڇڏيائين.
17جيئن هو لعنت ڪرڻ پسند ڪندو هو، تنهنڪري اهو مٿس اچي، جيئن هو برڪت ۾ خوش نه رهي، تيئن اهو ڪانئس پري هجي.
18جهڙيءَ طرح هن پنهنجو پاڻ کي لعنت سان ڍڪي ڇڏيو، جهڙيءَ طرح سندس ڳچيءَ ۾، تيئن اها سندس پيٽ ۾ پاڻيءَ وانگر ۽ تيل جهڙي سندس هڏين ۾ اچي.
19انهيءَ لاءِ اهو هجي جيئن اهو ڪپڙو جيڪو ڪيس ڍڪيندو آهي، ۽ انهيءَ لاءِ انهيءَ پٽيءَ لاءِ، جنهن سان هو مسلسل ڍڪيل آهي.
20اهو بدلو آهي منهنجي مخالفن جو رب جي طرفان، ۽ انهن مان جيڪي منهنجي روح جي خلاف بڇڙا ڳالهائيندا آهن.
21پر تون منهنجي لاءِ ڪر، اي خدا خدا، پنهنجي نالي جي خاطر، ڇالاءِ جو تنهنجي ٻاجهه چڱي آهي، تنهنڪري تون مون کي ڇڏاءِ.
22ڇالاءِ جو آءٌ غريب ۽ محتاج آهيان ۽ منهنجي دل منهنجي اندر ۾ زخمن سان ڀريل آهي.
23مان ٻاڇي وانگر هليو وڃان ٿو جڏهن اهو زوال پذير ٿئي ٿو :مون کي ماڪڙ وانگر مٿي ۽ هيٺ اڇلايو ويو آهي.
24روزا رکڻ ڪري منهنجا گوڏا ڪمزور ٿي ويا آهن .۽ منهنجو گوشت ٿلهو ٿي ويو آهي.
25مان انهن لاءِ ملامت جو نشانو بڻجي ويس، جڏهن انهن مون ڏانهن نهاريو، تڏهن ڪنڌ لوڏي ويا.
26منهنجي مدد ڪر، اي خداوند منهنجو خدا، اي مون کي پنهنجي ٻاجهه جي مطابق بچاء.
27انهيءَ لاءِ ته اهي ڄاڻن ته هي تنهنجو هٿ آهي .ته تو، رب، اهو ڪيو آهي.
28انهن کي لعنت ڏيو، پر تو کي برڪت ڏيو، جڏهن اهي اٿن، انهن کي شرمسار ٿيڻ گهرجي .پر تنهنجي ٻانهي کي خوشي ڪرڻ ڏيو.
29منهنجا مخالف لڄ ڪپڙا ڍڪي ڇڏين، ۽ اهي پاڻ کي پنهنجي مونجهاري سان ڍڪيندا آهن، جهڙيء طرح چادر سان.
30مان پنهنجي وات سان خداوند جي واکاڻ ڪندس .ها، مان هن جي ساراهه ڪندس ميڙ ۾.
31ڇالاءِ جو هو غريبن جي ساڄي پاسي بيهي رهندو، انهيءَ لاءِ ته ڪيس انهن کان بچائين جيڪي سندس روح کي ملامت ڪن ٿا.

باب 110

) 1دائود جو زبور (.خداوند منهنجي پالڻهار کي چيو، ”تون منهنجي ساڄي هٿ تي ويهي رهه، جيستائين آءٌ تنهنجي دشمنن کي تنهنجي پيرن جي صندلي نه ڪريان.
2خداوند توهان جي طاقت جو لٺ صيون مان موڪليندو :تون پنهنجي دشمنن جي وچ ۾ حڪومت ڪر.
3تنهنجا ماڻهو پنهنجي طاقت جي ڏينهن ۾، صبح جي پيٽ کان پاڪائيءَ جي خوبصورتيءَ ۾ راضي رهندا :توهان وٽ پنهنجي جوانيءَ جو وس آهي.
4خداوند قسم کنيو آهي، ۽ توبه نه ڪندو، تون ملڪصدق جي حڪم کان پوء هميشه لاء ڪاهن آهين.
5تنهنجي ساڄي هٿ تي خداوند پنهنجي غضب جي ڏينهن بادشاهه جي ذريعي هڙتال ڪندو.
6هو غير قومن جي وچ ۾ انصاف ڪندو، هو جڳهن کي لاشن سان ڀريندو .هو ڪيترن ئي ملڪن جا سر زخمي ڪندو.
7هو رستي ۾ واهه مان پيئندو، تنهنڪري هو مٿي مٿي ڪندو.

باب 111

1خدا جي واکاڻ ڪريو .مان پنهنجي پوري دل سان خداوند جي واکاڻ ڪندس، سڌريل جي مجلس ۾، ۽ جماعت ۾.
2خداوند جا ڪم عظيم آهن، انهن سڀني کي ڳولي رهيا آهن جيڪي ان ۾ راضي آهن.
3هن جو ڪم عزت وارو ۽ شاندار آهي ۽ سندس سچائي هميشه قائم رهندي.
4هن پنهنجي عجيب ڪمن کي ياد رکڻ لاءِ ڪيو آهي :خداوند مهربان ۽ ٻاجهارو آهي.
5هن انهن کي گوشت ڏنو آهي جيڪي هن کان ڊڄن ٿا :هو هميشه پنهنجي عهد کي ياد رکندو.
6هن پنهنجي قوم کي پنهنجي ڪم جي طاقت ڏيکاري آهي، انهيءَ لاءِ ته هو انهن کي غير قومن جو ورثو ڏئي.
7هن جي هٿن جا ڪم سچا ۽ انصاف آهن .هن جا سڀئي حڪم يقين آهن.
8اهي هميشه هميشه تائين قائم رهن ٿا ۽ سچائيءَ ۽ سچائيءَ سان ڪيا وڃن ٿا.
9هن پنهنجي قوم ڏانهن ڇوٽڪارو موڪليو :هن پنهنجي عهد کي هميشه لاءِ حڪم ڪيو آهي :هن جو نالو پاڪ ۽ عزت وارو آهي.
10خداوند جو خوف حڪمت جي شروعات آهي :هڪڙي سٺي سمجھ آهي انهن سڀني کي آهي جيڪي سندس حڪمن تي عمل ڪن ٿا :
سندس ساراهه هميشه لاءِ آهي.

باب 112

1خدا جي واکاڻ ڪريو .برڪت وارو آهي اهو ماڻهو جيڪو خداوند کان ڊڄي ٿو، جيڪو پنهنجي حڪمن ۾ تمام گهڻو خوش آهي.
2سندس ٻج زمين تي طاقتور ٿيندو :سڌريل نسل برڪت وارو ٿيندو.
3دولت ۽ دولت هن جي گهر ۾ هوندي، ۽ سندس سچائي هميشه قائم رهندي.
4سڌريل لاءِ اونداهين ۾ روشني اچي ٿي :هو مهربان، رحمدل ۽ سچار آهي.
5سٺو ماڻهو احسان ڪري ٿو ۽ قرض ڏئي ٿو :هو سمجھداريءَ سان پنهنجي ڪمن جي هدايت ڪندو.
6يقيناً هو هميشه لاءِ لڏي نه ويندو :نيڪ ماڻهو هميشه جي ياد ۾ رهندا.
7هو برائي جي خبرن کان نه ڊڄندو :سندس دل نهيل آهي، خداوند تي ڀروسو رکي.
8هن جي دل قائم آهي، هو ڊڄي نه سگهندو، جيستائين هو پنهنجي خواهش کي پنهنجن دشمنن تي نه ڏسندو.
9هن کي منتشر ڪيو آهي، هن غريبن کي ڏنو آهي .سندس صداقت هميشه لاءِ قائم رهي .سندس سينو عزت سان بلند ڪيو ويندو.
10بڇڙا ان کي ڏسندا، ۽ غمگين ٿيندا .هو پنهنجي ڏندن سان پيس، ۽ ڳري ويندو :بڇڙن جي خواهش ختم ٿي ويندي.

باب 113

1خدا جي واکاڻ ڪريو .سُبْحَانَ اللّٰہِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيْمِ، اي رب جي ٻانهن، رب جي نالي جي ساراهه ڪريو.
2برڪت وارو آهي خداوند جو نالو هن وقت کان وٺي هميشه تائين.
3سج جي اڀرڻ کان وٺي لهڻ تائين، انهيءَ جي ساراهه ئي خداوند جي نالي جي آهي.
4خداوند سڀني قومن کان مٿاهين آهي، ۽ سندس شان آسمانن کان مٿي آهي.
5ڪير آهي جيڪو خداوند اسان جي خدا وانگر آهي، جيڪو مٿاهين تي رهندو آهي،
6جيڪو آسمان ۽ زمين ۾ موجود شين کي ڏسڻ لاءِ پاڻ کي ذليل ڪري ٿو!
7هو غريبن کي مٽيءَ مان اٿاري ٿو، ۽ محتاجن کي ڍڳي مان ڪڍي ٿو.
8انهيءَ لاءِ ته هو کيس سردارن سان گڏ، جيتوڻيڪ پنهنجي قوم جي سردارن سان گڏ ڪري.
9هو بانجھ عورت کي گهر سنڀالڻ ۽ ٻارن جي خوشيءَ واري ماءُ بڻائي ٿو .رب جي ساراهه ڪريو.

باب 114

1جڏهن بني اسرائيل مصر مان نڪري ويو، يعقوب جو گهر هڪڙو عجيب ٻولي جي ماڻهن مان.
2يهوداه سندس مقبرو هو، ۽ بني اسرائيل سندس بادشاهي.
3سمنڊ ان کي ڏٺو، ۽ ڀڄي ويو :اردن واپس هليو ويو.
4جبل رڍن وانگر ٽپي ويا، ۽ ننڍيون ٽڪريون ميون وانگر.
5اي سمنڊ، تو کي ڪهڙي مصيبت آئي جو تون ڀڄي ويو؟ اي اردن، ته تو کي پوئتي هٽايو ويو؟
6اي جبل، جيڪي رڍن وانگر ٽپي ويا .۽ اوهين ننڍيون ٽڪريون، ليمن وانگر؟
7ٿون ڌرتي، رب جي حضور ۾، يعقوب جي خدا جي حضور ۾؛
8جنهن پٿر کي بيٺل پاڻيءَ ۾ بدلائي ڇڏيو ۽ چقمق کي پاڻيءَ جو چشمو بڻائي ڇڏيو.

باب 115

1اي خداوند، اسان کي نه، پر تنهنجي نالي کي جلال ڏي، پنهنجي رحم ۽ پنهنجي سچائي جي خاطر.
2پوءِ غير قومون چون ته ”هاڻي سندن خدا ڪٿي آهي؟

3پر اسان جو خدا آسمانن ۾ آهي، جيڪو هن کي وڻيو سو ڪيو.
4انهن جا بت چاندي ۽ سون جا آهن، جيڪي ماڻهن جي هٿن جا ڪم آهن.
5انهن کي وات آهن، پر اهي ڳالهائي نہ سگهندا آهن، انهن کي اکيون آهن، پر اهي ڏسي نہ سگهندا آهن.
6انهن کي ڪن آهن، پر اهي ٻڌي نہ سگهندا آهن، انهن کي نڪ آهن، پر اهي بوء نه آهن.
7هنن کي هٿ آهن، پر هٿ نہ ٿا هلجن، پير آهن پر هلن ٿا، نڪي ڳلي مان ڳالهائي سگهن ٿا.
8جيڪي انهن کي ٺاهيندا آهن سي انهن جهڙا آهن .ائين ئي آهي هرڪو جيڪو انهن تي ڀروسو ڪري ٿو.
9اي بني اسرائيل، تون خداوند تي ڀروسو ڪر :اهو انهن جو مددگار ۽ سندن ڍال آهي.
10اي هارون جو گهر، رب تي ڀروسو ڪر :اهو انهن جي مدد ۽ سندن ڍال آهي.
11اوهين جيڪي خداوند کان ڊڄو، خداوند تي ڀروسو ڪريو :اهو انهن جي مدد ۽ سندن ڍال آهي.
12خداوند اسان کي ياد ڪيو آهي :اهو اسان کي برڪت ڏيندو .هو بني اسرائيل کي برڪت ڏيندو .هو هارون جي گهر کي برڪت ڏيندو.
13هو انهن کي برڪت ڏيندو جيڪي خداوند کان ڊڄن ٿا، ننڍا توڙي وڏا.
14خداوند توهان کي وڌ کان وڌ وڌائيندو، توهان ۽ توهان جي ٻارن کي.
15اوهين خداوند جا برڪت وارا آهيو جنهن آسمان ۽ زمين کي بڻايو.
16آسمان، جيتوڻيڪ آسمان، رب جا آهن، پر زمين ماڻهن جي اولاد کي ڏني آهي.
17مئل نه خداوند جي ساراهہ ڪن ٿا، نڪي ڪوبہ جيڪو خاموش ٿي وڃي ٿو.
18پر اسين هن وقت کان وٺي هميشہ تائين خداوند جي واکاڻ ڪنداسين .رب جو شڪر ڪريو.

باب 116

1مون کي خداوند سان پيار آهي، ڇالاءِ جو هن منهنجو آواز ۽ منهنجيون دعائون ٻڌيون آهن.
2ڇاڪاڻ تہ هن پنهنجو ڪن مون ڏانهن ڪيو آهي، تنهنڪري جيستائين آءٌ جيئرو رهندس، تيستائين کيس سڏيندس.
3موت جي غمن مون کي گهيرو ڪيو، ۽ دوزخ جي دردن مون کي پڪڙيو :مون کي مصيبت ۽ ڏک مليو.
4پوء مون کي خداوند جي نالي سان سڏيو .اي پالڻهار، مان توهان کي عرض ڪريان ٿو، منهنجي روح کي بچائي.
5مهربان آهي رب، ۽ صالح .ها، اسان جو خدا رحم ڪندڙ آهي.
6خداوند سادو کي بچائيندو آهي :مون کي گهٽايو ويو، ۽ هن منهنجي مدد ڪئي.
7موٽي وڃ پنهنجي آرام ڏانهن، اي منهنجي جان .ڇالاءِ جو خداوند تو سان مهرباني ڪئي آهي.
8ڇالاءِ جو تو منهنجي روح کي موت کان، منهنجين اکين کي ڳوڙهن کان ۽ منهنجي پيرن کي ڪرڻ کان بچايو آهي.
9مان جيئرن جي ملڪ ۾ خداوند جي اڳيان هلندس.
10مون ايمان آندو، تنهنڪري مون چيو آهي :مون کي ڏاڍو ڏک ٿيو.
11مون تڪڙ ۾ چيو تہ ”سڀئي ماڻهو ڪوڙا آهن.
12آءٌ خداوند کي ڇا ڏيان، انهيءَ لاءِ تہ سندس مڙني فائدن لاءِ مون ڏانهن؟
13آءٌ ڇوٽڪاري جو پيالو کڻندس ۽ خداوند جي نالي کي سڏيندس.
14مان پنهنجي واعدن کي هاڻي خداوند ڏانهن سندس سڀني ماڻهن جي حضور ۾ پورو ڪندس.
15خداوند جي نظر ۾ قيمتي آهي سندس بزرگن جو موت.
16اي پالڻهار، آءٌ تنهنجو ٻانهو آهيان .مان تنهنجو ٻانهو آهيان ۽ تنهنجي ٻانهي جو پٽ آهيان :تو منهنجا بندا ٽوڙي ڇڏيا آهن.
17مان تو کي شڪرگذاري جي قرباني پيش ڪندس، ۽ خداوند جي نالي کي سڏيندس.
18مان پنهنجي واعدن کي هاڻي خداوند ڏانهن سندس سڀني ماڻهن جي حضور ۾ پورو ڪندس،
19خداوند جي گهر جي درٻار ۾، توهان جي وچ ۾، اي يروشلم .رب جي ساراهہ ڪريو.

باب 117

1اي خداوند جي ساراهہ ڪريو، اي سڀ قومون، سندس ساراهہ ڪريو، اي سڀ ماڻهو.
2ڇالاءِ جو هن جي مهرباني اسان تي وڏي آهي، ۽ خداوند جي سچائي هميشہ لاءِ قائم رهندي .رب جي ساراهہ ڪريو.

باب 118

1اي خداوند جو شڪر ڪريو؛ ڇالاءِ جو اهو چڱو آهي، ڇاڪاڻ تہ سندس رحمت هميشہ لاءِ قائم رهندي.
2هاڻي بني اسرائيل کي چئو تہ سندس رحمت هميشہ قائم رهي.
3هاڻي هاڻي هارون جي گهر کي چئجي تہ سندس رحمت هميشہ قائم رهي.
4هاڻي اهي چون ٿا جيڪي خداوند کان ڊڄن ٿا، اهو سندس رحمت هميشہ لاء آهي.
5مون ڏک ۾ خداوند کي سڏيو :خداوند مون کي جواب ڏنو، ۽ مون کي وڏي جاء تي مقرر ڪيو.
6خداوند منهنجي پاسي آهي .مان نه ڊڄندس :انسان مون کي ڇا ڪري سگهي ٿو؟
7خداوند منهنجو حصو انهن سان وٺي ٿو جيڪي منهنجي مدد ڪن ٿا، تنهنڪري آءٌ انهن تي پنهنجي خواهش ڏسندس جيڪي مون کان نفرت ڪن ٿا.

8اهو بهتر آهي ته خداوند تي ڀروسو ڪرڻ کان، انسان تي ڀروسو ڪرڻ کان.
9اهو بهتر آهي ته خداوند تي ڀروسو ڪرڻ بجاءِ سردارن تي ڀروسو ڪرڻ.
10سڀني قومن مون کي گهيرو ڪيو، پر خداوند جي نالي تي آء انهن کي برباد ڪندس.
11انهن مون کي گهيرو ڪيو .ها، انهن مون کي گهيرو ڪيو :پر خداوند جي نالي تي آئون انهن کي تباهه ڪندس.
12انهن مون کي مکين وانگر گهيرو ڪيو .اهي ڪنڊن جي باهه وانگر سڪي ويا آهن، ڇاڪاڻ ته آء انهن کي برباد ڪندس خداوند جي نالي تي.
13تو مون تي سخت زور ڀريو آهي ته مان ڪريان، پر خداوند منهنجي مدد ڪئي.
14خداوند منهنجو طاقت ۽ گيت آهي، ۽ اهو منهنجو ڇوٽڪارو آهي.
15خوشيءَ ۽ ڇوٽڪاري جو آواز صالحن جي خيمن ۾ آهي :خداوند جو ساڄو هٿ بهادريءَ سان ڪندو آهي.
16خداوند جو ساڄو هٿ بلند آهي :خداوند جو ساڄو هٿ بهادريءَ سان ڪندو آهي.
17مان نه مرندس، پر جيئرو رهندس، ۽ خداوند جي ڪمن کي بيان ڪندس.
18خداوند مون کي سخت عذاب ڪيو آهي، پر هن مون کي موت جي حوالي نه ڪيو آهي.
19مون لاءِ سچائيءَ جا دروازا کوليو :مان انهن ۾ ويندس، ۽ مان خداوند جي ساراهه ڪندس.
20اهو دروازو خداوند جو، جنهن ۾ صالح داخل ٿيندا.
21آءٌ تنهنجي ساراهه ڪندس، ڇالاءِ جو تو مون کي ٻڌو آهي، ۽ اهو منهنجو ڇوٽڪارو آهي.
22جنهن پٿر کي ٺاهيندڙن انڪار ڪيو، سو ئي ڪنڊ جو سِرُ پٿر ٿي ويو.
23اهو اهو آهي جيڪو خداوند ڪري رهيو آهي .اهو اسان جي نظر ۾ شاندار آهي.
24هي اهو ڏينهن آهي جنهن کي خداوند بڻايو آهي .اسان ان ۾ خوش ٿيندا ۽ خوش ٿيندا.
25هاڻي بچاءِ، آءٌ تو کي عرض ڪريان ٿو، اي پالڻهار :اي پالڻهار، آءٌ تو کي عرض ڪريان ٿو، هاڻي خوشحالي ڏي.
26برڪت وارو اهو آهي جيڪو خداوند جي نالي تي اچي ٿو :اسان توهان کي خداوند جي گهر مان برڪت ڏني آهي.
27خدا خدا آهي، جنهن اسان کي روشني ڏني آهي :قربانيءَ کي رسيءَ سان ٻڌيو، ايستائين جو قربان گاهه جي سڱن تائين.
28تون منهنجو خدا آهين ۽ آءٌ تنهنجي ساراهه ڪندس :تون منهنجو خدا آهين، آءٌ تو کي سر بلند ڪندس.
29اي خداوند جو شڪر ڪريو؛ ڇالاءِ جو اهو چڱو آهي، ڇاڪاڻ ته سندس رحمت هميشه لاءِ قائم رهندي.

باب 119

1الف .سڀاڳا آهن اُهي رستي ۾ جيڪي بيڪار آهن، جيڪي خداوند جي شريعت تي هلندا آهن.
2سڀاڳا آهن اُهي جيڪي سندس شاهدين تي عمل ڪن ٿا ۽ پوري دل سان کيس ڳولين ٿا.
3اهي به ڪوبه ڏوهه نه ٿا ڪن، اهي سندس واٽن تي هلندا آهن.
4تو اسان کي حڪم ڏنو آهي ته پنهنجي حڪمن تي پوريءَ طرح عمل ڪريون.
5اها منجهس هدايت ڪئي وئي ته تنهنجي شريعت تي عمل ڪريان!
6پوءِ آءٌ شرمسار نه ٿيندس، جڏهن آءٌ تنهنجي سڀني حڪمن جو احترام ڪندس.
7آءٌ تنهنجي سچائيءَ سان ساراهه ڪندس، جڏهن آءٌ تنهنجا سڌريل فيصلا سکي ويندس.
8آءٌ تنهنجي قاعدن تي قائم رهندس :اي مون کي بلڪل نه ڇڏ.
9بيٿ .ان سان نوجوان پنهنجو رستو ڪيئن صاف ڪندو؟ توهان جي ڳالهه مطابق ان تي ڌيان ڏيڻ سان.
10مون پنهنجي سچي دل سان توهان کي ڳولي ورتو آهي :اي مون کي پنهنجي حڪمن کان ڀڄڻ نه ڏي.
11تنهنجو ڪلام مون پنهنجي دل ۾ لڪايو آهي، انهيءَ لاءِ ته آءٌ تنهنجي خلاف گناهه نه ڪريان.
12برڪت وارو آهين تون، اي خداوند :مون کي پنهنجو قانون سيکار.
13مون پنهنجن چپن سان تنهنجي وات جا سڀ فيصلا بيان ڪيا آهن.
14آءٌ تنهنجي شاهدن جي واٽ ۾ خوش ٿيو آهيان، جيترو سڀني دولتن ۾.
15مان توهان جي حڪمن تي غور ڪندس، ۽ توهان جي طريقن جو احترام ڪندس.
16آءٌ تنهنجي شريعت ۾ خوش رهندس :آءٌ تنهنجو ڪلام نه وساريندس.
17جي ايم ايل .پنهنجي ٻانهي سان سخاوت ڪر، ته مان جيئرو رهان، ۽ تنهنجي ڳالهه تي عمل ڪريان.
18تون منهنجون اکيون کول، ته آءٌ تنهنجي شريعت مان عجيب و غريب شيون ڏسان.
19آءٌ زمين ۾ پرديسي آهيان، مون کان پنهنجا حڪم نه لڪاءِ.
20منهنجو روح انهيءَ تمنا لاءِ ڀڃي ٿو ته اهو هر وقت توهان جي فيصلن تي آهي.
21تو انهن مغرور کي ملامت ڪيو آهي جيڪي لعنتي آهن، جيڪي تنهنجي حڪمن کان ڀڄن ٿا.
22مون کان ملامت ۽ حقارت دور ڪر .ڇالاءِ جو مون تنهنجون شاهديون رکيون آهن.
23شهزادا به ويٺا ۽ منهنجي خلاف ڳالهائين، پر تنهنجي نوڪر تنهنجي شريعت تي غور ڪيو.
24تنهنجون شاهديون به منهنجي خوشي ۽ منهنجا مشير آهن.
25ڊيليٿ .منهنجو روح مٽيءَ سان جڙيل آهي :تون مون کي پنهنجي ڪلام موجب جيئرو ڪر.
26مون پنهنجا طريقا بيان ڪيا آهن، ۽ تو مون کي ٻڌو آهي :مون کي پنهنجو آئين سيکار.
27مون کي پنهنجي حڪمن جي واٽ کي سمجهايو، تنهنڪري آءٌ تنهنجي عجيب ڪمن جي ڳالهه ڪندس.
28منهنجو روح ڳرڻ لاءِ پگهلجي ٿو :تون مون کي پنهنجي ڪلام جي مطابق مضبوط ڪر.

29مون کان ڪوڙ جي واٽ کي هٽائي ڇڏيو :۽ مون کي پنهنجي شريعت عطا ڪر.
30مون سچ جو رستو اختيار ڪيو آهي، تنهنجا فيصلا مون اڳيان رکيا آهن.
31مان توهان جي شاهدين تي پهچي چڪو آهيان :اي خداوند، مون کي شرمسار نه ڪر.
32آءٌ تنهنجي حڪمن تي هلندس، جڏهن تون منهنجي دل کي وڌائين.
33ايچ .مون کي سيکار، اي پالڻهار، تنهنجي قانونن جو رستو .۽ مان ان کي آخر تائين رکندو.
34مون کي عقل ڏي، ۽ آءٌ تنهنجي شريعت تي عمل ڪندس .ها، مان ان کي پنهنجي پوري دل سان ڏسندس.
35مون کي پنهنجي حڪمن جي رستي تي هلڻ لاء، ڇو ته ان ۾ مان خوش آهيان.
36منهنجي دل کي پنهنجي شاهدن ڏانهن، ۽ لالچ ڏانهن نه.
37منهنجون اکيون بيڪار ڏسڻ کان موڙيو .۽ تون مون کي پنهنجي رستي ۾ جلدي ڪر.
38پنهنجو ڪلام پنهنجي ٻانهي ڏانهن ثابت ڪر، جيڪو تنهنجي خوف ۾ وقف آهي.
39منهنجي ملامت کي دور ڪر جنهن کان مون کي ڊپ آهي، ڇالاءِ جو تنهنجا فيصلا سٺا آهن.
40ڏس، مون کي توهان جي حڪمن جي طلب ڪئي آهي :مون کي پنهنجي صداقت ۾ جيئرو ڪر.
.VAU 41اي منهنجا مالڪ، تنهنجون رحمتون مون ڏانهن به اچن، تنهنجو نجات، تنهنجي ڪلام جي مطابق.
42تنهنڪري مون وٽ ان کي جواب ڏيڻ لاءِ ڪهڙو آهي جيڪو مون کي ملامت ڪري ٿو، ڇالاءِ جو مون کي تنهنجي ڪلام تي
پروسو آهي.
43۽ منهنجي وات مان سچ جو ڪلام بلڪل نه ڪڍيو .ڇالاءِ جو مون توهان جي فيصلي تي اميد رکي آهي.
44تنهنڪري آءٌ تنهنجي شريعت تي هميشہ هميشہ قائم رهندس.
45۽ مان آزاديءَ سان هلندس، ڇالاءِ جو آءٌ تنهنجي حڪمن کي ڳوليان ٿو.
46آءٌ تنهنجي شاهدين جي باري ۾ بادشاهہ جي اڳيان بہ ڳالهايان ٿو، ۽ شرمندو نہ ڪندس.
47۽ آءٌ تنهنجي حڪمن ۾ خوش رهندس، جن کي مون پيار ڪيو آهي.
48مان پڻ پنهنجا هٿ مٿي ڪٽندس تنهنجي حڪمن ڏانهن، جن کي مون پيار ڪيو آهي .۽ مان توهان جي قانونن ۾ غور ڪندس.
49زين .پنهنجي ٻانهي کي اهو لفظ ياد ڪر، جنهن تي تو مون کي اميد ڏني آهي.
50هي منهنجي مصيبت ۾ منهنجي تسلي آهي، ڇالاءِ جو تنهنجي ڪلام مون کي جيئرو ڪيو آهي.
51مغرور مون کي ڏاڍو ٺٺوليون ڪيو، پر مون تنهنجي شريعت کان انڪار ڪيو آهي.
52مون کي تنهنجا پراڻا فيصلا ياد آهن، اي خداوند !۽ پاڻ کي تسلي ڏني.
53تنهنجي شريعت کي ڇڏيندڙ بڇڙن جي ڪري مون کي وحشت آهي.
54تنهنجا آئينا منهنجي زيارت جي گهر ۾ منهنجي گيت آهن.
55اي خداوند، مون رات ۾ تنهنجو نالو ياد ڪيو آهي، ۽ تنهنجي شريعت تي عمل ڪيو آهي.
56اهو مون وٽ آهي، ڇاڪاڻ تہ مون تنهنجي حڪمن تي عمل ڪيو.
57ڇيٿ .تون منهنجو حصو آهين، اي خداوند :مون چيو آهي ته مان توهان جي لفظن کي برقرار رکندو.
58مون پنهنجي پوري دل سان توهان جي احسان جو مطالبو ڪيو :پنهنجي ڪلام جي مطابق مون تي رحم ڪر.
59مون پنهنجي طريقن تي سوچيو، ۽ پنهنجن پيرن کي تنهنجي شاهدي ڏانهن ڦيرايو.
60مون جلدي ڪئي، ۽ دير نه ڪئي تنهنجي حڪمن تي عمل ڪرڻ ۾.
61بدڪارن جون ٽوليون مون کي ڦري ويا آهن، پر مون تنهنجي شريعت کي نه وساريو آهي.
62اڌ رات جو مان اٿي ويندس توهان جو شڪر ڪرڻ لاءِ تنهنجي نيڪ فيصلن جي ڪري.
63مان انهن سڀني جو ساٿي آهيان جيڪي توکان ڊڄن ٿا، ۽ انهن جو جيڪي تنهنجي حڪمن تي عمل ڪن ٿا.
64زمين، اي خداوند، تنهنجي رحمت سان ڀريل آهي :مون کي پنهنجا قانون سيکار.
65ٽيٿ .تو پنهنجي ٻانهي سان چڱو سلوڪ ڪيو آهي، اي خداوند، پنهنجي ڪلام جي مطابق.
66مون کي سٺو فيصلو ۽ علم سيکاريو، ڇالاء جو مون تنهنجي حڪمن تي ايمان آندو آهي.
67مون کي تڪليف ٿيڻ کان اڳ مون کي گمراهہ ڪيو، پر هاڻي مون تنهنجي ڳالھ تي عمل ڪيو آهي.
68تون سٺو آهين، ۽ سٺو ڪرين ٿو .مون کي پنهنجا قانون سيکار.
69مغرور مون تي ڪوڙ ٺاهيو آهي، پر آءٌ تنهنجي حڪمن تي پوري دل سان عمل ڪندس.
70انهن جي دل ڇکن وانگر ٿلهي آهي .پر مان تنهنجي شريعت ۾ خوش آهيان.
71اهو مون لاء سٺو آهي جو مون کي تڪليف ڏني وئي آهي .ته مان تنهنجا قانون سکي سگهان.
72تنهنجي وات جو قانون مون لاءِ هزارين سون ۽ چانديءَ کان بهتر آهي.
73جي ڊي .توهان جي هٿن مون کي ٺاهيو آهي ۽ مون کي ٺاهيو آهي :مون کي سمجهڻ ڏي، ته مان توهان جي حڪمن کي سکيان.
74جيڪي توکان ڊڄن ٿا سي خوش ٿيندا جڏهن مون کي ڏسندا .ڇاڪاڻ ته مون کي تنهنجي ڪلام ۾ اميد آهي.
75مون کي خبر آهي، اي پالڻهار، تنهنجا فيصلا صحيح آهن، ۽ اهو ته تو مون کي ايمانداري سان ڏک ڪيو آهي.
76، مان تو کي دعا ٿو ڏيان، تنهنجي ٻانهن ڏانهن تنهنجي ڪلام جي مطابق، منهنجي تسلي لاءِ مهرباني ڪري.
77تنهنجي ٻاجهاري مهرباني مون ڏانهن اچو، ته مان جيئرو رهان، ڇو ته توهان جو قانون منهنجي خوشي آهي.
78مغرور کي شرمسار ٿيڻ ڏيو .ڇالاءِ جو انهن مون سان بغير ڪنهن سبب جي بي حرمتي ڪئي، پر آءٌ تنهنجي حڪمن تي غور
ڪندس.
79جيڪي توکان ڊڄن ٿا سي مون ڏانهن ڦرن، ۽ جيڪي تنهنجي شاهدين کي ڄاڻن ٿا.
80منهنجي دل تنهنجي قانونن ۾ صحيح رهہ .ته مون کي شرم نه اچي.

81 CAPH.منهنجو روح تنهنجي ڇوٽڪاري لاءِ بيوس آهي، پر مون کي تنهنجي ڪلام ۾ اميد آهي.
82منهنجيون اکيون تنهنجي چوڻ لاءِ بيزار ٿي ويون، چوندين، تون مون کي ڪڏهن تسلي ڏيندين؟
83ڇالاءِ جو آءٌ دونهون جي بوتل وانگر ٿي پيو آهيان .تنهن هوندي به مان تنهنجا قانون نه وساريندس.
84تنهنجي ٻانهن جا ڏينهن ڪيترا آهن؟ تون انهن تي ڪڏهن سزا ڏيندين جيڪي مون کي ستاين ٿا؟
85مغرور مون لاءِ کڏا کوٽيا آهن، جيڪي تنهنجي شريعت جي تابع نه آهن.
86تنهنجا سڀئي حڪم وفادار آهن :اهي مون کي ظلم سان ستائيندا آهن .تون منهنجي مدد ڪر.
87انهن مون کي زمين تي لڳ ڀڳ ختم ڪري ڇڏيو هو .پر مون تنهنجي حڪمن کي نه ڇڏيو.
88مون کي پنهنجي پياري مهرباني کان پوءِ جلدي ڪر .تنهنڪري آءٌ تنهنجي وات جي شاهدي تي قائم رهندس.
89لامد .هميشه لاء، اي خداوند، تنهنجو ڪلام آسمان ۾ آباد آهي.
90تنهنجي وفاداري سڀني نسلن تائين آهي :تو هان زمين کي قائم ڪيو آهي، ۽ اهو رهي ٿو.
91اهي اڄ ڏينهن تائين تو هان جي حڪمن جي مطابق جاري آهن، ڇالاء جو سڀ تنهنجا خادم آهن.
92جيستائين تنهنجي شريعت منهنجو لطف نه هجي ها، تيستائين آءٌ پنهنجي مصيبت ۾ هليو وڃان ها.
93مان تو هان جي حڪمن کي ڪڏهن به وساري نه سگهندو، ڇاڪاڻ تہ انهن سان تو مون کي جيئرو ڪيو آهي.
94مان تنهنجو آهيان، مون کي بچايو .ڇالاءِ جو مون تو هان جي حڪمن جي ڳولا ڪئي آهي.
95بدڪار مون کي برباد ڪرڻ لاء انتظار ڪيو، پر مان تو هان جي شاهدي تي غور ڪندس.
96مون ڏٺو آهي سڀ ڪمال جي پڇاڙي، پر تنهنجو حڪم تمام وسيع آهي.
97ايم ايم .اي مون کي تنهنجو قانون ڪيترو پيار آهي !اهو سڄو ڏينهن منهنجو مراقبو آهي.
98تو پنهنجي حڪمن جي ذريعي مون کي منهنجي دشمنن کان وڌيڪ سمجهايو آهي، ڇاڪاڻ تہ اهي هميشہ مون سان گڏ آهن.
99مون کي پنهنجي سڀني استادن کان وڌيڪ سمجه آهي، ڇالاء جو تو هان جون شاهديون منهنجو ڌيان آهن.
100آءٌ اڳين کان وڌيڪ سمجهان ٿو، ڇالاءِ جو آءٌ تنهنجي حڪمن تي عمل ڪريان ٿو.
101مون پنهنجن پيرن کي هر بڇڙي واٽ کان روڪيو آهي، انهيءَ لاءِ تہ تنهنجي ڪلام تي عمل ڪريان.
102مان تو هان جي فيصلي کان نه هليو آهيان، ڇالاءِ جو تو مون کي سيکاريو آهي.
103تنهنجا لفظ منهنجي ذائقي لاءِ ڪيڏا سٺا آهن !ها، منهنجي وات ۾ ماکيءَ کان وڌيڪ مٺو آهي!
104تنهنجي حڪمن جي ذريعي مون کي سمجه آهي، تنهنڪري مون کي هر ڪوڙي واٽ کان نفرت آهي.
105 NUN.تنهنجو ڪلام منهنجي پيرن لاءِ چراغ آهي، ۽ منهنجي رستي لاءِ روشني آهي.
106مون قسم کنيو آهي، ۽ مان ان کي انجام ڏيندس، ته مان تو هان جي سڌريل فيصلن تي عمل ڪندس.
107مون کي تمام گهڻو ڏک ٿيو :اي خداوند، مون کي جلدي ڪر، پنهنجي ڪلام جي مطابق.
108قبول ڪر، مان تو کي عرض ڪريان ٿو، منهنجي وات مان آزاديءَ جون پيشيون، اي خداوند، ۽ مون کي پنهنجو فيصلو سيکار.
109منهنجو روح مسلسل منهنجي هٿ ۾ آهي :تنهن هوندي به مان تو هان جي قانون کي نه وساريو.
110بڇڙا مون لاءِ ڦاسي پيا آهن، پر مون تنهنجي حڪمن کان انڪار ڪيو آهي.
111تنهنجي شاهدين کي مون هميشه لاءِ ورثو بڻايو آهي، ڇاڪاڻ تہ اهي منهنجي دل جي خوشي آهن.
112مون پنهنجي دل کي مائل ڪيو آهي ته تو هان جي شريعت کي هميشه، آخر تائين.
113سميچ .مون کي بيڪار خيالن کان نفرت آهي :پر مون کي تنهنجو قانون پيار آهي.
114تون منهنجي لڪڻ جي جڳهه ۽ منهنجي ڍال آهين :مون کي تنهنجي ڪلام ۾ اميد آهي.
115اي بدڪار، مون کان پري ٿيو، ڇالاءِ جو آءٌ پنهنجي خدا جي حڪمن تي عمل ڪندس.
116مون کي پنهنجي ڪلام جي مطابق سنڀال، ته مان جيئرو رهان، ۽ مون کي پنهنجي اميد کان شرمسار نه ٿيڻ ڏيو.
117تون مون کي پڪڙي، ۽ مان محفوظ ٿي ويندس :۽ مان تو هان جي قانونن جي مسلسل احترام ڪندس.
118تو انهن سڀني کي لڪايو آهي جيڪي تنهنجي قانونن کان پڇن ٿا، ڇالاءِ جو انهن جو فريب ڪوڙ آهي.
119تون زمين جي سڀني بڇڙن کي گند وانگر اڇلائي ٿو، تنهنڪري مون کي تنهنجي شاهدي سان پيار آهي.
120منهنجو جسم تو کان ڊڄڻ کان ڊڄي ٿو .۽ مان تنهنجي فيصلي کان ڊڄان ٿو.
121 AIN.مون فيصلو ۽ انصاف ڪيو آهي :مون کي ظالمن جي حوالي نه ڪيو.
122پنهنجي ٻانهي جي چڱائي لاءِ ضامن ٿيو :مغرور مون تي ظلم نه ڪري.
123منهنجون اکيون تنهنجي ڇوٽڪاري ۽ تنهنجي سچائيءَ جي ڪلام لاءِ بيڪار آهن.
124پنهنجي ٻانهي سان پنهنجي ٻاجه سان ڊيل ڪر، ۽ مون کي پنهنجو قانون سيکار.
125مان تنهنجو خادم آهيان .مون کي سمجه ڏي، ته آءٌ تنهنجي شاهدين کي ڄاڻان.
126اهو وقت آهي تنهنجي لاءِ، اي خداوند، ڪم ڪرڻ لاءِ، ڇاڪاڻ تہ انهن تنهنجي شريعت کي باطل ڪري ڇڏيو آهي.
127تنهنڪري مون کي تنهنجي حڪمن کي سون کان وڌيڪ پيار آهي .ها، سٺي سون کان مٿي.
128تنهنڪري مان تو هان جي سڀني حڪمن کي سڀني شين جي باري ۾ صحيح سمجهان ٿو .۽ مون کي هر غلط طريقي سان نفرت آهي.
129پي .تنهنجون شاهديون عجيب آهن :تنهن ڪري منهنجو روح انهن کي سنڀالي ٿو.
130تنهنجي لفظن جو دروازو روشني ڏئي ٿو .اهو سادو کي سمجه ڏئي ٿو.
131مون پنهنجو وات کوليو، ۽ پنڌ ڪيو، ڇو ته مون کي تنهنجي حڪمن جي اميد هئي.
132تون مون ڏانهن نهار، ۽ مون تي رحم ڪر، جيئن تون انهن لاءِ ڪندو آهين جيڪي تنهنجي نالي سان پيار ڪن ٿا.
133منهنجي قدمن کي پنهنجي ڪلام ۾ ترتيب ڏيو :۽ مون تي ڪنهن به بدڪاريءَ کي غالب نه ڪرڻ ڏيو.
134مون کي انسان جي ظلم کان ڇوٽڪارو ڏي، تنهنڪري آءٌ تنهنجي حڪمن تي عمل ڪندس.

135پنهنجو منهن پنهنجي ٻانهي تي چمڪيو ۽ مون کي پنهنجا قانون سيکار.
136پاڻيءَ جا درياءَ منهنجي اکين مان وهندا آهن، ڇالاءِ جو اهي تنهنجي قانون کي نه ٿا مڃين.
137تاجدي .اي پالڻهار تون سڌريل آهين، ۽ تنهنجا فيصلا سڌا آهن.
138تنهنجون شاهديون جن جو تو حڪم ڏنو آهي، اهي سچا ۽ ڏاڍا وفادار آهن.
139منهنجو جوش مون کي کائي ڇڏيو آهي، ڇاڪاڻ ته منهنجا دشمن تنهنجا ڳالهيون وساري ويٺا آهن.
140تنهنجو ڪلام بلڪل پاڪ آهي، تنهنڪري تنهنجو خادم اهو پيار ڪري ٿو.
141مان ننڍو آهيان ۽ حقير آهيان، تنهن هوندي به مان توهان جي حڪمن کي نه وساريان.
142تنهنجي صداقت هميشه جي صداقت آهي، ۽ تنهنجو قانون سچ آهي.
143مصيبت ۽ پريشاني مون کي پڪڙيو آهي، پر تنهنجا حڪم منهنجي خوشي آهن.
144تنهنجي شاهدين جي صداقت دائمي آهي :مون کي سمجھ ڏي، ۽ مان جيئرو رهندس.
145ڪوف .مون سڄي دل سان روئي ڇڏيو؛ مون کي ٻڌ، اي پالڻهار :مان تنهنجي قانونن تي عمل ڪندس.
146مون تو کي رڙ ڪئي؛ مون کي بچايو، ۽ مان تنهنجي شاهدين تي عمل ڪندس.
147مون صبح جو اپرڻ کان روڪيو، ۽ رڙ ڪئي :مون کي تنهنجي ڪلام ۾ اميد هئي.
148منهنجون اکيون رات جي واچن کي روڪين ٿيون، ته مان تنهنجي ڪلام ۾ غور ڪريان.
149منهنجي آواز کي پنهنجي شفقت جي مطابق ٻڌو :اي منهنجا مالڪ، مون کي پنهنجي فيصلي جي مطابق جيئرو ڪر.
150اهي ويجها آهن جيڪي فساد جي پٺيان آهن، اهي تنهنجي قانون کان پري آهن.
151تون ويجهو آهين، اي پالڻهار .۽ تنهنجا سڀئي حڪم سچا آهن.
152تنهنجي شاهدين جي باري ۾، مون کي پراڻي ڄاڻ آهي ته توهان انهن کي هميشه لاءِ قائم ڪيو آهي.
153ريش .منهنجي مصيبت تي غور ڪر، ۽ مون کي نجات ڏي، ڇو ته مان توهان جي قانون کي نه وساريو.
154منهنجي دليل جي درخواست ڪريو، ۽ مون کي بچايو :مون کي پنهنجي ڪلام جي مطابق جلدي ڪر.
155ڇوٽڪارو بڇڙن کان پري آهي، ڇالاءِ جو اهي تنهنجا قانون نٿا ڳولين.
156اي پالڻهار، تنهنجي مهرباني وڏيون آهن، مون کي پنهنجي فيصلي جي مطابق جيئرو ڪر.
157ڪيترائي منهنجا ظلم ڪندڙ ۽ منهنجا دشمن آهن .تنهن هوندي به مان تنهنجي شاهدين کان انڪار نه ٿو ڪريان.
158مون ظالمن کي ڏٺو، ۽ غمگين ٿيو .ڇاڪاڻ ته انهن تنهنجي ڳالهه تي عمل نه ڪيو.
159غور ڪريو مون کي تنهنجي حڪمن سان ڪيئن پيار آهي :اي پالڻهار، مون کي جلدي ڪر، پنهنجي شفقت جي مطابق.
160تنهنجو ڪلام شروع کان ئي سچو آهي، ۽ تنهنجو هر هڪ انصاف وارو فيصلو هميشه تائين قائم رهندو.
161سکين .شهزادن مون کي بي سبب ايذايو آهي، پر منهنجي دل تنهنجي ڪلام جي خوف ۾ بيٺي آهي.
162مان توهان جي ڳالهه تي خوش ٿيو آهيان، جيئن هڪڙو وڏو مال لڌو آهي.
163مون کي ڪوڙ کان نفرت ۽ نفرت آهي، پر مون کي تنهنجي قانون سان پيار آهي.
164مان ڏينهن ۾ ست دفعا تنهنجي ساراهه ڪريان ٿو تنهنجي نيڪ فيصلن جي ڪري.
165عظيم امن انهن کي آهي جيڪي توهان جي قانون سان پيار ڪن ٿا :۽ ڪجھ به انهن کي ناراض نه ڪندو.
166اي منهنجا مالڪ، مون کي تنهنجي ڇوٽڪاري جي اميد آهي، ۽ تنهنجي حڪمن تي عمل ڪيو آهي.
167منهنجو روح تنهنجون شاهديون سنڀالي رهيو آهي .۽ مان انهن کي تمام گهڻو پيار ڪريان ٿو.
168مون تنهنجي حڪمن ۽ شاهدين تي عمل ڪيو آهي، ڇاڪاڻ ته منهنجا سڀ طريقا توهان جي اڳيان آهن.
.169 TAUاي منهنجا مالڪ، منهنجي رڙ تنهنجي اڳيان اچي، مون کي پنهنجي ڪلام موجب سمجهه ڏي.
170منهنجي دعا توهان جي اڳيان اچي :مون کي پنهنجي ڪلام جي مطابق پهچائي.
171منهنجا چپ ساراهه ڪندا، جڏهن تو مون کي پنهنجا قانون سيکاريا.
172منهنجي زبان تنهنجي ڪلام بابت ڳالهائيندي، ڇالاءِ جو تنهنجا سڀ حڪم سچا آهن.
173تنهنجو هٿ منهنجي مدد ڪر .ڇالاءِ جو مون توهان جي حڪمن کي چونڊيو آهي.
174مون کي تنهنجي ڇوٽڪاري لاءِ آرزو آهي، اي خداوند !۽ تنهنجو قانون منهنجي خوشي آهي.
175منهنجي جان جيئرو، ۽ اهو توهان جي ساراهه ڪندو .۽ توهان جا فيصلا منهنجي مدد ڪن.
176مان گمراهه ٿيل رڍن وانگر گمراهه آهيان .پنهنجي خادم کي ڳولهيو .ڇالاءِ جو آءٌ تنهنجا حڪم نه وساريندس.

باب 120

) 1درجن جو گيت (.مون پنهنجي مصيبت ۾ خداوند ڏانهن روئي، ۽ هن منهنجي ٻڌي.
2اي پالڻهار، منهنجي جان کي ڪوڙو چپن ۽ ٺڳيءَ واري زبان کان ڇوٽڪارو ڏي.
3توکي ڇا ڏنو ويندو؟ يا تو کي ڇا ڪيو ويندو، تون ڪوڙي زبان؟
4زور آورن جا تيز تير، ڪوئلي جي ڪوئلن سان.
5افسوس آهي مون لاءِ، جو ميسخ ۾ رهان ٿو، جو ڪيدار جي خيمن ۾ رهان ٿو!
6منهنجو روح ان سان گڏ رهيو آهي جيڪو امن کان نفرت ڪري ٿو.
7آءٌ امن لاءِ آهيان، پر جڏهن آءٌ ڳالهايان ٿو ته اهي جنگ لاءِ آهن.

باب 121

) 1درجن جو گيت (.مان پنهنجون اکيون جبلن ڏانهن نهاريندس، جتان منهنجي مدد ايندي.
2منهنجي مدد خداوند کان اچي ٿي، جنهن آسمان ۽ زمين کي بڻايو.
3هو تنهنجي پيرن کي هلڻ نه ڏيندو، جيڪو تو کي سنڀاليندو سو ننڊ نه ڪندو.
4ڏسو، جيڪو بني اسرائيل کي سنڀاليندو، سو نڪي ننڊ ڪندو ۽ نڪي ننڊ ڪندو.
5خداوند تنهنجو سنڀاليندڙ آهي :خداوند تنهنجي ساڄي هٿ تي تنهنجو ڇانو آهي.
6سج تو کي ڏينهن جو ڇرڪندو، نڪي چنڊ رات جو.
7خداوند توکي سڀني برائي کان بچائيندو :هو تنهنجي روح کي بچائيندو.
8خداوند تنهنجي ٻاهر نڪرڻ ۽ تنهنجي اندر اچڻ کي هن وقت کان وٺي، ۽ هميشه تائين بچائيندو.

باب 122

) 1دائود جي درجن جو گيت (.مون کي ڏاڍي خوشي ٿي جڏهن انهن مون کي چيو ته ”هلو، هلون رب جي گهر ۾.
2اي يروشلم، اسان جا پير تنهنجي دروازن جي اندر بيهندا.
3يروشلم هڪڙي شهر جي طور تي تعمير ڪيو ويو آهي جيڪو هڪڙي ٺهيل آهي:
4جتي قبيلا مٿي وڃن ٿا، خداوند جا قبيلا، بني اسرائيل جي شاهدي ڏانهن، خداوند جي نالي جي شڪرگذار ڪرڻ لاء.
5ڇالاءِ جو عدالت جا تخت ٺهيل آهن، يعني دائود جي گهراڻي جا تخت.
6يروشلم جي سلامتيءَ لاءِ دعا ڪريو :اهي ڪامياب ٿيندا جيڪي توسان پيار ڪن ٿا.
7توهان جي ڀتين ۾ امن هجي، ۽ توهان جي محلات ۾ خوشحالي هجي.
8پنهنجن ڀائرن ۽ ساٿين جي خاطر، آءٌ هاڻي چوندس ته اوهان ۾ سلامتي هجي.
9خداوند اسان جي خدا جي گهر جي ڪري، مان توهان جي چڱائي ڳوليندس.

باب 123

) 1درجن جو گيت (.اي آسمانن ۾ رهندڙ، آءٌ پنهنجون اکيون تو ڏانهن مٿي ڪريان ٿو.
2ڏس، جيئن نوڪرن جون اکيون پنهنجن مالڪن جي هٿ ڏانهن، ۽ هڪڙي ڇوڪري جون اکيون پنهنجي مالڪ جي هٿ ڏانهن . تنهنڪري اسان جون اکيون خداوند اسان جي خدا تي انتظار ڪن ٿيون، جيستائين اهو اسان تي رحم ڪري.
3اي پالڻهار، اسان تي رحم ڪر، اسان تي رحم ڪر، ڇالاء جو اسين بيحد حقارت سان ڀريل آهيون.
4اسان جو روح آرام وارن جي طعنن ۽ مغرورن جي حقارت سان بيحد ڀرجي ويو آهي.

باب 124

) 1دائود جي درجن جو گيت (.جيڪڏهن اهو رب نه هجي ها جيڪو اسان جي پاسي هو، هاڻي بني اسرائيل چوندو.
2جيڪڏهن اهو خداوند نه هجي ها جيڪو اسان جي پاسي هو، جڏهن ماڻهو اسان جي خلاف اٿيا.
3پوءِ انهن اسان کي جلدي نگليو، جڏهن سندن غضب اسان تي نازل ٿيو.
4پوءِ پاڻي اسان کي وڪوڙي ويو، اسان جي روح تي وهڪرو نڪري ويو.
5پوءِ اسان جي روح تي فخر جو پاڻي نڪري ويو.
6ساراهه آهي خداوند جي، جنهن اسان کي پنهنجين ڏندن جو شڪار نه ڪيو آهي.
7اسان جو روح پکين جي ڦڙي مان پڇي نڪرندو آهي، ڦاسي پڇي ويندو آهي ۽ اسين پڇي ويندا آهيون.
8اسان جي مدد خداوند جي نالي تي آهي، جنهن آسمان ۽ زمين کي بڻايو.

باب 125

) 1درج جو گيت (.جيڪي خداوند تي ڀروسو رکندا آهن سي جبل صيئون وانگر هوندا، جيڪي هٽائي نه سگهندا، پر هميشه رهندا.
2جيئن يروشلم جي چوڌاري جبل آهن، تيئن خداوند پنهنجي قوم جي چوڌاري هاڻي کان وٺي هميشه تائين آهي.
3ڇالاءِ جو بڇڙن جي لٺ نيڪن جي لٺ تي نه رهندي .ائين نه ٿئي ته سڌريل پنهنجا هٿ بدڪاري ڏانهن وڌائين.
4اي پالڻهار، چڱائي ڪر انهن لاءِ جيڪي چڱا آهن ۽ انهن لاءِ جيڪي پنهنجي دلين ۾ سڌريل آهن.
5جيئن انهن لاءِ جيڪي پنهنجن ڪڙي رستن ڏانهن منهن موڙيندا، خداوند انهن کي بدڪاريءَ جي ڪارڪنن سان گڏ اڳتي وڌائيندو، پر بني اسرائيل تي سلامتي هوندي.

باب 126

) 1درج جو گيت (.جڏهن خداوند صيون جي غلاميءَ کي ورڻي موٽايو، تڏهن اسين انهن خوابن وانگر هئاسين.

2پوءِ اسان جو وات کلڻ سان پرجي ويو ۽ اسان جي زبان ڳائڻ سان، پوءِ انهن قومن ۾ چيو ته ”خداوند انهن لاءِ وڏا ڪم ڪيا آهن.
3خداوند اسان لاءِ وڏا ڪم ڪيا آهن .جنهن تي اسان خوش آهيون.
4اي خداوند، اسان جي قيد کي ڀيهر ڦيرايو، جيئن ڏکڻ ۾ وهڪرو.
5جيڪي ڳوڙهن ۾ پوکيندا سي خوشيءَ سان لڻندا.
6جيڪو قيمتي ٻج کڻي نڪرندو ۽ روئندو، سو ضرور خوشيءَ سان موٽي ايندو، پنهنجون ڀجون پاڻ سان کڻي.

باب 127

) 1سليمان لاءِ درجا بندي جو گيت (.سواءِ رب جي گهر ٺاهڻ جي، اهي اجائي محنت ڪندا آهن جيڪي ان کي ٺاهيندا آهن :سواءِ رب جي شهر کي سنڀاليندو، نگران جاڳندو پر بيڪار.
2تنهنجو سوير اٿڻ، دير سان ويهڻ، ڏک جي ماني کائڻ بيڪار آهي، ڇالاءِ جو هو پنهنجي پياري کي ننڊ ڏئي ٿو.
3لو، ٻار رب جي ميراث آهن :۽ پيٽ جو ميوو سندس اجر آهي.
4جيئن تير طاقتور ماڻهوءَ جي هٿ ۾ آهي .ائين نوجوانن جا ٻار آهن.
5خوشخبري آهي اهو ماڻهو جنهن جو تتر انهن سان ڀريل آهي :اهي شرمسار نه ٿيندا، پر اهي دروازي ۾ دشمنن سان ڳالهائيندا.

باب 128

) 1درجن جو گيت (.سڀڪو برڪت وارو آهي جيڪو خداوند کان ڊڄي ٿو .جيڪو پنهنجي رستي تي هلندو آهي.
2ڇالاءِ جو تون پنهنجي هٿن جي محنت کائيندين :تون خوش رهندين، ۽ اهو تنهنجو ڀلو ٿيندو.
3تنهنجي زال تنهنجي گهر جي ڇوڏاري ميويدار انگور وانگر هوندي :تنهنجا ٻار تنهنجي ميز جي چوڌاري زيتون جي ٻوٽن وانگر.
4ڏس، اهڙيءَ طرح برڪت وارو ماڻهو آهي جيڪو خداوند کان ڊڄي ٿو.
5رب تو کي صيون مان برڪت ڏيندو، ۽ تون يروشلم جي ڀلائي کي پنهنجي زندگي جا سڀ ڏينهن ڏسندين.
6هائو، تون پنهنجي ٻارن جي اولاد کي ڏسندين، ۽ بني اسرائيل تي سلامتي.

باب 129

) 1درجن جو گيت (.ڪيترائي ڀيرا مون کي جوانيءَ کان تڪليف ڏني آهي، هاڻي بني اسرائيل چون ٿا:
2انهن مون کي پنهنجي جوانيءَ کان ڪيترائي ڀيرا ايذايو آهي، پر هو مون تي غالب نه ٿيا آهن.
3هتي هلڻ وارا منهنجي پٺيءَ تي هلندا هئا، انهن پنهنجا ڊگها ڊگها ڪيا هئا.
4خداوند سڌريل آهي، هن بدڪارن جون رسيون وڍي ڇڏيون آهن.
5اهي سڀيئي شرمسار ٿين ۽ پوئتي موٽي وڃن جيڪي صيئون کان نفرت ڪن ٿا.
6اهي هجن گهر جي ڇت تي گھاس وانگر، جيڪي وڌڻ کان اڳ سڪي ويندا آهن.
7جنهن سان گھڙڻ وارو پنهنجو هٿ نه ڀريندو آهي .۽ نڪي اهو جيڪو پنهنجي سيني کي ڍڪيندو آهي.
8۽ نڪي اهي جيڪي هلندا آهن اهي چوندا آهن ته "خداوند جي نعمت توهان تي هجي :اسين توهان کي خداوند جي نالي تي برڪت ٿا ڏيون.

باب 130

) 1درجين جو گيت (.مون ڳوڙهين مان تو کي سڏيو آهي، اي خداوند.
2اي منهنجا مالڪ، منهنجو آواز ٻڌ :تنهنجا ڪن منهنجي دعائن جي آواز تي ڌيان ڏين.
3جيڪڏهن اي خداوند، تون ڏوهارين کي نشانو بڻائين، اي خداوند، ڪير بيهي رهندو؟
4پر تو وٽ بخشش آهي، انهيءَ لاءِ ته توکان ڊڄو.
5آءٌ خداوند جو انتظار ڪريان ٿو، منهنجو روح انتظار ڪري ٿو، ۽ سندس ڪلام ۾ مون کي اميد آهي.
6منهنجو روح انهن کان وڌيڪ خداوند جو انتظار ڪري ٿو جيڪي صبح جو جاڳندا آهن :مان چوان ٿو، انهن کان وڌيڪ جيڪي صبح جو انتظار ڪن ٿا.
7بني اسرائيل کي خداوند ۾ اميد رکون ٿا، ڇاڪاڻ ته خداوند سان رحم آهي، ۽ ان سان گڏ ڀرپور ڇوٽڪارو آهي.
8۽ هو بني اسرائيل کي پنهنجي سيني گناهن کان ڇوٽڪارو ڏيندو.

باب 131

) 1دائود جي درجن جو گيت (.اي خداوند، منهنجي دل نه مغرور آهي ۽ نه منهنجون اکيون بلند آهن :نه مان پاڻ کي وڏين معاملن ۾ مشق ڪريان ٿو، ۽ نه ئي انهن شين ۾ جيڪو مون لاءِ تمام گهڻو آهي.
2يقيناً مون پاڻ کي ائين چُپ ڪيو آهي، جيئن ٻار جٽيو آهي، جيڪو پنهنجي ماءُ کان ڇُڏي ويو آهي، ۽ منهنجو روح جٽڪ ڇُرايل ٻار وانگر آهي.

3بني اسرائيل کي هاڻي کان وٺي ۽ هميشه تائين خداوند ۾ اميد رکو.

باب 132

1درجن جو گيت .اي خداوند، دائود کي ياد ڪر، ۽ سندس سڀ مصيبت:
2هن ڪيئن قسم کنيو رب ڏانهن، ۽ قسم کنيو ته يعقوب جي عظيم خدا سان؛
3بيشڪ آءٌ پنهنجي گهر جي خيمي ۾ نه ايندس، نڪي پنهنجي بستري تي ويندس.
4آءٌ نه پنهنجن اکين کي ننڊ ڏيندس، نڪي پنهنجن پلڪن کي ننڊ،
5جيستائين مون کي خداوند جي لاءِ جاءِ نه ملي، يعني يعقوب جي زبردست خدا جي رهائش.
6لو، اسان ان جي باري ۾ ٻڌو افراتا ۾ :اسان اهو لٺ جي ٻنيءَ ۾ لڌو.
7اسين سندس خيمن ۾ وينداسين :اسين سندس پيرن جي چوٽي تي پوڄا ڪنداسين.
8اٿو، اي خداوند، پنهنجي آرام ۾ .تون، ۽ تنهنجي طاقت جو صندوق.
9تنهنجي پادرين کي سچائيءَ سان ڍڪڻ ڏيو .۽ توهان جا بزرگ خوشيءَ لاءِ آواز ڪن.
10ڇالاءِ   جو تنهنجي ٻانهي دائود جي خاطر، پنهنجي مسح ٿيل ماڻهوءَ جو منهن نه ڦيرايو.
11خداوند دائود کي سچائي جو قسم کنيو آهي .هو ان کان نه ڦرندو؛ تنهنجي جسم جي ميوي مان مان تنهنجي تخت تي ويهندس.
12جيڪڏهن تنهنجا ٻار منهنجي واعدي ۽ منهنجي شاهدي تي عمل ڪندا ته آءٌ انهن کي سيکاريان، ته انهن جا ٻار به هميشه لاءِ تنهنجي تخت تي ويهندا.
13ڇالاءِ   جو خداوند صيئون کي چونڊيو آهي .هن پنهنجي رهائش جي خواهش ڪئي آهي.
14هيءَ منهنجو آرام آهي هميشه لاءِ :هتي رهندس .ڇاڪاڻ ته مون ان جي خواهش ڪئي آهي.
15آءٌ هن جي روزي ۾ گهڻي برڪت ڏيندس :مان هن جي غريبيءَ کي مانيءَ سان پورو ڪندس.
16مان هن جي پادرين کي پڻ ڇوٽڪاري جو لباس ڏيندس، ۽ هن جا بزرگ خوشيءَ سان واڪا ڪندا.
17اتي آءٌ دائود جي سڱ کي ڦوٽي ڇڏيندس :مون پنهنجي مسح ٿيل لاءِ ڏيئو مقرر ڪيو آهي.
18آءٌ سندس دشمنن کي شرمساريءَ سان ڍڪي ڇڏيندس، پر سندس تاج پاڻ تي پکڙجي ويندو.

باب 133

) 1دائود جي درجن جو گيت (.ڏسو، اهو ڪيترو سٺو ۽ ڪيڏو نه وڻندڙ آهي جو ڀائر گڏجي هڪ ٿي رهن!
2اهو انهيءَ قيمتي عطر وانگر آهي جيڪو مٿي تي پيو، جيڪو ڏاڙهيءَ تي پيو، يعني هارون جي ڏاڙهي تي، جيڪو سندس پوشاڪ جي ڳلن تائين هيٺ لهي ويو.
3جيئن هرمون جي اوس، ۽ ديس وانگر جيڪو صيئون جي جبلن تي نازل ٿيو، ڇاڪاڻ ته اتي ئي خداوند حڪم ڏنو ته نعمت، حتي زندگي هميشه لاء.

باب 134

) 1درج جو گيت (.ڏسو، رب جي واکاڻ ڪريو، اي خداوند جا سڀ ٻانهن، جيڪي رات جو خداوند جي گهر ۾ بيٺا آهن.
2پنهنجا هٿ مٿي مقدس جاءِ ۾، ۽ خداوند کي ساراهيو.
3خداوند جنهن آسمان ۽ زمين کي بڻايو سو صيون مان تو کي برڪت ڏي.

باب 135

1خدا جي واکاڻ ڪريو .رب جي نالي جي ساراهه ڪريو؛ سندس ساراهه ڪريو، اي خداوند جا بندا.
2او هين جيڪي خداوند جي گهر ۾ بيٺا آهيو، اسان جي خدا جي گهر جي دربار ۾،
3رب جي ساراهه ڪريو؛ ڇاڪاڻ   ته رب چڱو آهي :سندس نالي جي ساراهه ڪريو .ڇاڪاڻ ته اهو خوشگوار آهي.
4ڇالاءِ   جو خداوند يعقوب کي پنهنجي لاءِ ۽ بني اسرائيل کي پنهنجي خاص خزاني لاءِ چونڊيو آهي.
5ڇالاءِ   جو آءٌ ڄاڻان ٿو ته خداوند عظيم آهي ۽ اسان جو خداوند سڀني معبودن کان مٿي آهي.
6جيڪو خداوند جي مرضي آهي، سو آسمان ۾، زمين ۾، سمنڊن ۽ سڀني اونهين جاين ۾ ڪيائين.
7اهو بخارات کي زمين جي پڇاڙيءَ کان مٿي ڪري ٿو .هو مينهن لاءِ روشنيون ٺاهي ٿو .هو پنهنجي خزانن مان واءُ ڪيندو آهي.
8جنهن مصر جي پهريتي پٽ کي، انسان توڙي حيوان ٻنهي کي ماريو.
9اي مصر، فرعون ۽ سندس سڀني نوڪرن تي، جنهن اوهان جي وچ ۾ نشانيون ۽ معجزا موڪليا.
10جنهن عظيم قومن کي ماريو، ۽ طاقتور بادشاهن کي ماريو.
11عمورين جو بادشاهه سيحون ۽ باشاهه عوج بشن، ۽ ڪنعان جي سڀني بادشاهت:
12۽ پنهنجي ملڪ کي ورثي طور ڏنو، هڪڙو ورثو بني اسرائيل کي پنهنجي قوم ڏانهن.
13تنهنجو نالو، اي خداوند، هميشه لاء قائم رهندو .۽ تنهنجي يادگار، اي خداوند، سڀني نسلن ۾.
14ڇالاءِ   جو خداوند پنهنجي قوم جو انصاف ڪندو، ۽ هو پنهنجن ٻانهن کان توبهه ڪندو.

15غير قومن جا بت چانديءَ ۽ سون جا، ماڻھن جي هٿن جا ڪم آهن.
16انهن جا وات آهن، پر اهي ڳالهائي نہ سگهندا آهن .اهي اکيون آهن، پر اهي نٿا ڏسن.
17انهن کي ڪن آهن، پر اهي ٻڌي نہ سگهندا آهن .نہ ئي سندن وات ۾ ڪو ساه آهي.
18جيڪي انهن کي ٺاهيندا آهن سي انهن جهڙا آهن :ائين ئي آهي جيڪو انهن تي ڀروسو ڪري ٿو.
19يَا يَا بَيْرَ الرَّبُّ الْعَظِيْمَ يَا يَا بَيْنَ إِسْرَائِيلَ :اي هارُون جا گهر، رب جي واکاڻ ڪر.
20رب کي ساراهيو، اي ليوي جي گهر، اوهين جيڪي خداوند کان ڊڄو، خداوند کي ساراهيو.
21صيون مان خداوند جي واکاڻ ٿئي، جيڪو يروشلم ۾ رهي ٿو .رب جي ساراهہ ڪريو.

باب 136

1اي خداوند جو شڪر ڪريو؛ ڇالاءِ جو اهو چڱو آهي، ڇاڪاڻ تہ سندس رحمت هميشہ لاءِ قائم رهندي.
2اي ديوتا جي خدا جو شڪر ڪريو، ڇالاءِ جو سندس رحمت هميشہ قائم رهندي.
3اي خداوند جي پالڻھار جو شڪر ڪريو، ڇالاء جو سندس رحمت هميشہ لاء آهي.
4اُن لاءِ جيڪو اڪيلو وڏو عجائب گهري ٿو، ڇالاءِ جو سندس رحمت هميشہ قائم رهي.
5انهيءَ لاءِ جنهن حڪمت سان آسمان ٺاهيو، ڇالاءِ جو سندس رحمت هميشہ قائم رهندي.
6انهيءَ لاءِ جنهن زمين کي پاڻيءَ جي مٿان ويهاريو، ڇالاءِ جو سندس ٻاجه هميشہ تائين قائم رهندي.
7انهيءَ لاءِ جنهن وڏيون روشنيون پيدا ڪيون، ڇالاءِ جو سندس رحمت هميشہ قائم رهي.
8سج کي ڏينهن جي حڪمراني ڪرڻ لاء، ڇاڪاڻ تہ سندس رحمت هميشہ لاء آهي.
9چنڊ ۽ تارا رات جو حڪمراني ڪن ٿا، ڇالاءِ جو سندس رحمت هميشہ قائم آهي.
10انهيءَ لاءِ جنهن مصر کي پنهنجي پهرين پٽ ۾ ماريو، ڇالاءِ جو سندس رحمت هميشہ قائم رهي.
11۽ بني اسرائيل کي انهن مان ڪڍيائين، ڇالاءِ جو سندس رحمت هميشہ قائم رهي.
12مضبوط هٿ سان ۽ ڊگهي هٿ سان، ڇالاءِ جو سندس رحمت هميشہ قائم رهندي.
13انهيءَ لاءِ جنهن ڳاڙهي سمنڊ کي حصن ۾ ورهايو، ڇالاءِ جو سندس رحمت هميشہ قائم رهي.
14۽ بني اسرائيل کي ان جي وچ مان لنگهيو، ڇالاءِ جو سندس رحمت هميشہ قائم رهي.
15پر فرعون ۽ سندس لشڪر کي ڳاڙهو سمنڊ ۾ اڇلائي ڇڏيو، ڇاڪاڻ تہ سندس رحم هميشه رهندو.
16انهيءَ ڏانهن جنهن پنهنجي ماڻهن کي ريگستان مان هليو، ڇالاءِ جو سندس رحمت هميشہ قائم رهندي.
17انهيءَ لاءِ جنهن عظيم بادشاهن کي ماريو، ڇالاءِ جو سندس رحمت هميشہ قائم رهي.
18۽ مشهور بادشاهن کي قتل ڪيو، ڇاڪاڻ ته سندس رحم هميشه لاء قائم آهي:
19سيحون بادشاهہ اموري :ڇاڪاڻ ته سندس رحم سدائين رهي ٿو:
20۽ بشن جي بادشاهہ اوگ، ڇاڪاڻ تہ سندس رحم هميشہ لاء آهي.
21۽ انهن جي زمين کي ورثي ۾ ڏنو، ڇاڪاڻ تہ سندس رحمت هميشہ لاء آهي.
22ايستائين جو سندس ٻانهي بني اسرائيل لاءِ ورثو آهي، ڇالاءِ جو سندس رحمت هميشہ قائم رهندي.
23جيڪو اسان کي اسان جي گهٽ ملڪيت ۾ ياد ڪندو آهي، ڇالاء جو سندس رحم هميشہ لاء آهي.
24۽ اسان کي اسان جي دشمنن کان ڇوٽڪارو ڏياريو آهي، ڇالاءِ جو سندس رحمت هميشہ قائم رهندي.
25جيڪو سڀني گوشت کي کاڌو ڏئي ٿو، ڇالاء جو سندس رحم هميشہ لاء آهي.
26اي آسمان جي خدا جو شڪر ڪريو، ڇالاءِ جو سندس رحمت هميشہ قائم رهندي.

باب 137

1بابل جي دريائن جي ڪناري تي، اسان اتي ويهي رهيا هئاسين، هائو، اسان کي روئي، جڏهن اسان کي صيون ياد ڪيو.
2اسان پنهنجا بربتا ان جي وچ ۾ وولون تي ٽنگي ڇڏيا.
3ڇالاءِ جو اتي جيڪي اسان کي قيد ڪري وٺي ويا آهن تن اسان کان هڪڙو گيت گهريو .۽ جن اسان کي برباد ڪيو، تن اسان کان
خوشيءَ جي تقاضا ڪئي، چون ٿا تہ اسان کي صيون جا گيت ڳايو.
4اسين ڪيئن ڳائيندا سين رب جو راڳ اجنبي ملڪ ۾؟
5جيڪڏهن آءٌ تو کي وساريان، اي يروشلم، منهنجي ساڄي هٿ کي هن جي چال کي وساري ڇڏ.
6جيڪڏهن آءٌ تو کي ياد نہ ڪريان، تہ منهنجي زبان منهنجي وات جي ڇت تي چپ ڪري ڇڏ .جيڪڏهن مان يروشلم کي پنهنجي وڏي
خوشي کان وڌيڪ ترجيح نہ ڏيان.
7ياد ڪر، اي خداوند، يروشلم جي ڏينهن ۾ ادوم جي اولاد کي .جنهن چيو، ان کي وڌايو، ان کي وڌايو، ان جي بنياد تائين.
8اي بابل جي ڌيءَ، جيڪو فنا ٿيڻو آهي .اهو خوش هوندو، جيڪو توهان کي انعام ڏيندو جيئن توهان اسان جي خدمت ڪئي آهي.
9اهو خوش ٿيندو، جيڪو اوهان جي ننڍڙن ٻارن کي پٿرن تي هٽائيندو.

باب 138

) 1دائود جو هڪ زبور (.مان تنهنجي ساراهہ ڪندس پنهنجي پوري دل سان :ديوتا جي اڳيان آئون تنهنجي ساراهہ ڪندس.

2مان تنهنجي پاڪ هيڪل ڏانهن عبادت ڪندس، ۽ تنهنجي نالي جي ساراهه ڪندس تنهنجي پيار ۽ سچائيءَ لاءِ، ڇالاءِ جو تو پنهنجي ڪلام کي پنهنجي نالي جي مٿان ساراهيو آهي.
3جنهن ڏينهن مون رڙ ڪئي، تنهن ڏينهن مون کي جواب ڏنئين، ۽ منهنجي روح ۾ طاقت سان مون کي مضبوط ڪيائين.
4زمين جا سڀ بادشاهي تنهنجي ساراهه ڪندا، اي خداوند، جڏهن اهي تنهنجي وات جا لفظ ٻڌندا.
5هائو، اهي ڳائيندا آهن رب جي طريقن ۾، ڇالاء جو خداوند جو جلال وڏو آهي.
6جيتوڻيڪ خداوند مٿاهين آهي، تڏهن هو هيٺين جي عزت ڪري ٿو، پر مغرور کي پري کان ڄاڻي ٿو.
7جيتوڻيڪ آءٌ مصيبت جي وچ ۾ هلندس، تون مون کي جيئرو ڪندين :تون پنهنجو هٿ ڊگهائيندين منهنجي دشمنن جي غضب جي خلاف، ۽ تنهنجو ساڄو هٿ مون کي بچائيندو.
8خداوند اهو پورو ڪندو جيڪو مون بابت آهي، تنهنجي رحمت، اي خداوند، هميشه لاء قائم رهندي :پنهنجي هٿن جي ڪمن کي نه ڇڏي.

باب 139

) 1سردار موسيقار، دائود جو زبور (.اي خداوند، تو مون کي ڳولي ورتو، ۽ مون کي سڃاتو.
2تون منهنجي ويهڻ ۽ منهنجي اٿل پٿل کي ڄاڻين ٿو، تون منهنجي سوچ کي پري کان سمجهين ٿو.
3تون منهنجي واٽ ۽ منهنجو ليٽيل آهين، ۽ منهنجي سڀني طريقن کان واقف آهين.
4ڇالاءِ جو منهنجي زبان ۾ هڪڙو لفظ ڪونهي، پر اي خداوند، تون اها پوريءَ طرح ڄاڻين ٿو.
5تو مون کي اڳيان ۽ پويان گهيرو ڪيو، ۽ پنهنجو هٿ مون تي رکيو.
6اهڙو علم مون لاءِ ڏاڍو عجيب آهي .اهو بلند آهي، مان ان کي حاصل نه ٿو ڪري سگهان.
7تنهنجي روح مان ڪيڏانهن وڃان؟ يا مان تنهنجي حضور کان ڪيڏانهن ڀڄندس؟
8جيڪڏهن مان آسمان ڏانهن چڙهيان، تڏهن تون اُتي آهين :جيڪڏهن آءٌ پنهنجو بسترو دوزخ ۾ ٺاهيان، ته اُتي تون آهين.
9جيڪڏهن آءٌ صبح جو پرن کڻان، ۽ سمنڊ جي ڪنارن ۾ رهان.
10اتي ٻه تنهنجو هٿ مون کي ڏسندو، ۽ تنهنجو ساڄو هٿ مون کي جهليندو.
11جيڪڏهن آءٌ چوان ته اوندهه ضرور مون کي ڍڪيندو .رات به منهنجي باري ۾ روشني هوندي.
12هائو، اونداهين توکان لڪائي نه ٿي .پر رات ڏينهن وانگر چمڪندي آهي :اونداهي ۽ روشني ٻئي توهان لاءِ هڪجهڙا آهن.
13ڇالاءِ جو تو منهنجو قبضو ڪيو آهي، تو مون کي منهنجي ماءُ جي پيٽ ۾ ڍڪيو آهي.
14مان تنهنجي ساراهه ڪندس .ڇالاءِ جو آءٌ خوفناڪ ۽ عجب سان ٺاهيو ويو آهيان :تنهنجا ڪم عجيب آهن .۽ ته منهنجو روح چڱيءَ طرح ڄاڻي ٿو.
15منهنجو مال تو کان لڪل نه رهيو، جڏهن آءٌ ڳجهي طرح ٺاهيو ويو هوس، ۽ زمين جي هيٺين حصي ۾ تجسس سان ٺاهيو ويو هوس.
16تنهنجي اکين منهنجي مادي کي ڏٺو، پر اجا تائين ناقص آهي .۽ تنهنجي ڪتاب ۾ منهنجا سڀ عضوا لکيل هئا، جيڪي لڳاتار ٺهيل هئا، جڏهن اجا انهن مان ڪو به نه هو.
17تنهنجا خيال مون لاءِ ڪي قدر قيمتي آهن، اي خدا !انهن جو مجموعو ڪيترو وڏو آهي!
18جيڪڏهن آءٌ انهن کي ڳڻيان، ته اهي انگ ۾ ريل کان وڌيڪ آهن :جڏهن آءٌ جاڳيس، تڏهن ٻه توسان گڏ آهيان.
19بيشڪ تون بڇڙن کي مارينديں، اي خدا، مون کان پري ٿي وڃو، اي خوني ماڻهو.
20ڇالاءِ جو اهي تنهنجي خلاف بڇڙائيءَ سان ڳالهائين ٿا، ۽ تنهنجا دشمن تنهنجو نالو اجايو ٿا وٺن.
21ڇا آءٌ انهن کان نفرت نٿو ڪريان، اي خداوند، جيڪي توکان نفرت ڪن ٿا؟ ۽ ڇا مان انهن سان غمگين نه آهيان جيڪي توهان جي خلاف اٿيا آهن؟
22مان انهن سان ڀرپور نفرت ڪريان ٿو :مان انهن کي پنهنجو دشمن سمجهان ٿو.
23اي خدا، مون کي ڳوليو، ۽ منهنجي دل کي ڄاڻو، مون کي آزمائي، ۽ منهنجي خيالن کي ڄاڻ.
24۽ ڏسو ته ڇا مون ۾ ڪو بڇڙو رستو آهي، ۽ مون کي هميشه جي رستي ڏانهن وٺي.

باب 140

) 1سردار موسيقار، دائود جو زبور (.اي پالڻهار، مون کي برائي ماڻهوء کان بچايو :مون کي ظالم ماڻهوء کان بچايو.
2جيڪي پنهنجي دل ۾ شرارتن جو تصور ڪن ٿا .اهي مسلسل جنگ لاء گڏ ٿيا آهن.
3انهن پنهنجين زبانن کي نانگ وانگر تيز ڪيو آهي .شامل ڪندڙن جو زهر انهن جي چپن هيٺان آهي .سيله.
4اي پالڻهار، مون کي بدڪارن جي هٿن کان بچاء .مون کي ظالم انسان کان بچاء .جن منهنجو ارادو ختم ڪرڻ جو ارادو ڪيو آهي.
5مغرور مون لاءِ لڪ لڪائي ڇڏيو آهي، ۽ تارون .انهن رستن جي ڪناري تي هڪ جار وڇائي ڇڏيو آهي .انهن مون لاءِ جنون مقرر ڪيون آهن .سيله.
6مون خداوند کي چيو ته تون منهنجو خدا آهين، منهنجي دعائن جو آواز ٻڌ، اي خداوند.
7اي خدا جا پالڻهار، منهنجي ڇوٽڪاري جي طاقت، تو جنگ جي ڏينهن ۾ منهنجو سر ڍڪيو آهي.
8اي پالڻهار، بڇڙن جي خواهش کي نه ڏيو :وڌيڪ نه هن جي بڇڙي سازش .نه ته اهي پاڻ کي بلند ڪن .سيله.
9جيڪي مون کي گهيرو ڪن ٿا تن جي سر لاءِ، پنهنجن چپن جي شرارت انهن کي ڍڪي ڇڏين.
10ٻرندڙ ڪوئلي انهن تي ڪر، انهن کي باهه ۾ اڇلايو وڃي .اونهي کڏ ۾، ته اهي وري نه اٿي.
11زمين تي ڪو بڇڙو ڳالهائيندڙ قائم نه ٿئي، بڇڙو ماڻهوءَ جو شڪار ڪندو، انهيءَ لاءِ ته کيس نابود ڪري.

12مون کي خبر آهي تہ خداوند مظلومن جي مدد ڪندو ۽ غريبن جو حق رڪندو.
13بيشڪ سڌريل تنهنجي نالي جي شڪرگذاري ڪندا :سڌريل تنهنجي حضور ۾ رهندا.

باب 141

) 1دائود جو زبور (.اي خداوند، مان تو کي سڏيان ٿو :مون ڏانهن جلدي ڪر .منهنجي آواز تي ڌيان ڏي، جڏهن آئون توهان ڏانهن روئي.
2منهنجي دعا تنهنجي اڳيان بخور وانگر پيش ڪجي .۽ شام جي قرباني وانگر منهنجا هٿ مٿي ڪٽڻ.
3اي پالڻهار، منهنجي وات جي اڳيان هڪڙو واچ رکو .منهنجي چپن جو دروازو رکو.
4منهنجي دل کي ڪنهن بڇڙي شيءِ ڏانهن مائل نہ ڪر، جيڪي ماڻهو بدڪاري ڪن ٿا، تن سان بڇڙا ڪم ڪن، ۽ مون کي انهن جي عيش عشرت مان نہ کائي.
5نيڪن مون کي مارڻ ڏيو؛ اها هڪ مهرباني هوندي :۽ هن کي مون کي ملامت ڪرڻ ڏيو .اهو هڪڙو بهترين تيل هوندو، جيڪو منهنجو سر نہ ڀڃندو، ڇو تہ منهنجي دعا پڻ انهن جي آفتن ۾ هوندي.
6جڏهن انهن جا جج پٿرن جي جاءِ تي ختم ڪيا ويندا، اهي منهنجو ڪلام ٻڌندا .ڇاڪاڻ تہ اهي مٺا آهن.
7اسان جون هڏا قبر جي وات ۾ پکڙيل آهن، جيئن ڪو ماڻهو زمين تي ڪاٺ کي ڪٽيندو آهي.
8پر منهنجون اکيون تو ڏانهن آهن، اي خدا جي پالڻهار، تو تي منهنجو ڀروسو آهي .منهنجي روح کي بيوس نہ ڇڏي.
9مون کي انهن ڦاٿن کان بچائي، جيڪي هنن منهنجي لاءِ رکيا آهن، ۽ ڏوهارين جي ڦڻن کان.
10بڇڙن کي پنهنجن ئي ڄار ۾ ڦاسڻ ڏيو، جيستائين آءٌ ڀڄان.

باب 142

) 1دائود جي مسخري؛ هڪ دعا جڏهن هو غار ۾ هو (.مون پنهنجي آواز سان رب کي سڏيو .مون پنهنجي آواز سان خداوند ڏانهن دعا ڪئي.
2مون پنهنجي شڪايت هن جي اڳيان اٿاريو .مون هن جي اڳيان پنهنجي تڪليف ظاهر ڪئي.
3جڏهن منهنجو روح مون ۾ غالب ٿيو، تڏهن تو کي منهنجي واٽ جي خبر پئي .جنهن رستي ۾ آئون هليو هئس، اُنهن مون لاءِ پرائيويٽ طور هڪ ڦڙو وڇايو آهي.
4مون پنهنجي ساڄي هٿ ڏانهن نهاريو، پر ڏٺم، پر ڪوبہ ماڻهو ڪونهي جيڪو مون کي سڃاڻي .ڪنهن بہ ماڻهو کي منهنجي روح جي پرواهه ناهي.
5مون تو کي سڏيو، اي خداوند :مون چيو، تون منهنجي پناهه آهين ۽ جيئرن جي ملڪ ۾ منهنجو حصو آهين.
6منهنجي فرياد تي حاضر ٿيو؛ ڇالاءِ جو مون کي تمام گهٽ ڪيو ويو آهي، مون کي پنهنجن ظلم ڪندڙن کان ڇڏايو .ڇاڪاڻ تہ اهي مون کان وڌيڪ مضبوط آهن.
7منهنجي روح کي جيل مان ٻاهر ڪڍ، مان تنهنجي نالي جي ساراهہ ڪريان ٿو :صادق مون کي گهيرو ڪندو .ڇو تہ تون مون سان چڱيءَ طرح سان سلوڪ ڪندين.

باب 143

) 1دائود جو زبور (.منهنجي دعا ٻڌي، اي خداوند، منهنجي دعا کي ٻڌاء، تنهنجي وفاداري ۾ مون کي جواب ڏي، ۽ پنهنجي صداقت ۾.
2۽ پنهنجي ٻانهي سان انصاف ۾ داخل نہ ٿيو، ڇالاءِ جو تنهنجي نظر ۾ ڪوبہ ماڻهو سچار ثابت نہ ٿيندو.
3ڇالاءِ جو دشمن منهنجي جان کي ستايو آهي .هن منهنجي زندگي کي زمين تي اڇلائي ڇڏيو آهي .هن مون کي اونداهين ۾ رهڻ لاءِ ڪيو آهي، انهن وانگر جيڪي مري ويا آهن.
4تنهنڪري منهنجو روح مون ۾ غالب آهي .منهنجي اندر منهنجي دل ويران آهي.
5مون کي پراڻا ڏينهن ياد آهن .مان توهان جي سڀني ڪمن تي غور ڪريان ٿو .مان تنهنجي هٿن جي ڪم تي غور ڪريان ٿو.
6مان تو ڏانهن پنهنجا هٿ وڌائيان ٿو :منهنجو روح اڃايل آهي تنهنجي پٺيان، جڻ اُڃايل زمين .سيله.
7مون کي جلدي ٻڌ، اي خداوند، منهنجو روح ناڪام ٿي ويو :پنهنجو منهن مون کان نہ لڪايو، نہ تہ آئون انهن وانگر ٿي وڃان جيڪي کڏ ۾ هيٺ ڪن ٿا.
8صبح جو مون کي تنهنجي شفقت ٻڌي، ڇالاءِ جو مون کي توهان تي ڀروسو آهي :مون کي اهو رستو ڏيکاريو جنهن ۾ مون کي هلڻ گهرجي .ڇالاءِ جو مان پنهنجو روح تو ڏانهن اٿاريان ٿو.
9اي پالڻهار، مون کي منهنجي دشمنن کان بچايو :مون کي لڪائڻ لاء توهان ڏانهن ڀڄي ويو آهي.
10مون کي سيکاري تہ تنهنجي مرضي پوري ڪريان .ڇو تہ تون منهنجو خدا آهين :تنهنجو روح سٺو آهي .مون کي صداقت جي ملڪ ۾ وٺي وڃو.
11اي خداوند، پنهنجي نالي جي خاطر، مون کي جلدي ڪر، تنهنجي صداقت جي خاطر، منهنجي روح کي مصيبت مان ڪڍي.
12۽ پنهنجي ٻاجھ سان منهنجي دشمنن کي ختم ڪر، ۽ انهن سڀني کي ناس ڪر جيڪي منهنجي روح کي تڪليف ڏين ٿا، ڇالاء جو آء تنهنجو خادم آهيان.

باب 144

) 1دائود جو زبور (.خداوند منهنجو ساراهہ آهي، جيڪو منهنجي هٿن کي جنگ ڪرڻ سيکاري ٿو، ۽ منهنجي آڱرين کي جنگ ڪرڻ سيکاري ٿو.
2منهنجي چڱائي، ۽ منهنجو قلعو؛ منهنجو بلند ٽاور، ۽ منهنجو نجات ڏيندڙ؛ منهنجي ڍال، ۽ اهو جنهن تي مون پروسو ڪيو .جيڪو منهنجي ماڻهن کي منهنجي تابع ڪري ٿو.
3اي خداوند، انسان ڇا آهي، جو تون ان کي ڄاڻين !يا ابن آدم، تہ تون هن جو حساب ڪر!
4ماڻهو بيڪار آهي، سندس ڏينهن ڇانوَ جهڙا آهن، جيڪو گذري وڃي ٿو.
5اي پالڻهار، پنهنجي آسمان کي جهڪو، ۽ هيٺ اچو :جبلن کي هٿ ڪريو، ۽ اهي دونهون ڪندا.
6وڄ اُڇليو ۽ اُنهن کي ڇڙوڇڙ ڪريو :پنهنجا تير ڪيو ۽ انهن کي ناس ڪريو.
7پنهنجو هٿ مٿي کان موڪليو .مون کي ڇڏايو، ۽ مون کي وڏي پاڻيءَ مان، اجنبي ٻارن جي هٿن مان ڇڏايو.
8جن جو وات ڪوڙ ڳالهائي ٿو، ۽ انهن جو ساڄو هٿ ڪوڙ جو ساڄو هٿ آهي.
9مان توهان لاءِ هڪڙو نئون گيت ڳائيندس، اي خدا، هڪڙي زبور ۽ ڏهن تارن جي هڪڙي ساز تي تنهنجي ساراهہ ڳائيندس.
10اهو اهو آهي جيڪو بادشاهن کي ڇوٽڪارو ڏئي ٿو، جيڪو پنهنجي ٻانهي دائود کي نقصانڪار تلوار کان بچائي ٿو.
11مون کي ڇوٽڪارو ڏي ۽ مون کي اجنبي ٻارن جي هٿ کان ڇوٽڪارو ڏي، جن جا وات ڪوڙ ڳالهائي ٿو، ۽ سندن ساڄو هٿ ڪوڙ جو ساڄو هٿ آهي.
12انهيءَ لاءِ تہ اسان جا پٽ پوٽن جهڙا ٿين، جيڪي پنهنجي جوانيءَ ۾ وڌيا آهن .تہ اسان جون ڌيئرون ڪنڊ جي پٿر وانگر هجن، محلات جي مشابهت کان پوءِ پالش ٿيل:
13انهيءَ لاءِ تہ اسان جا ڍڳا ڀرپور ٿين، هر قسم جي ذخيري سان ڳنڍ، اسان جون رڍون اسان جي گهٽين ۾ هزارين ۽ ڏهہ هزارين کي آڻين.
14انهيءَ لاءِ تہ اسان جا ٻچا محنت ڪرڻ لاءِ مضبوط ٿين .تہ نہ اندر ڀڃڻ، نڪي ٻاهر وڃڻ؛ اسان جي گهٽين ۾ ڪا بہ شڪايت نہ آهي.
15سڀاڳا آهن اُهي ماڻهو، جيڪي اهڙي حالت ۾ آهن :هائو، خوش آهي اُهي ماڻهو، جن جو خدا خداوند آهي.

باب 145

(.David's Psalm of praise) 1مان تو کي ساراهيندس، اي منهنجا خدا، اي بادشاهه .۽ مان توهان جي نالي کي هميشه تائين برڪت ڪندس.
2هر روز مان توکي برڪت ڏيندس .۽ مان تنهنجي نالي جي ساراهہ ڪندس هميشه لاءِ.
3خداوند عظيم آهي، ۽ تمام گهڻو ساراهہ جوڳو آهي .۽ سندس عظمت اڻ ڳڻي آهي.
4هڪڙي نسل توهان جي ڪمن جي تعريف ڪندي ٻئي کي، ۽ توهان جي زبردست ڪمن جو بيان ڪندو.
5آءٌ تنهنجي عظمت جي جلال ۽ تنهنجي عجيب ڪمن جي ڳالهہ ڪندس.
6۽ ماڻهو توهان جي خوفناڪ عملن جي طاقت بابت ڳالهائيندا، ۽ مان توهان جي عظمت جو اعلان ڪندس.
7اهي گهڻو ڪري تنهنجي عظيم نيڪيءَ جي يادگيري ڪندا، ۽ تنهنجي سچائيءَ جا گيت ڳائيندا.
8خداوند مهربان ۽ ٻاجهارو آهي .ڪاوڙ ۾ سست، ۽ وڏي رحم وارو.
9رب سڀني لاء سٺو آهي :۽ سندس رحم وارو رحم سندس سڀني ڪمن تي آهي.
10تنهنجا سڀ ڪم تنهنجي ساراهہ ڪندا، اي خداوند !۽ تنهنجا بزرگ توکي برڪت ڏيندا.
11اهي تنهنجي بادشاهت جي شان جون ڳالهيون ڪندا، ۽ تنهنجي قدرت جون ڳالهيون ڪندا.
12انهيءَ لاءِ تہ ماڻهن جي پٽن کي سندس عظيم ڪارناما ۽ سندس بادشاهت جي شاندار عظمت جي خبر پوي.
13تنهنجي بادشاهت هميشه رهڻ واري بادشاهت آهي، ۽ تنهنجي بادشاهي سڀني نسلن تائين قائم رهندي.
14خداوند مڙني کي سنڀاليندو آهي جيڪي ڪرندا آهن، ۽ انهن سڀني کي اٿاريندو آهي جيڪي جهڪي ويندا آهن.
15سڀني جون اکيون تو تي انتظار ڪن ٿيون .۽ توهان انهن کي انهن جو گوشت مناسب وقت تي ڏيو.
16تون پنهنجو هٿ کوليندين، ۽ هر جاندار جي تمنا پوري ڪرين ٿو.
17خداوند پنهنجي سڀني طريقن ۾ سچار آهي، ۽ پنهنجي سڀني ڪمن ۾ پاڪ آهي.
18خداوند انهن سڀني جي ويجهو آهي جيڪي کيس سڏين ٿا، انهن سڀني لاءِ جيڪي کيس سچائيءَ سان سڏين ٿا.
19اهو انهن جي خواهش پوري ڪندو جيڪي کانئس ڊڄن ٿا :هو انهن جي فرياد پڻ ٻڌندو ۽ کين بچائيندو.
20خداوند انهن سڀني کي بچائيندو آهي جيڪي ساڻس پيار ڪندا آهن، پر هو سڀني بڇڙن کي ناس ڪندو.
21منهنجو وات خداوند جي ساراهہ ڪندو :۽ سڀئي گوشت هن جي پاڪ نالي کي هميشه هميشه لاءِ برڪت ڏين.

باب 146

1خدا جي واکاڻ ڪريو .رب جي ساراهہ ڪر، اي منهنجي جان.
2جيستائين آءٌ جيئرو رهندس، آءٌ خداوند جي ساراهہ ڪندس :آءٌ پنهنجي خدا جي ساراهہ ڳائيندو رهندس، جيستائين مون وٽ آهي.
3پنهنجو ڀروسو نہ رکو سردارن تي ۽ نڪي ابن آدم تي، جن ۾ ڪابہ مدد نہ آهي.
4هن جو ساهہ نڪري ٿو، هو پنهنجي زمين ڏانهن موٽي ٿو .ان ڏينهن ۾ هن جا خيال ختم ٿي ويا.
5اهو خوش آهي جنهن کي يعقوب جو خدا پنهنجي مدد لاء آهي، جنهن جي اميد آهي خداوند پنهنجي خدا ۾.

6جنهن آسمان، زمين، سمنڊ ۽ جيڪي ڪجھ اُن ۾ آهي پيدا ڪيو، جيڪو هميشہ لاءِ سچائيءَ کي قائم رکي ٿو.
7جيڪو مظلومن لاءِ فيصلو ڪري ٿو :جيڪو بکايل کي کاڌو ڏئي ٿو .رب قيدين کي آزاد ڪري ٿو:
8رب انڌن جون اکيون کوليندو آهي، رب انهن کي اٿاريندو آهي جيڪي سجيل آهن، رب سچار سان پيار ڪندو آهي.
9خداوند اجنبي کي بچائيندو آهي .هو يتيم ۽ بيواهه کي آرام ڏئي ٿو، پر هو بدڪارن جي واٽ کي ڦيرائي ٿو.
10خداوند هميشه تائين راڄ ڪندو، حتي تنهنجو خدا، اي صيون، سڀني نسلن تائين .رب جي ساراهه ڪريو.

باب 147

1خداوند جي ساراهه ڪريو، ڇالاءِ جو اهو سٺو آهي تہ اسان جي خدا جي ساراهہ ڳائڻ .ڇاڪاڻ ته اهو خوشگوار آهي؛ ۽ حمد مزيدار آهي.
2خداوند يروشلم کي تعمير ڪري ٿو :هو بني اسرائيل جي ٻاهرين کي گڏ ڪري ٿو.
3هو ٽٽل دلين کي شفا ڏيندو آهي ۽ انهن جي زخمن کي ڍڪيندو آهي.
4هو تارن جو تعداد ٻڌائي ٿو .هو انهن سڀني کي انهن جي نالن سان سڏي ٿو.
5اسان جو پالڻهار عظيم آهي، ۽ وڏي طاقت آهي :سندس سمجھ لامحدود آهي.
6خداوند حليم کي مٿي ڪري ٿو، اهو بڇڙن کي زمين تي اڇلائي ٿو.
7رب جي شڪرگذاري سان ڳايو؛ بربط تي اسان جي خدا جي ساراهه ڪريو:
8جيڪو آسمان کي ڪڪرن سان ڍڪي ٿو، جيڪو زمين لاء مينهن تيار ڪري ٿو، جيڪو جبلن تي گهاس پيدا ڪري ٿو.
9هو انهيءَ جانور کي پنهنجو کاڌو ڏئي ٿو، ۽ انهن ٻارن کي جيڪي رڙيون ڪن ٿا.
10هو گهوڙي جي زور ۾ خوش نہ ٿو ٿئي، هو ماڻهوءَ جي ٽنگن ۾ خوش نہ ٿو ٿئي.
11خداوند انهن مان خوش ٿئي ٿو جيڪي کانئس ڊڄن ٿا، انهن ۾ جيڪي سندس رحم جي اميد رکن ٿا.
12اي يروشلم، رب جي واکاڻ ڪر .پنهنجي خدا جي واکاڻ ڪر، اي صيون.
13ڇالاءِ جو هن تنهنجي دروازن جي بارن کي مضبوط ڪيو آهي .هن توهان جي ٻارن کي توهان جي اندر ۾ برڪت ڏني آهي.
14اهو اوهان جي حدن ۾ امن قائم ڪري ٿو، ۽ اوهان کي ڪڻڪ جي بهترين شين سان پريندو.
15اهو پنهنجي حڪم کي زمين تي موڪلي ٿو :سندس ڪلام تمام تيزيء سان هلندو آهي.
16هو اُن جهڙي برف ڏئي ٿو، هوءَ ڪڪر وانگر ڇٽي ٿو.
17هو پنهنجي برف کي لوڻ وانگر اڇلائي ٿو، ڪير سندس سردي جي اڳيان بيهي سگهي ٿو؟
18اهو پنهنجو ڪلام موڪلي ٿو، ۽ انهن کي ڳري ٿو، هو پنهنجي واء کي ڦوڪيندو آهي، ۽ پاڻي وهندو آهي.
19هن پنهنجو ڪلام يعقوب ڏانهن ڏيکاريو، سندس قانون ۽ سندس فيصلا بني اسرائيل ڏانهن.
20هن ڪنهن به قوم سان ائين نه ڪيو آهي، ۽ جيئن سندس فيصلا آهن، اهي انهن کي نه ڄاڻندا آهن .رب جي ساراهه ڪريو.

باب 148

1خدا جي واکاڻ ڪريو .آسمانن مان رب جي ساراهه ڪريو :بلندين ۾ سندس ساراهه ڪريو.
2سندس ساراهه ڪريو، سندس سڀ ملائڪ، سندس ساراهه ڪريو، سندس سڀ لشڪر.
3سندس ساراهه ڪريو، سج ۽ چنڊ، سندس ساراهه ڪريو، اي روشني جا سڀ تارا.
4سندس ساراهہ ڪريو، اي آسمانن جا آسمانو، ۽ اي پاڻي جيڪي آسمانن کان مٿي آهن.
5انهن کي خداوند جي نالي جي واکاڻ ڪرڻ گهرجي، ڇالاءِ جو هن حڪم ڏنو ۽ اهي پيدا ٿيا.
6هن انهن کي هميشہ لاءِ پڻ قائم ڪيو آهي :هن هڪڙو حڪم ڏنو آهي جيڪو گذرڻ وارو نه آهي.
7زمين مان رب جي واکاڻ ڪريو، اي ڊريگن، ۽ سڀ گهرا:
8باهہ، ۽ ڪڪر؛ برف، ۽ بخار؛ طوفاني هوا سندس ڪلام کي پورو ڪندي:
9جبل، ۽ سڀ جبل؛ ميويدار وڻ، ۽ سڀ ديوار:
10جانور، ۽ سڀ ڍور؛ چرندڙ شيون، ۽ اڏامندڙ پکي:
11زمين جا بادشاهہ، ۽ سڀ ماڻهو .شهزادا، ۽ زمين جا سڀئي جج:
12ٻئي جوان مرد ۽ ڇوڪريون .پوڙها مرد ۽ ٻار:
13انهن کي خداوند جي نالي جي واکاڻ ڪرڻ گهرجي، ڇاڪاڻ تہ سندس نالو ئي شاندار آهي .سندس شان زمين ۽ آسمان کان مٿي آهي.
14اهو پڻ پنهنجي قوم جي سينگ کي بلند ڪري ٿو، پنهنجي سڀني بزرگن جي ساراهہ؛ بني اسرائيلن مان به، سندس ويجهو هڪ قوم . رب جي ساراهه ڪريو.

باب 149

1خدا جي واکاڻ ڪريو .رب لاءِ هڪ نئون گيت ڳايو، ۽ بزرگن جي جماعت ۾ سندس ساراهه ڪريو.
2بني اسرائيل ان ۾ خوش ٿين جنهن کيس بڻايو :صيون جا ٻار پنهنجي بادشاهه ۾ خوش ٿين.
3اُهي رقص ۾ سندس نالي جي ساراهہ ڪن :انهن کي دف ۽ بربط سان سندس ساراهہ ڪرڻ ڏيو.

4چالاءِ جو خداوند پنهنجي قوم ۾ خوش ٿئي ٿو :هو حليم کي سينگاريندو نجات سان.
5مقدسن کي جلال ۾ خوش ٿيڻ ڏيو :انهن کي پنهنجي پلنگ تي بلند آواز سان ڳائڻ ڏيو.
6انهن جي وات ۾ خدا جي واکاڻ هجي، ۽ انهن جي هٿ ۾ ٻنهي واري تلوار هجي.
7قوم کان انتقام وٺڻ، ۽ ماڻهن تي سزائون ڏيڻ؛
8پنهنجن بادشاهن کي زنجيرن سان، ۽ پنهنجن اميرن کي لوهه جي زنجيرن سان.
9انهن تي فيصلو ڪرڻ لاءِ لکيل آهي تہ :اهو اعزاز سندس سڀني بزرگن وٽ آهي .رب جي ساراهه ڪريو.

باب 150

1خدا جي واکاڻ ڪريو .خدا جي واکاڻ ڪريو ان جي حرمت ۾ :سندس واکاڻ ڪريو سندس طاقت جي آسمان ۾.
2سندس عظيم ڪمن جي ساراهه ڪريو :سندس شاندار عظمت جي مطابق سندس ساراهه ڪريو.
3توتاري جي آواز سان سندس ساراهہ ڪريو :زبور ۽ بربط سان سندس ساراهہ ڪريو.
4دبل ۽ ناچ سان سندس ساراهه ڪريو :تارن ۽ عضون سان سندس ساراهه ڪريو.
5وڏي آواز سان جهانن تي سندس ساراهہ ڪريو :بلند آواز جهانن تي سندس ساراهہ ڪريو.
6هر ڪنهن شيءِ جو ساهہ آهي سو خداوند جي واکاڻ ڪري .رب جي ساراهه ڪريو.